

The Bancroft Library

University of California • Berkeley

THEOS C. BERNARD -
G. ELEANORE MURRAY
COLLECTION AND ARCHIVE

दश. अ. ११.

A

GRAMMAR

OF THE

TIBETAN LANGUAGE

LITERARY AND COLLOQUIAL.

With copious Illustrations, and treating fully of Spelling, Pronunciation and the Construction of the Verb, and including Appendices of the various forms of the Verb.

BY

HERBERT BRUCE HANNAH, Esq.,
Barrister-at-Law, and Advocate of the High Court, Calcutta.

CALCUTTA :

PRINTED AT THE BAPTIST MISSION PRESS.

Univ Calif - Digitized by Microsoft®

1912.

UNIVERSITY OF CALCUTTA,
1916
REGISTERAR'S OFFICE.
No. ....

DEDICATED
TO
E. DENISON ROSS,
TO WHOSE INTEREST IN TIBETAN IT IS DUE THAT THIS
LANGUAGE HAS FOR THE FIRST TIME BEEN
INTRODUCED INTO THE CURRICULUM
OF A UNIVERSITY.

Digitized for Microsoft Corporation
by the Internet Archive in 2008.

From University of California Libraries.

May be used for non-commercial, personal, research,
or educational purposes, or any fair use.

May not be indexed in a commercial service.

PREFACE.

For many centuries Tibet has been a *terra incognita*—little or nothing being known about it, as regards either its physical conditions or its inner life.

Not, indeed, till a few years ago, when a British force entered Lhasa, the ‘‘Place of the minor gods,’’ was the veil withdrawn; and even then the withdrawal was only partial, transient, and very local.

As for the language, though there have been several gallant attempts to plunge into the labyrinthine obscurities of its construction—notably on the part of Alexander Csoma de Kőrös in 1834 and subsequently of H. A. Jäschke—that also, it must be confessed, remains more or less a mystery; for no one, I take it, is likely to aver that the present state of our knowledge on the subject is at all satisfactory.

Much, no doubt, has been contributed by the more recent labours of Rāi Sarat Chandra Dās Bahādur, Mr. Vincent Henderson, the Rev. Edward Amundsen, and Mr. C. A. Bell, I.C.S. But, in spite of all, even they, and every one else who has taken up the study, will admit that, wherever one treads, the ground still feels uncomfortably shaky, especially in regard to certain aspects of the so-called verb; wherever he gropes there is something that seems ever to elude him; and, amid the weird philological phantoms that flit uncertainly around in the prevailing gloom, his constant cry, I feel very sure, is still one for more light.

I do not for one moment claim for this grammar the character of a scientific work. Many years ago when I was studying the language in Darjeeling, under Kāzi Dawa Sam Dūp—a particularly intelligent and scholarly Tibetan—it was my habit during the course of my morning’s lesson to make notes of what I then learnt. After a time these notes became so numerous that for my own convenience I was obliged to reduce them to some degree of order. These ordered notes themselves growing in bulk, the idea occurred to me that I might just as well put them into the form of a book, and this I did—the result being a MS. which has long lain by me, but which is now about to be published.

It is merely another attempt on the part of one who has tried

to profit by the works of others, to re-state (originally for his own private satisfaction) what has already been achieved in a field of obscure and somewhat difficult research; to correct or modify previous effort, wherever correction or modification seemed necessary or desirable; and even, to some extent, to supplement it in one or two respects which appeared to be susceptible of further elucidation and expansion.

Both Literary and Colloquial Tibetan have been dealt with, the particular dialect chosen for exposition being that standard one, known as the དབྱུང་མཛུགས་ or *Ü Kā'*, which is now spoken in and around the centre of Tibetan Civilisation—Lhasa.

This is the dialect in which, as the result of centuries of developing Lamäic culture, the phonetic values of Tibetan are found to have undergone a greater degree of change from those of the original speech than any of the other dialects.

In other regions of Tibet, it is said, the prefixes, superposed letters, and suffixes, are still more or less pronounced as of old, and the original vowel-sounds are still more or less unaltered, in a degree corresponding to the remoteness of the speakers from, or their proximity to, the Holy City.

The difficulties confronting the student of Tibetan are considerably enhanced by the fact that in addition to the Literary Language and the Modern Colloquial, it also possesses a totally different vocabulary the employment of which is *de rigueur* when one is conversing or corresponding with a person of quality. This is known as the Honorific Language; and besides that there is another called the High Honorific, which is only used when addressing exalted personages such as the Dalai Lama or the Tashi Lama. With these honorific forms of speech, however, this work is not particularly concerned. The student, if so inclined, can easily hunt them up for himself, after he has acquired a working knowledge of the ordinary literary or book language and the modern colloquial.

Attention is particularly invited to the earlier paragraphs of the Grammar dealing with the important subject of Pronunciation, in which an endeavour has been made, on principles more systematic and accurate than those hitherto in vogue, to ascertain, fix, and express in roman characters, the subtle distinctions that lurk between the numerous phonetic values of the Tibetan consonants and vowels; also

to the paragraph explanatory of the use of the Tibetan Dictionary ; and to the tabular statement showing what dominant consonants in a Tibetan word take particular prefixes.

A paragraph has also been exclusively devoted to an exhaustive treatment of the subject of Spelling. This is a most useful accomplishment, and one that the student should take some pains to acquire.

The so-called verb has also been elaborately treated in the body of the book ; but in the appendices a novel and perhaps somewhat risky attempt has been made (how far successfully remains to be seen) to present it in the guise of skeleton conjugations or paradigms. These forms, however, should not be taken too literally, as they are not always absolute or rigid expressions, but are liable to frequent modification, or moulding, in accordance with the elusive and temporizing genius of the Tibetan sentence, the construction of which is unique, and can only be appreciated after much mental effort and distress.

As a matter of fact the only real verb in Tibetan is the verb *To be*, whether in the form of ཡིན་པ་ *Yin-pa*, or ཡོད་པ་ *Yö'pa*, and the beginner is advised to master it at as early a stage as possible in the course of his studies. He should make special note of the manner in which Literary ཡིན་པ་ differs from Colloquial ཡིན་པ་ Also of the important fact that ཡོད་པ་ is sometimes a substantive verb, meaning *To be present*, *To exist*, and sometimes a mere copula or an auxiliary, like ཡིན་པ།

All other verbs are practically a kind of noun-phrases, dependent for their significations upon the various moods and tenses of these two verbs ཡིན་པ་ and ཡོད་པ།

Throughout, the observations explanatory of each subject are followed by numerous illustrations, both Colloquial and Literary, the latter being mostly taken from the Tibetan version of the New Testament—a mine of idiomatic wealth. Amongst these illustrations will be found a few culled from Jäschke's and Das's Dictionaries, or from Amundsen's Primer. In most of such cases either the names or the initials of these authors have been given, but in one or two instances (from Amundsen) on p. 256, the reference has been omitted by an oversight.

Up to a certain stage the romanized equivalent of the Tibetan is given ; but after that the student is left to discern the proper pronunciation by means of his own unaided skill.

Here it may interest others as well as students of Tibetan to mention that *Oh, the jewel in the lotus!* Lieutenant-Colonel Waddell's rendering of the celebrated formula ཨོཾ་མ་ཎི་པཌི་མུམ་ ། རྗེ་ཨོཾ་ ། ཨོཾ་ ། *Om mani pä'me hūm, hri,* is wholly inadequate and indeed inaccurate.

Om does not mean *Oh* at all, and the phrase as a whole, is much deeper and more complex in its signification than the above rendering would imply.

Om alone is an all-embracing expression, and stands mystically for the incarnation of the Deity, or rather for the immanence of the Supreme Being in, as well as for Its transcendence above, the phenomenal or existent world, so far as the terms 'immanence' and 'transcendence' are applicable to the relations subsisting between that world and Pure Subsistence. In other words, it stands for the never-ending kosmic process of the self-effacing involution of PARAMÂTMAN, or BRAHMAN, into Existence, or the world of Matter, and Its self-expressing evolution through Matter back to Substantial Being. This process, indeed, constitutes the famous so-called "Wheel of Life" in its Kosmic aspect.

The formula may be roughly analysed thus :—

ཨོཾ་ - The source of all speech

མ་ - ,, ,, ,, vitality

ཎི་ - ,, ,, ,, thrilling consciousness

} Embodiment
of the
Trinity.

པཌི་ - Wish-granting jewel ; symbolical of temporal blessings ; also of the Psychological Âtman or Spiritual Ego.

པཌི་མུམ་ or པཌི་མེ་ - Lotus ; symbolical of biune man and of spiritual re-birth.

ཨོཾ་ - It is, or I am, omnipresent.

ཨོཾ་ - *Sat*, the universal Life Principle, or *Satyasya Satyam* of the Upanishads, i.e., the Noumenal Reality underlying Empirical Reality.

The entire phrase, therefore, merely in this one limited aspect of its meaning (and it may be read in many other ways) signifies—"The Embodiment of the Trinity, or Incarnation of Deity, is my wish-granting jewel in the lotus of spiritual rebirth"; the idea apparently being that since the *Kosmical Ātman*, or *Brahman*, i.e. the first or inner principle of the universe, and the *Psychical Ātman*, or inner principle of individual Man, are essentially one and the same, our hope of spiritual rebirth is assured in and by the fact of the eternal subsistence of *Brahman* and the ceaselessness of the kosmic process above referred to—human re-incarnation being a microcosmic effect, or aspect, of the macrocosmic law.

Hence, whenever a lama is heard droning out his *Om maṇi pā' me hūm*, he is really reciting his version of one of the profoundest creeds known to philosophy—but in most cases probably with an artless ignorance that is equally profound.

Another mistake that one often meets with, especially in Theosophical literature, is that which represents the word DEVACHAN as signifying *The dwelling of the gods*, doubtless from some vague idea that it is derived from the Perso-Hindustāni words *Dewa*, 'a god,' and *Khān*, or *Khāneh*, 'a dwelling-house.' It is really the Tibetan word འདོ་བ་ཅན་ *De-wa chān*, meaning 'Blissful.'

No one will be better pleased than myself to see any errors in this book corrected, or doubts removed, by competent critics. I am conscious that there must be errors, and I know there are doubts; while the desire of all who are interested in the language cannot but be to see our knowledge of it advanced.

My acknowledgments are due to the grammarians already named, and especially to Mr. Henderson and Mr. Bell, whose respective manuals and vocabularies marked a considerable advance upon the grammars that they supplemented and, if I may say so, displaced. The earlier grammars by Csoma de Kőrös and Jäschke were concerned for the most part, if not solely, with archaic classical Tibetan. The former's "Colloquial Phrases" were anything but what would now be regarded as colloquial; while Jäschke's colloquial was that of Western Tibet. These grammars, therefore, were not altogether satisfactory for the purposes of modern requirements. Moreover, the manner in which they dealt with the mysteries of the verb left much to be desired. As for the late Rev. Graham Sandberg's grammar, though very elaborate and learned,

it did not really constitute a bar to the successful appearance of the Manuals above alluded to. Indeed it may perhaps be said that not until the publication of Mr. Bell's book were the true forms and functions of the verb, and especially of ཡིན་པ་ and ཡོད་པ་ *To be*, stated with anything like precision and lucidity.

I desire also to acknowledge my obligations to the Hon'ble Vice-Chancellor (Sir Ashutosh Mukerji, Kt.) and Syndicate of the Calcutta University, under whose auspices this contribution to the study of Tibetan has attained the honour and privilege of publication.

Lastly, my grateful thanks are also due to Dr. and Mrs. Denison Ross for much kindness and help accorded from time to time; and perhaps most of all to my Mūnshi, Kāzi Dawa Sam Dūp, and to Mr. David Macdonald of Kalimpong (probably the first Tibetan scholar in India) who was kind enough to go through the entire MS. and to favour me with his critical comments and general approval.

H. B. H.

TABLE OF CONTENTS.

CHAPTER I.

PRELIMINARY.

	<i>Page</i>
§ 1. The ᳵ ᳶ KA-K'A	1
I. The ᳵ ᳶ KĀ-LI	1
II. The ᳵ ᳶ Ā-LI	3
§ 2. Romanized Equivalents	5
§ 3. Phonetic Modifications of Vowels	8
Notes	11
§ 4. The Six Reversed Letters	15
§ 5. The Seven Consonants to which ᳶ may be subjoined ..	16
§ 6. The Fourteen Consonants to which ᳶ may be subjoined	17
§ 7. The Six Consonants to which ᳶ may be subjoined ..	18
§ 8. The Six Silent Consonants to which ᳶ may be subjoined	18
§ 9. The Sixteen Consonants to which ᳶ may be subjoined	18
§ 10. The Twelve <i>Ra-go</i> Consonants	21
§ 11. The Ten <i>La-go</i> Consonants	21
§ 12. The Twelve <i>Sa-go</i> Consonants	21
§ 13. The Five Prefixes	22
§ 14. Initial Letters and the Prefixes each may take ..	24
Notes	28
§ 15. Peculiarities of Pronunciation	29
§ 16. The Ten Consonantal Affixes	33
§ 17. The Eleven Final Duplications	34
§ 18. Colloquial Duplications	37
§ 19. The Tone System	39
§ 20. Writing and Punctuation	45

	<i>Page</i>
§ 21. Spelling	50
§ 22. Transliteration	55
§ 23. Use of the Tibetan Dictionary	55
§ 24. Indicative and Differentiating Particles	57
§ 25. <i>The Cases and their Signs</i>	61
I. The Nominative Case	62
II. The Vocative Case	63
III. The Objective or Accusative Case	63
IV. The Genitive Case	63
V. The Dative Case	65
VI. The Agentive Case	67
VII. The Locative Case	69
VIII. The Periodal or Durational Case	71
IX. The Modal Case	73
X. The Ablative Case	75
XI. The Terminative or Transitive Case	77
§ 26. NUMERALS.	
I. <i>The Cardinal Numbers</i>	82
II. <i>The Cardinals according to Alphabetical Enumeration</i>	85
NOTES :—	
1. Pronunciation	86
2. Affixes	86
3. Conjunctions	87
4. The Indefinite Article	87
5. Approximate Numbers	87
6. Ordinal Numbers	88
7. Distributive Numbers	88
8. Aggregates	89
9. Fractions	89
10. Adverbial Cardinal Numbers	90
11. ,, Ordinal ,, ...	91
12. Definite and Indefinite Numerals	91
13. Noun Substantives	93
14. Notation by letters	93

CHAPTER II.

ETYMOLOGY.

	<i>Page</i>
§ 27. The Definite Article	95
§ 28. The Indefinite Article	99
§ 29. <i>The Noun.</i>	
A.—STRUCTURE	101
1. Monosyllables, Dissyllables, and Polysyllables ..	101
2. The affix <i>མཐན་</i>	104
3. The affix <i>ཅུད་</i>	104
4. The affix <i>ལྷན་</i>	106
5. The affix <i>བཟོ་</i>	106
6. Abstract Nouns	106
B.—INFLEXION	
1. <i>Gender</i>	107
2. <i>Number</i>	109
3. <i>Case</i>	111
I. Noun ending in a Vowel	111
II. „ „ „ <i>ག་</i> or <i>ང་</i>	115
III. „ „ „ <i>ད་</i> , <i>བ་</i> or <i>ས་</i>	116
IV. „ „ „ <i>ལ་</i> , <i>མ་</i> , <i>ར་</i> or <i>ལ་</i>	116
§ 30. THE ADJECTIVE.	
I. Form and Place	116
II. Augmenting of Adjectives	127
III. The Comparative Degree	129
IV. The Superlative Degree	131
V. Other Methods of Comparison	134
§ 31. THE PRONOUN.	
I. Personal Pronouns	135
II. Declension of Personal Pronouns	138
III. The Reflexive Pronouns	140
IV. Compounds in <i>རང་ Rang</i>	143

	<i>Page</i>
V. <i>Possessive Pronouns</i>	
1. Ordinary Personal Pronouns ..	144
2. Reflexive Possessive Pronouns ..	145
VI. Demonstrative Pronouns ..	147
VII. The Reciprocal Pronoun ..	150
VIII. Interrogative Pronouns ..	151
IX. <i>Relative and Correlative Pronouns</i>	
A. Relative Pronouns ..	153
B. Correlative Pronouns ..	160
X. <i>Indefinite Pronouns</i> ..	169
§ 32. ADVERBS	177
§ 33. POSTPOSITIONS	194
§ 34. CONJUNCTIONS	201
§ 35. ཡོད་པ་ <i>To be</i>	207
§ 36. ཡོད་པ་ <i>To have</i>	228
§ 37. ཡིན་པ་ <i>To be</i>	229
§ 38. THE VERB.	
I. Preliminary	239
II. Roots	239
III. Auxiliary Verbs	243
IV. Auxiliary Particles.	
✓ (1) གི་, གི་, གི་, etc.	244
✓ (2) གིས་, གིས་, གིས་, etc.	245
✓ (3) གིན་ གིན་, གིན་, etc.	245
✓ (4) དེ་, དེ་, མྱོ་	246
✓ (5) མིང་, མིང་, མིང་	247
✓ (6) བས་ and བས་	248
✓ (7) རྣམ་	249
✓ (8) ལས་	249
✓ (9) ལྟ་	251
✓ (10) ལ་	252

	<i>Page</i>
(11) གྱོ་	254
(12) ཡ་	255
(13) རང་	255
(14) རྩུ་, རྩུ་, ར་, ཅུ་, སྩུ་, ལ་	257
(15) བཞིན་ and བཞིན་དུ་	258
(16) ཅང་	259
(17) རྩུ་ and རྩུ་ལ་	259
 V. <i>Moods and Tenses.</i>	
A.—Infinitive Mood	259
B.—The Supine	263
C.—The Verbal Noun	265
D.—Participles	267
E.—Gerunds	271
F.—Indicative Mood.	
(a) Present	272
(b) Imperfect	275
(c) Perfect	276
(d) Past Indefinite	277
(e) Pluperfect	279
(f) Future	281
G.—Subjunctive and Conditional Moods	283
H.—Potential Mood	285
I.—Probability	288
J.—Hortative Mood	290
K.—Purposive Mood	292
L.—Precative Mood	292
M.—Permissive Mood	293
N.—Optative Mood	294
O.—Imperative Mood	296
VI. The Passive Voice	299
VII. Compound Verbs	300
VIII. Verbs of becoming, growing, changing, etc.	303
IX. Inceptives	303
X. Imminence	304

	<i>Page</i>
XI. Continuatives	304
XII. Finality or Accomplishment	305
XIII. Desideratives	305
XIV. Frequentatives	306
XV. Use of the PERFECT ROOT in the Colloquial	307

CHAPTER III.

39. Syntax	308
--------------------	-----

APPENDIX OF CONJUGATIONS.

I. COLLOQUIAL ཡོད་པ་ <i>To be present ; To exist ; To be</i>	310
II. LITERARY Ditto	315
III. COLLOQUIAL ཡོད་པ་ <i>To be</i>	320
IV. LITERARY Ditto	325
V. ཡོད་པ་ <i>To have ; to possess</i>	331
VI. Active, Transitive, 4-Rooted COLLOQUIAL Verb གཏོང་བ་ <i>To send</i>	331
VII. LITERARY Ditto	340
VIII. Passive, 4-Rooted COLLOQUIAL Verb གཏོང་གུ་ <i>To be sent</i>	349
IX. Active, one-Rooted COLLOQUIAL Verb མཐོང་བ་ <i>To see</i>	354
X. Neuter, one-Rooted COLLOQUIAL Verb དགམ་པ་ <i>To be glad, To rejoice</i>	360
XI. LITERARY Ditto	361
XII. Passive, 4-Rooted LITERARY Verb གཏོང་གུ་ or གཏོང་བར་གུ་བ་ <i>To be sent</i>	368
XIII. Active, 2-Rooted COLLOQUIAL Verb འགྲོ་བ་ <i>To go</i> ..	371
XIV. LITERARY Ditto	378
XV. 2-Rooted LITERARY Verb འགྲུང་བ་ <i>To become, etc.</i>	383

	<i>Page</i>
XVI. Active, 4-Rooted COLLOQUIAL Verb བྱེད་པ་ <i>To do,</i> <i>To make, etc.</i>	387
XVII. LITERARY Ditto	389
XVIII. Passive, 4-Rooted COLLOQUIAL Verb བྱེད་ཀྱི་ཡིན་པ་ or ཡིན་པ་ <i>To be made, To be done, etc.</i> ..	393
XIX. Passive, 4-Rooted LITERARY Verb བྱ་བ་ <i>To be</i> <i>made, To be done, etc...</i>	394
XX. Passive, LITERARY Verb བྱེད་པར་འགྱུར་བ་ <i>To be</i> <i>made, or done, etc.</i>	395

ERRATA ET CORRIGENDA.

Page	4,	line	1	at	bottom.	For	ꞑ̃	read	ꞑ̃
„	8,	„	5	from	„	„	ꞑ̃	„	ꞑ̃
„	9,	„	13	„	„	„	ĩ in col. 2	„	ĩ.
„	12,	„	6	„	top.	„	“affected”	„	“effected.”
„	12,	„	12	„	bottom.	„	“affected”	„	“effected.”
„	14,	„	2	„	top.	„	<i>Yata</i>	„	<i>Yatā.</i>
„	18,	„	7	„	bottom.	„	LĒN-PA	„	LĒN-PA.
„	19,	„	2	„	„	„	CHO	„	CH‘O.
„	21,	„	1	at	top.	„	མག།	„	མགོ།
„	21,	„	2	from	„	„	<i>Heda</i>	„	<i>Head.</i>
„	22,	„	7	„	bottom.	„	མ།	„	མི
„	22,	„	6	„	„	„	ḌA	„	ḌA.
„	23,	„	11	„	„	„	ḠEB	„	ḠEB.
„	25,	„	7	„	top.	„	Ḡ‘Ā	„	Ḡ‘Ā.
„	27,	„	8	„	bottom.	„	Ḑ	„	Ḑ.
„	27,	„	7	„	„	„	ditto.	„	
„	28,	„	4	„	„	„	BAÁ	„	BAÁ.
„	31,	„	6	„	top.	„	<i>m</i>	„	<i>n.</i>
„	31,	„	4	„	bottom.	„	BAR	„	BA, and
„	33,	„	3	„	top.	„	BA	„	BA.
„	33,	„	3	„	„	„	ŽHYU	„	ŽHYU, and
„	33,	„	3	„	„	„	ŽHYUM	„	ŽHYUM.
„	35,	„	6	„	bottom.	„	ྐ	„	ྐ
„	48,	„	5	„	„	„	“lines loping”	„	“line sloping.”
„	49,	„	9	„	top.	„	ལ	„	ལ།
„	49,	„	14	„	„	„	“up”	„	“at.”
„	56,	„	3	„	„	„	ལ།	„	ལ།
„	68,	„	1	at	„	„	ཅ	„	ཅ.

Page 89, line 10 from bottom.	For	ŹHYI	read	ZHYI.
„ 89, „ 3 „ „ „				ditto.
„ 89, „ 4 „ top „				ditto.
„ 89, „ 5 „ „ „				ditto in both places
„ 91, „ 3 „ „ „		ZHYI'	read	ŹHYI'.
„ 91, „ 4 „ „ „		ZHYI'	„	ŹHYI'.
„ 91, „ 4 „ „ „		ZHYIG	„	ŹHYIG.
„ 106, „ 11 „ „ „		ལ	„	ལ.
„ 139, last line.		ང་རང་	„	ང་རང་
„ 140, line 12 from bottom.		ཁོ	„	ཁྱོ
„ 151, „ 12 „ „ „		ག་རི་	„	ག་རེ
„ 153, „ 10 „ „ „			Delete OR	between བྱ་ and Ex.
„ 169, „ 1 at top „		hath	read	that.
„ 243, „ 10 from bottom.		གཏོང་བ་ར་	„	གཏོང་བར་
„ 262, „ 2 „ top.		ཤེས་	„	ཤེས
„ 306, „ 6 „ bottom.		འགྲོ་བའི་	„	འགྲོ་བའི
„ 329, „ 3 „ „ „		མན	„	མིན
„ 347, last line.	Delete second and third dot between	བདང		
	and	མཁམ།		
„ 351, line 11 from bottom.	Read	“ might be sent.”		
„ 371, „ 11 „ „	Delete	“ ཞིག་ or ཤིག་ or ཅིག།”		
	and re-insert after	“ Particle ” on		
		next previous line.		
„ 381, „ 5 „ top.	For	མི་གྲུང་	read	མ་འགྲུང་
„ 382, „ 10 „ bottom.		འགྲོ་ར་	„	འགྲོར་
„ 386, „ 8 „ „ „		དི་	„	དེ་ and for
		ན་	„	ནི་

CORRIGENDA—(continued).

Page 66 (middle of page).

Delete the words “some uncertainty,” and substitute the words
“personal knowledge and is certain.”

Also delete the word “almost.”

Also delete the words “at all,” and substitute the word “exactly.”

Also delete the words “only hazarding the statement,” and substitute the words “speaking on information.”

Page 207 (bottom of page).

Delete the words “an emphatic or positive statement is intended,”
and substitute the words “the speaker expresses knowledge
derived from information.”

After the words “*No there is not*,” insert the words “(so I am
informed).”

Then add the following:—

“**འདྲུག།** is used when the speaker expresses personal knowledge
and certainty. Thus:—

ལགས། མི་འདྲུག། *No, there is not (I know).* (See also p. 66).”

Tibetan Grammar.

CHAPTER I.

PRELIMINARY.

§ 1.—The ༀ ༀ Ka-K'a, or TIBETAN GRAPHIC SYSTEM.

I.— ༀ ༀ Kā-li, or CONSONANTAL SERIES of thirty letters.

Letter.	Name.	Remarks.
ༀ	Ka	Like <i>K</i> in the Urdu word كَب KAB, <i>When</i> . A compact sound.
༁	K'a	<i>Kh</i> , forcibly aspirated. Like the Persian كَ <i>Kh</i> .
༂	Ġa	Pronounced softly, from low down in the throat, rather more sharply than hard English <i>G</i> , and in a way that to English ears seems to give it the sound of <i>K</i> .
༃	Nga	Like the sound of <i>ng</i> in the English word <i>sing</i> . It often begins a word in Tibetan. As a final, often represented by a superscribed o, called o ༀ ༀ o LÄ'-KOR, or o <i>cipher</i> .
༄	Cha	Like the <i>Ch</i> in <i>charge</i> . A compact sound.
༅	Ch'a	<i>Chha</i> . A forcibly aspirated <i>ch</i> .
༆	Ja, J'a	Like the <i>J</i> in <i>jar</i> . As an initial it is slightly aspirated, and may be pronounced like ༀ <i>ch</i> .

Letter.	Name.	Remarks.
མ	Nya	Like the combined sound of the <i>nya</i> in <i>lanyard</i> .
ཨ	Ta	A compact dental sound, like the Urdu or Persian ط, or the Bengali ত.
ཨ	T'a	Also dental, but forcibly aspirated.
ཨ	Đa	This is not exactly a dental <i>d</i> , nor is it an aspirated <i>d</i> , as sometimes described, but a dental sound, rather like the <i>th</i> in <i>think</i> , as pronounced by some Irishmen; or like the Bengali ঢ, but with a strong similarity to a dental <i>t</i> . A soft sound.
ཨ	Na	A dental <i>N</i> , softly sounded.
ཨ	Pa	English <i>P</i> , but more fully and compactly pronounced.
ཨ	P'a	Not <i>Ph</i> (i.e. <i>F</i> , or <i>Fh</i>), but <i>P-h</i> . A strong aspirate.
ཨ	Ba	Sharper than the English <i>B</i> , and rather like <i>P</i> , but softer than the latter.
ཨ	Ma	English <i>M</i> , sometimes abbreviated into <i>o</i> , written over the initial, and representing final <i>m</i> , and called ལྷན་ཀོར་ ལ LÄ'-KOR, <i>o cipher</i> . It is also called ལྷན་ཀོར་ TÖ'-KOR and is the same as the Sanskrit Anuswara.
ཨ	Tsa	Like the sound of <i>Ts</i> , or Russian Tsē. A compact sound.
ཨ	Ts'a	Not <i>Tsh</i> , but <i>Ts-h</i> , strongly aspirated.
ཨ	Dz'a	Not <i>Dzh</i> , but <i>Dz-h</i> . Aspirated.
ཨ	Wa	English <i>W</i> .
ཨ	Zhya	Something like the French <i>J</i> in <i>jadis</i> , or Persian ج, or Russian Zhē, but with a tendency towards the sound <i>sh</i> , and also with the <i>ya</i> sound. Hence, hard <i>z'hya</i> , or soft <i>shya</i> .

Letter.	Name.	Remarks.
ཟ	Ža	English Z, but inclining to sound of s.
ཨ	'a	<i>Spiritus lenis</i> , with a vowel-sound like that in the Urdu word بس BAS, <i>Enough</i> ; but soft and long, as though gently emanating from the throat. In words from Sanskrit it is used as a "mora," to denote prosodical length, i.e. a long syllable.
ཡ	Ya	English Y, as in <i>yard</i> , <i>you</i> , <i>yoke</i> , <i>ye</i> , <i>yes</i> , <i>yiddish</i> , <i>yea</i> .
ར	Ra	English R, well sounded.
ལ	La	English L, but, at the end of a syllable, sounded either very faintly or not at all, and sometimes changed to ར Ra.
ཤ	Sha	Sh. Full, strong sound.
ས	Sa	S. Full, strong sound, like <i>ss</i> in <i>hiss</i> , but, at the end of a syllable, not sounded at all.
ཧ	Ha	H. Well aspirated.
ཨ	A	Like the vowel-sound in the Urdu word بس BAS, <i>Enough</i> . Pronounced very short: but a harder, fuller and compacter sound than that of ཨ. The sound of ཨ is inherent in all simple non-final consonants unqualified by any vowel-sign, and in all compound consonants sounding as one, when similarly unqualified. It is <i>not</i> inherent in the consonant ཨ which has a softer and more emanating sound.

II.—The ཨ་ལི་ Ā-LI, or VOWEL-SERIES, being five vowels, and four vowel-signs. For the purpose of illustrating the signs, one of the vowels, namely, ཨ A, which is also regarded as a consonant by Tibetans, is adopted as a basis. Any other consonant, however, would do equally well.

Letter.	Name.	Remarks.
ཨ	a	Like <i>a</i> in <i>بس</i> BAS, <i>Enough</i> . Pronunciation short, hard, compact and full. Inherent in all non-final consonants not qualified by any vowel-signs, and in single-letter and compound-letter syllables sounding as one syllable, when similarly unqualified. Thus, in ཨང་ T'ANG, <i>Path</i> , it is inherent in ཨ་ but not in the final ང་. So it is inherent in ང་ NGA, <i>I</i> , but not in རྩོ་ NGO, <i>Face</i> ; and in ལྷ་ LA, <i>Pay, salary</i> , but not in ལུ་ LU, <i>song</i> . It also ceases to inhere by reason of modifications other than qualifying vowel-signs, as will hereafter be shown. See § 3.
ཨི	i	Short, like the <i>i</i> in <i>is</i> . The sign is ཨི་ called བོ་གྲུ་ G'I-G'U, <i>The Angle</i> , and it is placed <i>over</i> the letter it modifies. Thus, ཀྱི་ KYI, <i>A sign of the Genitive Case</i> .
ཨུ	u	Short, like the <i>u</i> in <i>full</i> . The sign is ཨུ་ called ཞལ་ཀྱུ་ ŽHYAB-KYU, <i>The hook</i> , and it is placed <i>under</i> the letter it modifies. Thus, དུ་ D'U, <i>A sign of the Terminative Case</i> .
ཨེ	e	Short, like <i>a</i> in <i>made</i> , or the Italian <i>e</i> . The sign is ཨེ་ called འགྲེང་བུ་ D'ENG-BU, <i>The standing stroke</i> , and it is placed <i>over</i> the letter it modifies. Thus, རེ་རེ་ RE-RE, <i>each</i> .
ཨོ	o	Short, like the <i>o</i> in <i>for</i> , or <i>rock</i> . The sign is ཨོ་ called ལྷ་རོ་ N'A-RO, <i>The horns over the nose</i> , and it is placed <i>over</i> the letter it modifies. Thus, རོ་ RO, <i>A corpse</i> ; བོང་ GONG, <i>Price</i> ; ལྷོག་པ་ LOG-PA, <i>To read</i> ; ལྷོག་ LO', <i>Lightning</i> ; རོ་ DO, <i>Stone</i> .

§ 2.—The ROMANIZED EQUIVALENTS adopted in this work, showing the Powers of the thirty consonants.

Tibetan Character.	Romanized Equivalent.	Remarks.
..	‘	Acute accent, used for instance with <i>g</i> , when ག། GA, is pronounced almost like <i>k</i> ; and with <i>d</i> , when ད། DA, is pronounced almost like <i>T</i> . Thus, གོང་ GONG, <i>Price</i> , because it is pronounced nearly like KONG; but གོ་ GO, <i>Door</i> , pronounced like the ordinary hard English <i>g</i> . So also དེ་ DE, <i>The, That</i> , because it is pronounced almost like dental TE; but དེ་ DI, <i>The, This</i> , pronounced as dental <i>d</i> . I/STC M/EDV
..	◌̈́	This sign, placed over any letter, signifies a raising of the <u>tone</u> .
..	◌̈́	<i>Spiritus lenis</i> , or gentle breathing. It is placed before <i>a</i> , thus 'a, to represent འ་ For example, བཀའ་ K'Ā, <i>Order, Command</i> . For simplicity's sake, however, we shall seldom use it. It will never be used to represent འ་ as a prefix.
..	◌̈́	<i>Spiritus asper</i> , or rough breathing. Thus ཁ་ K'A, for KHA. e.g., འཇོམ་པ་ K'YER-WA, <i>To carry away</i> .
།	K	Tonic pitch high.
།	K'	Pitch lower than <i>K</i> .
།	G	Pitch deep.

Tibetan Character.	Romanized Equivalent.	Remarks.
ག guarded	G	e.g.—གམ་ <i>GAM</i> , <i>Box, Chest</i> . Pitch higher than <i>g</i> .
ང	Ng	Pitch low; sometimes represented by <i>o</i> <i>LÄ'-KOR</i> , <i>o cipher</i> .
ཅ	Ch	Pitch very high.
ཆ	Ch'	Pitch lower than <i>ch</i> .
ཇ	J, J'	When an initial, represented by <i>J'</i> . Thus ཇ་ <i>J'A, Tea</i> . When it has a prefix, represented by <i>J</i> . Thus, ཇུ་པ་ <i>JÜ-PA, To cling</i> ; ཇེ་ལ་ <i>JÄ-WA, To come to, To meet, To pay one's respects to</i> . Pitch very low.
ཉ	Ny	Pitch low.
ར	T	Pitch very high.
ལ	T'	Pitch lower than <i>T</i> .
ད	D	Pitch very low.
ད guarded	D	e.g.—དོ་ <i>Đo, Stone</i> . Pitch higher than <i>D</i> .
ན	N	Pitch low.
པ	P	Pitch very high.
ཕ	P'	Pitch lower than <i>P</i> .
བ	B, W, V	Pitch very deep.
མ and o		<i>o</i> (called <i>o</i> ལ་ཀོར་ <i>LÄ'-KOR, cipher</i>). Is sometimes placed on top of a letter, and stands for a final <i>ng</i> , or <i>m</i> , or <i>ms</i> . The pitch of <i>མ</i> is low.

Tibetan Character.	Romanized Equivalent.	Remarks.
ཨ	Ts	Pitch high.
ཉ	Ts'	Pitch lower than <i>Ts</i> .
ཏ	Dz'	Pitch very low.
ཐ	W	Pitch low.
ཏ	Zhy	Pitch very low. e.g., ལྷོ་མོ་ ZHYĀ-MO, <i>Hat</i> , pronounced almost like SHĀ-MO.
ལ	Z	e.g., —ཟ་བ་ ZĀ-WA, <i>To eat</i> , pronounced almost like SA-WA. Pitch very low.
འ	'A	When འ' is a prefix, it is not transliterated at all in this work. Pitch very low.
ཡ	Y	Pitch very low.
ར	R	Pitch low.
ལ	L	Lowest pitch of all.
ཤ	Sh	} Pitch high.
ས	S	
ཧ	H	Pitch very high.
ཨ	A	Pitch low.

NOTE.—The remarks in column 3 regarding Tonic Pitch refer to the Rev. Mr. Amundsen's Tone-system. I would, however, advise the student to direct his attention to the *compactness or otherwise of his utterance*, and to the *shortness or length of his vowel-sounds*, rather than to Pitch of Tone. See § 19.

Other letters, compound and reversed, are not included in the above tables. They are dealt with in §§ 4 *et seq.*

§ 3.—PHONETIC MODIFICATIONS OF THE FIVE VOWELS. These are based on ཨ་ A, as representing any of the thirty consonants.

Tibetan Sound.	Romanized Equivalent.	Remarks.
ཨ	a	Short, hard and compact, as already explained. Ex. བཟའ་མ་ K'AM, <i>Empire, Realm</i> . Pronounced, as regards the vowel-sound, exactly like that of the English word <i>Come</i> . ཨ་ differs from འ་ in that the latter is a long, slow and gentle emanation, while ཨ་ is uttered forcibly.
ཨ+འ་ ཨ+གས་	ā	Long, like a in English <i>far</i> . Ex. བཀའ་ K'Ā, <i>Order, Command</i> ; ལགས་ LĀ, <i>A courteous expression</i> .
ཨ གཞུང་	ā	Long, like a in <i>far</i> . Ex. ཀྲ་ཤ་ KĀ-SHA, <i>A sort of grass</i> ; དུ་ལའི་ལྷ་མ་ TĀ-LE-LA-MA, <i>Dalai Lama</i> , or GYĀ-WA RIM-PO-CH'E; ལྷ་ས་ L'Ā-SA.
ཨ	â, ā, wā,	Long, like the o in <i>corner</i> , or the aw in <i>Bawl</i> , or the Chinese wā as in <i>Kwān</i> , in transliterations from Sanskrit, Indian, Chinese or other foreign languages. Thus, ར་མེ་ཤ་ར་ RA-ME-SHĀ-RA, <i>A holy place near Lanka or Ceylon</i> ; ཐོ་འུ་ཀྱན་ T'O-'U-KWĀN, <i>Last Emperor of China of the Tartar dynasty</i> ; དཱི་འཆིན་བུ་དུ་ DĀI-CH'IN-B'Ā-DUR, <i>A Mongolian King of Tibet</i> . Or long, like the a in <i>far</i> , in Tibetan words. Thus, ཚ་ Ts'Ā, <i>Salt</i> ; བ་ཏ་ K'Ā-TA, <i>Crow, mag-pie</i> ; བཞུ་ཞུ་ PĀ'-ZHŸĀ, <i>A mitre-shaped cap</i> . Or it serves to show that a letter is not a prefix, but an initial. Thus, དང་པོ་ DANG-PO, <i>clear</i> , which might other-

Tibetan Sound.	Romanized Equivalent.	Remarks.
		wise have read ṄĠĀ-PO ; དུགས་པོ་ DĀ-PO, <i>A district of Tibet south-east of Ü and Kong-po</i> , which might otherwise have read ĠĀ-PO.
ཨ+ན ཨ+ད	ä	Short, like <i>a</i> in <i>can</i> . EX. ཇཉན་པ་ ZHYĀN-PA (pronounced ZHYĀM-PA) <i>other</i> ; or, དད་པ་ DĀ'-PA, <i>Faith</i> .
ཨ+ས་ ཨ+ལ་	ä	Long, like <i>a</i> in <i>can't</i> , as pronounced by a Yankee. EX. ཉི་གནས་ NYE-ÑĀ, <i>Disciple, Pupil</i> ; ལྷལ་པོ་ or ĠYĀ-PO, <i>King</i> .
ཨི	i	Short, like <i>i</i> in <i>is</i> . EX. ཡིན་པ་ YIN-PA (pronounced YIM-PA), <i>To be</i> .
ཨི+གས་ ཨི+ས་ ཨི+ལ་	ī	Long, like <i>i</i> in <i>ravine</i> . EX. འཇིགས་པ་ ĠĪ-PA, <i>To be afraid</i> ; གིས་ ĠĪ, <i>A sign of the Agentive Case</i> ; དཀྱིལ་ལ་ KYĪ-LA, <i>Among, amid, in the midst</i> .
ཨི	ī	Also long, like <i>i</i> in <i>ravine</i> . Used in transliterations from foreign languages. EX. ཤིལ་ SHĪ-LA, <i>Moral conduct</i> ; བྱུང་པ་ཅི་ཀ་ PÜN-DA-RĪ-KA, <i>White lotus</i> ; ཤྲི་ SHRĪ, <i>Glory</i> .
ཨེ	e	Short, like <i>a</i> in <i>made</i> , or Italian <i>e</i> . EX. དེ་ DÉ, <i>The, That</i> .
ཨེ+གས་ ཨེ+ས་ ཨེ+ལ་	ē	Like the preceding, but long. EX. བགོགས་ ĠĒ, <i>Devil, Demon, Evil-spirit</i> ; ཤེས་པ་ SHE-PA, <i>To know</i> ; སེལ་བ་ SEL-WA, or SE-WA, <i>To absolve</i> .

Tibetan Sound.	Romanized Equivalent.	Remarks.
ཨེ+ན ཨེ+ད	è	Short, like <i>e</i> in <i>get</i> . EX. རྗེན་པོ་ CH'EN-PO (pronounced CH'EM-PO), <i>Great, Big, Large</i> ; རྗེད་པ་ J'È'-PA, <i>To do, to act, to perform, to achieve</i> .
ཨི	ai	Like <i>i</i> in <i>mind</i> . EX. ཀའ་ལ་ཤ་ KAI-LĀ-SHA, <i>A mountain on the N. shore of Lake Manasarowar</i> ; མི་རྟེ་ MAITRI, <i>Love, Friendship</i> ; རྟེ་ལི་ག་ TAI-LING-GA, <i>The modern Telingana</i> .
ཨུ	u	Short, like <i>u</i> in <i>pull</i> . EX. ལུ་པོ་ HUR-PO, <i>Active</i> ; འབྲུ་ BU, <i>Worm</i> ; ལུ་ CH'U, <i>Water</i> .
ཨུ+གས་	ū	Long, like <i>oo</i> in <i>snooze</i> . EX. བཞུགས་པ་ ŽHYU PA, <i>To sit</i> .
ཨུ་ལྷན་ལེན་	ū	Same as preceding. EX. བེ་དུ་རུ་ WAI DÜ- RYA, <i>Azure stone, Lapis lazuli</i> ; ཨུ་ལྷན་ལེན་ HUM, <i>A terrifying or angry expression</i> . ཨུ་ལྷན་ལེན་ BRUTAL.
ཨུ+ན ཨུ+ད	ü	Like <i>u</i> in French <i>une</i> . EX. བདུན་ DÜN, <i>Seven</i> ; རྗེད་པ་ KÜ'-PA, <i>Thread</i> .
ཨུ+ས་ ཨུ+ལ་	ü	Same as last, but long. EX. དུས་ D'Ü, <i>Period, Time</i> ; ཡུལ་ YÜ, <i>Land, Country</i> .
ཨོ	o	Short, like <i>o</i> in <i>for</i> , or <i>rock</i> . This is the commonest <i>o</i> in Tibetan. EX. རྗེས་ T'OM,

Tibetan Sound.	Romanized Equivalent.	Remarks.
		<i>Bazaar</i> ; ཡག་པོ་ YA'-PO, <i>Good</i> ; རེ་བ་ ŽO-WA, <i>To build</i> ; ལོ་ LO, <i>Year</i> ; བྱི་མོ་ K'YI-MO, <i>Bitch</i> ; ཇོ་བོ་ J'O-WO, <i>Nobleman, master, lord</i> ; པོ་ལོ་ PO-'O, <i>Grandfather</i> .
ཨྱ་+གས་	ō	Long, like <i>o</i> in <i>mode</i> . Ex. ཚོགས་ Ts'ō, <i>A crowd, a multitude</i> .
ཨྱོ་ ཨྱོ་	ō	Like the last. Used only in transliterating. Ex. གོ་ཏ་མ་ GŌ-TA-MA, <i>Buddha's name</i> .
ཨྱ་+ན་ } ཨྱ་+ད་ }	ö	Short, like <i>eu</i> in French <i>Jeune</i> . Ex. དགོན་པ་ GÖN-PA (pronounced GÖM-PA), <i>A monastery</i> ; ཚོད་པན་ CHÖ'-PÄN, <i>Diadem</i> .
ཨྱ་+ས་ } ཨྱ་+ལ་ }	ö	Same as last, but long. Ex. ཚོས་ CH'ö, <i>Religion</i> ; ཉ་དེལ་ NYA-D'ö, <i>Fishing net</i> .
ཨྱོ་ ཨྱོ་	au, ou	Like <i>ou</i> in <i>Noumenon</i> . Ex. གོ་རི་མ་ Gou-ri-ma. Sometimes also spelt ཇཱ་ལཱ་ or ཇཱ་ལཱ་. Ex. གཱ་ཏ་མ་ or གོ་ཏ་མ་ Gau-ta-ma, <i>Gouta-ma</i> .

NOTES.

1.--In the above Tabular Statement the sign + in column 1 means "as modified by the addition of." It will be seen that the basic, inherent ཨྱ་ *a* is subject to modifications, not only when quali-

fied by vowel-signs, but also when followed or subjoined by འ་ 'a, or when subjoined by ཏ་ Ha, or ལྔ་ wa-zur, or when followed by ན་ Na, ལ་ La, ད་ Da, ས་ Sa, and གས་ G'a-sa, which last is sometimes represented by the abbreviation ཏ་ Ta-log-ta, i.e. ཏ་ Ta reversed, and called གས་དྲེག་ G'a-sa-dä-kyo'.

- 2.—In words containing those vowel-modifications which are affected by ལ་ la, the ལ་ when pronounced, should be uttered very softly. Often it is not pronounced at all. e.g., དངུལ་ NĠÜL, or NĠÜ, *Money*; གསོལ་ཇ་ SÖL-J'A, or SÖ-J'A, *Tea*.

Where ལ་, as a final, is followed by the particle བ་ wa, the latter, in the Colloquial, is often changed into ར་ ra. e.g., མཚོན་པ་འབྲུལ་ར་ (instead of བ་) གནང་བ་ CH'O'-PA BÜ-BA NANG-WA, *To sacrifice* (Honorific form). Sometimes, however, ལ་ is merely duplicated. See § 18.

- 3.—In the pronunciation of words containing those vowel-modifications which are affected by ད་ D'a, or ག་ G'a, or sometimes གས་ G'a-sa, the following peculiarity should be noted. In the case of monosyllabic words or final syllables ending in one of the above letters, such letter is not exactly pronounced. Yet it is *hinted at*; for, just before pronouncing it, the speaker stops short, and, by a sharp contraction of the glottis, forms a kind of innominate sound, which perhaps is best described by reference to the Persian or Arabic ء 'ain, or to the curious throat-sound emitted by some Glaswegians when, instead of saying *Saturday*, they say *Se'urday*, or instead of saying *water*, they say *wa'er*. This emphasized hiatus-sound will be represented by an apostrophe. Ex. གྱེན་པ་ J'È'-PA, *To do*; ཕྱལ་ CH'A', *Hand* (Honorific term);

ཉིག་ལུགས་ NYI-ḌU', *Parasol*. In particular, as regards syllables ending in ག་ *G'a*, the following rules may be observed:—

(a) When the syllable forms a word by itself, like ཅིག་ CHI' (*Chig'*), *A, an*; དུག་ ḌU' (*Dug'*), *Is*; or ཤོག་ SHO' (*Shog'*), Imperative of ཡོང་བ་ YONG-WA, *To come*, the ག་ *G'a* should never be pronounced, but only *hinted* at, in manner above described.

(b) When the syllable in which ག་ or གས་ occurs is only one in a word of two or more syllables, and is not the final syllable, the ག་ or གས་ may be pronounced, or only hinted at, at pleasure. EX. སླིག་པ་ ḌIG'-PA, or ḌI'-PA, *Sin*; རྫོག་རྫོག་ ḌOG'-ḌOG', or ḌO'-ḌO', *A Lump*; ཡག་པོ་ YAḠ-PO, or YA'-PO, *Good*; མྱོག་པོ་ ḠYŌ-PO, or ḠYŌḠ-PO, *Quick*.

(c) Practically the same rules may be observed as regards final ལ་ *la*. EX. རྩལ་ NGĀ, *Fatigue*, and སྦྱེལ་བ་ ḌEL-WA, or ḌĒ-WA, *To fasten on*.

4.—A consonant, having a prefix, but no affix, nor any qualifying vowel-sign, must be supported by the lengthening affix འ་ 'a, which prevents the prefix from being mistaken for an initial letter. EX. བཀའ་ K'Ā, *Order, command, word*; མདའ་ Ḍ'Ā, *Arrow*.

5.—བ་ *B*, is usually pronounced *W*, when, in a word of more than one syllable, it is the initial letter of the second or other following syllable, and the final letter of the immediately preceding syllable is either ར་འ་ར་ or ལ་, or if such preceding syllable does not end in a consonant, but is governed by inherent ཨ་, or one of the

vowel-signs. ་ also takes the sound of *w* when it is prefixed by ་, *Da*, and has no modifying vowel-sign or *Yata* sign. In the latter case it takes the sound of the modifying signs. Ex. :— ་, WANG, *Power, might, potency* (non-physical); but ་ ་, *Respiration*; ་ ་ U-ṬA, *Hair* (of head); ་ ་ EN-NĀ, *Lonely spot*; ་ ་ ÖN-PO, *Grandson, nephew* (Literary term); ་ YAR, *Summer*; ་ YING, *Region, Space* (e.g., heavenly expanse); ་ YUG-PA, or YU'-PA, *To brandish, to flourish*; ་ YEN-CH'E-WA, *To separate*; but ་ BANG, *A subject*; ་ JUNG-WA, *To happen, originate, become, arise*.

The letter ་ *Ba*, when sounding as a *w*, and followed by ་ *i*, is pronounced somewhat like the hard Russian vowel öi, but with a *w* before it, or something like the English word *way*, save that the *a* must be given the vowel-sound of ་, and merged into the succeeding *i*, so as to make the two into a sort of diphthongal sound.

Second vowels, following immediately after a simple or compound consonant, whether qualified by a vowel-sign or not, are always based on ་ 'a, not on ་ *a*. Ex. ་ ་ not ་ ་ GAU-TA-MA; ་ LE-U, *Chapter*; ་ MI-U, *Little man*.

§ 4.—THE SIX REVERSED (i.e. ལོག་ LO') LETTERS. Used chiefly in transliterations from Sanskrit, Pāli, etc.

Letter.	Name.	Romanized Equivalent.	Remarks.
ཀ	Ta-log-ta or Ga-sa-da Kyó	Ṭ ཀ	The dental letter ཀ་ <i>Ta</i> reversed and pronounced as a palatal. A common abbreviation for the double affix གས་. Ex. དཔུང་རྩོད་ PUNG-RÖ, instead of དཔུང་རྩོགས།
ཁ	T'a-log-t'a	Ṭ' ཁ	ཁ་ <i>T'a</i> reversed, and pronounced as an aspirated palatal.
ཀ	Da-log-da	Ḍ ཀ	ཀ་ <i>Da</i> reversed, and pronounced as an unaspirated palatal, much as some Irishmen pronounce the <i>th</i> in <i>think</i> .
ཁ	Na-log-na	Ṇ ཁ	The dental letter ཁ་ <i>Na</i> reversed, and pronounced as a palatal.
ཀ	Sha-log-K'a	K' ཀ	ཀ་ <i>Sha</i> reversed, and pronounced like ཁ་ <i>K'a</i> .
ཀ	Ka-Sha-log-tā-pa (བཏགས་པ།) K'ya	K'y ཀ	ཀ་ <i>Ka</i> , with a reversed ཀ་ <i>Sha</i> subjoined. Pronounced like ཁ་ <i>K'ya</i> , strongly aspirated.

§ 5.—THE SEVEN CONSONANTS TO WHICH ཡ་ *Ya*, IN THE FORM OF ཡ, MAY BE SUBJOINED. ཡ་ so subjoined is called ཡ་བདགས་ or ཡ་བདཱ་ *YA-TĀ*, *Ya-subjoined*.

ཀ	This is <i>Kya</i> , and it is so pronounced.
ཁ	This is <i>K'ya</i> , and it is so pronounced.
ག	This is <i>Gya</i> , and it is pronounced as some Irishmen pronounce <i>Garden</i> , <i>guide</i> , etc., i.e. <i>Gyarden</i> , <i>Gyide</i> , etc.
པ	This is <i>Pya</i> , but <i>YA-TĀ</i> changes the pronunciation into that of ཅ་ <i>Cha</i> .
ཕ	This is <i>P'ya</i> , but <i>YA-TĀ</i> , changes the pronunciation into that of ཆ་ <i>Ch'a</i> .
བ	This is <i>Bya</i> but <i>YA-TĀ'</i> changes the pronunciation into that of ཇ་ That is to say, when བ་ is an initial, it is pronounced <i>J'</i> , which is practically like ཅ་ <i>Cha</i> ; when not an initial, it is pronounced <i>J</i> . If prefixed by ད་ <i>Da</i> , it is pronounced <i>Y</i> ; and if further qualified by a vowel-sign, it takes the <i>Y</i> sound merged into the vowel-sound. EX. དབྱར་ <i>YAR</i> , <i>Summer</i> ; དབྱུངས་ <i>YING</i> , <i>Region</i> , <i>space</i> (e.g. Heaven's vault); དབྱུག་བ་ <i>YUḠ-PA</i> , or <i>YU'-PA</i> , <i>To brandish</i> , <i>flourish</i> ; དབྱེན་ཕྱེ་བ་ <i>YĒN-CH'E-WA</i> , <i>To separate</i> .
མ	This is <i>Mya</i> , but <i>YA-TĀ</i> changes the pronunciation to that of ཉ་ <i>Nya</i> .

§ 6.—THE FOURTEEN CONSONANTS TO WHICH ར་ *Ra*, IN THE FORM OF ར་, MAY BE SUBJOINED. ར་ so subjoined is called ར་བཏམ་ or ར་བཏམ་, RA-TĀ, *Ra-subjoined*.

Letter.	Name.	Romanized Equivalent.	Remarks.
ཀ	Ka-ra-tā-Ṭa	Ṭ	Like ར་
ཁ	K'a-ra-tā-Ṭ'a	Ṭ'	.. ར་
ག	Ga-ra-tā-Ḍa	Ḍ	.. ར་
ཇ	Ta-ra-tā-Ṭa	Ṭ	.. ར་
ཉ	T'a-ra-tā-Ṭ'a	Ṭ'	.. ར་
ད	Ḍa-ra-tā-Ḍa	Ḍ	.. ར་
ན	Na-ra-tā-Ṅa	Ṅ	.. ར་
པ	Pa-ra-tā-Ṭa	Ṭ	.. ར་
ཕ	P'a-ra-tā-Ṭ'a	Ṭ'	.. ར་
བ	Ba-ra-tā-Ḍa	Ḍ	.. ར་
མ	Ma-ra-tā-Ma	M	
ཤ	Sha-ra-tā-Shra	Shr	
ཚ	Sa-ra-tā-Sa	S	This is the pronunciation in Literary Tibetan and in Sikhim and Bütän.
	Sa-ra-tā-Ṭa	Ṭ	This palatal pronunciation is the pronunciation in ར་བཏམ་ཕལ་རྒྱུད་ Ü-P'Ā-KĀ', <i>Colloquial of Ü</i> .
	Sa-ra-tā-Hra	Hr	Pronunciation in བཀའ་ཚང་ཕལ་རྒྱུད་ TSANG-P'Ā-KĀ', <i>Colloquial of Tsang</i> .
ཨ	Ha-ra-tā-Hra	Hr	

All palatals.

§ 7.—THE SIX CONSONANTS TO WHICH ཅ་ *Ha*, IN THE FORM ཅ་ (ཅ་བདགས་ HA-TĀ), MAY BE SUBJOINED.

With the exception of ལྷ་ *L'ā* (commonly seen *Lhā*), which is frequently met with, these *Ha*-compounds are only used in transliterations from Sanskrit, Pāli, etc. The effect of subjoining ཅ་ *Ha*, is to lengthen and slightly aspirate the consonant. Ex. ལྷ་ས་ L'Ā-SA, *Lhāsa, the Capital of Tibet.*

ཀ་	G'ā.	ཅ་	D'ā (Dental)	པ་	B'ā.
ཀླ་	Dz'ā.	ཅཱ་	D'ā (Palatal)	ལྷ་	L'ā.

§ 8.—THE SIX *silent* CONSONANTS TO WHICH ལ་ *La* (ལ་བདགས་ LA-TĀ) IS SUBJOINED.

The effect of subjoining the ལ་ is to raise and emphasize the tone, and to make the sound more compact.

ལ་ ལ་ ལ་ ལ་ ལ་ ལ་	All pronounced ལ་ <i>Lā.</i>
ལྷ་	Pronounced <i>Āa.</i>

EXAMPLES :—ལྷ་ཀོར་ LĀ'KOR, *Cipher*, such as འ, the abbreviated ཀ་ or ང་; ལུ་ LU, *Serpent-demon*; ལྷོག་པ་ LÖG-PA, *To read*; ལྷག་ཅོར་ LĀ'-CHOR, or LĀG-CHOR, *Clamour, noise, (Literary)*; ལྷོན་པ་ LĚN-PA, *Stupid, foolish*; ལྷ་བ་ Ā-WA, *Month, moon*; ལྷ་མ་ LA-MA, *Lama*; ལུང་ LUNG, *Wind*; ལྷོབ་པ་ LOB-PA, *To learn, teach.*

§ 9.—THE SIXTEEN CONSONANTS TO WHICH ལྷ་ཙུར་ WA-ŽUR, IN THE FORM OF ལྷ, IS SUBJOINED.

ལྷ is called WA-ŽUR because it is a corner of the letter ལྷ་ *Wa*. When scholars from Tibet first visited India to study Buddhistic

Literature, they did not realize that the Tibetan letter །' represented both *B* and *W* (which in Sanskrit are denoted by ब and व), just as the Bengali letter ব represents them, and that །' *Wa* was therefore unnecessary. The later scholars, however, did realize it, and since then །' *Wa* has not been much used in Tibetan. It still survives, however, in some words, and in the form of ། WA-*zUR*, subjoined to the consonants now under notice.

As regards Tibetan words, the effect of subjoining ། is merely to lengthen somewhat the sound of the vowel inherent in, or qualifying, the consonant. In the following examples the vowel-sound is the inherent ། *a*, which, when lengthened, is *ā*. Thus :—

ཀ་ KĀ, *Oh!*

ཀ་ཡི་ KĀ-YĒ, *Oh! Holla!*

ཁྱི་ K'Ā-TA, *Crow, Magpie.*

གྲ་པ་ DĀ-PA, *Mouth.*

བསྐྱབ་གྲ་ LAB-DĀ, *School.*

དྲ་བ་ DĀ-WA, *A Medical plant.*

ཙ་ TSĀ, *Spunk, tinder.*

ཙྱ་ TĪSĀ, *Grass, herb.*

ཙྱ་ཁ་ TĪSĀ K'A, *Pasture.*

ཙ་མ་ TS'Ā, *Salt.*

ཞ་ or ཞ་མོ་ ŽHYĀ, or ŽHYĀ-MO, *Hat, cap.*

ཞ་མ་ ŽĀ, *Nettle.*

ར་ RĀ, ར་ཚོ་ RĀ-CHO, *Horn, sting.*

ཐྱ་ག་འ་ T'AG-RĀ, or T'A'-RĀ, *Hartshorn.*

ལ་བ་ LĀ-WA, *A species of deer.*

ཤ་ SHĀ, *Flood, high water.*

ཤ་བ་ SHĀ-WA, *Deer.*

ཤ་པོ་ SHĀ-P'Ō, *Stag, buck.*

ཤ་མོ་ SHĀ-MO, *Doe, hind.*

ཤ་ལྷུག་ SHĀ-T'U', *Young deer.*

WA-ZUR is also used to represent the sound of *wā*, as found in old Tibetan literature, and in Sanskrit, Pāli, Chinese, and other ancient foreign languages. EX :—

ཧྲ་ལ་མ་ HWĀ, *Sugared medicine like lozenges (old Tibetan).*

ར་མེ་ཤ་ར་ RA-ME-SHWĀ-RA, *Rameshwar, near Ceylon.*

ཐོ་འུ་ཀྱ་མ་ T'Ō-U KWĀN, *Last Emperor of China of the Tartar dynasty.*

དྲཱི་འཛིན་བ་དུར་ DWĀI-CH'IN-B'Ā-DUR, *A Mongolian king of Tibet.*

སྐ་ལྷ་མ་ SWĀ-B'Ā-T'ĀN, *Name of a town.*

It also represents the sound of *ā* as found in modern Indian languages, e.g. Bengali, in which that sound and *wā* seem to be interchangeable. EX. *Swadesi, Shādeshi.*

It is even met with in conjunction with the vowel-sound ~ *Na-ro.*

EX. ཀི་ ཀི་ སྐོ་ སྐོ་ དེ་རིང་ ཉི་མ་ རྩོ་ KI, KI, SWO, SWO, TE-RING, NYI-MA DO : *Ho, ye gods, to-day is sunny!* (Literary).

WA-ZUR also sometimes serves to show that a letter which might possibly be mistaken for a prefix is really an initial. EX. དྲངས་པོ་ DANG-PO, *Clear*; དྲགས་པོ་ DĀ'-PO, *A district in Tibet.* If the WA-ZUR had not been subjoined to the ད་ in these words, one might have read them NGĀ-PO, and ĠĀ-PO.

§ 10.—THE TWELVE CONSONANTS ON WHICH THE *silent* ར་མགོ། *RA-ŌO*, *Ra-Head* IS PLACED. The effect is to raise the tonic-pitch and emphasize the sound of each consonant, except those that are regarded as masculine. As to masculine letters see § 19. Sign with Romanized equivalent, ◡ above.

ཀ་ *Ka*, ག་ *Ga*, འ་ *Ńga*, ག་ *Ja*, ཏ་ *Ńya*, ཏ་ *Ta*,
 ར་ *Da*, ལ་ *Ńa*, བ་ *Ba*, མ་ *Ma*, ཅ་ *Tsa*, ཇ་ *Dz'a*.

It will be noticed that ཀ་ *Ka*, ཏ་ *Ta*, ཅ་ *Tsa*, have not got above them the sign for heightening the Tonic-pitch, they being masculine letters and not requiring it.

§ 11.—THE TEN CONSONANTS ON WHICH THE *silent* ལ་མགོ། *LA-ŌO*, *La-Head*, IS PLACED. It has the same effect as the *Ra-Head*. Sign ◡.

ཀ་ *Ka*, ག་ *Ga*, འ་ *Ńga*, ལ་ *Cha*, ག་ *Ja*,
 ཏ་ *Ta*, ར་ *Da*, ཡ་ *Pa*, བ་ *Ba*, ལ་ *L'a*.

In all these the ལ་ is not pronounced, except in the case of ལ་ *L'a*, and except also when there is a preceding syllable which ends in a vowel. In this latter case the ལ་ is usually carried back and given the sound of ལ་ *n*. EX. གོང་ལྷག་མ་ *GÖN-CHĀ*, *Lock*; དཔོན་ཏཱ་ *DĀN-TA*, *Now*. Sometimes, however, it is carried back as ལ་, but not sounded. Yet it modifies the preceding vowel. EX. ཏཱ་ལྷག་ *TĀ-CHA'*, *Whip*. Sometimes it even takes the sound of final བ་ *b*. EX. བཟོ་བྲ་ *ŽOB-TA*, *Mien*.

§ 12.—THE TWELVE CONSONANTS ON WHICH THE *silent* ས་མགོ། *SA-ŌO*, *Sa-Head*, IS PLACED. It also has the same effect as the *Ra-Head*. Sign ◡.

ཀ་ *Ka*, ག་ *Ga*, འ་ *Ńga*, ཏ་ *Ńya*, ཏ་ *Ta*, ར་ *Da*,
 ལ་ *Ńa*, ཡ་ *Pa*, བ་ *Ba*, མ་ *Ma*, ཅ་ *Tsa*, ཇ་ *Dz'a*.

§ 13.—**ལྷོན་འཇུག་ལྔ་** NĠGÖN-JU' NGA, THE FIVE PREFIXES, i.e. silent letters, which are prefixed to divers *Initial* (sometimes called *Radical*) letters, simple and complex, in the formation of words. Their effect is to remove the aspirate, if any, of low-toned, i.e. Feminine and Very Feminine initials, and to raise the Tonic Pitch, and make the sound more compact. Thus, take ལྷུང་ J'UNG, the Perfect and Imperative root of འཇུང་བ་ JUNG-WA, *To happen, originate, arise*. Here བ་ is a feminine letter, and therefore low-toned, and, as an initial with ཡ Ya-tā, it is slightly aspirated in ལྷུང་. The addition of the prefix འ་ 'a removes the aspirate, and makes the Tonic Pitch higher, and the sound more compact.

These prefixes are really a kind of Prepositive Affixes, sometimes modifying the meaning of a word, and sometimes entering into the formation of the Present, Perfect and Future Tenses of a verb. Though doubtless once upon a time actually pronounced, they are now generally silent. In the case, however, of རྟོག་, བ་, and མ་, when the syllable in which any of them occurs is preceded by a syllable ending in a vowel-sound, the རྟོག་, བ་, or མ་ is often carried back in pronunciation to the vowel-sound and sounded with it. The prefixes ལ་ and འ་ are never sounded or carried back. As regards འ་ and མ་ the Colloquial has a curious custom of transmuting them into the sound of ལ་ N. Ex. མི་མེད་འ་ ME-Ḍ'Ā is pronounced MĒN-Ḍ'Ā, *Gun*; མི་འདྲེན་ MI-ḌU' is pronounced MĪN-ḌU', *Is not*; དཔ་འདྲ་ ḌA-ḌA is pronounced ḌĀN-ḌA, *similar*. Also བ་, as a prefix, is sometimes given the sound of མ་ m. Ex. ལ་བཟའ་ NA-Ḍ'Ā is pronounced NAM-Ḍ'Ā, *clothes*.

No letters are ever superposed upon or subjoined to any prefix; and, as will be seen when we come to the paragraph on the TONE SYSTEM (§ 19), Prefixes, as such, are of genders different

from those of the same letters as Initials, or even as Affixes, save in the case of མ་ which is always Very Feminine.

ག་ *Ga*. This prefix is of COMMON GENDER, and it is found before the following Initials, namely, ཅ་ *Cha*, ཉ་ *Nya*, ཏ་ *Ta*, ཏ་ *Da*, ཏ་ *Na*, ཅ་ *Tsa*, ལྷ་ *Zhya*, ཟ་ *Za*, ཡ་ *Ya*, ཤ་ *Sha*, and ས་ *Sa*, all of which retain their natural sounds unaffected by the ག་ save as regards Tonic Pitch and compactness of utterance, as already explained. This prefix is found in many nouns. It also enters into the formation of the Present and Future Roots of certain verbs. EX. གནས་ཚང་ *NÄ-TS'ANG*, *Inn*; གཏོང་ *TONG*, Present Root, and གཏང་ *TANG*, Future Root, of གཏོང་བ་ *TONG-WA*, *To send, dismiss*.

ད་ *Da*. This prefix is of COMMON GENDER, and is met with before the following Initial letters, namely, ཀ་ *Ka*, ག་ *Ga*, ཏ་ *Nga*, བ་ *Pa*, བ་ *Ba*, and མ་ *Ma*, and nine other letters which are merely compounds of these with *Ya-tä'*, or *Ra-tä'*. It also enters into the formation of the Future Root of certain verbs. EX. དབུལ་ *Ü*, Future Root of དབུལ་བ་ *BÜ-WA*, *To offer*; དགའ་ *GAB*, Future Root of དགའ་བ་ *GEB-PA*, *To cover*.

བ་ *Ba*. This prefix is of MASCULINE GENDER, and occurs before the Initials ཀ་ *Ka*, ག་ *Ga*, ཅ་ *Cha*, ཇ་ *Ja*, ཉ་ *Nya*, ཏ་ *Ta*, ཏ་ *Da*, ཏ་ *Na*, ཅ་ *Tsa*, ཇ་ *Dz'a*, ལྷ་ *Zhya*, ཟ་ *Za*, ར་ *Ra*, ཤ་ *Sha*, ས་ *Sa*, and twenty-nine other letters, compounds of the foregoing, some having one or other of the different subjuncts, and some even one or other of the three different superposed letters. It is a very common prefix, and enters into the formation of the Perfect and Future Tenses of many verbs. EX. བསྐོར་ *KOR*, Perfect Root and Future Root of བསྐོར་བ་ *KOR-WA*, *To Surround*; བཞེས་ *ZHYÖ*, Perfect Root, and བཞོ་ *ZHYO*, Future Root of བཞོ་བ་ *JO-WA*, *To milk*.

མ *Ma*. This prefix is of VERY FEMININE GENDER, and occurs before ། *Ka*, ། ། *Ga*, ། *Nga*, ། *Ch'a*, ། *Ja*, ། *Nya*, ། *T'a*, ། *Da*, ། *Na*, ། *Ts'a*, ། *Dz'a* and four other letters, compounds of some of the foregoing in *Ya-tā*, or *Ra-tā*.

འ *'A*. This Prefix is of FEMININE GENDER, and is found before ། *K'a*, ། ། *G'a*, ། *Ch'a*, ། *Ja*, ། *T'a*, ། *Da*, ། *P'a*, ། *Ba*, ། *Ts'a*, ། *Dz'a*, and nine other letters, compounds of some of the foregoing in *Ya-tā*, or *Ra-tā*.

The raising-power (if any) of these prefixes, as regards Tone, depends upon their gender as mentioned above, the masculine prefix ། *Ba* possessing the greatest power.

§ 14.—The following Tabular Statement of the consonants (in their simple form) which, as Initial Radical letters, take prefixes, and of the particular prefix or prefixes which, and which alone, each such consonant takes, may be found of use, especially in cases where the student feels some difficulty in determining whether any particular letter is or is not a prefix. For instance, no letter except ། *Da*, or ། *Ba*, immediately preceding a ། *Ka*, can be a prefix; no letter except ། *Ma*, or ། *'A*, immediately preceding a ། *K'a*, can be a prefix; and so on.

Initial or Radical letter.	Prefix or Prefixes taken.	Example.
།	། །	། ། ། ། <i>Kar-po</i> , White. ། ། ། ། <i>Ta-shī</i> , Joy, Prosperity, Blessing.

Initial or Radical letter.	Prefix or Prefixes taken.	Example.
ཁ	མ	མཎན་པོ་ <i>K'ān-po</i> , Abbot.
	འ	འཇིང་བ་ <i>K'yer-wa</i> , or འཇུང་བ་ <i>K'ur-wa</i> , To carry away.
ག	ད	དགའ་བ་ <i>G'ā-wa</i> , Joy, Happiness.
	བ	བགེགས་ <i>Gē</i> , Demon.
	མ	མགོ་ <i>Gō</i> , Head.
	འ	འགྲེལ་བ་ <i>Gyē-wa</i> , To fall, Stumble.
ང	ད	དངུལ་ <i>Ngü</i> , Money, Silver.
	མ	མངར་མོ་ <i>Ngar-mo</i> , Sweet.
ཅ	ག	གཞོག་པ་ <i>Chog-pa</i> , To break (Transitive).
	བ	བཞུག་པ་ <i>Chug-pa</i> , To allow.
ཆ	མ	མཚེ་ལྗེ་ <i>Ch'o-to</i> , Beak.
	འ	འཚམ་ <i>Ch'am</i> , Masquerade.
ཇ	བ	གཟེ་བརྗིད་ <i>Ži-yi'</i> , Glory, Splendour.
	མ	མཇེལ་བ་ <i>Jā-wa</i> , To meet.
	འ	འཇིགས་པ་ <i>Ji-pa</i> , To be afraid.
ཉ	ག	གཉེན་ཚང་ <i>Nyer-ts'ang</i> , Pantry.
	བ	བརྗེལ་བ་ <i>Nyē-wa</i> , To ferment.
	མ	མཉེན་སད་པ་ <i>Nyēn-ēā'-pa</i> , To rouse.

Initial or Radical letter.	Prefix or Prefixes taken.	Example.
ད	ག	གདམ་ <i>Tam</i> , Rumour.
	བ	བདོན་པ་ <i>Tön-pa</i> , To cast out.
ཐ	མ	མཐའ་ <i>T'ā</i> , End.
	འ	འཐུང་བ་ <i>T'ung-wa</i> , To drink.
ད	ག	གདོང་ <i>Dong</i> , Face.
	བ	བདེ་བོ་ <i>De-po</i> , Good, Well.
	མ	མདའ་ <i>D'ā</i> , Arrow.
	འ	འདམ་པ་ <i>Dam-pa</i> , To choose.
ན	ག	གནོད་པ་ <i>Nō'-pa</i> , Injury.
	བ	བརྗེས་པ་ <i>Nar-wa</i> , To lengthen, Extend.
	མ	མནའ་ <i>N'ā</i> , Oath.
པ	ད	དཔང་བོ་ <i>Pang-po</i> , Witness.
ཕ	འ	འཕེལ་བ་ <i>P'ē-wa</i> , To increase.
བ	ད	དབུགས་ <i>Ü</i> , Breath ; དབྱར་ཀ་ <i>Yar-ka</i> , Summer.
	འ	འབར་བ་ <i>Bar-wa</i> , To blaze up.
མ	ད	དམག་མི་ <i>Māg-mi</i> , Soldier.
ཙ	ག	གཙང་བོ་ <i>Tsang-po</i> , River.
	བ	བཙོན་ཁང་ <i>Tsön-K'ang</i> , Prison, Jail.

Initial or Radical letter.	Prefix or Prefixes taken.	Example.
ཚ	ས	མཚོ་ <i>Ts'o</i> , Lake.
	འ	འཚོག་པ་ <i>Ts'ig'-pa</i> , To burn (Intransitive).
ཟ	བ	བཟུན་ <i>Dzün</i> , Lie, Falsehood.
	ས	སེམས་པོ་ <i>Dzē-po</i> , Lovely.
	འ	འཇིང་ར་ <i>Dzing-ra</i> , Fortification.
མ	None.	
ཉ	ག	གཉན་པ་ <i>Žhyän-pa</i> (pro. <i>Žhyäm-pa</i>), Another.
	བ	ནང་བཞིན་ <i>Nang-z'hyin</i> , According to.
ཟ	ག	གཟུགས་པོ་ <i>Žü-po</i> , Body.
	བ	བཞོ་བལྟ་ <i>Ž'ob-ta</i> , Likeness.
འ	None.	
ཡ	ག	གཡག་ <i>Ÿa'</i> , or <i>Ÿag</i> , Bull, Yak.
ས	བ	སྐྱ་ག་ <i>La-sha</i> , Thigh.
མ	None.	
ཤ	ག	གཤེག་གཤེག་བཏང་བ་ <i>She-she tang-wa</i> . To rebuke.
	བ	བཤད་པ་ <i>Shä'-pa</i> , To tell.

Initial or Radical letter.	Prefix or Prefixes taken.	Example.
ས	ག	གསལ་པོ་ <i>Sä-po</i> , Bright, Clear.
	བ	བསོད་བདེ་སྐྱེ་པོ་ <i>Sö'-de kam-po</i> , Misfortune.
ད	None.	
ཨ	None.	

NOTES.

- 1.—Letters are either simple, like ཀ, or complex, like ག, རྩ, རྩྭ, བཀ, དཀོན, and so forth. Syllables in which Prefixes occur may consist of two, three, or four such letters. For the purpose of ascertaining what letters are Prefixes, complex letters may be regarded as one letter. No letter that has another letter superadded to it, or subjoined to it, or which is qualified by any of the vowel-signs འ, ཡ, ར, ལ, can be a Prefix.
- 2.—In the case of a two-letter syllable, whenever the second letter is qualified by a vowel-sign, or is otherwise complex, the first letter, if one of the five mentioned in § 13, may be taken to be a Prefix.
 Ex.—སོ་ Ts'o, *A lake*; བཀ་མི་ཤིས་ TA-MI-SHI, *Calamity*.
- 3.—In the case of a two-letter syllable in which both letters are simple letters, then, even if the first letter is one of the five mentioned in § 13, it is not a Prefix, but an Initial or Radical. Ex.—བཀ་གམ་ BA'-GA', *Cake of tea*; བབ་ཡོང་བ་ BAB-YONG-WA, *To descend*.
- 4.—In the case of a syllable consisting of more than two letters, the first, if one of the five mentioned in § 13, may be taken to be a Prefix. This is so whether the next letter is or is not simple.

EX. འབབ་པ་ (the Literary form of བབ་ཡོང་བ་) BAḶ-PA, *To descend* ;
མཎན་པོ་ K'AN-PO, *Abbot* ; བཀོད་པ་ KÖ'PA, *To create*. Very

rarely it is otherwise, as in the case of the ད་ in the word རི་རྩགས་
RI-ÚĀ, *Wild animal*. Such words are often written with a *wa-ñur*
under the ད་, to show that it is not a Prefix, but an Initial. Thus
རི་རྩགས་. It is then still pronounced RI-ÚĀ.

- 5.—Should the Prefix be ད་, and the Initial be simple བ་, then
བ་ loses its *b* sound, and is pronounced *w*, or *w* as modified by the
next letter, if any, such as ན་ *Na*, ལ་ *La*, or ས་ *Sa* (see VOWEL
MODIFICATIONS, § 3). Should, however, the བ་ be accompanied
by ཡ་ (*ya-tā*), or any vowel-sign, it similarly loses its *w* sound, and
takes that of the *ya-tā* or of the vowel-sign. EX.—དབང་ Not BANG,
but WANG, *Authority, Power* ; དབལ་ WĀ, *Pinnacle, Spire* ; དབྱར་
YAR, *Summer* ; དབོར་ ÖR, *A place in Tibet* ; དབོན་པོ་ ÖN-PO,
Nephew of a Lama. If the བ་ be accompanied by ར་ (*Ra-tā*),
it acquires the sound of *d*, i.e. palatal *d* (see § 6). EX.—དབྱེ་ DĀ,
Name of a Tibetan tribe ; དབྱལ་ DĀ' *Interstice*.

§ 15.—PECULIARITIES OF PRONUNCIATION.

- 1.—When a syllable beginning with one of the Prefixes བ།, བ་, or མ་,
follows another syllable ending in a vowel-sound, the Prefix is often
in the Colloquial carried back, sometimes with its own sound,
sometimes with a changed sound, to the preceding syllable, and
pronounced as if it were part of it. EX.—

བཅུ་གཅིག་ CHU-CHI', pronounced CHUG-CHI', *Eleven*.

བཅུ་བཞི་ CHU-ŽHYI, pronounced CHUB-ŽHYI, *Fourteen*.

ར་བཟི་ RA-Ź'I, pronounced RAB-Ź'I, *Drunk*.

བཀའ་བྱོན་གནང་བ་ (Hon.) K'Ā-KYÖN-ŅANG-WA, pronounced
K'ĀB-KYÖN-ŅANG-NGA, *To censure*.

ན་བཟའ་ (Hon.) NA-Ź'Ā, pronounced NAM-Ź'Ā, *Clock, Clothes*.

ཁ་མཚུ་ K'A-CH'U, pronounced K'AM-CH'U, *Law suit*.

ཡ་མཚན་པོ་ YA-TS'ÄN-PO, pronounced YAM-TS'ÄM-PO. *Astonish-
ing*.

2.—The Prefixes ད་ and འ་ are never themselves carried back ; but in the case of འ་ and also of མ་ the sound of *n* is sometimes substituted, and pronounced with the preceding syllable. Ex.—

མཐོ་འདོད་ T'o-Ḍö', pronounced T'ÖN-Ḍö', *Ambition*.

མི་འདུག་ MI-ḌU', pronounced MIN-ḌU', *Is not, are not*.

དགེ་འདུན་ (Hon.) ĞE-ḌÜN, pronounced ĞEN-ḌÜN, *Clergy*.

ཞལ་འགམ་ (Hon.) ŽHYĀ-ḌAM, pronounced ŽHYÄN-ḌAM, *Cheek*.

སྐོན་འབེལ་སྐྱད་པ་ NÖN-BE ṬÄ'-PA, pronounced NÖM-BE ṬÄ'-PA,
To add.

མི་མདའ་ ME-Ḍ'Ā, pronounced MĒN-Ḍ'Ā, *Gun*.

མི་མདག་ ME-ḌA', pronounced MĒN-ḌA', *Ember*.

3.—Even when the first syllable ends in ག།, the same custom sometimes holds, probably because of the incomplete way in which final ག། is uttered, the syllable therefore seeming to end in a vowel-sound. Ex.—

ཐུག་མདུད་ (Hon.) CH'AG-ḌÜ', or CH'A'-ḌÜ', pronounced
CH'ÄN-ḌÜ', *Knot*.

4.—The sound of *n* is sometimes transmuted into that of *m*. Ex.—

མཁན་པོ་ K'ÄN-PO, pronounced K'ÄM-PO, *Abbot*.

ཡིན་པ་ YIN-PA, pronounced YIM-PA, *To be (copula).*

སློན་འབེལ་སྤྲད་པ་ NÖN-BE ṬÄ'-PA, pronounced NÖM-BĒ ṬÄ'-PA,
To add.

གཞན་པ་ ZHYÄN-PA, pronounced ZHYÄM-PA, *Other.*

5.—The sound of ལ་ as final of first syllable is also sometimes changed into that of *m*. EX.—

མགུལ་ཚན་ (Hon.) GÜ-CH'AM, pronounced GÜN-CH'AM, *Catarrh.*

གྲུལ་མཚན་ GYÄ-TS'ÄN, pronounced GYÄN-TS'ÄN, *Banner of
Victory.*

6.—The sounds that are latent in superadded letters, sometimes result in audible sounds, pronounced with the preceding syllable. EX.—

གསོལ་ལྗེང་ (Hon.) SÖ-ḐONG, pronounced SÖN-ḐONG, *Churn.*

ཇ་ལྗེང་ J'A-ḐONG, pronounced J'ÄN-ḐONG, *Tea churn.*

བཅོལ་ལྗེང་ CH'O-ḐGA, pronounced CH'Ö-ḐGA, *Fifteen.*

མཚོན་རྟེན་ CH'Ö'-TÈN, pronounced CH'ÖR-TÈN, *A monument
containing the ashes of a saint or other relics.*

7.—ར་ *Ra* as a final is frequently pronounced so softly as to be almost unheard. EX.—

ཤིར་ཀ་ SER-KA, pronounced SE-KA, *Chink.*

ཡར་ལ་ YAR-LA, pronounced ཡ་ལ་ YÄ-LA, *Above.*

དམར་ལྷང་ང་ (བ) MÄR-HRANG-WA, pronounced MA-HRANG-NGA,
Naked.

བར་ལ་ BAR-LA, pronounced BA-LA, *Between.*

དུར་ཁྲོན་ DÜR-Ṭ'Ö', pronounced DÜ-Ṭ'Ö', *Cemetery.*

ུར་རྩ་ 'UR-ḐA, pronounced U-ḐA, *Noise.*

དཀར་ཡོ་ KAR-YÖ, pronounced KA-YÖ, *Earthen mug or cup.*

ཅུར་ TSAR, pronounced TSA, *Margin*

གསེར་ SER, pronounced SE, *Gold*.

འཕར་ང་ K'AR-ŅGA, pronounced K'A-ŅGA, *Gong*.

གསར་པ་ SAR-PA, pronounced SA-PA, *New*.

8.—When the first of two syllables ends in a vowel-sound, and the next syllable consists of འ་ *wa*, the latter often takes the sound of *a*. Ex.—

ཇུ་འ་ CHU-WA, pronounced CHU-A, *Dung of cattle*.

9.—The following is a common case of འ་ *wa*, or པ་ *pa*, being reduced to the sound of *a* :—

ཡོད་འ་རེད་	YÖ'-WA-RE	}	pronounced YAW-A-RE'. <i>Is, are, was, were</i> (in the sense of possibly or probably being).
ཡོད་པ་རེད་	YÖ'-PA-RE		

10.—When the first of two syllables ends in འ་, and the next syllable is འ་ *wa*, the latter is often pronounced as ར་ *ra*, but sometimes it is reduced to a mere *a*. Ex.—

མཇེའ་འ་གཞན་འ་ (Hon.) JĀ-WA ŅANG-WA, pronounced JĀ-BA
ŅANG-NGA, *To meet*.

ཡོའ་འ་ YÖ-WA, pronounced YÖL-A, *Curtain*.

11.—The above are samples of irregularities with which one sometimes meets; practice alone will enable the student to know when other words similarly spelt follow these Colloquial customs, and when they ought to be pronounced according to the regular rules. The following are a few more specimens of irregular pronunciations :—

མ་སྟོང་ MA-NYONG, pronounced MA-NYUNG, *Never*.

སྟེན་གྱི་མེས་ཀྱི་འདུག་ SÜ SHĒ KYI ĎU', pronounced SÜ SHIN-ĠI ĎU',
Who knows?

ཁ་ལས་འགྲུབ་པ་ K'A LĀ SHĀ'-PA pronounced K'AB-LĀ SHĀ'-PA,
To chat.

ཕྱི་བ་པ་ (Hon.) P'EB-PA, pronounced P'E-PA, *To arrive, depart, come, go.*

བུའུ་གསེང་འབོལ་ (Hon.) ŽHYU-ßÖ, pronounced ŽHYUM-BÖ,
Mattress.

ཞལ་འབག་ (Hon.) ŽHYÄ-BA', pronounced ŽHYÄM-BA', *Mask.*

ལྷ་བྲི་བ་ L'Ä-RI-PA, pronounced L'AB-RI-PA, *Painter.*

མྱོན་ལམ་ MÖN-LAM, pronounced Mö-LAM, *Prayer.*

རྒྱལ་བས་མགོན་ KYAB-ĞÖN, pronounced KYAM-ĞÖN, *Helper, Protector, Saviour.*

§ 16.—THE TEN CONSONANTAL AFFIXES, called ཇེས་འཇུག་བཅུ་ JĒ-Ū' CHU, each of which, when following an Initial, simple or complex, completes the formation of a syllable.

ག་ Ga,	ང་ Nga,	ན་ Na,	བ་ Ba,	མ་ Ma,
འ་ 'A,	ར་ Ra,	ལ་ La,	ད་ Da,	ས་ Sa.

Of these ག་, ང་, བ་, and མ་ are frequently seen with an additional silent ས་, or SECOND AFFIX, called ཡང་འཇུག་ YANG-Ū'. They are then called DOUBLE AFFIXES.

Another kind of DOUBLE AFFIXES is met with in old Tibetan books. It is very rare, but for Literary purposes the student may as well make a note of it. It consists of ན་ Na, ར་ Ra, or ལ་ La, followed by ད་ Da, here called ད་འཇུག་ DA-DA', *Hard D.* Thus:—

ནད་ nd.,   རད་ rd.,   ལད་ ld.

It is used to express the Past Tense. EX:—

གསལ་ནད་པ་ SÄND-PA, *He heard.*

གྱུར་ད་པ་ GYURD-PA, *He became.*

གསོལ་ལད་པ་ SÖLD-PA, *He requested.*

The modern Literary practice, however, is to omit the final ད་, which may be regarded as obsolete.

As to the pronunciation of the affixes ག་, ཅ་, འ་, ལ་, ད་, ས་, see § 3, TABULAR STATEMENT of VOWEL MODIFICATIONS, and NOTES thereto.

The DICTIONARY ORDER of the above-mentioned ten Consonantal Finals, and of the four Double Finals in ས་, is as follows:—

1. ག་ .. <i>ga.</i>	8. བས་ .. <i>ba-sa.</i>
2. གས་ .. <i>ga-sa.</i>	9. མ་ .. <i>ma.</i>
3. ང་ .. <i>nga.</i>	10. མས་ .. <i>ma-sa.</i>
4. ངས་ .. <i>nga-sa.</i>	11. འ་ .. <i>'a.</i>
5. ད་ .. <i>da.</i>	12. ར་ .. <i>ra.</i>
6. ཅ་ .. <i>na.</i>	13. ལ་ .. <i>la.</i>
7. བ་ .. <i>ba.</i>	14. ས་ .. <i>sa.</i>

The above, of course, is their order under each letter of the ཀཀཎཎ KA-K'A; that is to say, it is their order after, or in subordination to, the *Alphabetical Order*, if that term may be used in connection with the ཀཀཎཎ

As to the Gender of the Ten Final Affixes, see § 19.

§ 17.—སྐྱུང་བསྐྱུང་བ་བཅུ་གཅིག་ LAR-ÐU-WA CHUG-CHI', THE ELEVEN DUPLICATIONS in ཨོ་ o, of certain letters when forming the terminals of verbs. The Duplication has the effect of emphasizing, or intensifying, or solemnizing the expression of a fact. It is a feature of Literary Tibetan only, and is met with in nearly every sentence of the existing translation into Tibetan of the New Testament.

གོ *Go*, ངོ *Ngo*, ཏོ *Do*, འོ *No*, བོ *Bo*, བོ *Wo*,
 འོ *O*, རོ *Ro*, ལོ *Lo*, སོ *So*, ཏོ *To*.

EXAMPLES :—

1.—སྤྱི་ལྟར་ཁོང་ལ་ལག་པ་མ་རེག་གོ། *Sü-kyang k'ong-la lag-pa ma re'-*
go : And no man laid hands on
 him.

In the Colloquial this would be :—

སྤྱི་ལྟར་ཁོང་ལ་ལག་པ་མ་བཞག་ག། *Sü yang k'o-la lag-pa ma zhyag-*
ga (for *zhyag-pa*) *re'* or *zhyag-*
 (for *བཞག་པ་*) *re'* or *zhyag-*
ma song.
 བཞག་པ་སོང་།

2.—ཡི་ཤཱི་ཡི་བུ་རྒྱལ་པོ་དེ་བེད་བྱུང་ངོ། *Yi-shā-yi bu gyä-po Da-wid j'ung-*
ngo : Jesse's son was king David
 =Jesse begat David the king.

In the Colloquial this might be :—

ཡི་ཤཱི་ཡི་བུ་རྒྱལ་པོ་དེ་བེད་ཡིན། *Yi-shāi bu gyä-po Da-wid yin :*
 Jesse's son was King David.
 or :—

ཡི་ཤཱི་ཡིས་རྒྱལ་པོ་དེ་བེད་བསྐྱེད་སོང་། *Yi-shā-yi gyä-po Da-wid kyè'-*
song : Jesse begat King David.

3.—ཁྱོད་ཚོ་འི་ནང་ན་སློབ་མེད་དོ། *K'yō'-ts'ōi nang-na to' mè'-do* : Ye
 have not life in yourselves.

Colloquially :—

ཁྱོད་རང་ཚོ་འི་ནང་ལ་སློབ་མེད། *K'yō'-rang-ts'ōi nang-la to' mè'.*

4.—ཁྱོད་ཀྱི་བུ་གསོན་ནོ། *K'yō' kyi bu sön-no* : Thy son
 liveth.

Colloquially :—

ཁྱོད་རེའི་བུ་གསོན་གྱི་འདུག། *K'yō' rei bu sön-gyi du'.*

5.—ང་ག་རུ་ཡོད་ས་ལ་བསྐྱབ་མི་ཐུབ་བོ། *Nga ga-ru yō'-sa la leb mi t'ub-bo* :
 Where I am, ye cannot come.

Colloquially :—

ང་ག་པ་ཡོད་ས་ལ་ཡོང་གྱུ་བ་ཀྱི་མན་
or ཡོང་གི་གྱུ་བ།

Nga ga--pa yò'-sa la yong t'ub-kyi măn, or yong mi t'ub.

6.—ཡང་ངས་དེ་ག་མའི་ཉིན་པར་སྤང་བར་
བྱའོ།

Yang ngä dé t'a-mai nyin par lang-war j'a-o : And I will raise him up at the last day.

Colloquially :—

ཡང་ངས་དེ་ཉི་མ་གཞུག་གོས་ལ་ཡར་
ཀྱག་ཡོང་།

Yang ngä dé nyi-ma zhyug-shö la yar kya' yong.

7.—དཀོན་མཆོག་གི་གྱུགས་འཁྲོ་བ་དེ་ལ་
གནས་པར་འགྱུར་རོ་ or འགྱུར་
བར་འགྱུར་རོ།

Kön-ch'o' gi t'ü-t'o-wa dé la nä-par gyur-ro : The wrath of God will abide on him.

Colloquially :—

དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་ཚད་དེ་ལ་ (or
ཁོ་ལ་) ཡོང་གི་རེད།

Kön-ch'o' gi k'ä-ch'ä' de la (or k'o la) yong-gi-rè'.

8.—ཡང་ཁོང་གིས་ང་ལ་དཀོན་མཆོག་ལ་
བསྟོན་བཀུར་བྱོས་ཤིག་ཅེས་
གསུངས་སོ།

Yang k'ong gi nga-la kön-ch'o' la nyên-kur j'ö shi' chē sung-so : Then said he unto me, worship God.

Colloquially :—

དེ་ནས་ཁོས་ང་ལ་དཀོན་མཆོག་ལ་
སྟོན་ལས་གྲོབ་དག་ག་རང་ལ་བ་
བྱུང་།

De-nä k'o-rë nga la kön-ch'o' la mö-lam t'ob dag-ga-rang lab-j'ung.

9.—དེ་ནས་ནས་མཁའ་ན་ལྷས་གཞན་ཞིག་
མཐོང་བར་གྱུར་ཏོ།

De nä nam-k'ä na tä zhyän zhyi t'ong-war gyur-to : And there was seen another sign in heaven.

Colloquially :—

དེ་ནས་ནས་སམ་མཁའ་ལ་ཡ་སའོན་གཞན་
 བ་ཅིག་མཐོང་བྱུང་།

*De-nü nam-k'ā la yam-ts'ān
 žhyām-pa chi' t'ong j'ung.*

N.B.—ཏོ་ is used only with the Literary Perfect root after final ར་, ལ་, ཅ་ (for རད་, ལད་, ཅད་) ||

The Full stop], or ||, will henceforth be omitted. See WRITING AND PUNCTUATION, § 20.

§ 18.—COLLOQUIAL DUPLICATIONS.

As regards certain verbs in the Infinitive Mood, or in the Perfect tense of the Indicative Mood. i.e. verbs, the roots of which end in the final consonant ག་, གས་, ང་, ངས་, ལ་, or ར་, the following custom obtains in the Colloquial. Instead of pronouncing in the ordinary way the particle བ་ or བ་ that follows the root, the speaker merely duplicates, or emphasizes with an added *a* sound, the final consonantal-sound.

Thus, as regards the Infinitive Mood, instead of saying ལྷོག་པ་གནང་བ་ (Hon.) ḐŌG-PA ŅANG-WA, the Colloquial speaker would say ལྷོག་ག་གནང་ང་ ḐŌG-ĠA-NANG-NGA, *To proclaim or publish.*

So, too, as regards the Perfect Indicative, instead of saying ངས་བསྐྱབས་པ་ཡིན་ ŅGÄ ḐÄ OR ḐÄĠ-PA YIN, he would say ངས་བསྐྱབས་ག་ཡིན་ ŅGÄ ḐÄĠ-ĠA YIN, *I proclaimed, I have proclaimed.*

Other Examples are :—

སོལ་ལ་ (for བ་) གནང་བ་ (Hon.) SE-LA (for WA) NANG-WA, OR NANG-NGA: *To absolve.*

སྐུ་གཤོགས་ཀྱིས་སོལ་ལ་ (for བ་) གནང་ (for བ་) ཡིན་ (Hon.) KUSHŌ KYI SE-LA (for WA) ŅANG-NGA (for WA) YIN; *the master absolved, or has absolved.*

གཙོ་བོས་བསམལ་ལ་ (for བ་) གནང་བ་ཡིན་ (Vulg.) TSO-WÖ SÄ-LA
(for WA) NANG-NGA (for WA) YIN ; *The lord absolved or has
absolved.*

ནོར་ར་ (for བ་) གནང་བ་ (Hon.) NOR-RA (for WA) ŅANG-NGA,
To err.

རྒྱ་གཞིགས་ཀྱིས་ནོར་ར་ (for བ་) གནང་ང་ (for བ་) ཡིན་ (Hon.)
KUSHÖ KYĪ NOR-RA (for WA) ŅANG-NGA (for WA) YIN : OR
still better :—

རྒྱ་གཞིགས་ཀྱིས་བྱགས་ནོར་གནང་ང་ (for བ་) or བྱགས་ནོར་ཤོར་ར་
(for བ་) ཡིན་ KU-ZHYÖ-KYĪ T'U NOR ŅANG-NGA (for
WA), OR T'U NOR SHOR-RA (for WA) YIN, *The master erred,
or has erred.*

ངས་ནོར་ར་ (for བ་) ཡིན་ (Vulg.) NGÄ NOR-RA (for WA) YIN :
I erred, I have erred.

སྤོང་ང་ (for བ་) གནང་བ་ (Hon.) PONG-NGA (for WA) ŅANG-NGA :
To shun, To renounce.

ཁོང་གིས་སྤོང་ང་ (for བ་) གནང་ང་ (for བ་) རེད་ (Hon.) K'ONG-
GĪ PONG-NGA (for WA) ŅANG-NGA (for PA) RÈ' : *He shunned,
He has shunned.*

ཁོ་རེས་སྤངས་ང་ (for བ་) རེད་ (Vulg.) K'O-RĒ PANG-NGA (for PA)
RÈ' : *He shunned, He has shunned.*

When the root ends in final ལ་, the Colloquial sometimes resorts
to a following ར་, instead of the Duplication as above. EX.—

འགྲུལ་བ་ GYĒ-WA, *To stumble.*

འགྲུལ་ར་ (for བ་) གནང་བ་ (Hon.) GYĒ-RA (for WA) ŅANG-NGA :
To stumble.

ཁོང་འགྲུལ་ར་ (for བ་) གནང་ང་ (for བ་) ཡིན་ (Hon.) K'ONG GYĒ-
RA (for WA) ŅANG-NGA (for PA) YIN : *He stumbled, He has*

At the same time this were better phrased thus:—

ཁོང་རྒྱ་བབ་ (for རྒྱ་བབ་) ཤོར་ར་ (for བ་) རེད་ K'ONG KU ĪÁB
(OR KU ĪÁB) SHOR-RA (FOR WA) RÈ'. *He has stumbled.*

ང་གྲུལ་ར་ (for བ་) ཡིན་ (Vulg.) རྣ་ཀྱེ་ར་ (for བ་) ཡིན་:
I stumbled, I have stumbled.

As regards verbs the roots of which end in ར་, or ར་, or བ་, or མ་, there is no such duplicating custom. They are pronounced in the regular way.

See also § 15, 8, as to བ་ WA changing into *a* after a vowel-sound.

§ 19.—THE TONE SYSTEM.

Tone is a very important factor, a fairly correct tone being almost more desirable than absolutely correct grammar; and there exist certain rules on the subject which should be carefully studied.

The ཀ་ལི་ KĀ-LI, OR CONSONANTAL SERIES of the ཀ་ལ་ KA-K'A, is classified by Tibetan Grammarians under six heads, having reference to the respective GENDERS of the several letters.

These heads are:—

1.	པོ་	P'O, <i>Masculine.</i>
2.	མ་ནིང་	MA-NING, <i>Common.</i>
3.	མོ་	MO, <i>Feminine.</i>
4.	ཤིན་ཏུ་མོ་	SHIN-TU MO, <i>Very Feminine.</i>
5.	མོ་གཤམ་	MO-SHAM, <i>Sub-Feminine, or Barren</i>
6.	མཚན་མེད་	TS'AN MÈ', <i>Neuter.</i>

MASCULINE LETTERS.

These are pronounced with a special emphasis, fullness, compactness, and distinctness, arising from a powerful use of the vocal organs. They never undergo any modifications in this respect, even when

guarded by Prefixes or Super-posed Letters, but always preserve intact their own natural sounds.

FEMININE AND VERY FEMININE LETTERS.

In pronouncing these the vocal organs are relaxed, and the phonetic body of the letter is not so much *sent forth* from the mouth, as *suffered to emanate from it gently and gradually*. These letters are subject to phonetic modification when guarded. For instance, the addition of Prefixed or Super-posed Letters has the effect of raising the Tonic Pitch, and softening the sound. Thus, ཀང་ ḠANG, is unguarded, and therefore, to an English ear, sounds very like *Kang*. But རྒྱུ་ Ḡ'Ā, pronounced like the *Ga* in *Garland*, and རྒྱང་ ḠANG, similarly pronounced, are guarded, in the first case by a Prefix, and in the second by a Super-posed Letter, and therefore the sound is no longer hard and compact like the *k* sound of unguarded ཀ, but softer and exactly like the sound of the English hard *g*, and the tone is moreover raised, or brought to the Pitch-level of a Masculine Letter.

COMMON LETTERS.

The manner of pronouncing these differs only in degree from the way in which Masculine and Feminine Letters are pronounced. That is, they are uttered less compactly and emphatically than the Masculine, and less softly than the Feminine Letters.

SUB-FEMININE OR BARREN LETTERS.

The pronunciation of these is also only a matter of degree as compared with the pronunciation of Feminine Letters.

NEUTER LETTER.

This has a hard and compact sound.

The following Tabular Statement will elucidate the above remarks :— *Univ Calif - Digitized by Microsoft®*

Letter.	Gender.	Pronunciation.
ཀ་ Ka	Masculine ..	With distinctness, emphasis, fullness and compactness, effected by a special effort of the vocal organs.
ཇ་ Cha		
ར་ Ta		
པ་ Pa		
ཅ་ Tsa		
ཁ་ K'a	Common ..	Not so compactly as the Masculine, and not so softly as the Feminine Letters.
ཅ་ Ch'a		
ཇ་ T'a		
ཉ་ P'a		
ཏ་ Ts'a		
ཤ་ Sha	Feminine ..	A gentle and gradual <i>emanation</i> of the sound, rather than an emphatic and compact projection of it.
ས་ Sa		
ག་ Ga		
ཇ་ Ja		
ད་ Da		
བ་ B'a	Feminine ..	A gentle and gradual <i>emanation</i> of the sound, rather than an emphatic and compact projection of it.
ཇ་ Dz'a		
ཇ་ Wa		
ཇ་ Zhya		
ཇ་ Za		
ཇ་ Ya		

Letter.	Gender.	Pronunciation.
ᠨᠠ	Very Feminine.	More gently and gradually than the Feminine.
ᠨᠢ		
ᠨᠤ		
ᠨᠦ		
ᠷᠠ	Sub-Feminine or Barren ..	Without effort.
ᠯᠠ		
ᠬᠠ		
ᠠ		
ᠠ	Neuter ..	Hard, from the base of the throat.

Even the FIVE PREFIXES possess a gender of their own. Thus :—

ᠨᠠ *Ba* is *Masculine*, having been *Feminine*, as an Initial.

ᠨᠢ }
ᠨᠤ } are *Common*, having been *Feminine*, as Initials.

ᠨᠦ }
ᠨᠦ }
ᠠ } *'A* is *Feminine*, having been *Barren*, as an Initial.

ᠠ }
ᠠ } *Ma* is *Very Feminine*, unaltered.

So, too, the TEN FINAL AFFIXES have the following genders :—

ᠨᠠ }
ᠨᠠ } *Ga*, *Masculine*, having been *Feminine* as an Initial, and *Common*
as a Prefix.

ᠨᠢ } Ditto. Ditto.

ᠨᠤ } Ditto, having been *Feminine* as an Initial, and *Masculine* as a Prefix.

སྐྱ Sa, Masculine, having been *Common* as an Initial.

ནྐ Na, Common, having been *Very Feminine* as an Initial.

རྐ Ra

ལྐ La

} Ditto, having been *Barren* as Initials.

ངྐ Nga

མྐ Ma

} *Feminine*, having been *Very Feminine* as Initials, and
མྐ having been *Very Feminine*, as a Prefix.

འྐ 'A,

Feminine, having been *Barren* as an Initial, and *Feminine*
as a Prefix.

Thus, the only Letter which undergoes no change in gender, whether as Initial, Prefix, or Final Affix, is མྐ Ma.

In his PRIMER OF STANDARD TIBETAN the Revd. Mr. Edward Amundsen, when dealing with the Tone system, gives prominence to the *Pitch* and *Length*, rather than to the *Compactness*, *Emphasis*, and *Distinctness* of the tone. His classification may be represented thus :—

1. ཀྱ ཅྱ ཉྱ ཇྱ ཉྱ	High and short.
2. ཅྱ ཤྱ སྱ	High and long.
3. ཌྱ མྱ སྱ སྱ མྱ	Medium and short.
4. ངྱ ཉྱ ལྱ མྱ ལྱ ངྱ ལྱ	Medium and long.
5. བྱ རྱ ལྱ ལྱ རྱ ལྱ རྱ ལྱ ལྱ	{ Descending but re-ascending and long.
6. ལྱ	Very low and long.

We have seen that the LENGTH or SHORTNESS of the TONE is governed by rules of its own (*see* § 3): hence we need not consider it here in connection with PITCH. So far, therefore, as Pitch alone is concerned, Mr. Amundsen's system may be reduced to only three classifications, namely :—

1. High	} consisting of Mr. A.'s	1. High and short.
		2. High and long.
2. Medium		3. Medium and short.
		4. Medium and long.
3. Low		5. Low and ascending.
		6. Very low.

Now, if, instead of regarding this question of Tone from the point of view of Pitch, we regard it from that of emphasis, fullness, compactness and distinctness, we shall find that the subject again arranges itself under three heads, namely, utterances that are very compact and full, those that are only moderately so, and those that are soft and gradual emanations.

To sum up : for all practical purposes it will be found that (1) words beginning with the MASCULINE INITIALS ཀ, ཅ, ཉ, ཎ, ཚ, should be pronounced compactly and fully, and in a high key ; (2) words beginning with the COMMON INITIALS ཁ, ཁ, ཐ, ག, ཅ, ཉ, ཎ, should be pronounced with moderate emphasis and in a moderately high key ; (3) while words beginning with the FEMININE INITIALS ཇ, ཏ, ཏ, ཎ, ཏ, ཏ, ཏ, ཏ, ཏ, or with the VERY FEMININE INITIALS, ཏ, ཏ, ཏ, ཏ, ཏ, or with the BARREN INITIALS ཏ, ཏ, ཏ, ཏ, or with the NEUTER INITIAL ཏ, should be pronounced softly and in a low key. It should also be remembered that when an INITIAL has a PREFIX, or a SURMOUNTING LETTER, the utterance according to these three rules is somewhat intensified as regards MASCULINE and COMMON INITIALS, and heightened and rendered more compact as regards all the others.

It would appear, however, to be doubtful whether PREFIXES have much to do with *the raising of the Tonic Pitch*. What is more certain is that they are used (1) for modifying the meaning of a word, e.g., ཚོད་པ་ CH'Ö'-PA, *To be cut off, To be decided*, but མཚོད་པ་ CH'Ö'-PA

To honour ; རྒྱུང་བ་ DONG-WA (for རྒྱང་བ་ DANG-WA, *Cold*), but བརྒྱུང་བ་ DONG-WA, *To count*, and འཕྲོང་བ་ DONG-WA, *To die* ; (2) in the formation of the tenses of verbs, as already explained (§ 13) ; and (3) to effect changes in the pronunciation of Initial Letters. Thus འ།, as an Initial, is pronounced almost like *K* in English ; but, when prefixed by རྩ་, བ་, མ་, or འ་, it is pronounced like hard *G* in English. Again བ།, as an Initial, is pronounced almost like *P* in English ; but when prefixed by རྩ་, it is pronounced as *W*, when unqualified by any vowel-sound, and as the vowel-sound only, when so qualified ; or, if prefixed by འ་, it takes the sound of *B* in English. Again, as regards ཅ།, see § 13. Again, རྩ།, as an Initial, is pronounced as a dental *T* ; but, if prefixed by འ།, བ།, མ།, or འ།, it takes the sound of a dental *D*. Again, ས་ and སྐ་, when Initials, are pronounced with a slight aspirate ; but, when prefixed by བ།, མ།, or འ།, they lose the aspirate. Again སྐ།, as an Initial, is pronounced almost like *S* in English ; but, when prefixed by འ། or བ།, it is pronounced like *Z* in English. Lastly, ལ།, as an Initial, is pronounced almost like *shya* ; but, prefixed by འ། or བ།, it takes the sound of *zhya*.

§ 20.—WRITING AND PUNCTUATION.

Originally, Tibetan was a monosyllabic language. Nowadays, however, its words are mostly dissyllabic. There is no attempt in the written or printed language to divide off *words* from one another, either by spacing or by punctuation. Hence, they all succeed and seem to run into each other in one continuous line, and the reader's knowledge is all that enables him to recognize them individually. It is otherwise, however, with *syllables*. A syllable may consist of a single consonant, simple or complex, or of two or more such consonants, silent or pronounced. But, be its consonantal structure what it may, the whole collocation of letters possesses only *one vowel-sound*, inherent or expressed by vowel-signs. Every such collocation or syllable must be marked off

from its successor by a dot (·) placed at the right-hand top corner of the final consonant. This dot is called ཚོག་ Ts'ê'. To mark the termination of clauses such as those for which we generally use a comma, a semi-colon, or a colon, another sign is used in the shape of a vertical stroke (|), called ཀྱང་ཤ་ KYANG-SHĀ'. Whenever this sign is used, the ཚོག་ after the last consonant is omitted, except in the case of final ང་ nga, which always retains it. A double vertical stroke (||), called ཉིས་ཤ་ NYI-SHĀ', is used where we would use a full stop. At the end of a paragraph, or of a chapter, a fourfold vertical stroke (||||), called བཞི་ཤ་ ŽHYI-SHĀ', is placed. Instead of the four plain strokes the

following may be used: , or , or , or , or .

Instead of the two plain strokes the following, . Instead of the one plain stroke the following, .

In some books the comma is seen thus, ཚོ. Sometimes the dot (·) or ཚོག་ is seen ོ, and sometimes even larger, ོ. In Book-letter and in Running-hand the ཚོག་ is seen thus, ོ.

At the commencement of printed and written matter symbols like the following may often be seen:—

 || This is called SWASTI or the *Auspicious Benediction*. It may begin any work dealing with Ethics and Morality. The top figures are the DOUBLE FLAME, or RADIANCE, the next are the DOUBLE GEM, and the lowest are the DOUBLE LOTUS. On the right is ཉིས་ཤ།

 TRIPLE DITTO, for writings on Philosophy and Theology.

 RADIANCE, GEM, TRIPLE LOTUS, and STALK. Beginning chapters in Religious works.

 LOTUS and STALK. Used with official correspondence, proverbs, maxims, etc., to indicate a fresh beginning.

ORDINARY BLOCK PRINT.

The proper method of writing this is first to make the thick horizontal stroke at the top of each letter, and then the rest of the character, working from left to right as in English, and adding the *Ya-tas*, *Ra-tas*, and vowel-signs last. The straight vertical strokes should be long, fairly thick at the top, and tapering to the bottom.

In writing ལྷ, the vertical stroke on the left may first be made downwards, and then the rest, never omitting clearly to define the loop in the centre. Or, a horizontal stroke may first be made, then the vertical stroke on the left downwards, and then the remainder, from the right-hand end of the horizontal stroke. The down-stroke from the loop must be long, quite vertical, and tapering, otherwise the beginner is apt to produce something which might be mistaken for ལྷ, which has no central loop, and whose final down-stroke is short, and instead of being vertical slopes off to the right.

Other letters which the beginner is apt to mix up with each other when attempting to write them, are འ *Nga*, ཡ *Ta*, and ལྷ *Da*. The down-strokes in *nga* and *da* begin at or near the right end of the horizontal line, and curve well to the left, whereas the down-stroke of *Ta* begins at the left end of the horizontal line, and comes straight down, or even with a slight slant to the right. The final stroke of *nga* is short and thick, while those of *Ta* and *Da* are long and tapering. *Ta's* final down-stroke, moreover, takes a bend to the left, while that of *Da* bears well to the right. Both, too, are brought well down, whereas *Nga's* final stroke is stunted.

In writing ལྷ the little stroke on the left should first be made, then the thin stroke next to it, then the top horizontal stroke and undercircle, and finally the long vertical down-stroke.

ལྷ may be written by first making the top horizontal stroke, then the whole left side of the letter, and finally the vertical down-stroke on the right. Or, after the horizontal stroke, first the little curved stroke in the top left-hand corner, then a straight diagonal line from

right to left downwards, and finally the vertical stroke on the right downwards.

In writing letters like ཧྲ and ཧྲ', the down-stroke containing the loop is usually commenced from near the right-hand end of the horizontal stroke.

The vertical stroke of ཧྲ' should project down slightly beyond the point of junction with the curve on the right.

ཧྲ First the horizontal, then the thin curving down-stroke, beginning it from the centre of the horizontal, and lastly the thick curving stroke on the right, the top end of which should meet the thin down-stroke a little below the letter's junction with the horizontal. Or thus, ཧྲ, that is, first the horizontal stroke, then the short down stroke, and lastly the curving stroke, somewhat after the way we write the figure five.

ཧྲ' First the horizontal, next from the centre of that stroke the down-stroke, then the loop on the left, working upwards, and then by carrying on the pen, the loop on the right working downwards.

ཧྲ' First make an ཧྲ' That is to say, a vertical down-stroke, then the rest of the figure. Lastly make a straight down-stroke, meeting the end of ཧྲ', ཧྲ' has no loop.

ཧྲ' First the dot, or thick short stroke on the left at the top, then the half circle to the right, then the thick short stroke slanting from left to right, and finally the long hook. Or else, first a horizontal stroke, then the dot or short thick stroke on the left at the top, and then the rest as stated.

ཧྲ' First the horizontal, then from its centre or from near its right-hand end the short thin lines loping downward to the left, then the hook with the tail brought up level with but clear of the horizontal stroke; next, from near the top of the second stroke a straight or curving line downwards with a slant to the right; and lastly the vertical down-stroke.

ཡ First a short horizontal, then a sort of ཨ with another horizontal over the right-hand limb, then the stroke slanting to the right, and finally the vertical down-stroke. Or, first two parallel vertical strokes of equal length, with a horizontal on each, then another parallel vertical stroke a little longer than the others. Then join the first two with an under-curved stroke; and lastly, with a slanting stroke from left to right, join the second and third vertical strokes, at the bottom. The first way is the better.

ཧ First write an elongated ལ, thus ལ, and then add the bar across the middle.

Or first write an ordinary ལ, and then subjoin a ལ without its horizontal stroke.—Thus ཧ

མ First a short horizontal, then the thin short down-stroke, slanting to the left, then the thick stroke up the end of it, slanting to the right. Then, from near the top of the second stroke, make the long down-stroke, sloping to the right, and lastly the vertical down-stroke.

ཙ First a horizontal, then the short thin down-stroke from near the right-hand end of the horizontal, and slanting to the left, then the thick stroke at the bottom, beginning it from well to the left of the down-stroke and carrying it boldly across the end of the latter, with a good sweep to the right and with a downward trend.

In making ཙ the beginner should see that he does not make it look like ལ.

ཛ First a fairly long horizontal. Then from near the left-hand end a thin downward stroke slanting to the left, then a thick downward-stroke slanting to the right, and finally the vertical down-stroke, commencing it from the right-hand end of the horizontal.

ཛྷ First a fairly long horizontal. Then to the first half of it

subjoin a small ། without its horizontal. Then, from the right-hand end of the horizontal, make the long vertical down-stroke.

ཎ This is the same as ། reversed.

ྐ First the horizontal. Then the two little strokes, and finally the long vertical down-stroke.

BOOK-LETTER and RUNNING-HAND.

These are very much alike, the Running Hand, however, being the more difficult of the two to read and write. Specimens of both, in all possible combinations, are given in Csoma de Körös's Grammar (1834).

§ 21.—SPELLING.

Tibetan spelling may be described as a cumulative process, one only of the component parts of a syllable being taken up at a time. Next, the sound so taken up is repeated, but with the addition in advance, or by way of assumption, of the second component part. Then this second component part is pronounced by itself. Finally, the phonetic effect of *all* that has thus been taken up is pronounced together, and that effect represents the literal expression of the syllable.

A knowledge of how to spell is most useful, and it is quite worth the student's while to take the trouble to acquire it.

The following examples are intended to exhibit the process progressively, through most of the stages from simple to complex syllables :—

I.—*Simple Consonants.*

ྐ (for example), and one final affix.

ྐྐ Ka, Kaḡ-ga, Ka'.

ྐྍ Ka, Kang-nga, Kang.

ྐྎ Ka, Kä'-da, Kä'.

ྐྏ Ka, Kän-na, Kän.

ྐྑ Ka, Kã-la, Kã.

ྐྒ Ka, Kã-sa, Kã.

II.—*Consonant and Double Affix.*

གངས་ Ḡa, Ḡang-nga-sa, Ḡang.

ཁམས་ K'a, K'am-ma-sa, K'am.

ལྷོ་ K'a, K'am-ma (Lä'-kor)-sa, K'am.

III.—*Consonant with Prefix and Affix.*

དགའ་ Ḍa-wo: Ka, K'ä-'ä, K'ä.

མཁའ་ Ma-wo: K'a, K'ä-'a, K'ä.

IV.—*Consonant and Single Vowel-sign.*

ཀི་ Ka, gi-gu, Ki.

ཀུ་ Ka, zhyab-kyu, Ku.

ཀེ་ Ka, deng-bu, Ke.

ཀོ་ Ka, na-ro, Ko.

V.—*Consonant with double Vowel-sign and Subjunct.*

ཀོཾ་ Ḡa, na-ro, ḡo; 'ä, na-ro, oü; Ḡoü.

VI.—*Consonant with Vowel-sign and Affix.*

ཀོང་ Ka, na-ro, ko; kong, nga, Kong.

རོང་ Ra, deng-bu, re; rë'-da, Rë'.

VII.—*Consonant with Vowel-sign and Double Affix.*

ཁོངས་ K'a, na-ro, K'o; k'om, ma, sa, K'om.

VIII.—*Reversed Letters.*

ཏཱ་ཐ་ Ta-log-Ta; Tam-ma (Lä'-kor) Tam; k'a; Tam-k'a.

རྩ་ཐ་ Da-log-Da; ma; Ra, zhyab-kyu, Ru; Da-ma-ru.

IX.—*Ya-tās.*

ཀྱ་ Ka, Ya-tā, *Kya.*

ཕྱ་ Pa, Ya-tā, *Cha.*

ཕྱ་ P'a, Ya-tā, *Ch'a.*

ཇྱ་ Bá, Ya-tā, *J'a.*

མྱ་ Ma, Ya-tā, *Nya.*

X.—*Ya-tā with Vowel-sign.*

ཀྱི་ Ka, ya-tā, kya ; kya, *gi-gu, kyi.*

XI.—*Ya-tā with Vowel-sign and Affix.*

ཀྱིས་ Ka, ya-tā, kya ; kya, *gi-gu, kyi ; kyī, sa, kyi.*

XII.—*Ya-tā with Vowel-sign and Double Affix.*

ཀྱིས་པ་ K'a, ya-tā, k'ya ; k'ya, *ḍeng-bu, k'ye ; k'yeb, ba, sa, k'yeb.*

XIII.—*Ya-tā with Prefix and Affix.*

དྲྀ་འ་ Ḍa-wo : ka, ya-tā, kya ; *kyar, ra, kyar.*

དྲྀ་པ་ Ḍa-wo : pa, ya-tā, cha ; *chã, la, chã.*

XIV.—*Ya-tā with Prefix, Vowel and Affix.*

དྲྀ་འ་ Ḍa-wo : ka, ya-tā, kya ; kya, *gi-gu, kyi ; kyī-la, kyī.*

དྲྀ་པ་ Ḍa-wo : pa, ya-tā, cha ; cha, *na-ro, cho ; chö', ḍa, chö'.*

XV.—*Ya-tā with Prefix, Vowel and Double Affix.*

དྲྀ་འ་པ་ Ba-wo : ka, ya-tā, kya ; kya, *gi-gu, kyi ; kyī, kyī, ga-sa, kyī.*

XVI.—*Ya-tā and Affix, each with Vowel-sign.*

ཁྱི་ K'a, ya-tā, k'ya; k'ya, deng-bu, k'ye; 'ā, zhyab-kyu, 'u; k'ye-'u.

XVII.—*Ra-tās and Ha-tās.*

Spelt like ya-tās, but the following would be new :—

བན་དྲ་ཀ་ Ba, bän, na, bän; dá, ha-tā, d'ā; d'ā, zhyab-kyu, d'ū; ka; Bän-d'ū-kā.

འཇུ་ཨ་ Ba, ha-tā, b'ā; b'ā, ra-tā, br'ā; br'ā, zhyab-kyu, br'ū; br'um, ma, br'üm; ha, ra-tā, hra; hra, gi-gu, hri; Br'üm-hri.

XVIII.—*La-tās.*

ཀ་	Ka,	} la-tā, La.
ག་	Ĝa,	
བ་	Ba,	
ར་	Ra,	
ས་	Sa,	
ཇ་	Ža, la-tā, Da.	

ཀ་ལ་ Ka, la-tā, la; la, na-ro, lo; log-ga, Lo'.

XIX.—*Wa-zurs.*

ཚ་བ་འཇུ་ Ts'a, wa-zur, ts'ā; k'a, zhyab-kyu, k'u; k'ug, ga, k'u': Ts'ā-k'u'.

འཇུ་མོ་ Žhya, wa-zur, zhyā; ma, na-ro, mo; zhya-mo.

བོ་དྲ་བ་འཇུ་ Ba, na-ro, bo; dá, ha-tā, d'ā; d'ā, gi-gu, d'i; sa; ta, wa-zur, tā: Bo-dī-sa-tā.

XX. *Ra-gos, La-gos, and Sa-gos.*

ཀ་ Ra, ka-tā, Ka.

ག་ Ra, ga-tā, Ĝa.

ར་	Ra, nga-tā, <i>Ńga</i> .
ལ་	La, ka-tā, <i>Ka</i> .
ག་	La, ga-tā, <i>Ĝa</i> .
ལ་	La, nga-tā, <i>Ńga</i> .
ས་	Sa, ka-tā, <i>Ka</i> .
ག་	Sa, ga-tā, <i>Ĝa</i> .
ལ་	Sa, nga-tā, <i>Ńga</i> .

In spelling, the Prefix is taken first, then the surmounting letter, then the *ya-tā*, or *ra-tā*, or other subjunct, then the vowel, then the affix or affixes. Thus:—

བུ་ལ་ལ་ལ་ Ba-wo : Sa, ga-tā, ĝa ; ĝa, ra-tā, ḍa ; ḍa, zhyab-kyu, ḍu ; ḍung, nga, sa, *Dung*.

XXI. *Miscellaneous Examples.*

པཎ་ཆེན་རིན་པོ་ཆེ་ Pa, pän, na, pän ; ch'a, ḍeng-bu, ch'e ; ch'én ; na, ch'èn ; ra, ġi-ġu, ri ; rin, na, rin ; pa na-ro, po ; ch'a, ḍeng-bu, ch'e : PÄN-CH'ÉN, RIN-PO-CH'É, The Grand Lama of Tashī L'ümpo in Tsang, usually called the Tashī Lama, and an incarnation of 'Ö'-paġ-mè'.

འོ་འོ་ལ་ལ་ལ་ 'A, na-ro, 'o ; 'ö, ḍa, 'ö ; ḍa-wo ; pa, paġ, ġa, paġ ; ma, ḍeng-bu, me ; mè', ḍa, mè' : 'Ö'-PAġ-MÈ', Buddha Amitabha, or Boundless Light.

ཏཱ་ལའི་ལ་ལ་ Ta ; La ; 'ā, ġi-ġu, 'ī ; laī ; Ba, la-tā, la ; ma : TA-LAI LA-MA, The Dalai Lama, or Spiritual Head of Tibet until Sir Frank Younghusband's entry into Lhasa.

འ་ལ་ལ་ལ་ 'A-wo ; ba, ra-tā, ḍa ; ḍā, sa, ḍā ; la, ja-tā, ja ;

ja, na-ro, jo ; jong, nga, sa, jong : DĀ-JONG
(pronounced DĀN-JONG), Sikkim.

རི་ལྷོ་རྒྱུ་རྩ་ Ra, dá-tā, ḍa ; ḍa, na-ro, ḍo ; ra, ja-tā, ja ; ja-deng-
bu, je ; ga, la-tā, la ; la, gi-gu, li ; ling, nga,
ling : DÖ-JE-LING, or DOR-JE-LING, Darjeeling,
or the Place of Ecclesiastical Sway ; literally
the Place of the Sovereign Stone.

བོད་སྐད་ Ba, na-ro, bo ; bö', dá, bö' ; sa, ka-tā, ka ; Kā', dá,
Kā' : BÖ'-KĀ', Language of Tibet.

§ 22.—TRANSLITERATION.

For the system adopted in this work of transliterating Tibetan words into Romanized Equivalentents *see* § 2.

The best method, no doubt, is the one that was adopted at the Vienna Congress of Orientalists, and which may be found exemplified in Rai Sarat Chandra Das Bahadur's TIBETAN-ENGLISH DICTIONARY. By that system each letter in a Tibetan word is transliterated, but a line is drawn under every letter that is not pronounced, or it is distinguished by special type from the letters that are pronounced. It is not adopted in this work, as it is really only necessary for purposes of scientific precision.

§ 23.—USE OF THE TIBETAN DICTIONARY.

The following appears to be the way in which the words in a Tibetan Dictionary (ཚོགས་མཛེན་ T'sIG-ḌZÖ') are arranged.

- 1.—According to the order of the ཀྱི་ལོ་ KĀ-LI, or Consonantal Series of the ཀྱི་ལོ་ KA-K'A, regarded as *Initials*, or as they are sometimes called, *Root letters*, with the inherent vowel-sound of ཨ་ A. The first thing, therefore, that the student has to do, when he wants to look up a word, is to ascertain what its Initial letter is.

Then the words under each consonant, beginning for instance with

ཀྱི་ Ka, are arranged thus :—

- 2.—The simple consonant, e.g. ཀ |
- 3.—The simple consonant with subjuncts like འ་ 'ā, ར་ wa-zur, or ཤ་ Sha-log-K'a—e.g. ལྷ་ལྷ་ LĀ-WA, *Woollen Blanket*.
- 4.—The simple consonant with affixes, single and double, for the order of which as amongst themselves, see § 16.
Then the same with subjuncts.
- 5.—Next, according to the foregoing order as regards their consonants, words qualified by the vowel-signs འི་ gi-gu, རྟའི་ zhyab-kyu, འི་ Deng-bu, and འི་ Na-ro, in that order.
- 6.—Simple consonant qualified by རྟའི་ ya-tā alone.
- 7.—Ya-tā words in all orders down to 5, inclusive.
- 8.—Simple consonant qualified by རྟའི་ Ra-tā alone.
- 9.—Ra-tā words in all orders down to 5, inclusive.
- 10.—Simple consonant qualified by རྟའི་ Ha-tā alone.
- 11.—Ha-tā words in all orders down to 5, inclusive.
- 12.—Simple consonant qualified by རྟའི་ la-tā alone.
- 13.—La-tā words in all orders down to 5, inclusive.
- 14.—Foreign or other special words formed with the Reversed letters.
- 15.—Words with the Prefixes འི་, རྟའི་, རྟའི་, རྟའི་, and འི་, in that sequence, and each sequence arranged according to the foregoing orders.
- 16.—Consonant qualified by Ra-ḡo.
- 17.—Ra-ḡo words according to foregoing orders.
- 18.—Consonant qualified by La-ḡo.
- 19.—La-ḡo words according to foregoing orders.
- 20.—Consonant qualified by Sa-ḡo.
- 21.—Sa-ḡo words according to foregoing orders.
- 22.—No words with འི་ La, as an Initial, and having any Superposed letter like རྟའི་ or རྟའི་, need be looked for under འི་ La. They will only be found under the head of the Superposed letter.

Words in ལ་ *La*, however, are found with qualifying vowel-signs, and such words may be looked for under ལ་ *La*.

N.B.—Csoma de Körös's Dictionary is differently arranged.

§ 24.—INDICATIVE AND DIFFERENTIATING PARTICLES.

ཀ་ *Ka*. Used both in Literary Tibetan and in the Colloquial, and may have any of the following meanings, namely: *The, All, Both, Together, The very, Just, Exactly*, etc. Ex.:—དབྱིད་ཀ་ *The Spring*; དབྱར་ཀ་ *The Summer*; ལྷོན་ཀ་ *The Autumn*; དབྱུན་ཀ་ *The Winter*. Sometimes, in this connection, ཎ་ is seen instead of ཀ་ |

གཉིས་ཀ་ *Both, The two together*; གསུམ་ཀ་ *All three, The three together*. In this connection ཅ་ sometimes replaces ཀ་ |

དེ་ཀ་ *The very, That very*; དེ་ཀ་ལྟར་ *Just so*; དེ་ཀ་ཡིད་ (as a reply) *Yes, exactly, precisely, to be sure*.

Sometimes its sole use is to differentiate between words that resemble each other, e.g. བཞིང་ *Confidence*; but བཞིངས་ཀ་ *Hood of a snake*; ལྷོན་པ་ *To show, To teach*; but ལྷོན་ཀ་ *Autumn*. ཀ་, when used, is generally found attached to words ending in བ་, ད་, བ་, ས་ and also in ས་ and in vowels.

ཎ་ *K'a*. When this particle is used, it is generally found attached to Literary words ending in ཉ་, ར་, and ལ་, and to Colloquial words ending in ང་, or ངས་ |

Ex.:—དང་ཎ་ (properly དང་བ་) *Appetite*; བྲངས་ཎ་ (properly བྲངས་ཀ་) *Number, Enumeration*.

Also sometimes used instead of ཀ་ as above explained.

ཎ་ also indicates the top, upper surface, or front of anything

inanimate. Ex. :— ཁ་ or ཁ་གཙོད་ *Lid* ; རྒྱང་ཁ་ *Ridge, or Summit of a hill* ; ལ་ཁ་ *Top, or head of a mountain, or pass* ; འགྲུག་ཁ་ *Head of cliff*.

ག་ *Ga*. Used after vowels, or after ང་, མ་, འ་, and ལ་ It is used as a Differentiating Particle with many roots. Ex. :— ཡལ་བ་ *To disappear* ; but ཡལ་ག་ *Branch* ; ཐང་ *Plain or Steppe* ; but ཐང་ག་ *Painted Scroll* ; ཁྱོ་ *Husband* ; but ཁྱོ་ག་ *A man, as distinguished from an effeminate person*.

ཅ་ *Ch'a*. Apart from its meanings as a word by itself, this Particle is often seen added to roots. Ex. :— འག་ཅ་ (Literary), or བ་ཅ་ (Colloquial), *Echo* ; རྒྱུ་ཅ་ *Conversation* ; རྒྱུག་ཅ་ *Negotiations*.

པ་ *Pa*. Used after ག་, ད་, ལ་, བ་, མ་, ས་ expresses ownership, or possession, or the connection subsisting between a person and some thing, action, employment, place, etc. Ex. :— ཁྱིམ་ *A house*, but ཁྱིམ་པ་ *A married man, or householder* ; ཉ་ *A horse*, but ཉ་པ་ *Horseman* ; རྩ་ *Water*, but རྩ་པ་ *Water-carrier* ; མདའ་ *Arrow*, but མདའ་ལྔ་པ་ *A title of Cupid as holder of five arrows* ; ཀའ་ཁ་ *The Tibetan Alphabet*, but ཀའ་ཁ་པ་ *A child learning its letters* ; ལྷ་ས་ *Lhasa*, but ལྷ་ས་པ་ *An inhabitant of Lhasa*.

2.—When added to all Cardinal Numbers except གཅིག་ *One*, it forms the Ordinal Numbers. Thus, གཉིས་ *Two*, but གཉིས་པ་ *Second*.

3.—It is used also in connection with other enumerational expressions. Ex. :— ལྷུ་མ་ཐུ་པ་ the ཀའ་ལི་ or *consonantal series of 30*

letters ; དུ་གུ་ལོ་གཉིས་པ་ *A two-year-old boy* ; བུ་གང་པ་ *Measuring a cubit.*

- 4.—It is the sign of the Infinitive Mood, the Verbal Substantive, and the Participle. Ex. :— རྒྱུག་པ་ (Lit.) and ཚོས་བཤད་པ་ (Coll.) *To preach. The or A preaching, Preaching, Preached.* བོ་གྲུ་གར་ལ་ཚོས་བཤད་པ་ཕྱིན་པ་རེད་ *He went to India to preach* : འོན་པ་ཞིག་ལ་ཚོས་བཤད་པ་ཕན་ཐོབ་མ་གྱི་མ་རེད་ *(The) preaching to the deaf is useless* ; ཚོས་བཤད་པའི་མི་ཞིག་གྲུག་མ་དང་དགོ་གི་རེད་ *A preaching man must be sincere* : ལྷན་དངོས་ནས་ཚོས་བཤད་པ་རེད་ *The truth was preached a long time ago.*

The last example shows that པ་, added to a root, and helped out by the auxiliary ཡིན་པ་ *To be*, goes to form the Perfect Indicative Tense.

- 5.—པ་ is also used to distinguish the different meanings of homonymous roots. Ex. :— ཀླང་ *Marrow*, but ཀླང་པ་ *Foot*.

- 6.—In the Colloquial it is often used instead of the supinal particle པར་ (much used in Literary Tibetan). Ex. :— བོ་སྐོམ་འཁྱེར་ཡོང་བར་ཕྱིན་པ་རེད་ *He has gone to bring the box.* This is Literary. Colloquially it would be, བོ་སྐོམ་ཁོ་ཡོང་བ་ཕྱིན་པ་རེད་ ང་ཕུག་པོ་མེད་པར་དྲན་གསོ་སྡེ་ (Literary) *Remembering that I was not rich, or Remembering myself not to be rich.* Colloquially, ང་ཕུག་པོ་མེད་པ་དྲན་གསོ་ཙང་།

པོ་ *Pa.* Indicates an agent. It is then sometimes, e.g. when annexed to the Infinitive, preceded by པ་ *pa*. Thus, བློས་པ་པོ་ *A or the hearer.*

It also expresses the idea of the Definite or Indefinite Article
Univ Calif - Digitized by Microsoft®

in connection with Noun Substantives. Ex. མིག་པོ་ *An or the eye* ; ལྗམ་པོ་ *A or the country* ; ཤིང་པོ་ *A or the tree, or piece of wood* ; ལམ་པོ་ *A or the road* ; མེད་པོ་ *The poor*.

Used with numerals it also performs the functions of the Definite Article, or of the word *aforesaid*. Ex. :— བསྐྱམ་པོ་ *The three together*.

པོ་ *P'o*. An affixed or prefixed particle, signifying *Male*, or *paternal*. Ex. :— བྱ་པོ་ *Cock-bird* ; ལུ་པོ་ *Male fox* ; རོ་གཡག་ *Bull Yak* ; རོ་ཁྱི་ *Dog*.

བ་ *Wa*. The form assumed by བ་ when the root to which it is annexed ends in a vowel, or in ང་, ལ་, ས་ or འ་ In many noun-substantives, however, its place is taken by བ་. Ex. :— འཕྲ་བ་ *An oriental* ; ལུང་བ་ *Valley* ; ལྗམ་བ་ *A provincial or rustic* ; མཐའ་བ་ *A frontiers-man*.

པོ་ *Bo, or Wo*. The form assumed by པོ་ when the root to which it is annexed ends in a vowel, or in ང་, ལ་, ས་ or འ་ Ex. :— རྒྱ་པོ་ *A river* ; མཐའ་པོ་ or ཐའ་པོ་ *Thumb* ; དབའ་པོ་ *Brave*.

མ་ *Ma*. An immovable particle after various roots of substantives. Ex. :— ཉི་མ་ *Sun* ; ལྷ་མ་ *Monk* ; འེ་མ་ *Milk*. Sometimes, though not always, it indicates the Feminine Gender. Ex. :— རྩོད་མ་ *A mare*.

མོ་ *Mo*. Affixed or prefixed to noun roots, it generally indicates the Feminine Gender. Ex. :— ཁྱི་མོ་ or མོ་ཁྱི་ *Bitch*. But not always. Ex. :— རོལ་མོ་ *Music* ; ཕྱི་མོ་ *Top-point*.

Attached to adjectives, it does not always indicate gender. Ex. རྩོད་མོ་ *Great* ; ལེགས་མོ་ *Good, fine*.

ཚ་ *Tsa.* A differentiating particle. Ex.:— དཀའ་ *A steep declivity*, but དཀའ་ཚ་ *A staircase.*

ཚེ་ *Tse.* A *point, top, or edge.* Also, however, an affix of Chinese origin. Ex.:— དྲག་པོ་ཚེ་ *Polish, lustre, brilliant to a point or degree; dazzling;* ཡ་ཚེ་ *A duck;* རྩིང་ཚེ་ *A brass coin;* ཀོང་ཚེ་ *Tibetan name of Confucius.*

ནི་ *Ni.* See § 27, 2, on the Definite Article.

ང་	<i>Nga.</i>	} Indicate the Definite or Indefinite Article, but are not much met with. Ex.:— མེ་ང་ <i>The or an egg;</i> མིང་གི་ <i>The or a lion;</i> རྫིང་ངེ་ <i>The deep.</i>
གི་	<i>Se.</i> ?	
ེ་	<i>Nge.</i>	

ཀུ་	<i>Ku.</i>	} Definite or indefinite and diminutive particles. Apparently a re-duplication in འ (zhyab-kyu) of the final letter of the root. Ex.:— རྩིང་འུ་ <i>A or the mite;</i> ལྷུ་གུ་ (ལྷུ་གུ་) <i>A or the child;</i> བཞིན་འུ་ <i>A or the youth.</i> But not always. Ex.:— མི་འུ་ <i>A or the mannikin;</i> ཐིག་ས་འུ་ <i>A or the little drop.</i>
ཀུ་	<i>K'u.</i>	
ཀུ་	<i>G'u.</i>	
ཀུ་	<i>Ngu.</i>	
ཀུ་	<i>Nu.</i>	
ཀུ་	<i>Bu, Wu.</i>	
ཀུ་	<i>Ru.</i>	
ཀུ་	<i>Lu.</i>	
ཀུ་	'u	
ཀུ་	<i>Yu.</i>	

§ 25.—THE CASES AND THEIR SIGNS.

(N.B.—*The student is advised to glance at the paragraphs and conjugations relating to the verb TO BE. See post.*)

The various relations in which a Tibetan Noun and Pronoun may stand to some other word in the sentence are nearly all expressed by

means of divers monosyllabic primitive particles, and words compounded therewith, which perform the same functions as are performed by English Prepositions, but which, save for sundry Vocative Signs, are all Postpositional. These relations or cases are as follow :—

I.—THE NOMINATIVE CASE.

Except in connection with Intransitive Verbs (Active ; Neuter or Inactive ; and Inceptive, *i.e.*, implying a beginning or change of state), and also with the verbs ཡིན་པ་ *To be* (the mere copula which is used attributively) ; མིན་པ་ or མཚན་པ་ its negative form ; ཡོད་པ་ *To be, to exist, to be present* ; མེད་པ་ its negative form ; མོད་པ་ its emphatic or intensive form (hardly ever used), and one or two other forms of the verb *To be* used in Literary Tibetan ; there is practically no such thing in Tibetan as a verb governed by the Nominative Case. The following is an instance in which, though the practice is irregular, it is allowable and common in the Colloquial to use the Nominative in the usual European way :—

ཁྱོད་རང་ཇ་འབྲུངས་ཡོང་ངས།

Will you drink tea ?

The more correct way would be :—

ཁྱོད་ཀྱིས་ (or ཁྱོད་རང་གིས་) ཇ་འབྲུངས་

ཡོང་ངས་ (or ཇ་འབྲུང་གི་ཡིན་པས་

or འབྲུང་གི་རེད་པས་) །

Honorifically :—

ཁྱེད་ཀྱིས་གསོལ་ཇ་བཞེས་ཡོང་ངས་ or

གནང་ཡོང་ངས།

The subject, however, is always put in the Nominative Case in sentences like the following, where, though the verb is Transitive, it is also Passive :—

ང་(ལ་) རླུང་གི་ཡོད།

I am being beaten.

བྱ་མོ་(ལ་) བྱས་ས་བོ་བྱེད་ཀྱི་འདུག།

The girl is loved.

In such cases ལ་ *la* is optional, and may be omitted if desired.

The subject is always put in the Nominative Case in sentences like the following, where the verbs are Intransitive (active, neuter, or inceptive):—

དྲ་ཚོ་རྒྱལ་གྱི་འདུག།	<i>The horses run.</i>
ང་ཁྲོམ་ལ་མར་འགྲོ་གི་ཡིད།	<i>I am going down to the bazaar.</i>
ཚར་པ་བབ་ཀྱི་འདུག།	<i>It is raining.</i>
ཉི་མ་ཤར་གྱི་འདུག།	<i>The sun shines.</i>
སྤྲུག་ཉལ་སྡོད་ཀྱི་འདུག།	<i>The child sleeps.</i>
སྤྲུག་གཉིད་སང་གྱི་འདུག།	<i>The child wakes, or breaks from slumber.</i>

Where, however, the verb is transitive, the Nominative Case is never used, but always the Agentive Case. See § 25, VI.

II.—THE VOCATIVE CASE.

There is practically no Vocative Case, but several polite expressions are often used by way of assent, dissent, or address. The commonest is ལགས་ *LĀ*, and its variants.

III.—THE OBJECTIVE OR ACCUSATIVE CASE.

This is the same as the Nominative, with or without ལ་ *LA*, signifying *As regards*. EX. :—

ཁོས་བུ་མོ་ (ལ་) བྱམས་པོ་བྱེད་ཀྱི་འདུག།	<i>He loves the girl. Literally, By him, as regards the girl, a loving is.</i>
ཁྱེད་ཀྱིས་ང་ (ལ་) མ་རྗེད་པ་བྱེད།	<i>Do not forget me.</i>

IV.—GENITIVE CASE.

The signs are :—

གི་ *GI*, used after words ending with ག།, or ང་

ཀྱི KYI, used after words ending with ར་, བ་, or ས་, or in the Colloquial after འདི་ DI, *This*.

ཀྱི GYI, ,, ,, ,, ,, ན་, མ་, ས་, or ལ་
འི་ I } ,, after vowels.
ཡི་ YI }
ཡི་ YI ,, in verse.

N.B.—གི་, ཀྱི་, and གྱི་ may all alike be pronounced GYI in conversation.

1.—Possessive Aspect.

When the word to which the sign is annexed is in that part of the sentence which contains the subject, it should precede the chief substantive of the subject. Ex. :—

ལྷ་སའི་སྐད་གྲགས་ཆེན་པོ་འདུག། *The fame of Lhasa is great.*
ཀུན་དབང་མཁན་གྱི་ཐབས་མཁས་ཐུགས་རྗེ་ *The gracious wisdom of the*
གས་གལ་ (or རྩེགས་ཐམས་ཅད་དུ་) *Almighty is everywhere pervad-*
ཁྱབ་ཤིང་འདུག། *ing.*

2.—Qualificative Aspect.

When the word to which the sign is annexed is indicative of some quality, it may be regarded as an adjective; but, unlike Tibetan adjectives in general, it should precede whatever it qualifies. Ex. :—

ལྷ་ས་འཛོལ་མེད་ལྗང་བྱིར་རེད། *Lhasa is the city of the Jölmo*
(a sweet-singing bird).
སྤོན་ལ་བོད་ཡུལ་ནི་སྤོན་པའི་ (or གསང་ *Tibet was formerly a hidden (or*
བའི་) ཡུལ་ཞིག་རེད། *secret) land.*

N.B.—The particle ནི་ NI (see § 27, 2) has the effect of singling out and laying stress on the word བོད་ཡུལ་ BÖ-YÜ, *Tibet*. This

English word TIBET seems to have originated from some phrase such as འདི་བོད་ DĪ-BÖD, whence *Ti-böt* = TIBET; for, to a European (i.e., Continental, e.g. German) ear the sound of ར་ is very like *t*.

As to the adjectival use of the Genitive case-sign, see also § 30, I, (vi).

3.—*Purposive Aspect.*

སྨན་གྱི་སྒྲམ།	<i>For medicine the box, The medicine box.</i>
ཐ་མག་གི་ཁྲུག་མ་ or སྒྱུ་ཁྲུག་ or, better still, simply ཐ་ཁྲུག།	<i>For tobacco a bag—A tobacco pouch.</i>
དངུལ་ཁྲུག།	<i>Money-bag.</i>
ཚུམ་ཁྲུག།	<i>A leather bag for dry barley flour.</i>

V.—THE DATIVE CASE.

1.—The only genuine Dative sign is ལ་ LA, which should be used in this sense after verbs of *giving*, *shewing*, *speaking* or *telling*, and *teaching*, and some others.

EX. :—

ངས་ཁྱོད་ལ་དབེ་ཆ་དེ་སྟེར་གྱི་ཡིན།	<i>I will give you the book.</i>
ངའི་ཚེབས་དཔོན་གྱིས་ཁོ་ལ་ལམ་ཀ་བསྟན་པ་རེད་ or བསྟན་སོང་ or འདུག།	<i>My syce showed him the way.</i>
མི་ལ་ཤོག་ལབ་དང་།	<i>Tell the man to come.</i>
ཁོང་གིས་ཁོ་ཚོ་ལ་ཁོ་རའི་ཚོས་ཁྲིམས་བསྟན་པ་ཡོང་།	<i>He will teach them his (religious) law.</i>
ཁྱོད་ཀྱིས་གཡོག་པོ་ལ་མ་འགྲོ་ལབ་པ་ or ཟེར་ར་ (for བ་) ཡིན་པས།	<i>Did you tell the servant not to go ?</i>

2.—When the verb *To be* is used impersonally; for instance, in sentences intended to be the equivalent of English sentences beginning with the phrases, *There is, There was, There has been*, Tibetan requires that the word to which ལ་ LA, when used, is annexed, should precede the chief substantive of the subject. With regard to the idiom for expressing the verb *To have*, Tibetans use the verb ཡོད་པ་ YÖ'-PA, *To be present, To exist*, in connection with the Dative in ལ་ LA, after the manner of the Russians when the latter, instead of saying YA IMEYU, *I have*, say U MENYA YEST, *To me is*, or *To me there is*. EX :—

རི་རྩེ་དེའི་སྤྲིང་ལ་གངས་ཡོད། *There is snow on that hill-top.*

If the speaker has some uncertainty regarding the fact to which he is speaking, he will use the verb འདུག་ instead of ཡོད་ Thus :—

རི་རྩེ་དེའི་སྤྲིང་ལ་གངས་འདུག། *There is (I am almost sure) snow on that hill-top.*

If he is not at all sure, but is only hazarding the statement, he will use the phrase ཡོད་པ་རེད་ YÖ-PA-RÈ', pronounced YAW-A-RÈ', instead of either ཡོད་ or འདུག་, or he may even use ཡོང་ YONG. Thus :—

རི་རྩེ་དེའི་སྤྲིང་ལ་གངས་ཡོད་པ་རེད་ *There is (I understand) snow on that hill-top.*
(or ཡོང་)।

When *There is, There was*, etc., is used indefinitely, ཡོང་ YONG, *Will be*, takes the place of the above, much as the future is employed by a Highlander in Scotland to express the present tense. Thus :—

ལུང་པ་མ་གཞི་དེའི་ནང་ལ་ཤིང་སྤོང་ཉ་ཅང་ *There are (I expect), or There will be, very many trees in that valley down there.*
མང་བོ་ཡོང་།

3.—The following examples also illustrate the verb *To have* :—
མི་འདི་ལ་པ་མ་ཡོད། *This man has parents.*

ལགས་ཁོ་ལ་པ་མ་མེད། (མེད་ is not used now.) *No, he has no parents.*

ལགས་ཁོ་ལ་པ་མ་ཡོད་ *Yes, he has parents (emphatic).*

4.—The Dative instead of the direct construction may also be used thus :—

ངའི་སེམས་ལ་བྱོད་ཀྱི་ཙམ་སྐྱོ་སོ་ཡིན་ *I suppose your mother is aged.*
 པ་འདྲ། *Literally, To my mind your mother seems aged.*

The Honorific form of this would be :—

ངའི་སེམས་ལ་བྱོད་ཀྱི་ཡུམ་སྐྱོ་གཞོགས་
 དགོང་ལོ་བགོས་སོ་ཡིན་པ་འདྲ།

ལ', LA, is used to express FOR in sentences like the following :—

རྟ་འདི་སྒྲོར་སོ་བརྒྱ་ལ་འཚོང་གི་ཡིན། *I will sell this horse for Rs. 100.*

ABOUT, or CONCERNING, is also expressed by ལ' LA. Thus :—

ལས་ཀ་མང་བོ་ཡོད་པའི་དོན་ལ་དགའ་ *I was or have been troubled about*
 ལས་བྱུང་ང་ (བ) རེད་ or སོང་། *many affairs.*

VI.—THE AGENTIVE CASE.

This case, which expresses the idea of anything being done by a person or thing, should always be used instead of the Nominative case with Transitive Verbs. The case-signs are as follow, and are annexed to the subject, that is to say, to the noun-substantive, the adjective if any, the definite or indefinite article, if any, or to the phrase constituting the subject.

ས' SA, usable after vowels, or after a consonant sounding in inherent ཨ' a. This ས' is silent, but modifies the immediately preceding vowel-sound. See § 3.

གིས་ Gi, used after words ending with ག། or ང་

ཀྱིས་ Kyi, ,, ,, ,, ,, ,, ད་, བ་, or ས'

གྱིས་ Gyi, ,, ,, ,, ,, ,, ན་, མ་, ཚ་, or ལ'

(N.B.— *གིས་*, *ཀྱིས་*, and *གྱིས་* may all be pronounced *གིས་* Śī.)

འིས་	ī	} used after words ending with vowels.
ཡིས་	Yi	
ཡིས་	Yi	used in versification after vowels.

EXAMPLES :—

ལྷ་ས་ཚོས་ཡང་དང་ཡང་གསོལ་ཇ་བཞིས་ *Lamas often drink tea.*

ཀྱི་འདུག།

ཁྱོད་ཀྱིས་ང་ལ་དངོས་གནས་བཤད་ཡོད་ན་ *If you had told me the truth I*
ངས་ཁྱོད་ལ་སྙིང་ཇི་བལྟ་བ་ཡོད། *would have forgiven you.*

ངས་ཁོ་ལ་ལས་ཀ་དེ་སྟེར་བྱུང་གི་མེད། *I cannot give him the work.*

མོས་མོ་རེདེ་ཁ་ལག་ཟ་གི་ས་རེད། *She will not eat her food.*

དེ་ནས་སི་སྐྱ་གཡོག་བོས་ (or གཡོག་ *Then a serving layman will bring*
བོ་ཞིག་གིས་) ཁ་ལག་ཁེ་ཡོང་གི་རེད་ *food. (Amundsen).*

or ཁེ་སྟེན་ཡོང་ or ཁེ་སྟེན་གྱི་རེད།

དེ་ནས་བང་ཚེན་དེས་བྱ་མེདེ་པ་ས་གཉིས་ *Then the messenger pours out the*
ལ་སྟོང་ཆང་སྐྱུག་གི་འདུག། *wooing-beer for both the parents*
of the girl.

(Amundsen).

བྱ་དེདེ་པ་ས་གཉིས་བོས་སྐད་ཆ་འདི་འདྲས་ *The two parents of the boy thus*
བྱས་སོང་། *consulted (conversed).*

(Amundsen).

2.—In connection with the Agentive Case it is convenient here to notice the affix སམཁན་ K'AN, which in various ways is extensively used in Tibetan, much as *ك* *Kār*, or *گ* *Gār*, is used in Persian to indicate a *Doer*. It may also be likened to the English affix *ER*, in words such as *Beholder*, *Murderer*, etc. Later on it will be fully dealt with in connection with the Verb. Here it is only briefly alluded to as a sort of Active Participle annexed to Verbal Roots. Ex.—

འགོ་མཁན་	DO-K'ÄN,	<i>The goer, He who goes.</i>
ཡོང་མཁན་	YONG-K'ÄN,	<i>The comer, He who comes.</i>
འབྲི་མཁན་	DI-K'ÄN,	<i>The writer, He who writes.</i>

It is found thus in the Literary Tibetan into which the New Testament has been translated :—

དངོས་པོ་ཐབས་ཅད་བཞེད་མཁན་ནི་དཀོན་
མཚོག་ལགས་སོ། *He who built all things is God*
(Heb. iii. 4).

སྤུས་ཀྱང་རང་བཤང་མཁན་གྱི་གྲགས་པ་
འདོད་པ་དེ་ནི་བདེན་པ་ཡིན་ནོ། *But he that seeketh the glory of him*
that sent him, the same is true
(John vii. 18).

It is also used adjectively, thus :—

ལྷག་ཏུ་མཁན་གྱི་མི། *The man who steals sheep.*

The way in which it is used with the different tenses will be found explained in the paragraphs on THE PRONOUN (§ 31, IX, A), and THE VERB (§ 38, V., D.), and in the Appendix of CONJUGATIONS.

VII.—THE LOCATIVE CASE.

This case expresses relations of *Space*, but implies also the idea of *Rest*.

The common case-signs are the following primitive particles :—

ལ་ LA }
ན་ NA } : *In, On, At, By, etc.*

Also བརྒྱད་ནས་ GYÜ'-NÄ : *Through.*

Sometimes the more Literary particles ཏུ་, TU, ཏུ་, DÜ, ཏུ་, RU, ར་, R., སུ་, SU, are also met with.

EXAMPLES :—

ཁོ་ལྷ་ས་རང་ལ་སྤོད་ཀྱི་འདུག། *He lives in Lhasa proper.*

ངས་ཞབས་པད་དེ་ཐེབ་ལམ་ལ་མཐོང་བྱུང་། *I saw the Shā-pe on the road.*

བོད་སྐད་ལ་གསུང་རོགས་གནང་།

Please speak in Tibetan.

ངས་ཁོ་ཁོའི་སྐྱེན་གྱི་ཚུར་ (for ཚུར་)

I saw him sitting next his brother.

བསྐྱད་པ་མཐོང་བུང་།

མཚོན་རྟེན་དེ་ལྷག་རྗེས་འདྲེང་གི་འབྲས་
ལ་འདུག་གས།

*Does the chhörten remain by the
shepherd's tree?*

ཁོ་རང་གི་ཁང་བ་ལ་ཡོང་།

He will be at his own house.

ངས་དེ་ལོ་རྒྱུས་ལ་ (or ན) བཤམས་བ་ཡིན།

I have read it in a history-book.

ཁོའི་ཨ་མས་ཁོའི་ཐོད་པ་ལ་ཁ་བསྐྱེལ་
སོང་།

*His mother kissed him on the
forehead.*

The following Colloquial examples illustrate the use of compound postpositions as expressive of the same Locative idea :—

གཡོག་པོས་སྤྱི་ལོགས་ལ་སྐྱུག་གི་རེད་པས་

Will the servant wait outside?

or སྐྱུག་ཡོང་ངམ།

ངའི་སྔོན་ལ་མ་བཞུགས་རོགས་གནང་།

Please do not stand in front of me.

བོད་ཡུལ་འབྲས་ལྗོངས་ཀྱི་པར་ཕྱོགས་ལ་
འདུག།

Tibet is beyond Sikkim.

འབྲས་ལྗོངས་བལ་ཡུལ་དང་འབྲུག་ཡུལ་
ཀྱི་བར་ལ་འདུག།

*Sikkim is between Nipāl and
Butān.*

ཁང་བ་རྒྱའི་འབྲས་ལ་འདུག།

The house is near the river.

རི་ཚོ་ཚོའི་ཕྱིང་ལ་ (or ཕྱིང་དུ་ or

It is snowing on the hill-tops.

སྐང་ལ་) སྐངས་རྒྱབ་ཀྱི་འདུག།

དངུལ་ཀླུལ་པའི་ནང་ལ་འདུག།

The money is inside the leather bag.

སྐྱུང་ཀྱུ་ལྷག་འབྱུང་དུ་གྱིལ་ལ་ (or རང་ན་) འདུག།

The wolf is in the midst of the flock of sheep.

གྲོང་ཁྱེར་དེ་གཙང་པོ་ཆེན་པོ་ཞིག་གི་རྩ་ལ་
ཆགས། (or གནས་) འདུག།

The city stands beside a big river.

ཁྲིམས་ཁང་དེ་ལྷུས་ར་སྤྱིང་ཆེ་པོ་ཞིག་གི་གྲམ་
ཉེ་པོ་ལ་འདུག།

The court of justice is near a pretty garden.

ཕུ་གྲུ་དེ་དེ་དེའི་རྒྱང་པའི་འོག་ལ་ཁ་བུབ་ནས་
གོག་པ་རྒྱབ་ཀྱི་འདུག།

The child creeps under the pony's legs.

It will be seen that the above Locative postpositions are used with the Genitive Case, that is, they are connected by means of the Genitive sign with the substantive or other part of speech to which they refer.

Notice, however, the following constructions :—

བྱི་གིས་བྱ་སོ་ཁང་པ་སྒོར་ར་རྒྱབ་ནས་
གཞུག་དེད་འགྲོ་གི་འདུག།

The dog chases the hen round the house.

ཁལ་ (or དོ་པོ་) ཀ་བ་གཉིས་ཀྱི་བར་
བརྒྱད་ནས་འགྲོ་དགོས་ཀྱི་དེད།

The load must pass through between the two posts.

རེ་ལི་དེ་གྲམ་རིའི་དུ་གྱིལ་བརྒྱད་ནས་ལམ་
བཅོས་པའི་ནང་ལ་བརྒྱགས་སོང་།

The train, passing through the midst of the rocky hill, inside the constructed path, ran = The train ran through the rock by the tunnel.

VIII.—THE PERIODAL OR DURATIONAL CASE.

This case expresses relations of *Time*. Its common signs are the same primitive particles as those which denote the Locative Case, namely :—

ན NA }
 ལ་ LA } *At, In, During, etc.*

There are also others, like རུ་ RU, ར་ RA, དུ་ DÜ, དུས་ DÜ, etc.

Sometimes the sign is used alone, and sometimes it forms part of compound postpositions, or even of precedent adverbial expressions.

EXAMPLES :—

ཁོ་ཚུ་ཚོད་གསུམ་ལ་འགྲོ་དགོས་ཀྱི་རེད།	<i>He must go at three o'clock.</i>
ཁོ་ཁོ་འི་ལོ་ཉི་ཤུ་ལ་རྒྱ་གར་ལ་ སླེབས་འདུག།	<i>He came to India in his twentieth year.</i>
ངས་ཁྱོད་ལ་ལྔ་པ་གསུམ་གྱི་ནང་ལ་སྤྲད་ ཡོང་།	<i>I shall pay you within three months.</i>
ཕྱག་འབུལ་དང་བོ་ལ་བོད་བ་ཚོས་གཅིག་ལ་ གཅིག་གིས་ཁ་བདགས་བདགས་ཀྱི་འདུག།	<i>At (or during) the first salutation Tibetans present ceremonial scarfs to each other.</i>
གདོང་འབྱེ་ (or བདུད) དེ་ས་རིབ་ལ་ (or མཚན་ལ) ཡལ་སོང་།	<i>The devil disappeared at dusk.</i>
སྤར་ངས་སངས་རྒྱས་ཀྱི་ཚོས་ལུགས་ཤེས་ ཀྱི་ཡོད།	<i>I knew the doctrine of Buddha a long time ago.</i>
སྤོན་ལ་ངས་ཤང་ཏའི་ཟེར་མཁན་གྱི་ཨམ་ བན་ངོ་ཤེས་ཀྱི་ཡོད།	<i>I knew the Amban named Shangtāi a short time ago.</i>
དུས་གཅིག་ལ་ཁོ་ནི་ཇི་གླིང་དུ་རྒྱ་མིའི་སྐུ་ ཚབ་ཡིན།	<i>At the same time (or At a certain time) he was Chinese Ambassador in Darjeeling.</i>
དུས་དེའི་ཇིས་ལ་ (or གཞུག་ལ་) ངས་འདི་ འདྲ་གོ་བྱུང་ཁོ་ཤི་སོང་ (or ཤི་ཚར་) འདུག།	<i>Since that time, so I have heard, he has died.</i>

མུ་ཚོད་ལྔ་ལྔ་ལྔ་ལྔ་ (or བར་དུ་) མ་ཡོང་
 རོགས་གནང་། *Please do not come till five o'clock.*

དེ་དུས་ངས་ཁྱོད་ལ་མཇུག་ཁ་བཏང་གི་ཡིན། *Then (or At that time) I will receive you, i.e., grant admittance.*

ཁྱོད་གཞུག་ལ་སླེབས་པ་རེད། *At last you have arrived !*

འདི་རྩེ་ལ་ས་སླེབས་ (or སླེབས་སླེབས་
 without the མ་) བོང་ལ་ཁྱོད་ཐང་
 ཚད་ཀྱི་རེད། *On the way up to (i.e. before reaching or getting to) the hill top, you will be tired.*

In sentences like the following, where the durational signification

is obvious, the case-sign (say དུས་ལ་ DÜ-LA) is omitted :—

མུ་ཚོད་གཉིས་ཚར་པ་བབ་པ་རེད། *It has rained for (or during) two hours.*

That is to say, it is unnecessary to say མུ་ཚོད་གཉིས་དུས་ལ་, just as in English it suffices to say *It has rained two hours*, instead of *for two hours*.

IX.—THE MODAL CASE.

This Case is intended to include all that is connoted by the term *Instrumental Case*, and some other additional significations. The signs are :—

ནས་ NÄ : *By, Through, By way of, Via.*

དང་ DANG : *With, Against.*

ས་ SA (silent) : *With, Because, Since, etc.* Also the *Participial idea*.

ཀྱི་གྱིས་	KYÈN-GYI	} <i>By, Through, On account of, By reason of, etc.</i>
ཕྱིར་	CH'IR (Literary)	
ཕྱིར་དུ་	CH'IR-ÓU (Literary)	

EXAMPLES :—

- ཁོལ་མིང་ནས་སྐད་བཏང་ (or བཅོལ།) | *Accost (or call to) him by name.*
- དྲ་དེ་སྐབ་ཐག་ནས་འཇུས། | *Seize the horse by the reins.*
- བྱ་བཟུང་ན་ཀང་པ་ནས་བཟུང་། | *If you catch the fowl, catch it by the legs.*
- ཉེ་བཟུང་ན་མགོ་ནས་བཟུང་། | *If you grasp the fish, grasp it by the head.*
- གླ་མ་དེ་ཚོས་དུང་ནས་ལབ་བྱུང་། | *The lamas spoke through trumpets.*
- ང་ཚོ་ལ་ལས་ཀ་ལ་ཇག་པ་དང་བྱུག་བྱུང་། | *We met (or fell in) with robbers on the road.*
- ཞབས་པད་ཚོས་རྒྱལ་པོ་དང་མཇལ་བ་རེད། | *The Shyab-pä's (Zhāpés) have had an interview with the Regent.*
- རྒྱལ་པོས་བཀའ་སློན་ཚོའི་བསམ་པ་དང་
བསྐྱེད་ཡོང་ངམ། | *Will the Regent agree with the opinion of the Kā-lōns ?*
- ང་ཚོའི་དམག་མི་ཚོས་དགྲ་དང་འཛོང་ང་
(for བ་) རེད། | *Our soldiers have fought with the enemy, or against the enemy.*
- གཟེར་ (ལ་) ཐོ་བས་བརྟུང་། | *Strike the nail with the hammer.*
- ཚང་ཁང་གི་རྒྱེན་གྱིས་ཁོ་མེད་པ་སོང་བ་རེད། | *He was ruined by, through, or on account of, the beer-house.*
- བཀྲ་ཤིས་གླ་མའམ་པར་ཆེན་རིན་པོ་ཆེའམ་
གཙང་པར་ཆེན་ཡང་ཟེར། ཁོང་བཀྲ་ཤིས་
ལྷུན་པོ་ནས་རྡོ་རྗེ་གླིང་བཀྲུད་འཆིབ་གྱུ་
གནང་སོང་། | *The Pän-chhen-rim-po-chhe, or Tsang-pän-chhen, called the Tashi Lama, came from Tashi-lhümpo via Darjeeling.*

The following is Literary from the New Testament :—

- ཁྱེད་ཚོ་གང་གི་སྐོར་ལ་འདི་དག་དང་ཚོད་པ་
བྱེད། | *What question (dispute) ye with them ?*

Colloquially :—

ཁྱོད་ཚོས་ག་རེའི་སྐྱོར་ལ་འདི་ཚོ་དང་ཚོད་

པ་རྒྱབ་ཀྱི་ཡོད།

Again :—

ང་ཡིན་པས་ས་འཛིགས་ཤིག།

*It is I : be not afraid : Literally,
It being I, etc.*

Colloquially :—

ང་ཡོད་ཚང་ (ཚིང་) མ་ཞིང་ཅིག།

The following also is Literary :—

ཚིང་ཕྱིར་ཁོ་བརྒྱལ་སོང་ or མིང་པ་སོང་། *Through or by what was he ruined?*

X.—THE ABLATIVE CASE.

Postpositions such as དང་ DANG, ནས་ NÄ, and ལས་ LÄ, all signifying *From, From amongst, From amidst, Out of, etc.*, are usually assigned to this case; but inasmuch as, when carrying those significations, they really express the idea of *Direction from*, they have been placed under the heading Terminative Case.

ལས་ LÄ, however, possesses meanings other than *Direction from*.

Accordingly, ལས་ LÄ, and ན་ NA, may be taken as the signs of the Ablative Case, as expressive of significations such as the following :—

ལས་ LÄ : *Than, Except, Save, But, But for, Besides, etc.*

ན་ NA (with negative) : *Unless, If..not.*

EXAMPLES :—

ཞབས་པད་དེ་རྒྱ་གར་ལ་ཟླ་བ་ཁ་ཤས་ལས་
སྤྱིད་མི་ཡོང་།

*The Shapé will not stay in India
except for a few months, i.e.
longer than a few months.*

རྫོང་གི་ནང་ལ་དམག་མི་གཅིག་ལས་མི་
འདུག།

*There was nobody in the fortress
except one soldier.*

ཤར་པ་ལ་རས་གོས་གཅིག་ལས་མེད་ཀྱང་
མང་ཤོས་ཁོ་སྤྱིད་པོ་འདུག།

*When the Oriental possesses nothing
but one piece of cotton cloth he is
often happy.*

འདི་ལས་གཞན་མེད།

Besides this there is no other.

ལས་ཀ་ཐམས་ཅད་མ་ཚར་ན་ལྷན་གྱི་མ་
རེད།

*Unless all the work is done you will
get no pay.*

འགྲུལ་པ་ཚོ་ཇག་པ་རྒྱལ་ན་ཁྱོད་ཚོ་ཐམས་
ཅད་ཉེས་པ་བདང་ཡོང་།

*Unless travellers are not robbed,
i.e. If travellers are robbed, you
will all be punished.*

Resort may also be had to the phrase **གལ་ཏེ** (or **གལ་སྲིད་**) ..... ན་
GĀ-TE (or GĀ-TI)..NA, with a negative, *If..not*, or even the ན་ NA
alone, as above, without the **གལ་ཏེ**. Thus :—

གལ་ཏེ་ཁྱོད་ཚོ་སེམས་མི་སྦྱར་ན།

*Unless ye repent, or If ye repent
not (Literary. 1 Luke xiii. 3, 5).*

Colloquially :—

ཁྱོད་ཚོ་འགྱོད་པ་མི་སྦྱིད་ན།

Unless you repent.

བྱི་ཁང་པའི་རྒྱལ་སྒོ་ལ་མེད་ན།

*Unless the dog is at the entrance
door.*

སྙན་ཞུ་མ་ཕུལ་ན།

Unless the petition is presented.

གས་རྒྱལ་དྲགས་མ་བཞག་ན།

*Unless the agreement (bond) has
been signed.*

The following are Literary expressions used in the New Testa-
ment :—

མི་སྣ་ཚམས་མ་གཏོགས་པར་དེ་དག་ཐམས་
ཅད་ etc.

*Except the apostles they all, etc.
(Acts viii. 1).*

དེ་མ་ཟད་ངེད་དང་ཁྱོད་ཀྱི་བར་ལ་གཡངས་
ཚེན་པོ་ཞིག་ཡོད་དེ།

*Besides all this, between us and
you is (being) a great gulf (Luke
xvi. 26).*

སྲུས་ཀྱང་རང་གི་རྒྱུང་མ་ལོག་གཡེམ་མ་
བྱས་པར་དེ་དང་བྲལ་ནས་ etc.

Whosoever shall put away his wife,
except it be for fornication, i.e.
fornication not having been
committed. (Matt. v. 32).

These may be rendered Colloquially thus :—

མི་སྣ་ཚོ་མ་གཏོགས་ (or མིན་པ་) དེ་ཚོ་
ཐམས་ཅད་ etc.

Except the apostles they all, etc.

སྲུས་ཀྱང་རང་གི་སྦྱི་དམན་ལོག་གཡེམ་མ་
བྱས་ནས་ཁ་བྲལ་ན།

Whoever shall put away his wife,
except it be for fornication=If
anybody divorces his wife, forni-
cation not having been committed.

དེ་མ་གཏོགས་ (or དེ་མིན་པ་) ང་ཚོ་དང་
ཁྱོད་ཚོའི་བར་ལ་གཡང་གཟར་བོ་ཆེན་
པོ་ཞིག་ཡོད་ཅང་།

Besides all this, between us and you
is (being) a great gulf, etc.

The expressions *Apart from*, and *Rather than*, are rendered thus :—

ང་ལ་སྒྲེར་མོ་གཉིས་ཡོད་དེ་དེ་མ་གཏོགས་
ངས་ཁྱོད་ལ་གཡག་གས་སྟེར་གྱི་མིན།

I have two rupees, but apart from
that I will give you nothing.

ཁྱོད་ལ་དབྱལ་སྟེར་བ་ལས་ཁ་ལག་སྟེར་ར་
དགའ་བ་ཡིན།

I would rather give you food than
money.

Or བསྟེར་ར་ཡིན།

Would give.

XI.—THE TERMINATIVE OR TRANSITIVE CASE.

This case denotes the relations of a noun or pronoun with reference to its *Direction in Time or Space*, either *towards* or *from* something mentioned in the sentence, and it may imply the idea of *motion* as well as that of *rest*. Under it come, as already stated, many expressions signifying *direction from*, which in other books are assigned to the Ablative Case.

The signs of the case as thus defined are :—

དུ	DU :	after final ང, ད, ན, མ, ར, ལ	} DIRECTION TOWARDS.
ཏུ	TU :	after final ར།, ད་པ།, བ་	
ར	RA	} : after final vowels.	
རུ	RU		
སུ	SU :	after final ས་	
ལ	LA :	commonly used in the Colloquial after anything, and possessing the significations of all the above signs.	

དང་	DANG	} DIRECTION FROM.
ནས་	NÄ	
ལས་	LÄ	

EXAMPLE :—

1.—DIRECTION TOWARDS.

བར་དུ་ BAR-DU : *Up to, Until, As far as, As long as...not.*

ད་ལྟའི་བར་དུ་ངས་ཁོ་མ་ཐོང་། *Up till now, I have not seen him.*

ད་བར་དུ་ *Hitherto.*

དེའི་བར་དུ་ or དེ་བར་དུ་ *Until then, Up to that time.*

མ་ཐོབ་པའི་བར་དུ་ *As long as it has not been obtained, i.e. Until it has been obtained.*

ཁོ་མ་ཤི་བའི་བར་དུ་ *As long as he does not die, i.e. Until he dies.*

འདི་ནས་ལྷ་ས་ག་རེ་བར་དུ་འདུག། *How far is Lhasa from here?*

དང་མཉམ་དུ་ DANG NYAM-DU : *Together with, Along with, In Company with.*

ཁོ་བྱེ་ཐང་ལ་རི་དྲགས་དང་མཉམ་དུ་བསྐྱོད་པ་རེད། *He has been dwelling with wild beasts in the desert.*

དཀྱིལ་དུ་ KYI-DU : *Amongst, Amidst, Into the midst of.*

ཞི་མི་ཅ་ཅོ་ཡིད་པའི་བྱེའུ་སྐྱེ་ཚོའི་དཀྱིལ་དུ་མཚོངས་ཀྱི་འདུག། *The cat springs in amongst the twittering sparrows (little gray birds.)*

གན་དུ་ GAN-DU : *Towards.*

མི་ཚོགས་དེ་སོ་བྱང་གི་གན་དུ་འགོ་གི་འདུག། *The crowd is going towards the palace.*

ནང་དུ་ NANG-DU : *Into.*

ཁྱི་དེ་རྒྱུའི་ནང་དུ་མཚོངས་པའི་འདོད་པ་འདུག། *The dog wishes to jump into the water.*

ཐོག་དུ་ T'OG-TU : *In the direction of ; Towards.*

གོ་བོ་ཉི་མའི་ཐོག་དུ་ཐྱིང་གི་འདུག། *The eagle soars towards the sun.*

ར་ RA }
 རུ་ RU } *To.*

བྱ་བྲུ་གྲུ་མཚོ་རུ་ (or ལ་, or མཚོ་ར་) བདང་ང་རེད། *The boy has been sent to sea.*

ཁོ་ཡ་ནས་རྒྱུར་ཡོངས་པ་རེད། *He has come from up there hitherward.*

ཁོ་མ་ནས་རྒྱུར་ཡོངས་པ་རེད། *He has come from down there hitherward.*

ཁོ་པ་ནས་རྒྱུར་ཡོངས་པ་རེད། *He has come from over there, or yonder, hitherward.*

གྲོག་མ་དེ་ཚོ་ངའི་རྐང་པའི་རྩར་ (or more Colloquially རྩ་) སྐྱུང་ཡོང་གི་འདུག། *The ants are swarming near my feet.*

མ་རུ་ MA-RU : *Down to.*

ང་ཁྲོམ་མ་རུ་འགོ་གི་ཡོད། *I am going down to the bazaar.*

མར་ MAR : *Downwards, Down ;* ཡར་ YAR, *Upwards, Up.*

ང་ཡར་འགོ་མར་འགོ་བྱེད་ཀྱི་ཡིན། *I shall travel up and down.*

སུ SU : *To, Towards.*

དུས་སུ (OR ལ་) འབབ་གྱི་འདུག་ *It is getting towards the time.*

ཁོ་རང་གི་གནས་སུ་སོང་ *He has gone to his own abode.*

ཕྱོགས་ལ་ CH'Ū-LA, OR ངོས་ལ་ NGÖ-LA : *Towards, On, etc.*

ལས་ཀའི་རྩེ་ཕྱོགས་ལ་ཁང་པ་ཚོ་ཡོད་པར་ཕྱོགས་ལ་སྤང་ཡོད་ *On this side of the road there are houses, on that side meadows.*

དམག་དངུང་དེ་བོད་ཡུལ་ངོས་ལ་ (OR ཕྱོགས་ལ་) སླེབས་བྱུང་ *The army marched towards Tibet.*

དུས་ལ་ DÜ-LA : *To the time ; at the time of.*

དུས་ལ་བབ་སོང་ *It came down to the time, i.e. The time arrived*

དུས་ལ་བབ་ཡོང་ *The time will come.*

བར་སྐང་དུ་ BAR-NANG-DU ? OR བར་ལ་ BAR-LA : *Over, above.*

བྱེ་མ་ལེབ་དེ་ངའི་མགོ་འི་བར་ལ་འཕྲིར་གྱི་འདུག་ *The butterfly flits over my head.*

སློན་ལ་ NGÖN-LA : *Ahead, In front.*

ངའི་སློན་ལ་རྒྱུག་ *Go on ahead (OR in front) of me.*

2.—DIRECTION FROM.

དང་ DANG : *From.* This is Literary.

སམ་ཚོ་དེ་ས་མཚམས་དེ་དང་ཐག་རིང་བོ་ཡོད་ *The lake is far from the frontier.*

པགས་པ་དེ་འབྲུ་དེ་དང་ཕྲལ་བ་ཡིན་ *The husk was separated from the grain.*

ནས་ NÄ : *From.*

སྐྱུལ་དེ་ཤིང་སྤོང་རྩེ་རྩེ་གི་བར་ནས་ཁ་བྱུབ་གོག་པ་རེད་ *The snake has crawled from between the bushes.*

ཞི་མི་དེ་རྒྱ་སྤོག་གི་འོག་ནས་ཁ་བྱུབ་གོག་གི་འདུག་ *The cat creeps from under the table.*

ཁྲིམས་ཁང་དེ་ལྷུ་ར་སྤྱིང་ཇི་པོ་ཞིག་ནས་ཐག་ཉེ་པོ་འདུག། *The Court of Justice is close to (literally from) a pretty garden.*

ཁོ་ཡ་ནས་པར་ཕྱིན་པ་རེད། *He has gone from up there thitherward.*

ཁོ་མ་ནས་པར་ཕྱིན་པ་རེད། *He has gone from down there thitherward.*

ད་ནས་ཕྱིན་ཆད་ངས་ཁྱོད་ལ་ལབ་གྱི་མིན། *Henceforth I shall not speak to you.*

དེ་ནས་ངས་ཁོ་ལ་མ་ལབ་པ་ཡིན། *After that, or thenceforth, I did not speak to him.*

ཁྱོད་འདི་ནས་དེ་གྲུག་འགོ་ཚེག་གི་འདུག། *You may walk from here to there, or to that.*

ཐོག་མ་ནས་དེ་ལྟར་མེད་པ་ཡིན། *From the beginning it was not so.*
—(New Testament).

Colloquially :—

སྤྱིན་དང་པོ་ནས་འདི་འདྲས། (or དེ་ག་ཟེ, or དེ་ག་རང་) མེད་པ་རེད།
From the beginning it was not so.

ཁོང་པད་མ་ནས་བྱུང་། *He originated from the Lotus.*—(S. C. Das.)

དེ་དུས་གཞིན་པ་ཚོ་དཔེ་ཆ་སྤོང་ནས་སྦྱོར་དགོས། *Meanwhile the younger ones must recite their books by (literally from) heart.*—(Amundsen).

ལས་ LÄ : *Out of.*

མི་བརྒྱད་ལས་གཉིས་གཅིག་པོ་སྤྲིབས་བྱུང་། *Out of eight men only two arrived.*

ཁོས་ཁོ་འི་ལྷ་མོ་ལས་འཐེན་སོང་། *He drew his cap out of the water.*

§ 26.—NUMERALS.

I.—*The Cardinal Numbers, according to བྲངས་ཀྱི་ (or ཅིས་ཀྱི་) རྣམ་ བྲངས་* DANG-KYI (OR TSI-KYI) NĀM-PAṄG, *Arithmetical Enumeration.*

English Figure.	Tibetan Figure.	Tibetan Name.	Romanized Equivalent.
1	༡	གཅིག་	Chi'.
2	༢	གཉིས་	N̄yi.
3	༣	གསུམ་	Sum.
4	༤	བཞི་	Žhyi.
5	༥	ལྔ་	N̄ga.
6	༦	དྲུག་	Du'.
7	༧	བདུན་	Ḍün.
8	༨	བརྒྱད་	Gyā'.
9	༩	དགུ་	Gū.
10	༡༠	བཅུ་, or བཅུ་ཐམ་པ་	Chu, or Chu t'am-pa.
11	༡༡	བཅུ་གཅིག་	Chug-chi'.
12	༡༢	བཅུ་གཉིས་	chug-nyī.
13	༡༣	བཅུ་གསུམ་	Chug-sum.
14	༡༤	བཅུ་བཞི་	Chub-žhyi.
15	༡༥	བཅོ་ལྔ་	Chö-nga.
16	༡༦	བཅུ་དྲུག་	Chu-du'.
17	༡༧	བཅུ་བདུན་	Chub-ḍün.

English Figure.	Tibetan Figure.	Tibetan Name.	Romanized Equivalent.
18	༧	བཅོ་བརྒྱད་	Chob-gyā'.
19	༧༩	བཅུ་དགུ་	Chu-gu.
20	༢༠	ཉི་ཤུ་, or ཉི་ཤུ་ཐམ་པ་	Nyi-shu, or Nyi-shu t'am-pa.
21	༢༡	{ ཉི་ཤུ་ཙ་གཅིག་, or ཉེར་གཅིག་, or ཙ་གཅིག་	{ Nyi-shu tsag-chi'. Nyer-chi'. Tsaḡ-chi'.
22	༢༢	{ ཉི་ཤུ་ཙ་གཉིས་, or ཙ་གཉིས་	{ Nyi-shu tsag-nyī. Tsaḡ-nyī.
30	༣༠	སུམ་ཅུ་, or སུམ་ཅུ་ཐམ་པ་	Sum-chu, or Sum-chu t'am-pa.
31	༣༡	{ སུམ་ཅུ་སོ་གཅིག་, or སོ་གཅིག་	{ Sum-chu soḡ-chi'. Soḡ-chi'.
40	༤༠	མཉི་བཅུ་, or མཉི་བཅུ་ཐམ་པ་	Žhyib-chu, or Žhib-chu t'am-pa.
41	༤༡	{ མཉི་བཅུ་ཞིག་གཅིག་, or ཞིག་གཅིག་	{ Žhib-chu žhye-chi. Žhye-chi'.
50	༥༠	ལྷ་བཅུ་, or ལྷ་བཅུ་ཐམ་པ་	Ńgab-chu, or Ńgab-chu t'am-pa.
51	༥༡	{ ལྷ་བཅུ་ང་གཅིག་, or ང་གཅིག་	{ Ngab-chu nga-chi'. Nga-chi'.
60	༦༠	རུག་ཅུ་, or རུག་ཅུ་ཐམ་པ་	Ḍuḡ-chu, or Ḍuḡ-chu t'am-pa.
61	༦༡	{ རུག་ཅུ་རེ་གཅིག་, or རེ་གཅིག་	{ Ḍuḡ-chu re-chi'. Re-chi'.

English Figure.	Tibetan Figure.	Tibetan Name.	Romanized Equivalent.
70	༧༠	བདུན་ཅུ་, or བདུན་ཅུ་ཐམས་པ་	Ḍün-chu, or Ḍün-chu t'am-pa.
71	༧༡	{ བདུན་ཅུ་དོན་གཅིག་, or དོན་གཅིག་	{ Ḍön-chu Ḍön-chi'. Ḍön-chi'.
80	༨༠	བརྒྱད་ཅུ་, or བརྒྱད་ཅུ་ཐམས་པ་	Ḡyä'-chu, or Ḡyä'-chu t'am-pa.
81	༨༡	{ བརྒྱད་ཅུ་གྲག་གཅིག་, or གྲག་གཅིག་	{ Ḡyä'-chu Ḡya-chi'. Ḡya-chi'.
90	༩༠	དབུ་བཅུ་, or དབུ་བཅུ་ཐམས་པ་	Gub-chu, or Gub-chu t'am-pa.
91	༩༡	{ དབུ་བཅུ་གོ་གཅིག་, or གོ་གཅིག་	{ Gub-chu go-chi'. Go-chi'.
100	༡༠༠	བརྒྱ་, or བརྒྱ་ཐམས་པ་	Ḡya, or Ḡya-t'am-pa.
101	༡༠༡	བརྒྱ་དང་གཅིག་	Ḡya Ḡdang chi'.
200	༢༠༠	ཉི་བརྒྱ་, or ཉི་མ་བརྒྱ་	Nyib-ḡya, or Nyib-ḡya.
300	༣༠༠	སུམ་བརྒྱ་	Sum-ḡya.
400	༤༠༠	མཉི་བརྒྱ་	Zhyib-ḡya.
500	༥༠༠	ལྷ་བརྒྱ་	Ṅgab-ḡya.
1000	༡༠༠༠	ཕྱིང་, or ཕྱིང་ཕྲག་	T'ong, or T'ong-t'a'.
5500	༥,༥༠༠	ཕྱིང་ཕྲག་ལྷ་དང་ལྷ་བརྒྱ་	T'ong-t'a' ṅga dang ngab-ḡya.
10,000	༡༠,༠༠༠	ཁྲི་, or ཁྲི་ཕྲག་	T'i, or T'i-t'a'.
100,000	༡༠༠,༠༠༠	འབུམ་, or འབུམ་ཕྲག་	Bum, or Bum-t'a'.
1,000,000	༡,༠༠༠,༠༠༠	ས་ཡ་	Sa-ya.
10,000,000	༡༠,༠༠༠,༠༠༠	ཉེ་བ་	J'e-wa.

English.	Tibetan.	Romanized equivalent.
100 millions	དུང་ཕུར་	Dung-ch'ur.
1000 millions	ཐེར་འབུམ་	T'er-bum.
10,000 millions	ཐེར་འབུམ་ཚེན་པོ་	T'er-bum ch'em-po.
100,000 millions.	ཁྲག་ཁྲིག་	T'ag-t'i'.
A billion	ཁྲག་ཁྲིག་ཚེན་པོ་	T'ag-t'i' ch'em-po.
10 billions	རབ་བཀམ་	Rab-ṭam.
100 billions	རབ་བཀམ་ཚེན་པོ་	Rab-ṭam ch'em-po.
1000 billions	བཀམ་མས་	Tam.
10,000 billions	བཀམ་མས་ཚེན་པོ་	Tam-ch'em-po.
100,000 billions	དྲིག་ཀམ་	Ti'.
1,000,000 billions	དྲིག་ཀམ་ཚེན་པོ་	Ti ch'em-po.

N.B.—To the above succeed progressive numbers increasing by multiples of ten up to sixty enumerations, counting 100 millions as the ninth. These sixty enumerations are used for astronomical and astrological purposes. Sanskrit equivalents exist only up to the fifty-first enumeration. See Rai Sarat Chandra Das Bahadur's Dictionary, article བྲངས་ GRAṄGS (*Dang*).

II.—*The Cardinal Numbers*, according to ཀཾཤའི་རྣམ་བྲངས་ KA-K'AI ÑAM-DANG, *Alphabetical Enumeration*.

The following system of Numerical Notation is employed by Tibetans in their Registers, Indices, and the like. It only goes up to 300, and consists of an adaptation of the ཀཾའི་. It may be regarded as the equivalent of our own method of Notation by means of the Roman letters.

1	to	30	ཀ་, ཁ་, ག་,	and so on to	ཨ་
31	,,	60	ཀི་, ཁི་, གི་,	,,	ཨི་
61	,,	90	ཀེ་, ཁེ་, གེ་,	,,	ཨེ་
91	,,	120	ཀོ་, ཁོ་, གོ་,	,,	ཨོ་
121	,,	150	ཀོ་, ཁོ་, གོ་,	,,	ཨོ་
151	,,	180	ཀཱ་, ཁཱ་, གཱ་,	,,	ཨཱ་
181	,,	210	ཀཱི་, ཁཱི་, གཱི་,	,,	ཨཱི་
211	,,	240	ཀཱེ་, ཁཱེ་, གཱེ་,	,,	ཨཱེ་
241	,,	270	ཀཱོ་, ཁཱོ་, གཱོ་,	,,	ཨཱོ་
271	,,	300	ཀཱོ་, ཁཱོ་, གཱོ་,	,,	ཨཱོ་

NOTES.

1.—PRONUNCIATION.

The Colloquial custom of pronouncing the prefix of a second syllable with, and as though it were part of, the preceding syllable, is really incorrect, and is not followed in Literary Tibetan. Thus, བརྒྱ་གཅིག་ *Eleven*, pronounced CHUG-CHI' in Colloquial, is pronounced CHU-CHI' in Literary Tibetan. So བརྒྱ་བཞི་ *Fourteen*, pronounced CHUB-ŹHYI in Colloquial, is pronounced CHU-ŹHYI in Literary Tibetan.

2.—AFFIXES.

བླ་བ་ T'AM-PA, signifies *full*, or *complete*, and is almost exclusively used with the full tens, up to and inclusive of a hundred; meaning thereby a collective body, or whole lot, of any of those numbers. It is, however, similarly, but much less frequently, applied to numbers *below* ten.

After a hundred and with thousands སྒྲ་མ་ T'A' is used. Also after expressions denoting periods of time, such as འདྲུན་སྒྲ་མ་ DÜN-T'A', *a week*; ལྗོངས་སྒྲ་མ་ DA-T'A', *a month*.

With numbers above thousands ཚོ་ Ts'o ; is used.

As regards all these affixes, however, their use or non-use is quite optional.

3.—CONJUNCTIONS.

Note that where units are connected with some multiple of ten, the conjunction used is different for each series. In the 20 series it is ཚུ་ TSA ; in the 30 series, སོ་ SO ; in the 40 series, ཞེ་ ŽHYE ; in the 50 series, ང་ NGA ; in the 60 series, རེ་ RE ; in the 70 series, དོན་ DÖN ; in the 80 series, གྱ་ ĠYA ; in the 90 series, གོ་ ĠO. With the hundreds it is དང་ DANG. It would not, however, be wrong to use དང་ DANG in all cases. In Literary Tibetan both དང་ DANG, and one of the other conjunctions (usually) ཚུ་ TSA, are used together. Thus རྗོང་དང་ཚུ་གསུམ་ TONG DANG TSA SUM, 1003. This is not done in the Colloquial.

In the Colloquial the short forms ཚུ་གཅིག་ TSAĠ-CHI', 21 ; ཚུ་གཉིས་ TSAĠ-ŃYI, 22 ; སོ་གཅིག་ SOĠ-CHI', 31 ; སོ་བཞི་ SOB-ŽHYI, 34 ; and the like, are very often heard instead of the longer forms, ཉི་ཤུ་ཚུ་གཅིག་ NYI-SHU-TSAĠ-CHI', 21, etc.

When dates are being stated or enumerated, the ཚུ་ TSA, or དང་ DANG in the 20 series is dropped, and the form with ཉེར་ NYER is used, e.g. ཉེར་བརྒྱད་པ་ NYER-ĞYĚ'-PA, the 28th.

4.—THE INDEFINITE ARTICLE, see § 28.

5.—APPROXIMATE NUMBERS.

Expressions like *two or three*, *nine or ten*, are rendered by putting the numbers in immediate juxtaposition. Ex. གཉིས་གསུམ་ ŃYI-SUM *two-three* ; དགུ་བཅུ་ ĠU-ĠHU, *nine-ten*. If the speaker likes, he may

add ཅིག་ CHI', *a or an*, to any of these expressions. Thus, བཞིམ་
གསུམ་ཅིག་ NYI SUM CHI', *Two or three*.

Another method is to employ the adverb ཅས་ TSAM, *About, Just about, As many as*. EX. སོ་གཅིག་ཅས་ SOG CHI' TSAM, *About 31, or As many as 31*; or the adverbs ཧ་ལམ་ HA-LAM, བ་ཆེན་ GA-CH'EN, ཅུར་ TSAR, or འབྲམ་ལ་ DAM-LA, signifying *nearly, almost*. In these cases the adverb follows the numeral it qualifies.

6.—ORDINAL NUMBERS.

The first is rendered དང་པོ་ DANG-PO, and *The very first* ཇི་དང་པོ་ JE-DANG-PO. With these exceptions the ordinals are merely the cardinals plus the particle བ་ PA. EX. བཞིམ་པ་ NYI-PA, *The second*; བཅོལ་པ་ CHÖ-ŅGA-PA, *The fifteenth*; ཉེར་གསུམ་པ་ NYER-SUM-PA, or ཉེ་ཤུ་གསུམ་པ་ NYE-SHU SUM-PA, *The twenty-third*.

7.—DISTRIBUTIVE NUMBERS.

When simple numerals are repeated in juxtaposition, e.g. གསུམ་གསུམ་ SUM-SUM, *Three-three*, the meaning may be either *three each*, or *three at once*, or *three at a time*, or *in threes*, according to the way the sentence is framed. For instance, phrases like *Three at a time*, or *In threes*, or *One at a time*, are rendered by help of the expression བྱས་ནས་ J'Ä-NÄ, or CHÄ NÄ, literally *Having done* or *Having made*. Thus:—

ཁོ་ཚོ་སྲུང་སྲུང་བྱས་ནས་བྲོན་སོང་།

They set out in threes, or three at a time.

ཁོ་ཚོ་རེ་རེ་བྱས་ནས་ཕྱེས་བྱུང་།

They arrived one by one, or one at a time.

Expressions like *Three each*, *Two each*, *One each*, are rendered by རེ་རེ་ RE-RE and a repeated numeral, but without the བྱས་ནས་ J'Ä-NÄ.

Thus :—

མི་རེ་རེ་ལ་སྒྲོར་མོ་སྲུམ་སྲུམ་གྲོབ་སྲོང་།   *Each man got three rupees.*

དོས་པ་རེ་རེ་ལ་སྒྲོར་མོ་རེ་རེ་ལྟེང་།   *Give each coolie one rupee.*

In the case of composite numerals like དོན་གཅིག་ DÖN-CHI', *Seventy-one*, only the last number of the compound is repeated. Ex. :—

དོན་གཅིག་གཅིག་ DÖN-CHIG-CHI', *Seventy-one each, seventy-one at a time, or In seventy-ones.*

8.—AGGREGATES.

Expressions like *The two together*, or *Both*, or *All three*, or *The whole ten*, may be rendered with the aid of the particles ཀ་ KA, or ཅ་ CHA, or རོ་ PO, affixed to the cardinal. Ex. :—གཉིས་ཀ་ NYI-KA, *Both*, or *The two together*; བསྐྱམ་པོ་ SUM-PO, *All three*, or *The three together*; དགུ་ཅ་ GU-CHA, *The whole nine*.

པོ་ PO, thus affixed, may also signify *the aforesaid*, if the context so requires.

9.—FRACTIONS.

These are usually expressed by adding the word ཚ་ CH'A, *Part*, to the cardinal, which is sometimes put in the Genitive Case. Thus :—

$\frac{1}{3}$ rd is rendered by བསྐྱམ་ཚ་ SUM-CH'A.

$\frac{1}{4}$ th ,, ,, ,, བཞི་ཚ་ ZHYI-CH'A.

$\frac{1}{2}$ nd ,, ,, ,, སོ་གཉིས་ཚ་ SOG-NYI CH'A, OR

སོ་གཉིས་ཀྱི་ཚ་ SOG-NYI KYI CH'A.

$\frac{1}{100}$ th ,, ,, ,, བརྒྱ་ཚ་ GYA-CH'A OR བརྒྱའི་ཚ་ GYAI-CH'A.

$\frac{1}{1000}$ th ,, ,, ,, མྱོང་ཚ་ TONG-CH'A, OR མྱོང་གི་ཚ་ TONG-GI-CH'A.

$\frac{2}{3}$ rd ,, ,, ,, བསྐྱམ་ཚ་གཉིས་ SUM-CH'A NYI.

$\frac{3}{4}$ th ,, ,, ,, བཞི་ཚ་བསྐྱམ་ ZHYI-CH'A SUM.

As regards $\frac{1}{2}$, there is a special expression, namely, བྱེད་ཀ་ CH'E'-KA.

$\frac{1}{2}$. may be rendered two ways: either བཅིག་དང་བྱེད་ཀ་

CHI' ÁANG CH'È'-KA, or རྩིང་དང་གཉིས་ CH'È' ÁANG NYÍ, *With a half, two.* The latter is the commoner usage in the Colloquial.

3½ is rendered གསུམ་དང་བཞི་ཚ་ SUM ÁANG ZHYI-CH'Á, or བཞི་ཚ་གསུམ་དང་བཞི་ ZHYI-CH'Á SUM ÁANG ZHYI, *With ¾ths four.*

མགོ་བས་ཅལ་གཞུག་མ་གྲུབ་པའི་བུ་ཚ་ཐོབ་བྱུང་། *The leader received one-tenth of the booty.*

10.—ADVERBIAL CARDINAL NUMBERS.

Expressions like *Once, Twice, Thrice, Four times, etc.*, are rendered by the word ཚར་ TS'AR, or རྗེངས་ T'ENG, *Time*, followed by the desired cardinal number. EX. :— ཚར་གཅིག་ TS'AR-CHI', or རྗེངས་གཅིག་ T'ENG-CHI', *Once*; ཚར་གཉིས་ TS'AR-NYÍ, or རྗེངས་གཉིས་ T'ENG-NYÍ *Twice*; ཚར་གསུམ་ TS'AR-SUM or རྗེངས་གསུམ་ T'ENG-SUM, *Thrice*; ཚར་བཞི་ TS'AR-ZHYI or རྗེངས་བཞི་ T'ENG-ZHYI, *Four times.*

Another word with the same signification, as ཚར་ T'SAR and རྗེངས་ T'ENG is ལན་ LÄN, but it is not so much used in the Colloquial.

Other expressions that may here be mentioned are :—

ལམ་སང་ LAM-SANG : *At once, Forthwith, Straightway, Immediately.*

ད་རྒྱང་ཚར་གཅིག་ DÁ RUNG TS'AR-CHI' : *Once more.*

ད་རྒྱང་ཚར་གཉིས་ DÁ-RUNG TS'AR-NYÍ }
 ད་རྒྱང་རྗེངས་གཉིས་ DÁ-RUNG N'ENG-NYÍ } *Twice more.*

ཚོར་ TS'ER, *A separate time or occasion, or instance.*

ཚོར་ཚོར་ TS'ER TS'ER, *Many times, On separate occasions, Repeatedly.*

ཤུག་ཚོར་ SHUG-TS'ER, *A separate time or occasion.*

ཚར་མང་པོ་ TS'AR MANG-PO : *Many times.*

ཚར་མང་པོ་རང་ TS'AR MANG-PO RANG (with negative) : *Not many times.*

Once upon a time, or Once, or One day, referring either to the past or the future, may be rendered དུས་ཚར་ (or ལན་, or ཐངས་) བཞིག་ (ཞིག་ or འིག་) DÜ TS'AR (or LÄN, or T'ENG) CHI' (ZHYI', or SHI'); or དུས་རེ་ཞིག་ DÜ-RE-ZHYI', or དུས་རེ་ཞིག་གི་ཚེ་ DÜ-RE-ZHYIG-GI TS'E.

11.—ADVERBIAL ORDINAL NUMBERS.

These are formed by adding ར་ RA, to the རོ་ PO, or པ་ PA, of the ordinals. . EX. :—

དང་པོར་ DANG-POR: *Firstly*.

གཉིས་པར་ NYI-PAR: *Secondly*.

ཅུ་གཅིག་པར་ TSAG-CHIG-PAR: *Twenty-one'thly* (= *Twenty-firstly*.)

12.—DEFINITE AND INDEFINITE NUMERALS.

Among these may be classed the following:—

གཉིས་ཀ་ NYI-KA, *Both*, e.g., འདི་གཉིས་ཀ་དེ་གཉིས་ཀ་ *Both this and that*.

སྤོ་མོ་མཛེས་པོ་གཉིས་ཀ་སློབས་པ་རེད་ *Both the pretty girls have arrived*.

སྤུ་ཡང་ SU-YANG, *Anybody*; (with a negative) = *None, Nobody*.

ག་གའི་ GA-GÄI, *Anything*; (with a negative) = *None, Nothing*.

The Literary forms of ག་གའི་ GA-GÄI, are གང་ཡང་ GANG-YANG, and ཅི་ཡང་ CHI-YANG.

Another expression is བཞིག་ཡང་ CHIG-YANG, *Even one*; (with a negative)—*None, Nobody, Nothing*.

EXAMPLES.

ཁོ་ཚོ་འདི་ནང་ནས་སྤུ་ཡང་སློབས་མ་བྱུང་། *None of them arrived.*

ངས་ཁོ་ཚོ་འདི་ནང་ནས་སྤུ་ཡང་ངོ་ཤེས་ཀྱི་ *I know none of them.*

མེད།

ཅ་ལག་དེ་ཚོ་འི་ནང་ནས་ང་ལ་ག་གའི་འོས་
 ཀྱི་མ་རེད་ or འོས་པོ་མ་རེད། *None of these things will suit me.*

འདི་གཉིས་ཀའི་ནང་ནས་གཅིག་གིས་ཡང་
 མི་ཡོང་། *None, or neither of these two will do.*

Expressions like *A whole* (something), *An entire* (something); *A complete* (something), *A full* (something), are rendered by གང་ག་ GĀNG-GĀ, གང་ཁ་ GĀNG-K'A, or simply གང་ GĀNG, or གང་ : and the word གཅིག་ CHI', *one*, or ཅིག་ CHI', *A, An*, is not made use of at all in such cases. EX. :—

དམག་མི་ཚོས་གྲང་གོག་གང་ཁ་ (or གང་) འོས་ཀྱི་འདུག། *The soldiers are roasting a whole ox.*

འདི་གྲང་གང་ཁ་མ་རེད། *This is not a complete story.*

ང་ལ་གསོལ་ཇ་ཞལ་དཀར་གང་གནང་རོགས་
 གནང་། *Please give me a full cup of tea.*

Entirely is rendered by བད་དེ་ BÄ'-DE, used only with a negative. Thus :—

ཚུས་དེ་ཚོ་ཁྲིག་ཁྲིག་བད་དེ་མ་རེད། *Those accounts are not altogether (or entirely) accurate.*

All, whole, entire, may also be rendered by བསམ་ཅད་ T'AM-CHÄ', ཚང་མ་ TS'ANG-MA, and གང་ཁ་ GĀNG-K'A, or གང་ག་ GĀNG-GĀ. EX. :—

ལམ་སང་ཚོགས་བསམ་ཅད་ཡལ་སོང་། *Suddenly the whole crowd disappeared.*

སྐྱེས་དམག་དེ་བསམ་ཅད་ཞེད་སོང་། *All the women were frightened.*

དེ་བསམ་ཅད་ DE T'AM-CHÄ', not དེ་ཚོ་བསམ་ཅད་ DEN-TSO T'AM-CHÄ': *They all.*

མང་ GĀNG, or བང་ GĀNG, is also used in connection with weights and measures instead of ཅིག་, or ཅིག་ CHĪ', *One, A, An.*

So also, in connection with weights and measures and the Tibetan monetary system, དོ་ DŌ, is used instead of བཞིས་ NYĪ, *Two*, and signifies *A couple*. Otherwise the word for *a couple* is ཅ་ CH'A.

But a phrase like *Two-legged*, or *Three-legged*, is rendered with the particle བ', thus :—རྐང་བཞིས་བ' or རྐང་སུམ་བ' Here བ' means *possessed of*.

Other expressions are : བཞིས་ལྔ་བ' *Double*, or *Two-fold* ; བཞིས་སྐྱེས་ *Twice-born* ; བཞིས་ཚར་གྲིས་ *Every second day*.

13.—NOUN SUBSTANTIVES.

ཚོ་ Ts'o, the Plural-sign used in the Colloquial, is never expressed, either in speech or in writing, after a numeral adjective, or numeral adjectives, the noun-substantive thereby qualified always remaining in the singular. Ex. :—

མི་བསུམ་ (not མི་ཚོ་བསུམ་) བྱིད་དང་ *Three men will go with you.*

མཉམ་དུ་ཕྱིན་ཡོང་།

14.—NOTATION BY LETTERS.

The use of the ཀའཁའི་ནམ་བུངས་ KA-K'AI ŃAM DANG, or *Alphabetical Enumeration*, has already been explained (*See* § 26 II). In this connection, when references in Indices, or Registers, or to quotations from learned works are being cited, it is customary to qualify the numeral letter by affixes such as བ' PA, བར་ PAR, and བ'ལ་ PA-LA, of which the first denotes the Book, Register, Index, or the like, to which reference is being made, and the last two denote that the particular quotation or citation is to be found *in* some particular Book, etc.

Ex. :—

ཐོ་ཨ་པ་ T'O A-PA : *Register No. 30.*

པོ་ཏི་ཀ་པར་ PO-TI K'A-PAR : *In Volume No. 2.*

ཐོ་ག་པ་ལ་ T'O GA-PA-LA : *In Index No. 3.*

CHAPTER II.

ETYMOLOGY.

§ 27.—THE DEFINITE ARTICLE.

1. The Definite Article THE (which is really only an abbreviation of THAT) is represented in Tibetan in various ways, the principal being the words འདི་ DĪ, and དེ་ DĒ, of which the former is usually said to mean *This*, and the latter *That*.

Properly, འདི་ or དེ་ when used at all, should always follow the noun or adjective which it distinguishes.

As a rule it is only used when the distinguishing or demonstrative idea is intended to be conveyed.

EXAMPLES :—

མི་འདི་དང་པོ་སླེབས་བྱུང་།

This man arrived first.

ཁྱོད་ཀྱིས་བཏང་བའི་མི་བཟང་པོ་དེ།

The good man whom you sent.

བྱ་མོ་མཛེས་མོ་དེ།

That pretty girl.

As a matter of fact Tibetans altogether discard the article in conversation, unless they really desire to express the demonstrative or distinguishing idea.

EXAMPLES :—

མི་ཡོང་གི་འདུག།

The man is coming.

ཕྱོག་གྱུབ།

Shut the door.

ཕྱི་ཁུང་ཕྱེས།

Open the window.

A distinction, however, in the use of འདི་ and དེ་ is made between the *nearer* and the *remoter* relation, in regard both to *time* and *space*.

For instance, when the article is intended to distinguish some person or thing already referred to, but to whom or to which reference is again being made, then, on the occasion of the second or any subsequent reference, Tibetans use དེ་ DE; འདི་ DI having been used on the occasion of the first reference.

EXAMPLE :—

མི་དེ་སློབ་ས་བྱུང་།

The man has arrived (referring to somebody already mentioned).

Notice also how འདི་ and དེ་ are used in a phrase like this :—

འདི་ཁས་ས་ (or ཁ་སང་) ཡོངས་མཁམ་
གྱི་བང་ཚེན་དེ་རེད།

This is the messenger who came yesterday.

(N.B.—ཁས་ས་ yesterday, is Colloquial, ཁ་སང་ is Literary).

So, if on the occasion of the first reference, the object distinguished was a distant object, then དེ་ would be used; འདི་ being employed to distinguish a near or present object. Ex. :—

མི་དེ་ཁས་ས་ (or ཁ་སང་) ཡོངས་མཁམ་
གྱི་བང་ཚེན་དེ་རེད།

That man (referring to somebody at a distance) is the messenger who came yesterday.

When, moreover, the article distinguishes first one and then another of two objects, both of which are present, and which are being contrasted, or to which an alternative reference is being made, then, in the case of the one, འདི་ would be used, and, in the case of the other, དེ་ Ex. :—

མི་འདི་འགྲོ་ས་ཐུབ་པ་དང་མི་དེ་འགྲོ་གི་
རེད།

This man cannot go, but that man can go (will go).

Practically, therefore, in addition to representing the article THE, འདི་ and དེ་ respectively also represent the distinguishing adjectives THIS and THAT. They also respectively represent THIS ONE and THAT ONE; HE, SHE, IT.

PLURAL.

The Colloquial plural of འདི་ is འདི་ཚོ་ (pronounced DĪN-TS'Ō), *The, These, They*; and that of དེ་ is དེ་ཚོ་ (pronounced DEN-TS'Ō) *The, Those, They*.

Both articles, however, are often used in the singular to distinguish collective nouns. In such cases they precede the word they distinguish. Ex. :—

འདི་གསུམ། *These three*

དེ་ལྔ། *Those five.*

འདི་ཐམས་ཅད། *All these.*

དེ་རྣང་ཁ། *All those.*

The following is Literary :—

གསུང་དེ་ཀུན་སེམས་ལ་ཤིན་ཏུ་འཐད་པ་
ཞིག་བྱང་། *All these sayings pleased greatly.*

Where a plural noun is qualified by an adjective, and the whole is distinguished by the article, it is the article which takes the plural sign ཚོ་ Ts'Ō, and it is the ཚོ་ which takes whatever case-sign there may be.

Ex. :—

ངས་ལྟོ་སྐྱོན་ཏན་ཆེན་པོ་འདི་ཚོ་ལ་ལབ་
གྱི་ཡིན། *I shall speak to these learned
lamas.*

2. Another method by which the Definite Article is represented is by using the particle ནི་ NI; but this is rather Literary than Colloquial. In a long and involved sentence it may be placed after the principal noun, or noun-phrase, so as to distinguish it prominently. It may also be used to emphasize a particular word or expression, and may even be employed in addition to འདི་ or དེ་.

Ex. :—

ར་མགོ་བརྒྱ་གཉིས་ནི།

The twelve ra-gos (or ra-heads).

མི་ནི་སེམས་ཅན་ཀུན་ལས་ཁྱད་དུ་འབགས།

*Mankind are the noblest of all animals.*བཀའ་དེ་ནི་དཀོན་མཆོག་དང་མཉམ་དུ་
བཞུགས་པ་དང་།*And the word was with God
(John i. 1.)*

3. The functions of the Definite Article are sometimes performed by the particles བ་ PA and རོ་ PO, when affixed to numerals. (See § 26, Notes 6, 8, 14.)

4. The particles རོ་ PO, བ་ PA, །ཀ་ K'A, etc., as performing the function of the Definite Article in connection also with nouns and adjectives, are used when the idea of *individuality*, or *definiteness*, is particularly desired. Thus, རྒྱལ་པོ་ཆེན་པོ་ *The great king*. But they are also sometimes discarded. Thus, རྒྱལ་ཆེན་བཞི་ *The four great kings*. They are also discarded in enumerations like the following :—

ཆེ་ཆུང་།

Great and small.

སྐྱེ། ལོ། ལྔ། འཛི།

Birth, Old age, Sickness, Death.

The conjunction དང་ DANG, *And*, is also discarded in such expressions.

The particles under notice and conjunctions are also discarded in enumerations of nouns that are in apposition or contrast. Ex. :—

རེ་དོགས།

Hope and Fear.

དགེ་སྲིབ།

Virtue and Vice.

གནས་ས།

Heaven and Earth.

In a sentence like རེ་གི་ཀ་བ་ (otherwise རེ་བའི་ཀ་བ་) *The pillar of hope*, the particle is omitted from the first noun, རེ་བ་ *Re-wa*, and annexed only to the second.

Sometimes however a phrase is contracted and the particle omitted in both its members. Ex. : རི་ཀ་ *The pillar of hope.*

5. The student may also be reminded of the various affixes set out at the end of § 24, since they too occasionally perform the functions of the Definite Article.

§ 28.—THE INDEFINITE ARTICLE.

1. ཅིག་ *A, An, Some*, is a modification of གཅིག་ *One*, and is seen in the following forms, which may be used even in the Colloquial, if it is desired to be very correct, though as a matter of fact the form ཅིག་ *CHI'* is the one most favoured :—

ཅིག་ after final ག་, ད་, or བ།

ཞིག་ after all vowels, or after final ང་, ཅ་, མ་, ས་, or ཏ།

ཤིག་ after final མ།

2. Being an adjective when it qualifies a noun, and an adverb when it qualifies an adjective, its place in the sentence is immediately after the noun, or noun and adjective, that it qualifies. Ex. :—

དྭ་ཞིག་ (or ཅིག་)། *A horse.*

མི་བཟང་པོ་ཅིག་། *A virtuous man.*

དྭ་ཅིག་དང་ཤིང་དྭ་འཁོར་ལོ་ཅིག་། *A horse and a carriage.*

3. ཅིག་ and not the noun or adjective to which it is annexed, takes the case-sign, but only in what we would call the Nominative. In the other cases ཅིག་ is usually dropped. Ex. :—

དྭ་བྱུང་མཚན་པོ་ཅིག་གིས་ང་ཚོ་འི་གཟུན་པ་
བཟུང་པ་རེད། *A strange horse has eaten our hay.*

ང་གཙང་པོ་འི་འགྲམ་ལ་བསྐྱོད་ཀྱི་ཡོད། *I live near a large river.*

4. Annexed to approximate numerals, it signifies collectiveness.

Thus :—

མི་གསུམ་བཞི་ཞིག།

A group of three or four men.

དམག་གྲུ་གྲོང་པ་གཉིས་ལྔ་ལྔ།

A force of one or two thousand soldiers.

5. Used with the adverb ཅམ་ TSAM, *About*, it signifies SOME. Thus :—

ལྷག་བདུན་ཅུ་དགུ་བཅུ་ཅམ་ཞིག།

Some seventy or ninety sheep.

Another expression for SOME is ཁ་ཤས་ K'A-SHÄ, and another is

དོག་ཅོ་ TOG-TSE.

The Literary form of ཁ་ཤས་ is འགའ་ཞིག་ GÄ-ZHYI'.

A few, Solely, Only, Alone, may be rendered in Colloquial by དོག་ཅོ་

TOG-TSE, ཤ་སྟག་ SHA-TA', and གཅིག་པོ་ CHIG-PO ; and in

Literature by འབའ་ཞིག་ BÄ-ZHYI'.

6. Affixed to Interrogative Pronouns, the Article signifies (in Literary Tibetan) *Whoever, Whatever, Whichever, Anyone, Anything*. Thus :—

སྤྲོ་ཞིག་བྱིས་པའི་མིག་གིས་བཟླ་ན་ཡང་ etc.

Whoever with loving eyes should even regard, etc. (S.C.D.), i.e. anyone who, etc.

དེའི་ནང་ལ་གང་ཞིག་ (or ཅོ་ཞིག་) མི་
འདུག།

There is nothing (anything, with negative) in it.

The Article is also used thus in Literature :—

གང་ཞིག་ཁ་མཚུ་རྒྱུན་གྱིས།

On account of some law-suit.

ཅོ་ཞིག་དུ་དགོས།

What (is it) wanted for ?

ཅོ་ཞིག་ན།

Once, on some occasion, some time.

ཅོ་ཞིག་ནས།

After a little, some time afterwards.

7. Affixed in any of its appropriate forms to a verbal root, it imports in Literature the Imperative Mood as addressed to servants and inferiors, and also the Hortative and Optative Moods. Thus :—

བྱོས་ཤིག། *Do ; Let do.*

བྱོས་ཤིག། *Let . . do ; may . . do ;*

བྱེད་པར་གྱུར་ཅིག། *May . . be done.*

In the Colloquial also it is frequently used to express an emphatic order, and commonly takes the form ཤིག་ SHI', though it would be more correct to say ཤིག་ SHI', ཞིག་ ZHYI', or ཅིག་ CHI', according to rule. Ex. :—

མགྲོགས་པོར་རྒྱགས་ཤིག། *Run quickly.*

སྒྲིག་ཤིག། *Shut the door.*

ཁ་བཅུ་མས་ཤིག། *Be quiet.*

8. Here may also be mentioned བཤང་ཡང་ ANY. Ex. :—

དེ་རིང་སྐད་ཅ་གསར་པ་བཤང་ཡང་ཡོད་དམ། *Is there any fresh news to-day ?*

§ 29.—THE NOUN.

A.—Structure.

1. The Tibetan Noun ends in either a consonant or a vowel, and is either :—

(a) A MONOSYLLABLE WITHOUT ANY AFFIXED PARTICLE, and either without or with any vowel-sign, head-letter, subjunct or prefix. Ex. :—

ཉི་ *Fish* ; བྱ་ *End* ; ལ་ *Mountain-pass* ; འ་ *Flesh* ; ས་ *Earth, soil, ground, place* ; མི་ *Man* ; མེ་ *Fire* ; རྩ་ *Water* ; བྱ་ *Bird, fowl* ; མགྲོ་ *Head* ; སྒྲི་ *Door* ; འགྲ་ *Deer* ; མ་ *Wound* ;

ལོ་ Year ; ལྷོ་ Food, provisions ; དབུ་ Head (Honorific) ; སྐ་ Hair (Human, on head).

(b) A MONOSYLLABLE, SIMPLE OR COMPLEX, WITH AN AFFIXED PARTICLE, such as བ་, སྟོ་, སྟེ་, བ་, བོ་, མ་, མོ་, ཀ་, ལ་, ལཱ་, ཙ་, ཙེ་, ཙེ་, ལྷ་, ལྷེ་, ལྷེ་, and which particle sometimes indicates the gender. Ex. :— ལྷ་སྟོ་ Fox ; ལྷ་སྟེ་ Vixen ; ལཱ་བ་ Father ; ལཱ་མ་ Mother ; ལྷི་མོ་ Bitch ; ལྷ་སྟེ་ Cock-bird ; ལྷ་སྟོ་ Hen-bird ; ལྷ་བ་ or ལྷེ་བ་ Monk ; ལྷེ་མ་ Nun ; ལྷོ་དམ་ Mare ; ལྷེ་མ་པོ་ Son ; ལྷེ་མ་སྟོ་ daughter ; ལྷལ་པོ་ Ram.

Sometimes, however, the particle does not indicate gender. Ex. :— ལྷུ་མ་ A mountain-shrub ; ལྷི་མ་ Day, sun ; དགོང་མོ་ Evening ; ལྷུ་མ་ Monk, priest ; དེལ་མོ་ Music ; ལྷང་མ་ A kind of tree ; ལྷ་བ་ BA-WA, Goitre ; ལཱ་དམ་ Pledge ; ལྷུ་མ་ Envelope, wrapper.

Sometimes the particle serves merely to differentiate the meanings of roots otherwise similarly or somewhat similarly spelt. Ex. :—

ལྷོན་བ་ To show, to teach ; but ལྷོན་ལ་ Autumn ; ལྷང་ Marrow, pith, descent, origin ; but ལྷང་བ་ Foot ; ལཱ་དེང་ Confidence ; but ལཱ་དེང་སྐ་ལྷུ་ The expanded hood of a snake.

If the particle is either བ་, བ་, སྟོ་, or སྟེ་, it may be and often is dropped (especially when followed by an adjective), without affecting the meaning of the word. Ex. :—

- ལྷང་བོ་ལྷོན་པོ་ ལྷང་ལྷོན་ The or a great elephant.
- ལྷུ་བོ་ལྷོན་པོ་བཞི་ ལྷུ་ལྷོན་བཞི་ The four great kings.

Some of such particles perform the functions of DIMINUTIVES. Thus, in the case of ལྷེ་, the inherent ལཱ་, or ལྷེ་, of the final or the

only consonant of the noun, is turned into ཨི, and is followed by the particle. Ex. :—

ཉ་ *Fish* ; ཉེའུ་ *Little fish* ; བ་ *Cow* ; བེའུ་ *Calf*.

In other cases the final consonant, if a ག, is cut off the noun, and turned into a second syllable, to which *Zhyab-kyu* is added. Ex. :—

ཕྱག་ *Hand* ; ཕྱག་ལྷན་ *Little hand* ; ཕྱུག་ *Child* ; ཕྱུག་ལྷན་ *Little child* ; ལུག་ *Sheep* ; ལུག་ལྷན་ *Lamb*.

In other cases the Diminutive particle is simply added to the primitive noun as it stands. Ex. :— མི་ *Man* ; མིའུ་ *Mannikin* ; ཕད་ *Sack* ; ཕད་ལྷན་ *Sacklet*.

Another way of expressing the Diminutive is to qualify the noun by the adjective རྒྱུ་ *Small*. Ex. :—

མགོན་ཁང་རྒྱུ་ *A little inn.*

མྱོ་རྒྱུ་ *A little mind, narrow mind.*

Or lastly—

(c) A DISSYLLABLE, OR EVEN A POLYSYLLABLE, either without or with a particle. Those nouns, and especially the polysyllabic nouns, which are mostly proper names, and sometimes even amount to phrases, are often comparatively modern words which have either gradually developed or been deliberately compounded out of originally simple elements. Ex. :—

ཀླུ་ཀླུ་ *Chair* ; ཞི་མི་ *Cat* ; མི་སྐུ་ *Layman* ; ཚད་ཡིག་ *Contract* ; བརྩོན་འགྲུས་ *Diligence, industry, zeal* ; རྫོང་ཁྲིམ་ *City* ; ལྷོ་ལོ་པ་ or བར་མི་བྱེད་མཁའ་ *Advocate or pleader* ; ལྷོ་བ་པོ་ *Petitioner* ; ལྷོ་ལྷོ་ *NYE-ZHYU, Petition* ; བ་སྐད་པ་ *Gamester, juggler with words* ; བ་མ་ཁ་ *Tobacco* ; ཕྱེ་མ་ལེབ་ or ཕྱེ་འདྲེན་མ་ *CH'EN-DEM-MA, (Colloquial), or ཕྱེ་མ་ཕྱེ་མ་ (Literary), Butterfly.*

N.B.—Words with the definite particles བ་, བོ་, etc., are generally used without the article འདི་, or དེ་, unless the latter is intended to express *This* or *That*.

2. Besides the particles above referred to, mention may be made of མཁམ་ K'AN, which, annexed to substantives or verbal roots, is extensively used in the Colloquial to signify a person who, in some capacity or character, is connected with some particular act, state, or thing. Ex. :—

སྲུང་མཁམ་ *Guard* ; ཉམ་པ་བཤད་མཁམ་ *Liar* ; མིག་འཕྲུལ་སྟོན་མཁམ་ *Magician* ; རྩོམ་མཁམ་ *Author* ; མགོ་སྐོར་བཏོང་མཁམ་ *Deceiver* ; མི་བཟའ་མཁམ་ *Murderer* ; ལན་སྟོན་མཁམ་ *Informant*.

In book-language the following may be found :—

གར་མཁམ་ *Dancer* ; ལས་མཁམ་ *Guide* ; རྒྱུང་བྲུ་མཁམ་ *Flutist* ; ཇི་ཕྲང་མཁམ་ *Violinist, harpist* ; འབྲིང་མཁམ་ *Joiner, carpenter* ; བཀུ་མཁམ་ *Bow-maker* ; བཟོ་མཁམ་ *Artisan, worker* ; ས་མཁམ་ *Peasant, agriculturist, raïat*.

Such compounds in མཁམ་ (at least in the Literary language) may take the indicative particles བ་, བོ་, མ་, or མོ་, as expressive not only of the definite or indefinite article but also of gender. Ex. :—

འགོ་མཁམ་པ་ (Masculine)	}	<i>A Walker, The Walker.</i>
འགོ་མཁམ་མ་ (Feminine)		
འགོ་མཁམ་པོ་ (Masculine)	}	Ditto.
འགོ་མཁམ་མོ་ (Feminine)		

3. Instead of མཁམ་ use is sometimes made of the verb བྱེད་པ་ *To do*.

Ex. :—

བྱེད་པ་པ་	}	(Masculine)	}	A doer, The doer.
བྱེད་པ་				
བྱེད་པ་པོ་				
བྱེད་པོ་				
བྱེད་པ་མ་	}	(Feminine)		
བྱེད་མ་				
བྱེད་པ་མོ་				
བྱེད་མོ་				

Sometimes, even in the Colloquial, both བྱེད་ and མཁམན་ are used together, either with or without the Indicative Particles པ་, པོ་, མ་, མོ་, though in the Colloquial these are commonly discarded. Ex. :—

Literary.

འགྲོ་བྱེད་མཁམན་ (Common)	}	A walker, The walker.		
འགྲོ་བྱེད་མཁམན་པ་			}	(Masculine)
འགྲོ་བྱེད་མཁམན་པོ་				
འགྲོ་བྱེད་མཁམན་མ་			}	(Feminine)
འགྲོ་བྱེད་མཁམན་མོ་				

N.B.—When འདི་, or དི་ or the indefinite article ཅིག་ is used with any of the above, the indicative particle is discarded, e.g. :—

འགྲོ་བྱེད་མཁམན་དེ་   *The walker, That walker.*

འགྲོ་བྱེད་མཁམན་ཅིག་   *A walker.*

COLLOQUIAL.

སོ་ནམས་བྱེད་མཁམན་   *Agriculturist, Farmer.*

ལམ་གྱུད་བྱེད་མཁམན་   *Guide.*

ཁས་ཁྲུག་བྱེད་མཁན་   *Guarantor.*

རོགས་བྱེད་མཁན་   *Helper.*

4. བྱེད་, however, is not the only auxiliary that takes the affix མཁན་ in this way. There are others ; for instance, ཁྲུག་ Ex. :—

ཚོད་པ་ཁྲུག་མཁན་   *Arguer, Reasoner.*

ངར་སྐད་ཁྲུག་མཁན་   *Roarer.*

ཚིག་གོ་ཁྲུག་མཁན་   *Briber.*

ཚུམ་ཁྲུག་མཁན་   *Calculator.*

In fact, the functions of མཁན་, བྱེད་, and ཁྲུག་ in this respect, are very similar to those of the Urdu word وا , *wālā*, or the Persian words بان *bān*, گار *gar*, گار *gār*, کار *kār*, etc., or even the Tibetan particle པ་ in words like ལྔ་པ་ *Scholar, Monk, Disciple, Novice* ; ལྷ་པ་ *Water-carrier, Bhāsti* ; རྩ་པ་ *Horseman*, etc.

5. Another common affix of a similar nature annexed to noun-substantives is བཟོ་བ་, or བཟོ་ *Maker, Manufacturer*, etc. Ex. :—

རྩམ་བཟོ་བ་   }
དངོ་བཟོ་   } *Boot-maker.*

ཤིང་བཟོ་བ་   *Carpenter.*

གསེར་བཟོ་བ་   *Goldsmith.*

དངུལ་བཟོ་བ་   *Silversmith.*

ཟངས་བཟོ་བ་   *Coppersmith.*

6. *Abstract Nouns.*

In the Colloquial these are seldom used, resort being generally had to an adjective phrase. Thus, instead of saying ཁྲུག་པ་རིན་པོ་ཆེའི་བཟང་

ངན་དེ་ཆེ་གི་རིད་ *The goodness of the Dalai Lama is great*, a Tibetan would probably say རྒྱལ་པ་རིན་པོ་ཆེ་ཉ་ཅང་བཟང་པོ་རིད་ *The Dalai Lama is very good*. When, however, an abstract noun is used, it can be formed in two ways. First, by placing in juxtaposition the roots of two adjectives with opposite meanings, e.g. མང་ཉུང་ *Quantity*, from མང་པོ་ *Much*, and ཉུང་བ་ *Little*; ཉེ་རིང་ *Distance*, from ཉེ་བ་ *Near*, and རིང་བ་ *Far*; བཟང་ངན་ *Goodness*, from བཟང་པོ་ *Good*, and ངན་པ་ *Bad*; and so on. Secondly, by affixing ལོས་ *Lö*, to the root of any adjective, e.g. བསམལ་ལོས་ *Brightness, Clearness*, from བསམལ་པོ་ *Bright, Clear*; ངན་ལོས་ *Badness*, from ངན་པ་ *Bad*; བདེ་ལོས་ *Goodness*, from བདེ་པོ་ *Good*.

In Literary Tibetan abstract nouns are formed by adding ཉིད་ *NYI'*, to the adjective in its full form, that is, not the mere root, but the root plus one of the indicative particles. Ex. :—

སྒྲ་	<i>Easy</i> , but	སྒྲ་བ་ཉིད་	<i>Easiness, facility</i> .
དཀའ་	<i>Difficult</i> , but	དཀའ་བ་ཉིད་	<i>Difficulty</i> .
ཐར་	<i>Free</i> , but	ཐར་བ་ཉིད་	<i>Freedom</i> .
ངེས་	<i>True</i> , but	ངེས་པ་ཉིད་	<i>Truth</i> .
བཞིན་	<i>Young</i> , but	བཞིན་པ་ཉིད་	<i>Youth</i> .
ནག་	<i>Black</i> , but	ནག་པ་ཉིད་	<i>Blackness</i> .
སྒྲོན་	<i>Mad</i> , but	སྒྲོན་པ་ཉིད་	<i>Madness, Lunacy</i> .
སྒྲུན་	<i>Tedious</i> , but	སྒྲུན་པ་ཉིད་	<i>Tedium</i> .

B.—Inflection.

The Tibetan Noun-Substantive is inflected in relation to :—

1.—GENDER.

The names of all males, females and inanimate objects are naturally

masculine, feminine, and common respectively, e.g., མི་ *Man* (m.); རྒྱུས་དམན་ *Woman* (f.); རྫོང་ *Stone* (c.).

Nouns ending in བ་ or སོ་ or བ་ or སོ་ or with ས་ or སོ་ prefixed or affixed, are generally (in the last two cases always) masculine. Ex. :—

ལྷ་བ་ *Pupil or novice in a monastery.*
 རྒྱལ་པོ་ *King, Regent, Temporal Ruler, Rajah.*
 ཉ་པོ་ or པོ་ཉ་ *Horse.*
 སྐྲ་པོ་ or པོ་སྐྲ་ *Hog.*
 པོ་གྲུང་ *Bull.*
 པོ་གཡམ་ *Bull-yak.*

པོ་ཉ་ *Stallion.*
 པོ་སྐྲ་ *Boar.*
 ཨ་པ་ *Father.*
 ཨ་པོ་ང་ *This old chap ; I myself.*
 གཞོན་པོ་ *Official chief.*
 ཚ་བོ་ *Grandson.*

But sometimes nouns in བ་ or སོ་ or བ་ or སོ་ are common.

Ex. :—

གཅེས་པོ་ }
 བུ་མས་པ་ } *Beloved, Sweetheart, Lover.*
 འདྲིས་པ་ }
 ཚེལ་པོ་ }
 སྒྲི་པོ་ } *Basket.*
 ལྗན་པ་ *Patch.*

འགྲུལ་པ་ *Traveller.*
 གསང་བ་ *Secret.*
 གཡོག་པོ་ *Servant.*
 ལུ་བ་ *Liquid.*
 ཀ་བ་ *Leather.*
 བྲ་བོ་ *Bitter buck-wheat.*

Nouns with མ་ affixed, or with མོ་ affixed or prefixed are generally feminine. Ex. :—

མོ་ཉ་མ་ *Mare.*
 ཨ་མ་ *Mother.*
 ལལ་ཉ་མ་ *Maid-servant.*
 ལྷ་གམོ་ *Tigress.*

བུ་མོ་ *Daughter, girl.*
 ཁྲི་མོ་ }
 མོ་ཁྲི་ } *Bitch.*
 ཚ་མོ་ *Niece.*

But མ་ and མོ་ do not always denote the feminine gender. Ex. :—

ལོ་མ་ *Leaf.*

པད་མ་ *Lotus.*

གཏུང་མ་ *Beam of wood.*

སྒྲན་མ་ *Bean.*

དོར་མ་ *Breeches, pants.*

ཐུར་མ་ *Spoon.*

འཇག་མ་ *Shovel, spade.*

གྲོག་མ་ *Ant.*

པིང་ཀླུ་མ་ *Hawk, kite.*

ཅིད་མོ་ *Sport, game, play.*

མྱོ་མོ་ *Chūmbi.*

གྲོགས་མོ་ *Friend.*

དགོང་མོ་ *Evening.*

རོལ་མོ་ *Music, cymbals.*

ལྷད་མོ་ *Fun.*

ལྷ་བྱ་བོང་མོ་ *Grouse.*

གཟིག་མོ་ *Hedgehog.*

སྤུ་མོ་ *Knee.*

Masculine nouns may be turned into feminine nouns by substituting a feminine affix for a masculine one. Ex. :—

ལྷ་མ་པ་ *A man of Lhasa.*

བྱ་གར་པ་ *An Indian.*

བོད་པ་ *A Tibetan.*

བྱ་ནག་པ་ or བྱ་མི་ *A Chinaman.*

བལ་པོ་ *A Nepāli.*

ལྷ་མ་མོ་ *A woman of Lhasa.*

བྱ་གར་མོ་ *A woman of India.*

བོད་མོ་ *A woman of Tibet.*

བྱ་ནག་མོ་ or བྱ་མོ་ *A woman of China.*

བལ་མོ་ *A Nepāli woman.*

2.—NUMBER

(a) There are several signs in Tibetan denoting the plural number, e.g.—

ོ་ T'so. This is the sign commonly used now in the Colloquial with any kind of noun or adjective.

(b) རྣམས་ N'AM. This is Literary, and is seldom if ever heard in the Colloquial. It is largely used, for instance, in the Tibetan translation of the New Testament. རྣམ་པ་ is used when

things or persons are referred to separately from others, e.g.

ང་རྣམ་པ་ལྔ་། *We five.*

- (c) དག་ DA'. This is an elegant substitute for རྣམས།
- (d) ཅག་ CHA'. Another book term. Used also in Sikhim and Bütân with personal pronouns, e.g. ང་ཅག་ *We, etc.*
- (e) No plural sign at all need be used when, from the context, it is clear that the plural number is implied. In such cases the noun remains in the singular number. Ex. :—

ལྷ་ས་ལ་གླ་མ་མང་པོ་ཡིད་པ་རེད། *There are (I understand) many lamas in Lhasa. Or, Lhasa (I believe) has many lamas.*

- (f) When, however, the plural sign is expressly used, it, and not the noun, nor the adjective, if any, takes the case-sign. Ex. :—

མི་བཟང་པོ་ཚོས་ཁོ་ལ་ཐོབ་བྱུང་། *The virtuous men received him.*

- (g) When expressly used, the plural sign comes after the noun if there is no adjective and no article, definite or indefinite. Ex. :—

དུས་རྒྱུན་མི་ཚོ་མགོ་སྐོར་བཞུང་མཁན་རེད། *Men were deceivers ever.*

- (h) When there is only an adjective after the noun, the plural sign is annexed to the adjective, not to the noun. Ex. :—

མི་བཟང་པོ་ཚོ། *Good men.*

- (i) If, however, the adjective be used as an attribute predicated of the noun, then the plural sign is annexed to the noun, not to the adjective. Ex. :—

མི་ཚོ་བཟང་པོ་རེད། *The men are good.*

- (k) If the noun be distinguished by an article, or distinguished by an article and also qualified by an adjective, the plural sign is annexed to the article.

Ex. :—

མི་འདི་ཚོ།	<i>The or these men.</i>
མི་དེ་ཚོ།	<i>The or those men.</i>
མི་བཟང་པོ་འདི་ཚོ།	<i>The or these good men.</i>
མི་བཟང་པོ་དེ་ཚོ།	<i>The or those good men.</i>
མི་དེ་ཚོ་བཟང་པོ་འདུག།	<i>Those men are good.</i>

3.—CASE.

By way of supplementing what has already been said on this subject in § 25, examples are now given of the Declension of Nouns ending in (1) a vowel, (2) final consonants ག། or ང།; ད།, བ། or ས།; and ར།, མ།, ར། or ལ།

The particular postpositions given are, of course, only examples out of many that might be used.

I.—NOUN ENDING IN A VOWEL.

(i) Singular.

ཟླ་བ་ *Month, or Moon.*

Nom.	} ཟླ་བ་ <i>Month.</i>
Voc.	
Acc.	
Gen.	ཟླ་བའི་ or བ་ཡི་ <i>Of month.</i>
Agent.	ཟླ་བས་ or བ་ཡིས་ <i>By month.</i>

Dat.	ཟླ་བ་ལ་	<i>To month, or moon.</i>
Loc.	ཟླ་བ་ན་	<i>On moon.</i>
Per.	ཟླ་བ་ལ་	<i>In or during month.</i>
Mod.	ཟླ་བའི་རྒྱུན་གྱིས་	<i>On account of moon or month.</i>
Abl.	ཟླ་བ་ལས་	<i>Than month or moon.</i>
Term.	ཟླ་བའི་བར་དུ་	<i>Until month : as far as moon.</i>

PLURAL.

ཟླ་བ་ཚོ་ *Months, Moons.*

Nom. } Voc. } Acc. }	ཟླ་བ་ཚོ་	<i>Months, Moons.</i>
Gen.	ཟླ་བ་ཚོ་འི་ or ཚོ་ཡི་	<i>Of months, Of moons.</i>
Agent.	ཟླ་བ་ཚོ་ས་ or ཚོ་ཡིས་	<i>By months, By moons.</i>
Dat.	ཟླ་བ་ཚོ་ལ་	<i>To months, To moons.</i>
Loc.	ཟླ་བ་ཚོ་ན་	<i>On moons.</i>
Per.	ཟླ་བ་ཚོ་ལ་	<i>In or during months.</i>
Mod.	ཟླ་བ་ཚོ་འི་ཀློན་གྱིས་	<i>On account of moons or months.</i>
Abl.	ཟླ་བ་ཚོ་ལས་	<i>Than months or moons.</i>
Term.	ཟླ་བ་ཚོ་འི་བར་དུ་	<i>Until months: as far as moons.</i>

(ii) *Similar with Definite Article.*

SINGULAR.

ཉི་མ་ *Sun or Day.*

Nom. } Voc. } Acc. }	ཉི་མ་འདི་	<i>The sun or the day.</i>
Gen.	ཉི་མ་འདི་འི་	<i>Of the sun or day.</i>
Agent.	ཉི་མ་འདི་ས་	<i>By the sun or day.</i>
Dat.	ཉི་མ་འདི་ལ་	<i>To the sun or day.</i>
Loc.	ཉི་མ་འདི་ན་	<i>On the sun.</i>
Per.	ཉི་མ་འདི་ན་	<i>During the day.</i>
Mod.	ཉི་མ་འདི་དང་	<i>With the sun or day.</i>
Abl.	ཉི་མ་འདི་ལས་	<i>Than the sun or day.</i>
Term.	ཉི་མ་འདི་འི་ཕྱོགས་ལ་	<i>Towards the sun.</i>

N.B.—In Colloquial the Definite Article is as a matter of fact seldom used.

PLURAL.

ཉི་མ་འདི་ཚོ་ *The suns or days.*

Nom. } Voc. } Acc. }	ཉི་མ་འདི་ཚོ་	<i>The suns or days.</i>
Gen.	ཉི་མ་འདི་ཚོ་འི་	<i>Of the suns or days.</i>
Agent.	ཉི་མ་འདི་ཚོ་ས་	<i>By the suns or days.</i>
Dat.	ཉི་མ་འདི་ཚོ་ལ་	<i>To the suns or days.</i>
Loc.	ཉི་མ་འདི་ཚོ་ན་	<i>On the suns or days.</i>
Per.	ཉི་མ་འདི་ཚོ་ལ་	<i>In or during the days.</i>
Mod.	ཉི་མ་འདི་ཚོ་དང་	<i>With the suns or days.</i>
Abl.	ཉི་མ་འདི་ཚོ་ལས་	<i>Than the suns or days.</i>
Term.	ཉི་མ་འདི་ཚོ་ནས་	<i>From the suns or days.</i>

(iii)—*Similar with Indefinite Article.*

དགོན་པ་ཞིག་ *A monastery.*

Nom. } Voc. } Acc. }	དགོན་པ་ཞིག་	<i>A monastery.</i>
Gen.	དགོན་པ་ཞིག་གི་	<i>Of a monastery.</i>
Agent.	དགོན་པ་ཞིག་གིས་	<i>By a monastery.</i>
Dat.	དགོན་པ་ཞིག་ལ་	<i>To a monastery.</i>
Loc.	དགོན་པ་ཞིག་ལ་	<i>In a monastery.</i>
Per.	(Not used).	(Not used).
Mod.	དགོན་པ་ཞིག་དང་	<i>With a monastery.</i>
Abl.	དགོན་པ་ཞིག་ལས་	<i>Than a monastery.</i>
Term.	དགོན་པ་ཞིག་ནས་	<i>From a monastery.</i>

N.B.—In conversation ཅིག, ཞིག, and འིག, in this sense is usually dropped in all cases except the Nominative, or Agentive.

(iv)—*Similar with a higher Numeral.*

Nom.	}	ཕོ་ཉ་བདུན་	<i>Seven angels.</i>
Voc.			
Acc.			
Gen.		ཕོ་ཉ་བདུན་གྱི་	<i>Of seven angels.</i>
Agent.		ཕོ་ཉ་བདུན་གྱིས་	<i>By seven angels.</i>
Dat.		ཕོ་ཉ་བདུན་ལ་	<i>To seven angels.</i>
		etc., etc.	

(v)—*The same with a Definite Particle.*

Nom.	}	ཕོ་ཉ་བདུན་པོ་	<i>The seven angels.</i>
Voc.			
Acc.			
Gen.		ཕོ་ཉ་བདུན་པོའི་	<i>Of the seven angels.</i>
Agent.		ཕོ་ཉ་བདུན་པོས་	<i>By the seven angels.</i>
Dat.		ཕོ་ཉ་བདུན་པོལ་	<i>To the seven angels.</i>
		etc., etc.	

(vi) *The same in the Singular with Cardinal.*

Nom.	}	ཕོ་ཉ་བདུན་པ་	<i>The seventh angel.</i>
Voc.			
Acc.			
Gen.		ཕོ་ཉ་བདུན་པའི་	<i>Of the seventh angel.</i>
Agent.		ཕོ་ཉ་བདུན་པས་	<i>By the seventh angel.</i>
Dat.		ཕོ་ཉ་བདུན་པལ་	<i>To the seventh angel</i>
		etc., etc.	

(vii) *Similar with Definite Article.*

Nom.	}	ཕོ་ཉ་དང་ཕོ་འདི་	<i>The first angel.</i>
Voc.			
Acc.			
Gen.		ཕོ་ཉ་དང་ཕོ་འདིའི་	<i>Of the first angel.</i>

Agent.	ཕོ་ཉ་དང་ཕོ་འདིས་	<i>By the first angel.</i>
Dat.	ཕོ་ཉ་དང་ཕོ་ལ་	<i>To the first angel.</i>
	etc.,	etc.

(viii) When, as is sometimes the case, the adjective precedes the noun, the former must be put in the genitive case, and the case-sign must be attached to the noun, or to the definite or indefinite article, if any, or to the plural sign, if any. EX. :—

ཡག་པོའི་བྱེད་ལྟངས་	<i>Good behaviour.</i>
ཡག་པོའི་བྱེད་ལྟངས་ནས་	<i>From good behaviour.</i>
ཡག་པོའི་བྱེད་ལྟངས་འདིས་	<i>By this good behaviour.</i>
ཡག་པོའི་ལས་ཀ་ཞིག་གིས་	<i>By a good deed.</i>
ཡག་པོའི་ལས་ཀ་ཚོ་ལ་	<i>To good deeds.</i>
ཡག་པོའི་ལས་ཀ་དེ་ཚོ་ལ་	<i>To those good deeds.</i>

II.—NOUN ENDING IN ག།, OR ང།

ལུག་ *Sheep.*

Nom. } Voc. } Acc. }	ལུག་	<i>Sheep.</i>
Gen.	ལུག་གི་	<i>Of the sheep.</i>
Agent.	ལུག་གིས་	<i>By the sheep.</i>
Dat.	ལུག་ལ་	<i>To the sheep.</i>
	etc.,	etc.

ཤིང་ *Tree.*

Nom. } Voc. } Acc. }	ཤིང་	<i>Tree.</i>
Gen.	ཤིང་གི་	<i>Of the tree.</i>
Agent.	ཤིང་གིས་	<i>By the tree.</i>
Dat.	ཤིང་ལ་	<i>To the tree.</i>
	etc.,	etc.

III.—NOUN ENDING IN ད་, བ་ or ས།

བོད་ *Tibet* ; ཚབ་ *Delegate* ; ཚས་ *Costume*.

Declined like any other noun, save that the genitive sign is ཉི་ and the agentive sign is ཉིས།

IV.—NOUN ENDING IN ར་, མ་, ར་ or ལ།

རྫོགས་པམ་ *Buyer* ; ལྷམ་ *Boot* ; ལྷོང་ཁྲིར་ *City* ; རྫོས་ལ་ *Coal*.

Declined like any other noun, save that the genitive sign is ཉི་, and the agentive sign is ཉིས་. It must be remembered, however, that in Colloquial it is allowable to pronounce all these signs ཉི་ and ཉིས།

§ 30.—THE ADJECTIVE.

I.—*Form and Place*.

(i) There is little or no structural difference between the noun and the adjective. In fact, the latter may, for the most part, be regarded merely as a noun performing qualifying functions with respect to some other noun or verbal substantive.

As a rule the adjective follows the noun, and then it is the adjective and not the noun which takes the case-sign. If the adjective is distinguished by a following article, definite or indefinite, or a demonstrative pronoun, it is the article or the pronoun and not the adjective which takes the case-sign. So, the adjective, and not the noun, takes the sign of the plural, if there is no article or demonstrative pronoun. If there is, the article or pronoun takes the sign.

If, as is sometimes the case, the adjective precedes the noun, the adjective is put in the genitive case, and the case-sign is annexed to the noun, or to the article, if any, or to the plural sign, if any.

EXAMPLES :—

ཞི་མི་ནག་པོ་དེས་རྩི་རྩི་དཀར་པོ་ (ཞིག་)   *That black cat saw a white mouse.*

མཐོང་འདུག།

ཞི་མི་ནག་པོས་རྩི་རྩི་ཟེན་བ་རེད།   *The black cat has caught the mouse.*

གཟིག་དཀར་པོ་ཚོ་འབལ་པོ་མ་རེད།	<i>White leopards are uncommon.</i>
གཟིག་དཀར་པོ་འདི་ཚོ་རྩ་ཆེན་པོ་རེད།	<i>These white leopards are valuable.</i>
གཅན་གཟན་མཛེས་པོ་དཀར་པོ་འདི་ཚོས་ རི་དྲགས་གཞན་པ་གསོད་ཀྱི་འདུག།	<i>These beautiful white beasts of prey kill other wild animals.</i>
དམར་པོ་འདི་སྒྲིན་པ་དེ་ཚོ་ཉ་ཅང་མཛེས་ པོ་རེད།	<i>Those crimson clouds are very beautiful.</i>

(ii) A very common practice in Colloquial is to turn what we would call a relative clause into an adjectival phrase. Ex. :—

སྤྱང་ཀྱ་བསམད་མཁན་གྱི་མི་དེ་ or སྤྱང་ཀྱ་ བསམད་མཁན་མི་དེ།	<i>The man who killed the wolf. Literally, the wolf-killing man.</i>
མི་བསམད་མཁན་གྱི་སྤྱང་ཀྱ་དེ་ or མི་བསམད་ མཁན་སྤྱང་ཀྱ་དེ།	<i>The wolf that killed the man.</i>

(iii) The idiomatic use of this affix མཁན་ is undoubtedly most difficult to understand, for Colloquially it may express the passive as well as the active voice. For instance, བསམད་མཁན་གྱི་མི་ signifies, not only *The man who kills or killed*, but also *the man who was or has been killed*. Probably the difficulty arose with the alleged Colloquial custom of using the perfect root of most verbs even in the present tense. If only that custom were not in vogue, it would be possible to use present roots in present tenses, and perfect roots in past tenses, and confine the use of མཁན་ to the active voice, and use the past participle of the verb for the passive voice alone. Ex. :—

གསོད་མཁན་གྱི་མི་དེ་, or མི་གསོད་ མཁན་དེ།	<i>The man who kills.</i>
བསམད་མཁན་གྱི་མི་དེ་, or མི་བསམད་ མཁན་དེ།	<i>The man who killed.</i>
བསམད་པའི་མི་དེ་, or མི་བསམད་པ་དེ།	<i>The man who was killed.</i>

This can be done, of course, even as things are; nevertheless it remains a fact that, in Colloquial, བསད་མཁན་གྱི་མི་དེ་, and མི་བསད་མཁན་དེ་ may also signify *The man who is, or was, or has been, killed*. Under these circumstances the context alone can decide what the intended meaning really is.

See § 31, IX, A, on the use of the different roots of the auxiliary verb གྱེད་པ་ *To do*, for the purpose of distinguishing the Active from the Passive Voice.

(iv) The Relative Idea is also frequently expressed by turning a participial clause into an adjectival phrase. Ex. :—

ཚེར་སྐྱེ་བའི་སྐྱ་གུས་གང་བྱུང་བྱུང་ཟས་ཡོང་། *A growing child (a child that is growing) will eat anything it gets.*
 or ཟ་གི་དེད།

ཁས་ས་ (or Literary ཁ་སང་) རྨོད་ *The man whom you sent yesterday is dead.* Literally, *The yesterday-by-you-sent man is dead.*
 ཀྱིས་བཏང་བའི་མི་དེ་གི་སོང་འདུག།

The participle, being here an adjective, may also follow the noun. Thus :—

ཁ་སང་རྨོད་ཀྱིས་མི་བཏང་བ་དེ་གི་སོང་། *The man, etc.*

Now, let another adjective be inserted, thus :—

ཁ་སང་རྨོད་ཀྱིས་བཏང་བའི་མི་བཟང་པོ་ *The good man whom you sent*
 དེ་གི་སོང་། *yesterday is dead.*

Or thus :—

ཁ་སང་རྨོད་ཀྱིས་མི་བཏང་བ་བཟང་པོ་ *The good man, etc.*
 དེ་གི་སོང་།

The negative is inserted thus :—

ཁ་སང་ཁོད་ཀྱིས་མི་བཏང་བའི་མི་བཟང་ *The good man whom you did not*
 པོ་དེ་གི་སོང་འདུག། *send yesterday is dead.*

(v) USE OF THE PARTICLES བ་, བོ་, མ་, མོ་, བ་, བོ་

If we desired to be very correct as regards the particles annexed to adjectival roots, we would use བོ་, or བ་, with a masculine noun, and མོ་, with a feminine noun; བ་, being more properly employed with the Indefinite Article, and བོ་, with the Definite Article, when masculine nouns are concerned; while མོ་, may be used with either the Indefinite or the Definite Article when the noun is feminine. In common parlance བོ་ is often pronounced *pu*.

Ex. :—

བྱི་ནག་པོ་	<i>A black dog</i>	བྱི་མོ་ནག་མོ་	<i>A or the black bitch.</i>
དུ་པོ་དཀར་པོ་	<i>The white horse</i>	དུ་པོ་མ་དཀར་མོ་	<i>A or the white mare.</i>

But, as a matter of fact, these distinctions are not observed Colloquially, and a Tibetan would express himself thus :—

བྱི་ནག་པོ་ཞེས།	<i>A black dog.</i>
དུ་པོ་དཀར་པོ།	} <i>The white horse.</i>
དུ་པོ་དཀར་པོ་དེ།	
བྱི་མོ་ནག་པོ་ཞེས།	<i>A black bitch.</i>
དུ་པོ་མ་དཀར་པོ།	} <i>The white mare.</i>
དུ་པོ་མ་དཀར་པོ་དེ།	

However, there are many adjectives which, even in Colloquial, are seen in བ་ and མ་ without reference to gender. Ex. :—

སྨོན་པ་	<i>Mad, insane.</i>	སྨོན་པ་	<i>Wet.</i>
དགོས་པ་	<i>Necessary, needful.</i>	མ་དག་པ་	<i>Wrong, incorrect.</i>
གསར་པ་	<i>New.</i>	ཚང་མ་	<i>All.</i>
རྒྱུ་པ་	<i>Old.</i>	དུགས་མ་	<i>Ordinary, vulgar.</i>
གཞིན་པ་	<i>Young.</i>	ལྷུ་མ་	<i>Sham.</i>

གཞན་པ་	} Other.	སློན་མ་	Previous, former.
ཡན་པ་		གཙང་མ་	Clean.

There are also one or two seen in མོ་ without reference to gender.

Ex. :—

མངར་མོ་	Sweet.
གྲང་མོ་	Cold, chilly.
དགའ་མོ་	Joyous.

In the Literary language the adjective, in its root form alone, is often seen immediately preceding the noun. Ex. :—

ནག་ཁྲི་	Black dog.
ནག་ཁྲི་མོ་	Black bitch.

So, when the adjective has a particle and precedes the noun, Literary Tibetan follows the same rule as obtains in the Colloquial, of putting the adjective in the genitive case. Ex. :—

ནག་པའི་ཁྲི་	A black dog.
ནག་པོའི་ཁྲི་	The black dog.
ནག་མོའི་ཁྲི་མོ་	A or the black bitch.

But even in the Colloquial it is allowable, for brevity's sake, to form adjectival expressions by placing before a noun an adjective minus its particle. Ex. :—

ངའི་སེམས་ལ་གྲུ་མཚོ་ལས་སྐྱམ་ས་ཡག་གི་རེད།	To my mind the dry land is better than the ocean.
---	---

Instead of :—

ངའི་སེམས་ལ་གྲུ་མཚོ་ལས་ས་སྐྱམ་པོ་	To my mind, etc.
(or སྐྱམ་པོའི་ས་) ཡག་གི་རེད།	

So also :—

སློན་ལ་བོད་ཡུལ་ནི་སྤྲོས་ཡུལ་ཞིག་རེད།	Formerly Tibet was a secret (or hidden) country.
--------------------------------------	--

Instead of :—

ཕྱི་ལ་བོད་ཡུལ་ནི་ལུང་པ་སྐྱམས་པ་ (or Formerly Tibet, etc.
 སྐྱམས་པའི་ལུང་པ་) ཞིག་རེད།

(vi) Adjectives are also sometimes formed from nouns and post-positions, the latter being put in the genitive case, and the whole expression made to precede the noun that it qualifies. Ex. :—

སྐྱེ་སྤྱི་རྒྱུང་གི་དམག་མི་ཞིག་བོད་ཡུལ་ལ་ Some time ago a European
 རྒྱུད་ཀྱི་ཡོད་པ་རེད། soldier was living in Tibet.

ད་ཅུང་ཕྱིན་གྱི་རྒྱལ་ཁབ་ས་ཆེན་པོ་མང་ Some of the many great ancient
 པོ་འི་དཀྱིལ་ནས་ཁ་ཤས་རྒན་ལོ་སྐོས་ empires are still remembered.
 འདུག།

ཞི་མི་འདིས་རྩོ་གི་ (or རྩོ་འི་) རྩུ་རྩོད་ The cat has broken the stone jug.
 བཅག་ག་རེད།

ང་ཁང་པ་དེའི་ or ཡ་གའི་སྤྱང་ཐོག་གི་ I live (or have a dwelling place)
 ཁང་མིག་ཅིག་གི་ནང་ལ་སྤོད་ཀྱི་ཡོད། in an upper room of that
 house.

The adjectives to which attention is drawn in the foregoing illustrations are, in the first ཕྱི་རྒྱུང་གི་ *European*; in the second, ཕྱིན་གྱི་ *Ancient*; in the third རྩོ་གི་ or རྩོ་འི་ *Stone*; and, in the fourth, སྤྱང་ཐོག་གི་ *Upper*.

(vii) Some adjectives consist merely of a primitive repeated. Ex. :—

ཆག་ཆག་	<i>Broken.</i>	ཀོར་ཀོར་	} <i>Circular, round.</i>
ཀོང་ཀོང་	<i>Concave.</i>	ཀྱིར་ཀྱིར་	
ཀྱང་ཀྱང་	<i>Straight.</i>	ཀྱར་ཀྱར་	<i>Flat.</i>

ཀྲོག་ཀྲོག་	} <i>Bent, curved.</i>	ལེབ་ལེབ་	} <i>Flat.</i>
ཀྲུག་ཀྲུག་		ལྗོང་ལྗོང་	
ཀྲོམ་ཀྲོམ་	<i>Pliant, flexible.</i>	གྲུལ་གྲུལ་	<i>Quaking, trembling.</i>

(viii) Others consist of two primitives, similar as regards their consonantal form, but with different vowels. Ex. :—

སམ་སྤམ་	<i>Soft, low.</i>
ཐྲག་ཐྲག་	<i>Promiscuous, disorderly.</i>
གཙང་གཙང་	<i>Steep, rugged.</i>
ཀྲར་ཀྲར་	<i>Weak, feeble.</i>
ཀྲུག་ཀྲུག་	<i>Curved, crooked.</i>

(ix) Or of a repeated dissyllable with a difference in the vowels.
Ex. :—

མལ་ལ་སྤལ་ལ་	} <i>Lukewarm.</i>
བལ་ལ་སྤལ་ལ་	
ཚ་ལེ་ཚོ་ལེ་	<i>Irregular.</i>
ཆག་ག་ཚོག་ག་	} <i>Mixed up, jumbled.</i>
ཕྱག་ག་ཕྱོག་ག་	

(x) Or of two different dissyllables in juxtaposition. Ex. :—

ཅར་མར་ *Raving.*

(xi) Or of two different monosyllables in juxtaposition. Ex. :—

གྲག་རིང་	<i>Far, distant, remote.</i>
དབག་བྲལ་	<i>Measureless, immeasurable.</i>
དབག་ཡམས་	<i>Immense.</i>

(xii) As to the formation of Abstract Nouns from adjectives, see § 29, A. 6.

(xiii) English adjectives ending in *able* and *ible* are usually rendered in Colloquial Tibetan by ཉན་, NYAN, or ཚོག་ CH'o', or ཚོག་ཚོག་ CH'oG CH'o', added to the root of the verb. Ex. :—

ལམ་ཀ་འདི་ཐར་ཚོག་གས་ or ཐར་ཚོག་ *Is this road passable?*

གི་རེད་པས།

ལགས་ལམ་ཀ་དེ་ཐར་མི་ཚོག་ or ཐར་ *No, the road is not passable.*

ཚོག་མི་འདུག།

རྒྱལ་ཚུ་འདི་གལ་ཚོག་གས།

Is this stream fordable?

ལགས་རྒྱལ་ཚུ་དེ་གལ་ཚོག་མ་རེད།

No, the stream is not fordable.

ཁོ་འགོ་ཚོག་ཚོག་ཡོད།

He is ready to go.

ཇ་འདི་ཉ་ཅང་འཐུང་ཉན་འདུག།

This tea is very drinkable.

མོག་མོག་དེ་ཟ་ཉན་མི་འདུག།

That pastry is not eatable.

ཅ་ལག་འདི་ཚོ་འཚོང་ཚོག་མི་འདུག།

These goods are not saleable.

དགོན་མཚོག་ནི་མཐོང་ཐུབ་པ་མི་འདུག།

God is invisible.

དགོན་མཚོག་ནི་ཀུན་མཁེན་ཡིན།

God is knowable.

(xiv) The Literary equivalent of ཚོག་, or ཉན་, is རུང་བ་ RUNGWA, or རུང་ RUNG. Ex. :—

ལྷན་མོ་འདི་འཇིགས་སྲུ་རུང་ངོ་, or རུང་

This spectacle is terrible, or calculated to terrify.

གི་རེད།

ཇ་དེ་འཐུང་དུ་མི་རུང་ངོ་, or རུང་གི་མ་རེད།

This tea is not drinkable, or fit to drink.

ཟས་འདི་ཟར་མི་རུང་ངོ་, or རུང་གི་མ་རེད།

This food is not eatable, or fit to eat.

Sometimes, however, the supinal particle ལྷ་, ལྷ་, or ལྷ་, attached to the verbal root, is omitted, and the particle བ་ after རུང་ is also dropped. Ex. :—

ལྗང་མོ་འདི་འཛིགས་རྒྱང་ངོ་། *This sight is terrible.*

ཇ་དེ་འཐུང་རྒྱང་གི་མ་རེད་ or འཐུང་མི་
རྒྱང་བ་རེད། *That tea is undrinkable.*

ཟས་འདི་ཟ་རྒྱང་གི་མ་རེད་ or ཟ་མི་རྒྱང་
བ་རེད། *This food is uneatable.*

(xv) Where a noun is qualified by two or more adjectives joined by the conjunction *and*, or *or*, the construction is as follows:—

<p>སྒོང་ཡག་པོ་དང་སྐྱུག་པོ་ (or ཉེག་པོ་) སྒོང་ཡག་པོ་དང་སྐྱུག་པོ་ (or ཉེག་པོ་) ཚོ།</p>	}	<p><i>Good and bad (addled) eggs.</i></p>
<p>མི་གསུམ་བཞི།</p>		<p><i>Three or four men.</i></p>

(xvi) NEGATIVE ADJECTIVES corresponding to such as begin in English with *Un*, *In*, *Il*, *Im*, *Ir*, or *Dis*, or end in *less*, are not very much used, Tibetans preferring to use an affirmative adjective and to put the verb in the negative. Ex. :—

Instead of saying :—

ཁོ་མི་ཚོས་སེམས་མེད་མཁན་རེད། *He is an irreligious man.*

A Tibetan would prefer to say :—

ཁོ་མི་ཚོས་སེམས་ཅན་མ་རེད། *He is not a religious man.*

However, when such negative adjectives are employed, they are formed with the aid of the Colloquial negative expressions མི་, མ་, and མེད་, and the Literary expressions མི་ལྡན་, མི་མངའ་, བྲལ་, and ཡས།

Ex. :—

<p>དགོས་པ་མེད་ མི་དགོས་པ་</p>	}	<p><i>Unnecessary.</i></p>	<p>མི་ཐུབ་པ་ མི་སྲིད་པ་</p>	}	<p><i>Impossible.</i></p>
<p>སྐྱུག་བྱེ་བོ་མེད་ མི་བཞུད་པ་</p>	}	<p><i>Innocuous.</i></p>	<p>སྐྱོན་མི་མངའ་</p>		<p><i>Without fault.</i></p>

མི་འོས་པ་	} <i>Unbecoming.</i>	བསྐྱོན་བཀུར་མེད་	} <i>Disrespectful.</i>
འོས་མེད་		མ་གུས་པ་	
སེམས་དགའ་མེད་	<i>Cheerless.</i>	མ་དག་པ་	<i>Incorrect, wrong.</i>
ཤི་རྒྱུ་མེད་	<i>Immortal.</i>	མ་ཁོས་པ་	<i>Having no leisure.</i>
གཡོ་རྒྱུ་མེད་	<i>Immovable.</i>	མ་ཐོས་པ་	<i>Unheard of.</i>
དད་མེད་	} <i>Unbelieving.</i>	མ་སྐྱིན་པ་	<i>Immature, raw,</i>
མ་དད་པ་		ངོ་ཚ་མེད་	<i>callow.</i>
སྤྲིང་རྗེ་མེད་	<i>Merciless.</i>	ཡོན་ཏན་མེད་	<i>Immodest.</i>
རེ་བ་མེད་	<i>Hopeless.</i>	མོས་མེད་	} <i>Without faith.</i>
མཐའ་ཡས་	<i>Infinite.</i>	མི་མོས་པ་	
དཔག་ཡས་	<i>Immeasurable.</i>	ལྷས་བྲལ་	<i>Incorporeal.</i>
དབྱུ་མེད་	} <i>Headless,</i>	འདོད་བྲལ་	<i>Passionless.</i>
མགོ་མེད་		<i>Unsurmounted.</i>	སྤྲིབ་བྲལ་
ལོང་མེད་	} <i>Without riches.</i>	ཁྲིམས་མེད་	<i>Lawless, Illicit.</i>
ལོང་མི་ལྡན་			

(xvii) Sometimes, in the Colloquial, the Active Participles ཡོད་པ་ for inanimate objects, and ཡོད་མཁའན་ for animate objects, meaning *which is, or are, who is, or are*, are used adjectivally. Ex. :—

ལྷ་མ་དེ་གཟང་ཡོད་མཁའན་ཞིག་རེད། *That lama is a wily one.*

ལྷུལ་འདི་ལོ་ལྷུག་འཇོམ་ཡོད་པ་ཞིག་རེད། *This country is a fertile one.*

(xviii) In Literary Tibetan adjectives are frequently formed by adding to a noun, or to its root, or to a whole phrase, one of the expressions ཅན་ CHĀN, ལྡན་ DĀN, ལྡན་ཅན་ DĀN-CHĀN, བཅས་ CHĀ, མངའ་ NGĀ, and ཡོད་ Yö', and so representing that class of English adjectives which end in *ful, y, ous, eous, ious, ate, ent, ic, ish, ed, ly, ive*, etc.

Ex. :—

ལྷོ་ཅན་	<i>Intelligent, Sagacious.</i>
ཚོད་ཅན་	<i>Punctilious, moderate.</i>
ཕན་ཅན་	<i>Beneficial, useful.</i>
གྲགས་ཅན་	<i>Renowned, famous</i>
རིན་ཅན་	<i>Costly, expensive.</i>
འདྲིད་ལྡན་	<i>Passionate, amorous.</i>
བྲག་ལྡན་	<i>Rocky.</i>
དགའ་ལྡན་	<i>Blissful, joyous.</i>
ཡོན་ཏན་མངའ་	<i>Talented, literate, accomplished.</i>
དོན་ཡོད་	<i>Intelligent.</i>
ལོང་ལྡན་ཅན་	<i>Wealthy, opulent.</i>
གཤེར་ལྡན་ཅན་	<i>Full of moisture.</i>
ཤུགས་ལྡན་ཅན་	<i>Full of energy.</i>
སྤྱི་བ་བཅས་	<i>Sinful.</i>
སཤམ་པོ་སཚན་ལྡན་	<i>A perfectly accomplished scholar.</i>
གདོང་མཚོར་པོ་ཅན་	<i>Having a pretty face.</i>
ཁ་སྤྱི་སྤྱུག་པ་ཅན་	<i>Having an ugly mouth.</i>

ཅན་ is also said to be sometimes used thus :—

སླ་མ་ས་ཤི་འཁོར་ལོ་ཅན་ instead of སླ་མའི་ས་ཤི་འཁོར་ལོ་ The Lama's prayer-wheel: but སླ་མ་ས་ཤི་འཁོར་ལོ་ཅན་ would seem to be the more correct. See, however, § 31, V, (b).

Instead of constructing an adjective out of the root, the particle, and the affix ཅན་, resort is often had to the root alone plus the affix གྱ་ J'A, or CHA. EX. :—

From	དགའ་བ་ཅན་	may be formed	དགའ་བྱ་	<i>Cheerful.</i>
From	འཛི་བ་ཅན་	may be formed	འཛི་བྱ་	<i>Mortal.</i>
From	ཤེས་པ་ཅན་	may be formed	ཤེས་བྱ་ཚེན་པོ་	<i>Very learned.</i>

II.—*Augmenting of adjectives.*

This can be done in several ways :—

(a) By simply repeating the adjective, either in the shape of the primitive root, or of the root with the particle. Ex. :—

གྲོག་གྲོག་	<i>Very crooked.</i>
ལྡན་ལྡན་	<i>Very silly.</i>
སྤྱད་སྤྱད་	<i>Very sour.</i>
མངས་མངས་	<i>Very sweet.</i>
བཙོག་པ་བཙོག་པ་	<i>Very dirty.</i>
གཅང་མ་གཅང་མ་	<i>Very clean.</i>
སྤྲོ་བོ་སྤྲོ་བོ་	<i>Very early in the morning.</i>
བྱི་བོ་བྱི་བོ་	<i>Very late.</i>

(b) By repeating the adjective, in any of its forms, with ཡང་ YANG, inserted between them. In the Colloquial ཡང་ becomes འང་ 'ANG, after consonants other than ག།, ད།, བ།, and ས། Ex. :—

མཛེས་ཡང་མཛེས།	<i>Very beautiful.</i>
སྤྲོ་ཡང་སྤྲོ།	<i>Very thick.</i>
ཡོན་ཏན་འང་ཡོན་ཏན།	<i>Very learned.</i>

ཡང་ also becomes འང་ after vowels, both in the Literary language and in Colloquial. Ex. :—

ལྗི་བ་འང་ལྗི་བ།	<i>Very heavy (Lit.).</i>
ཡང་པོ་འང་ཡང་པོ།	<i>Very light (Coll.).</i>

In the Literary language ཡང་ becomes ཀྱང་ KYANG, after final consonants བ།, ད།, བ།, and ས། Ex. :—

ངེས་ཀྱང་ངེས།	<i>Very true.</i>
མྱེས་ཀྱང་མྱེས།	<i>Very obscure</i>
མུག་ཀྱང་མུག།	<i>Very neat.</i>
ཕལ་མེད་ཀྱང་ཕལ་མེད།	<i>Very narrow.</i>

(c) By use of the affix ཚེ་ CH'E signifying emphasis generally.

Ex. :—

སྒྲིབ་པོ་ཚེ་	<i>Extremely sinful.</i>
གཡེར་པོ་ཚེ་	<i>Exceedingly brilliant.</i>
རིན་པོ་ཚེ་	<i>Very precious.</i>

The above, however, is more Literary than Colloquial. In the Colloquial ཚེན་པོ་, added to the root, is more common, but it is often used merely to form the adjective, and not so much to augment its force. Ex. :—

རྩ་ཚེན་པོ་	<i>Precious.</i>
འོད་ཚེན་པོ་	<i>Brilliant.</i>
ཁྲོ་གྲོས་ཚེན་པོ་	<i>Intellectual.</i>
སྒྲིབ་ཚེན་པོ་	<i>Sinful.</i>

(d) By inserting ལྟ་ཅང་ *Very*, immediately before the adjective, or by adding བྲག་ཚོད་ *Very*, to the adjectival root :—

བོད་སྐད་ལྟ་ཅང་དཀའ་ལས་ཁག་པོ་རེད།	<i>Tibetan is very difficult.</i>
ད་ལྟ་གནས་ཚེ་བྲག་ཚོད་རེད།	<i>The weather just now is very hot.</i>

Certain other adverbs may be inserted in the same way when the sentence is a negative one. Ex. :—

འདི་བད་དེ་འོས་པོ་མ་རེད།

This is quite (or absolutely improper.

ཁོ་ཚུ་ནས་འགྲིག་པ་ (or འགྲིག་གི་)

He is not right at all.

མི་འདུག།

སྐད་ཆ་དེ་མ་ནས་དངོས་ནས་མ་རེད།

That statement is not at all true.

III.—THE COMPARATIVE DEGREE.

(a) To express this Tibetans make use of the postpositions ལས་ LÄ, in the Colloquial, and ལས་ or བས་ PÄ (བས་ wÄ, after vowels, or final ང་, ར་, or ལ་) in Literature, signifying *Than*, or *More than*, but they so manipulate the sentence as to place first the object with which the subject is being compared, then the postposition, next the subject, then the adjective in its positive degree, and lastly the verb. Ex. :—

ཁང་པ་དེ་ལས་འདི་མཐོ་པོ་རེད།

*This house is higher than that one.
Literally, Than that house this high is.*

འབྲས་ལྗོངས་ (pronounced *Den-jong*)

Tibet is colder than Sikkim.

བས་ (or ལས་) བོད་ཡུལ་གང་མོ་ཡིན།

འཛིག་དྲིན་པ་ལས་ཚོས་སེམས་ཅན་དགའ་བ་རེད།

A religious man is happier than a worldlying.

ཟ་ཚོས་མཁན་ཚོ་བས་ནང་དོན་ཅན་ཚོ་དགའ་གི་རེད།

Philosophers are happier than ritualists.

མཁན་པོ་ཚོ་ལས་སྦྱོར་ཚེན་པ་ཚོ་དགའ་བ་འདུག།

Ascetics (meditators) are happier than professors.

(b) When there is no expressed object with which to compare the subject, an object may be supplied by means of འདི་ THIS or

དེ་ THAT. EX. :—

འདི་ལས་མཐོ་པོ་འི་ཁང་པ་ཞིག། *A higher house than this.*

དེ་ལས་མགྲོགས་པོ་འི་དྲ་ཞིག། *A fleetier horse than that.*

འདི་ལས་གྲོས་ལྷག་པ་ཞིག། *A counsel exceeding this.*

(c) In the Colloquial the comparative degree of certain common adjectives has a special form. For instance, the comparative of ཡག་པོ་ *Good*, is ཡག་ག་ *Better*; of མང་པོ་ *Much*, it is མང་ང་ *More*; of སྤྲོས་པོ་ *Thick*, it is སྤྲོས་པ་ *Thicker*; of ཆེན་པོ་ *Large, big, great*, it is ཆེ་བ་ *Larger, bigger, greater*. Even with them the same construction in ལས་ is employed. Ex. :—

ཁང་པ་དེ་ལས་འདི་ཆེ་བ་རེད། *This house is larger than that one.*

ཁྱོད་ཀྱི་དཔེ་ཆ་ལས་ངའི་དཔེ་ཆ་ཡག་ག་རེད། *My book is better than yours.*

(d) The particle belonging to an adjective is sometimes vulgarly conjugated, *i.e.* transmuted into གི་, གྱི་, or ཀྱི་, according to the rule with reference to the last letter of the root. It is better, however, to avoid this. Ex. :—

སྐྱེ་དམན་འདི་དྲེན་དྲེན་མཛོས་པོ་རེད་ may be rendered *This woman is indeed pretty.*
མཛོས་ཀྱི་རེད།

ཆང་འདི་ཡག་པོ་མ་རེད་ may be rendered *This wine is not good.*
ཡག་གི་མ་རེད།

ཁང་པ་དེ་ལས་འདི་ཆེན་པོ་རེད་ may be rendered *This house is larger than that one.*
ཆེ་གི་རེད།

But not where ཡོད་པ་, etc., has the sense of *To have*. Ex. :—

མི་དེ་ལས་འདི་ལ་གྲོགས་པོ་སྐུལ་པ་

This man has wiser friends than that one.

འདུག། not མཁས་ཀྱི་འདུག།

IV.—THE SUPERLATIVE DEGREE.

(a) To express this a universal comparison is resorted to, the subject being placed, at option, either before or after the expression used for the universal comparison. This latter may take numerous forms such as :—

ཚང་མ་ལས་

ཐམས་ཅད་ལས་

གང་ག་ལས་

སྐྱང་ཁ་ལས་

ཀུན་ལས་ (Literary)

ཚང་མའི་ནང་ནས་

ཐམས་ཅད་ཀྱི་ནང་ནས་

གང་གའི་ནང་ནས་

སྐྱང་ཁའི་ནང་ནས་

ཀུན་གྱི་ནང་ནས་ (Literary)

ཚང་མའི་དཀྱིལ་ནས་

ཐམས་ཅད་ཀྱི་དཀྱིལ་ནས་

གང་གའི་དཀྱིལ་ནས་

སྐྱང་ཁའི་དཀྱིལ་ནས་

ཀུན་གྱི་དཀྱིལ་ནས་ (Literary)

Than all.

From among all.

From among all.

Ex. :—

ལྷ་མ་དེ་ཐམས་ཅད་ལས་སྐུལ་པ་རེད།

or :—

ཐམས་ཅད་ལས་ལྷ་མ་དེ་སྐུལ་པ་རེད།

That lama is the most learned (of all).

སྒྲང་ཁ་ལས་དྲ་འདི་མགྲོགས་ཀྱི་རེད།

This is the swiftest horse.

སྒྲུང་ལག་ཚང་མའི་དགྱིལ་ནས་དོ་འདི་རིན་
ཐང་ཆེ་བ་རེད་ or ཆེ་གི་རེད་ (or
ཆེ་ཤོས་རེད།) |

*This stone is the most valuable of
all well secured things.*

རིན་པོ་ཆེ་ or ལྷ་བའི་ཁས་ས་སྒྲང་ཁའི་
དགྱིལ་ནས་གསེར་ནི་རྩ་ཆེན་པོ་ (or
ཆེ་གྱི་) རེད།

*Gold is the most precious of all
metals (meltable things).*

N.B.—Note that ཆེན་པོ་ in its conjugated form becomes ཆེ།

(b) Another equally common method of expressing the superlative degree is to affix ཤོ་ SHÖ to the root of the adjective. The order in which the sentence is constructed does not much matter, and even the use of ལས་ (in Literature ལས་, བས་, or བས་) is optional. Ex. :—

དྲ་འདི་མགྲོགས་ཤོས་རེད།

This horse is the fleetest.

རིན་པོ་ཆེའི་ནང་ནས་ (or དགྱིལ་ནས་)
གསེར་རིན་ཐང་ཆེ་ཤོས་རེད།

Gold is the dearest of metals.

If the speaker likes he may insert དེ་ THE, after ཤོས་, thus :—

དྲ་འདི་མགྲོགས་ཤོས་དེ་རེད།

This horse is the fleetest.

དོ་འདི་རྩ་ཆེ་ཤོས་ (དེ་) རེད།

This stone is the most valuable.

N.B.—རིན་པོ་ཆེའི་, like many other words in *MS.*, is often abbreviated into རིནྟོའི།

ལྷ་ས་གྲོང་ཁྱེར་ཚང་མའི་དགྱིལ་ནས་ལྲད་
པར་དུ་འཕགས་ཤོས་ (དེ་) རེད།

*Lhasa is the most transcendent of
cities.*

N.B.—ཐམས་ཅད་ is often abbreviated into ཐོད་, and འཕགས་ into འཕཏ།

(c) Yet another expression used to indicate the superlative idea is མཚོག་ CH'Ō', signifying *The best, The most*, etc. It is a Literary word, and only rarely comes into the Colloquial. It may be either prefixed or affixed to the word that it qualifies, and when prefixed should be put in the genitive case. *Ex.* :—

མཚོག་གི་བདག།	<i>The chief noble or lord.</i>
མཚོག་གི་ས།	<i>The chief mother : the goddess Dölma.</i>
མཚོག་གི་ལྷུག་ས།	<i>The principal woman in a family.</i>
མཚོག་གི་མཚོག།	<i>The best of the best.</i>

In Literary Tibetan the substantive is put in the genitive case when མཚོག་ is affixed. *Ex.* :—

བཟང་པོའི་མཚོག།	<i>The best among the good or noble.</i>
དམ་པའི་མཚོག།	<i>The holiest.</i>
དགོན་པའི་མཚོག།	<i>The Chief of Rarities ; the rarest Being or Object ; the Supreme Being.</i>
འཕགས་པའི་མཚོག།	<i>The sublimest, most excellent.</i>
མའི་མཚོག།	<i>The best or greatest of men.</i>
སཤམ་པའི་མཚོག་ཚོ།	<i>The wisest or most learned.</i>

In the Colloquial མཚོག་, if used at all, is sometimes prefixed and sometimes affixed, but neither it nor the substantive is put in the genitive case. *Ex.* :—

མཚོག་སྐྱོང་།	<i>The Chief Protector.</i>
དགོན་མཚོག།	<i>Anything excellent of its kind ; also an abbreviation of དགོན་པའི་མཚོག།</i>
མཚོག་དགའ།	<i>The highest joy, rapture, bliss.</i>
འཕགས་མཚོག།	<i>The noblest, sublimest.</i>
རོ་མཚོག།	<i>The most excellent taste, delicious.</i>
མཁས་མཚོག་ཚོ།	<i>The wisest, most learned.</i>
གཞུང་མཚོག་ཚེན་པོ།	<i>The very utmost attention.</i>
སྐྱེ་བུ་མཚོག་ or སྐྱེ་མཚོག།	<i>The Chief of Beings, Buddha.</i>
མི་མཚོག་ཁྱོད།	<i>Thou best of men !</i>

མཚོག་ is also used thus in Literary Tibetan :—

མཚོག་དང་སྤྱན་མོང་།	<i>Nobles and commonalty.</i>
མཚོག་དང་ཕལ་པ།	<i>The great and the vulgar.</i>
མཚོག་དམན།	<i>Great and small.</i>
ཤིན་ཏུ་མཚོག།	<i>The very excellent or superior.</i>

V.—OTHER METHODS OF COMPARISON.

The Tibetan rendering of English phrases constructed with As...As, may be illustrated thus :—

ང་ལ་དེ་ནས་གང་མང་ཞིག་ (or ག་རེ་མང་	<i>Please give me as much (or many) of that as possible.</i>
ཞིག་, or གང་ཞིད་ཅིག་, or གང་ཞེ	
ཞིག་, or ག་རེ་ཞེ་ཞིག་) གནང་རོགས་	
གནང་།	

ཁྱོད་ཀྱིས་ང་ལ་དེ་ནས་ག་རེ་གནང་ཐུབ་པ་དེ་
ད་ག་རང་གནང་རོགས་གནང་། *Please give, etc.*

or :—

ང་ལ་དེ་ནས་གནང་ཐུབ་པ་དེ་ད་ག་རང་
གནང་རོགས་གནང་། *Please give, etc.*

ཁྱོད་པ་གི་ཁང་པ་ཐུག་ (or ཐུག་ལ་, or
བར་དུ་) ཡོང་གི་ཡིན་པས་ or
Literary ཡིན་ནས། *Will you come as far as to yonder house ?*

ལས་ཀ་འདི་པ་གི་ཁང་པ་དག་ག་ཙཿཞིག་
ལ་འགྲོ་གི་འདུག། *This road goes about as far as to that house.*

པ་གི་ཤིང་ལྗོང་མཐོ་པོ་ཡོད་པ་ཙཿད་ག་
རང་འདི་ཡང་ཡོད། *As high as that tree-trunk is (may be) this one also is.*

ངས་རྒྱས་ཡོད་པ་བཞིན་ (or ནང་བཞིན་,
or འདྲ་པོ་) ཡིན་ན་དེ་ད་ག་རང་ཡིན། *As far as I know, that is so :
Literary, If it be according to the knowledge I possess, it is just like that.*

ཁོ་ལངས་མ་ཐག་ (or མ་ཐག་དུ་, or
མ་ཁད་ or མ་ཁད་དུ་) ངས་མི་མདའ་
བརྒྱབ་སོང་། *As soon as he rose I fired.*

ངའི་དཔེ་ཆ་ (དེ་) ཁྱོད་ཀྱི་དཔེ་ཆ་དང་
ལོགས་ཉེས་གཅིག་གི་རེད། *My book is as good as yours :
Literally, My book is equally good-bad with yours.*

§ 31.—THE PRONOUN.

I.—PERSONAL PRONOUNS.

(a) I.

ང་
ང་རང་ } Commonest forms in Colloquial.

- བདག་ Expressive of humility. Chiefly used in Tsang.
Like Persian *بند* *Bandeh*.
- ང་ང་ང་ }
ང་ང་ང་ } Emphatic forms.
- ཨ་ཕོང་ *This old fellow or chap.* Used by the speaker
in reference to himself, but only in a comic
way.

The following are Book-terms :—

- བདག་ }
སྐྱན་ }
སྐྱན་ང་ } Expressive of humility.
བདག་ང་ }
བདག་ཉིད་ }
བདག་ནི་ }
ང་ཉིད་ }
ང་ནི་ } *I myself.*
- ཁོ་ཕོ་ (masc.) } *This one, This person, This individual.*
ཁོ་ཚེ་ (fem.) } Used by the speaker with reference to
himself or herself.
- ང་ཁོ་ན་ *I myself, I alone.*
- བདག་ཁོ་ན་ Humble form of foregoing.

The following are Colloquially used by the Kyrong-pas, or Nipāl Frontier Tibetans :—

- ངེད་ངང་ Pronounced almost like ཡི་ངང་ *I myself.*
- ཁྱ་ངང་ *We ourselves*

(b) THOU.

- ཁྱོད་ }
ཁྱོད་ང་ } Common Colloquial forms.

The genitive of ཁྱོད་ is either ཁྱོད་ཀྱི་, or ཁྱོད་ཅེད་ *Thy, Thine* :
and the Agentive is either ཁྱོད་ཀྱིས་ or ཁྱོད་ཅེས་ *By thee*.

ཁྱོད་ }
ཁྱོད་རང་ } Colloquial honorifics.
ཉིད་ Used in official correspondence.
ཉིད་རང་ (pl. ཉིད་ཅག་) met with in dialects.

ཁྱོད་ }
ཁྱོད་ཉིད་ } Polite Literary forms.
ཁྱོད་ཁོ་ན་ }
ཁྱོད་ལྟོ་པ་ } Literary honorific
ཁྱོད་ཉིད་ }
ཁྱོད་ཁོ་ན་ } Other Literary forms.

(c) HE, or SHE.

ཁོ་ }
ཁོ་རང་ } Common Colloquial forms.

The genitive of ཁོ་ is either ཁོ་དེ་, or ཁོ་ཅེད་ *His*, and the
agentive is either ཁོས་, or ཁོ་ཅེས་ |

ཁོ་ }
ཁོ་རང་ } Polite forms, Literary and Colloquial.
ཁོ་ལྟོ་པ་ } Honorific form, Literary and Colloquial.
ཁོ་པ་ }
ཁོ་པ་ }
ཁོ་ས་ }
ཁོ་ཉིད་ }
ཁོ་ཉིད་ } Literary forms.
ཉིད་ }

Other forms for SHE :—

མོ་
མོ་རང་ } Colloquial.

The genitive of མོ་ is either མོའི་ or མོ་རིའི་, and the Agentive is either མོས་, or མོ་རིས།

(d) IT.

There is no special term for this pronoun. It is often not rendered at all. Ex. :—

དྲ་འདི་ངའི་རིང་བས། ལགས་རེད།   *Is this my horse? Yes, it is.*

ངའི་སྐུ་གྲ་ག་པ་ཡོད་ or འདུག།   *Where is my pen? It is broken.*

བཅག་ག་རེད།

If used at all it is generally rendered by དེ་, or དེ་རང་ Ex. :—

ཁྱིའི་རིའི་སྐུ་གྲ་འདིར་ or འདི་རྩ་འདུག།   *Here is your pen: its point is broken.*

རིའི་རྩ་བཅག་ག་རེད།

Usually Pronouns are not repeated in ordinary conversation after the first reference.

(e) REFLEXIVES.

རང་ *Self, One's self*, is the commonest expression, both in the Colloquial and in Book-language. Other Book-terms with the same meaning are :— *བདག་, ཉིད་, རང་ཉིད་, and བདག་ཉིད།*

II.—DECLENSION OF PERSONAL PRONOUNS.

This follows the same rules as apply in the case of Substantives. Ex. :—

<i>Singular.</i>			<i>Plural.</i>	
Nom. } Voc. } Acc. }	ང་ I.		ང་ཚོ་ We.	
Gen.	ངའི་ <i>Of me.</i>		ང་ཚོའི་ <i>Of us.</i>	
Agent.	ངས་ <i>By me.</i>		ང་ཚོས་ <i>By us.</i>	
Dat.	ང་ལ་ <i>To me.</i>		ང་ཚོ་ལ་ <i>To us.</i>	
Loc.	ང་ན་ <i>On me.</i>		ང་ཚོ་ན་ <i>On us</i>	
Per.	_____		_____	
Mod.	ང་དང་ <i>Against me.</i>		ང་ཚོ་དང་ <i>Against us.</i>	
Abl.	ང་ལས་ <i>Than me.</i>		ང་ཚོ་ལས་ <i>Than us.</i>	
Term.	{ ངའི་ཕྱོགས་ལ་ <i>Towards me.</i>		ང་ཚོའི་ཕྱོགས་ལ་ <i>Towards us.</i>	
	{ ང་ནས་ <i>From me.</i>		ང་ཚོ་ནས་ <i>From us.</i>	
Nom. } Voc. } Acc. }	ང་རང་ I.		ང་རང་ཚོ་ We.	
Gen.	ང་རང་གི་ <i>Of me.</i>		ང་རང་ཚོའི་ <i>Of us.</i>	
Agent.	ང་རང་གིས་ <i>By me.</i>		ང་རང་ཚོས་ <i>By us.</i>	
Dat.	ང་རང་ལ་ <i>To me.</i>		ང་རང་ཚོ་ལ་ <i>To us.</i>	

And so forth.

Nom. } Voc. } Acc. }	ཁྱོད་ <i>Thou.</i>		ཁྱོད་ཚོ་ <i>You.</i>	
Gen.	ཁྱོད་ཀྱི་ <i>Of thee, Thy.</i>		ཁྱོད་ཚོའི་ <i>Of you, yours.</i>	
Agent.	ཁྱོད་ཀྱིས་ <i>By thee.</i>		ཁྱོད་ཚོས་ <i>By you.</i>	

And so forth.

Or:—				
Gen.	ཁྱོད་རེའི་ <i>Of thee, Thy.</i>		ཁྱོད་ཚོའི་ <i>Of you, yours.</i>	
Agent	ཁྱོད་རེས་ <i>By thee.</i>		ཁྱོད་ཚོས་ <i>By you.</i>	

ཁྱོད་རང་ *Thou*, is declined like ང་རང་ I.

Nom.	}	ཁོ	<i>He.</i>		ཁོ་ཚོ	<i>They.</i>
Voc.						
Acc.						
Gen.	}	ཁོའི་	<i>Of him, His.</i>		ཁོ་ཚོའི་	<i>Of them, Their.</i>
		ཁོ་རེའི་				
Agent.	}	ཁོས་	<i>By him.</i>		ཁོ་ཚོས་	<i>By them.</i>
		ཁོ་རེས་				

And so forth.

ཁོ་ *He*, is declined like ང་རང་ *I*.

མོ་ *She*, is declined like ཁོ་ *He*.

ཕྱན་ *This humble one*, has for genitive གྱི་, and for Agentive གྱིས།

བདག་ *This humble one*, has for genitive གི་, and for Agentive གིས།

All those ending in བ་, བ་, མ་, ཉ་, and ང་ are declined like ང་ *I*.

Those ending in ད་ are declined like ཁོད་ *Thou*, save as regards the forms in རེ།

N.B.—Plural Nouns do not take the plural sign ཚོ་ if from the context it is clear that plurality is intended [See § 29 B, 2 (e)], but plural Pronouns always take the sign, except when they are qualified by Numeral Adjectives.

EXAMPLE :—

ང་བཞི་ *We four.*

ང་རང་ལྔ་ *We five.*

III. THE REFLEXIVE PRONOUN.

The following are examples of རང་ SELF, ONE'S SELF, used reflexively :—

ངས་རང་དག་སེམས་ཚིན་པོར་ངོ་ཤེས་ན་
དཀོན་མཚོག་ལ་སཐོང་གི་ཡིན།

If I know myself spiritually I shall see God.

ངས་དཀོན་མཚོག་ལ་དག་སེམས་ཚིན་པོར་
སཐོང་ན་རང་ངོ་ཤེས་ཀྱི་ཡིན།

If I see God spiritually I shall know myself.

ཀྱེ་མི་རང་ངོ་ཤེས་ཤིག།

Man, know thyself.

མི་བསད་མཁན་དེས་རང་བསད་པ་རེད།

The murderer has killed himself.

ཁྱོད་རེས་དངུལ་རང་ལ་བཞག་ག་ཡིན་པས་
or ཡིན་ནམ།

Did you keep the money for yourself?

དོན་དེ་རང་ནས་བྱུང་།

The idea originated from myself.

ཁྱིས་རྩམ་ཁོག་རང་གི་ཕྱོགས་ལ་འཐེན་
སོང་།

The dog pulled the bone towards itself.

སེམས་ཉིད་ (or རྒྱུ་ལ་པ་) གཅིག་པོ་རང་
ངེས་པར་ངོ་ཤེས་ཀྱིན་འདུག།

The soul alone really knows itself.

མི་གཞན་པ་ཚོ་རང་ཚོ་འི་གནས་ཚུལ་གཞན་
པ་ཚོ་འི་ནང་ལ་སྐྱུལ་གྱི་འདུག།

Other men are ourselves incarnate under other conditions.

(ii) The following are Literary :—

སྐྱུས་ཀྱང་རང་གི་ནང་ (or better,
ཟློའདོད་) ཉམས་གཏམ་བྱེད་པ་དེས་རང་
གི་གྲགས་པ་འདོད་པ་རེད་ or འདོད་
ཀྱི་འདུག་, or འདོད་དོ།

He that speaketh of (from) himself, seeketh his own glory (John vii. 18).

ང་ནི་རང་བཞིན་ནས་མ་བྱུང་།

I am not come of myself (John vii. 28).

Or better :—

ང་ནི་རང་གི་ཚིན་དུ་ (or དོན་དུ་) ཡོང་
བ་མིན།

I am not, etc.

ངས་ནི་རང་བཞིན་ནས་ཅི་ཡང་བྱེད་མི་བྱུབ།

*I can of mine own self do nothing
(John v. 30).*

Or better :—

ངས་ང་རང་གི་མགུ་ནི་ཅི་ཡང་བྱེད་པར་
མི་རྒྱས་སོ།

I can, etc.

ངས་ཀྱང་རང་གི་བྲིམས་མི་གཙོད་དོ།

*I judge not mine own self (1 Cor.
iv. 3).*

Or better :—

ངས་ང་རང་རང་གི་ཕྱོང་ལ་བྲིམས་མི་གཙོད་
དོ, or བྲིམས་གཙོད་མི་བྱའོ or གཙོད་
ཀྱི་མེད།

I judge not, etc.

ཁྱེད་རང་གི་དོན་དུ་ཅི་ཟེར།

*What sayest thou of thyself (John
i. 22).*

Or better :—

ཁྱེད་རང་གི་སྐོར་ལ་ལབ་གྱུ་ཅི་ཡོད།

What sayest, etc.

འདི་ཁྱེད་རང་གིས་འདྲི་འཇམ།

*Askest thou this of thyself? (John
xviii. 34).*

Or better :—

ཁྱེད་ཀྱིས་འདི་ཁྱེད་རང་གི་སྐོར་འདྲི་ལས་
དྲི་བ་མིན་ཅོ།

Askest thou this, etc.

སྤུ་ཡང་རང་གིས་རང་མཐོ་བར་བྱེད་ན་
དམའ་བར་བྱེད་པར་འགྱུར། སྤུ་ཡང་
རང་གི་རང་དམའ་བར་བྱེད་ན་མཐོ་བར་
བྱེད་པར་འགྱུར་རོ།

*Whosoever shall exalt himself shall
be humbled ; and whosoever shall
humble himself shall be exalted
(Matt. xxiii. 12).*

IV.—COMPOUNDS IN རང་ RANG.

(a) རང་ frequently forms the first part of a compound. Ex. :—

རང་ཉིད།	<i>Self ; One's self.</i>
རང་སེམས།	<i>One's own soul.</i>
རང་རེ།	<i>Each ; each respectively ; Hon. for you.</i>
རང་རེའི་སྐྱེ་ཐག།	<i>Each has hold of his own leading-string (D).</i>
རང་རེས་བརྩུང་།	
རང་རེའི་སྒོ་བྱང་ན།	<i>Each at his own door.</i>
རང་ལྷགས་ལ།	<i>Spontaneous ; of itself.</i>
རང་ལྷགས་ཀྱིས།	<i>Spontaneously.</i>
རང་བྱུང་།	<i>Self-sprung.</i>
མ་རིག་པའི་དབང་གིས་ཡུགས་ནི་རང་ཁོ་ ན་འཕྲུང་བར་བྱས་སོ།	<i>By ignorance one's future was of its own self destroyed.</i>
བྱམས་པ་རང་དོན་མི་བྱེད།	<i>Love seeketh not its own (N.T.). Bringeth not about its own ends.</i>
Or better :—	
བྱམས་པ་རང་དོན་བྱེད་ཀྱི་མི་འདུག།	<i>Love, etc.</i>
ང་རང་འབྱུང་ཁང་ལ་འགོ་གི་ཡིན།	<i>I shall go to the house of my own accord.</i>
རང་གཉིས་སྟེན་ལ་འདྲི་ནས་འགོ་འོ།	<i>Let us (the two of us) go hence together.</i>
རང་རིག་རང་གསལ་རང་བདེ་གསུམ།	<i>One's own perception, intelligence, and happiness, three things (D).</i>
རང་སྟོབ་རང་གིས་གཙོད་ཀྱི་རེད།	<i>You will take your own life (D).</i>

(b) རང་ also often forms the second part of a compound. Ex. :—

པོ་རང་།		<i>An unmarried man.</i>
མོ་རང་།		<i>A spinster ; a woman by herself.</i>
དེ་རང་།		<i>The very same, exactly, quite so.</i>
ད་ལ་རང་ཡིན་	}	<i>It is just so ; it is precisely so.</i>
དེ་རང་ཡིན་		
སྤྲེལ་མོ་རང་།		<i>Quite early in the morning.</i>
ཉེ་པོ་རང་	}	<i>With negative—Not much, Not many.</i>
ཉེ་པོ་རང་		
མང་པོ་རང་		
ང་དང་ཕྱད་པ་རང་གིས།		<i>By the mere (just by) meeting with me.</i>
མི་རང་།		<i>A man all by himself ; just a man.</i>

V.—POSSESSIVE PRONOUNS.

1.—ORDINARY PERSONAL PRONOUNS.

(a) Possessive Pronouns are formed by putting the Personal Pronouns in the Genitive case. They may either precede or follow the noun or object in respect of which possession is predicated. Ex. :—

དེ་ངའི་འབྲུག་སྐད་རེད།   *That is my thunder.*

Or :—

འབྲུག་སྐད་དེ་ངའི་རེད།   *That thunder is mine.*

འདི་ཁྱོད་རེའི་ཚོག་མཛོད་རེད།   *This is your dictionary.*

Or :—

ཚོག་མཛོད་འདི་ཁྱོད་རེའི་རེད།   *This dictionary is yours.*

(b) In some works it is stated that the Possessive case may also be formed by affixing ཅན་ to the shorter forms of the Personal Pronouns.

Thus, ང་ཅན་ *My, mine, of me ;* ཁོ་ཅན་ *His, of him,* and so forth. If

this be so, it must be a very obscure Literary usage. If an Ü-pa heard or saw the expression ང་ཅན་, it would probably raise in his mind the idea of *egoism, selfishness, etc.*, and not that of the Possessive case as associated with the first person. Compare the phrase ང་གྲུལ་ཅན་, *I the chief, i.e., possessed of pride, i.e., proud.*

So, also, the expression ལྷ་མ་མ་ཉི་འཁོར་ལོ་ཅན་, said to be the the equivalent of ལྷ་མའི་མ་ཉི་འཁོར་ལོ་ *The Lama's prayer-wheel*, probably means *The Lama with, or possessed of, the prayer-wheel.*

2.—REFLEXIVE POSSESSIVE PRONOUNS.

These are merely the Reflexive Pronouns put in the Genitive case. They then signify ONE'S, ONE'S OWN, MY OWN, THY OWN, THINE OWN, HIS OWN, HER OWN, ITS OWN, OUR OWN, YOUR OWN, THEIR OWN, according to the pronoun, either expressed or implied, to which, in the same sentence, they respectively refer back.

COLLOQUIAL EXAMPLES :—

ངས་རང་གི་དྲ་ལ་ཞེན་གྱི་ཡིན།	<i>I shall ride my own horse.</i>
ང་ཚོས་རང་ཚོ་འི་ཁ་ལལ་བརྗོད་གོས་ཀྱི་ ཡོད།	<i>We shall have to cook our own food.</i>
ཁྱོད་རེས་རང་གི་གཡོག་པོ་འབྲིད་ཡོང་གི་ ཡིན་པས་ or Literary ཡིན་ནས།	<i>Will you bring your own servant?</i>
ཁྱོད་ཐོད་ཀྱིས་རང་ཚོ་འི་གྲི་ཚོ་དང་གཤམ་ཚོ་ ཚོ་དང་ཐུར་མ་ཚོ་འབྲུར་དགོས་ཀྱི་རེད།	<i>You must all bring your own knives, forks and spoons.</i>
Or :—	
ཁྱོད་སོ་སོས་རང་གི་གྲི་དང་གཤམ་ཚོ་དང་ ཐུར་མ་འབྲུར་དགོས་ཀྱི་རེད།	<i>Each of you must bring his own knife, fork and spoon.</i>
ཁོས་རང་གི་བསོད་བདེ་ཉ་གོ་བ་མ་རེད།	<i>He did not realize his own good luck.</i>
ཁོ་ཚོས་རང་ཚོ་འི་སྲིང་ཚོ་བཤད་བྱུང་གྱི་ མ་རེད།	<i>They cannot tell their own names.</i>

མི་རེ་རེས་ (or མི་སོ་སོས་) རང་གི་ཚུ་
ཚོན་འཁོར་ལོ་བརྟན་ཤོས་ཡིད་ཚེས་ཀྱི་
འདུག།

*Every man believes his own watch
is the most accurate.*

ཁོ་ཕྱམས་ཅད་རང་ཚོ་འི་གོང་གསེབ་ནས་
ཐོན་སོང་།

*They have all cleared out of their
own village.*

ཁང་པ་རེ་རེ་ལ་རང་གི་སྒྲིང་དགའ་ཡོད།

*Every house has its own park
(compound).*

ང་རང་གི་ཨ་མས་ང་ (ལ་) ཡི་གོ་
བསྐྱབས་བྱུང་།

My own mother educated me.

In honorific form :—

ང་རང་གི་ཡུམ་སྐྱུ་བཞེགས་ཀྱིས་ང་ཕྱག་
བྱིས་བསྐྱབ་བ་གནང་ཡོད།

My own mother, etc.

ཁོ་རང་གི་བསོད་བདེའི་བཟོ་མཁན་དེ་ཡིན་
པ་རེད།

*He was the architect of his own
good fortune.*

གནས་མོ་རེ་རེས་རང་གི་ཕྱག་མ་ཡག་ཤོས་
ཡིན་བསམ་གྱི་འདུག།

*Every housewife thinks her own
broom is the best.*

ཁོ་རང་གི་སྣིང་ཅུས་ཀྱི་རྒྱུ་གྱིས་མགོ་ཐོན་
བྱུང་།

*He succeeded because of his own
diligence.*

The following are Literary :—

ཁོང་རང་གིས་ངེད་ཚོ་འི་སྤྲིག་པ་ཚོ་རང་གི་
སྐྱུ་ལུས་ལ་ཤིང་གི་ཁར་འཁུར་དེ།

*He himself bearing our sins in
his own body upon the tree
(1 Peter ii. 24).*

སྐྱུ་ཡང་ཁོ་རང་གི་སྤོལ་འདོད་ནས་བྱེད་པ་
དེས་རང་གི་གྲགས་པ་འདོད་ཀྱི་འདུག།

*He who speaks of himself seeks his
own glory (John vii. 18).*

ཁོང་ནི་རང་གི་རྒྱལ་ཁབ་སུ་བྱོན་ཀྱང་།

He came to his own kingdom, but his own subjects received him not (John i. 11).

ཁོང་རང་གི་འབངས་རྣམས་ཀྱིས་མ་

བཀུར་རོ།

བྱས་པ་རང་དོན་བྱེད་ཀྱི་མི་འདུག།

Love seeketh not her own (1 Cor. xiii. 5).

རང་སློབ་རང་གིས་གཙོད་ཀྱི་རེད།

You will take your own life (D).

རང་ལ་བྱ་མེད་ན།

If one have no son of his own (D).

VI.—DEMONSTRATIVE PRONOUNS.

These may also be called Distinguishing Adjectives. The commonest are འདི་ THIS, and དེ་ THAT, as to which see § 27.

The following are also common :—

འདི་རང་   *This very, This same.*

དེ་རང་   *That very, That same.*

འདི་ཀ་རང་   *This particular.*

དེ་ཀ་རང་   *That particular.*

ད་ག་རང་

དག་ག་རང་

དག་ག་

That very ; that precisely ; just so ; like that, thus ; so ; just that.

Also the following :—

ཕ་གི་   *That over there, Yonder (far off).*

ཉ་གི་   *That just there (nearer).*

ཡ་གི་   *That up there.*

མ་གི་   *That down there.*

These latter may be used just as they stand, or they may be put in the genitive case. Whichever method is adopted, they precede the noun that they distinguish, and they may be used with or without དེ་

Also the following:—

འདི་ཏྲ་
དེ་ཏྲ་ } *Such, such as.*

EXAMPLES :—

འདི་སྐྱ་ཡིན།

Who is this?

དེ་སྐྱ་ཡིན།

Who is that?

འདི་ངའི་སྐྱུན་ (ཀྱལ་) ཡིན།

This is my brother, or sister.

དེ་ངའི་སྐྱུན་བདག་ཡིན།

That is my master.

སྐྱུ་བྱུ་དེ་རང་གིས་ཁྱོད་སློབ་གནང་གི་རེད།

That same gentleman will employ you.

ང་ལ་དེ་ནས་གནང་བྱུ་བ་པ་དེ་ད་ག་རང་
གནང་རོགས་གནང་།

Please give me what you can of that : literally, what you can from that, just that please give.

ལམ་ཀ་འདི་པ་གི་ཁང་པ་དག་ག་ཙམ་ཞིག་
ལ་འགོ་གི།

This road goes as far as to that house : literally, this road to that house, about just that, goes.

ལའི་ལམ་ཀ་ག་འདྲས་ཡོད་པས།

What is the road like to the pass?

ལགས་གཟར་གཟར་དང་ཀྲོག་ཀྲོག་དག་ག་
རེད།

Very steep and crooked, just like that.

དག་ག་ཚ་ནས་ (or མ་ནས་) མི་ཡོང་།

That won't do at all : literally, like that will not come at all.

ད་ག་རང་ཡིན།

That is so.

པ་གི་རིའི་མིང་ལ་ག་རེ་ཟེར་གྱི་ཡོད།

What is the name of that hill away yonder?

Or :—

པ་གི་ (or པ་གི་རི་) རི་དེའི་མིང་ལ་ག་
རེ་ཟེར་གྱི་ཡོད།

What is the name, etc.

མ་གྱི་རོང་ཆེན་པོ་འི་སིང་ལ་གྲོ་མ་ཟེང་གྱི་

The name of that big valley down there is Do-mo (Chūmbi).

འདུག།

ཁྱེད་རེས་སིང་འདི་དྲ་སློན་ལ་བྲོ་མ་ཟེང་ངམ།

Have you ever heard such a name before?

The Literary equivalents for most of the above are :—

འདི་	<i>This.</i>	འདི་རྣམས་	<i>These.</i>
དེ་	<i>That.</i>	དེ་རྣམས་	<i>Those.</i>
འདི་ནི་	} <i>This very ; This same.</i>	དེ་ནི་	} <i>That very ; That same.</i>
འདི་ཉིད་		དེ་ཉིད་	
འདི་རང་		དེ་རང་	
འདི་ཁོ་ན་		དེ་ཁོ་ན་	
འདི་ཁོ་ན་ཉིད་		དེ་ཁོ་ན་ཉིད་	
འདི་ཀ་	} <i>This particular.</i>	དེ་ཀ་	} <i>That particular.</i>
འདི་ག་		དེ་ག་	
འདི་ཀ་རང་		དེ་ཀ་རང་	
ཚུ་ཁ་	} <i>This here.</i>	ཕ་མི་	} <i>That there.</i>
ཚུ་མི་		ཕ་གྱི་	
མ་གྱི་		འོ་ནི་	
འོ་ནི་		འོ་	
			<i>That.</i>
འདི་འདྲ་བ་	} <i>Such, Such as.</i>		
དེ་འདྲ་བ་			
འདི་ལྟར་			
ཞེས་བྱ་བ་	} <i>So named, Named.</i>		
བྱ་བ་			

{ Save མ་གྱི་ and ཕ་གྱི་ these are not used in Ü, or Tsang.

EXAMPLES :—

ང་དང་མིང་ (or མཚན་) འདི་ཞེས་བྱ་བ། *I and one so named ; I and so and so.*

ཀེ་རེ་ནི་པ་སི་མོན་བྱ་བ་ཞིག་ཞིང་ནས་ཡོངས་
པ་ལས་དེ་བཟུང་ནས། *They laid hold upon one Simon of Cyrene, coming from the country (Luke xxiii. 26).*

ཡང་རྫོམ་གིག། ཤོས་མི་ཚོས་དྲང་ཞིང་
བཟང་བོ་ཡ་རྒྱ་དུ་དཔའི་གོང་ཁྱེད་ཨ་རི་
མ་གྲུ་ཡ་པ་ཡོ་སྐབ་བྱ་བ། *And behold, a man named Joseph, who was a councillor, a good man and a righteous, of Arimathea, a city of the Jews (Luke xxiii. 50).*

ང་འདི་ལྟར་ཡིན། *Such as this am I (D).*

VII.—THE RECIPROCAL PRONOUN.

གཅིག་གཅིག། ONE ANOTHER ; EACH OTHER.

EXAMPLES :—

ཁོ་ཚོ་གཅིག་གིས་གཅིག་བྱས་པོ་བྱས་
སོང་། *They loved each other.*

རྫོ་ལུ་མ་སྐྱུ་གཞོགས་ཚོ་གཅིག་ལ་གཅིག་
དགའ་ཚོར་ཆེན་པོར་གཟིགས་སོང་། *The ladies looked at one another mirthfully.*

ཁོ་ཚོ་གཅིག་གི་རྩ་ལ་གཅིག་ཕྱིན་པ་དེ། *They have gone up to each other.*

ཁོ་ཚོ་གཅིག་གིས་གཅིག་གི་དུག་ལོག་ཞིབ་
དཔྱད་བྱས་པ་དེ། *They have scrutinized each other's garments.*

ལྷ་མ་ཚོ་གཅིག་ནས་གཅིག་གིས་ཁ་བདགས་
ཐོབ་བྱང་། *The Lamas received ceremonial scarfs from one another.*

ཁོ་ཚོ་གཅིག་དང་མཉམ་དུ་གཅིག་ཕྱིན་པ་
དེ། *They have gone in company with one another.*

ཁོ་ཚོ་གཅིག་ལ་གཅིག་ཁོ་ལས་བཤད་གྱི་
འདུག།

They are conversing with each other.

ཁྱོད་ཚོ་ཡང་གཅིག་གིས་གཅིག་གི་རྐང་བ་
ལུས་དགོས་གྱི་རེད།

Ye also ought to wash one another's feet (John xiii. 14).

ཁོང་གི་ཉེ་གནས་ཚོ་འི་ནང་ནས་ཁ་ཤས་
གཅིག་ལ་གཅིག་ལ་བ་སོང་།

Some of his disciples said one to another.

VIII.—INTERROGATIVE PRONOUNS.

In the Colloquial these are :—

སྤྱ	plural form	སྤྱ་སྤྱ	WHO ?
ག་རེ་	..	ག་རེ་ག་རེ་	} WHAT ? WHICH ?
གང་	..	གང་གང་	
ག་གི་	..	ག་གི་ག་གི་	WHICH ?

ག་རི་ is more commonly used than གང་

All the above are declinable like nouns.

The Literary equivalents are :—

སྤྱ	}	WHO ?	} These are also declinable like nouns.
གང་			
ཅི་	}	WHAT ?	
གང་			
གང་		WHICH ?	

In simple questions the Interrogative Pronoun is usually placed immediately before the verb. Ex. :—

ཁྱོད་སྤྱ་ཡིན།

Who are you ? (singular).

ཁྱོད་སྤྱ་སྤྱ་ཡིན།

Who are you ? (plural).

འདི་ཅུ་སྲུ་ཡོད།

Who is present?

ལྷ་མ་འདི་ཚོ་སྲུ་སྲུ་རེད།

Who are these Lamas?

དེ་ཅུ་ལྷ་མ་སྲུ་སྲུ་འདུག།

What Lamas were there?

ཁྱོད་ཀྱི་མིང་ལ་ག་རེ་ཟེར་གྱི་རེད།

What is your name?

སྐྱམ་དེ་ག་རེས་བཟོས་པ་རེད།

What is that box made of (by)?

ཁ་ལ་འདི་ཚོ་ག་རེ་ག་རེ་རེད།

What are these loads?

དེ་ཅུ་ཏ་ག་རེ་ག་རེ་འདུག།

What horses were there?

དཔེ་ཆ་འདི་སྲུ་སྲུ་བཏང་ང་རེད།

Who sent this book?

དཔེ་ཆ་འདི་ཚོ་འདི་དྲུག་ལ་ནས་ཁྱོད་ཀྱིས་ག་གི་འདོད་ཀྱི་འདུག།

Which of these books do you want?

If, however, the Interrogative is in the genitive case, it may come either before the verb or before its noun. Ex. :—

པ་གི་ཁང་པ་སྲུ་འདི་རེད་ or པ་གི་སྲུ་འདི་
ཁང་པ་རེད།

Whose house is that?

When, too, the sentence is more complex, the pronoun, though it precedes, need not immediately precede the verb. Ex. :—

ཁྱོད་ཚོ་འདི་ནང་ནས་སྲུ་སྲུ་ང་ལ་རྒྱུ་མེ་སྲུ་རེ་
ཐུབ་ཀྱི་འདུག།

Which of you can give me a rupee?

དྲུག་མཚོག་གི་རྒྱལ་སྲིད་ནི་དཔེ་གང་དང་
སྲུ་བར་བྱུངས།

With what is the Kingdom of God to be compared? (Mark iv. 30).

ཁྱོད་ཚོ་འདི་ནང་ནས་སྲུ་སྲུ་ང་ལ་སྲིག་པ་གཅིག་
འགོལ་བར་བྱས་ཀྱི་འདུག།

Who among you can charge me with any sin?

When the sentence contains an Interrogative Pronoun the Interrogative particle is not usually added to the verb. However, there is no harm in adding it. Ex. :—Digitized by Microsoft

ཁྱོད་ཀྱིས་ག་རེ་བཟོས་ཀྱི་ཡོད་དམ།

What are you building?

ཁང་བ་དེ་སྐྱུས་བཟོས་ཡོང་ or ཡོང་ང་,
or ཡོང་ངས་ or ཡོང་ངས།

Who is going to build that house?

པ་གི་སྐུ་མཁན་པོ་འི་སྐུ་ཚེན་ལ་ག་རེ་བྱ་གི་ཡོད།

What is that abbot's name?

Here may also be mentioned ག་ཚོད་ WHAT MEASURE? It is often used as an adverb, signifying *How much?* but it may also be regarded as an Interrogative Pronoun signifying WHAT? EX. :—

ཆུ་ཚོད་ག་ཚོད་རེད།

What o'clock is it? What is the time, or hour? Literally What water-measure is it.

Also ག་འདྲས་, or གང་འདྲ་ LIKE WHAT, WHAT SORT, WHAT KIND? This is really the adverb *how*, but it is often used as an Interrogative Pronoun in the sense now given. EX. :—

མ་གི་རིང་ཆེན་པོ་འི་ནང་ལ་རེ་དུགས་ག་
འདྲས་འདུག།

What sort of sport (wild animals, game) is there in that big valley down there?

ལྷ་ས་ནས་བཀའ་ཤིས་ལྷུན་པོ་ (or གཞི་
ག་ཚེ་) བར་ལམ་ཀ་བདེ་ལོས་ག་འདྲས་
ཡོད།

What is the road like from Lhasa to Ta-shi-lhüm-po (Shi-ga-tse)?

The Literary equivalent of ག་འདྲས་ is ཇི་ལྟར་, or ཅི་ལྟར་ or ཇི་ལྟ་བུ་, or ཅི་ལྟ་བུ་ or EX. :—

ད་ཅི་ལྟར་བྱས་ན་ལེགས།

What is best to be done now? How best to act now?

སངས་རྒྱས་ཤེས་བྱ་བ་ཅི་ལྟ་བུ་ཡིན།

What sort of Being is the so-called Buddha?

N.B.—ཅི་ is more correct, but ཇི་ is also used interrogatively.

IX.—RELATIVE AND CORRELATIVE PRONOUNS.

A.—Relative Pronouns.

In the Colloquial there is no pronoun corresponding to our Relative Pronoun WHO, the force and effect of which are expressed by turning

what we call the relative clause in the sentence into a kind of adjectival or noun phrase. This is done by adding to the root of the verb the affix མཁན་, which, it will be remembered, may take the Article, Definite or Indefinite. Ex. :—

ལྷག་ཚེ་གསོད་མཁན་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་།

Or :—

ལྷག་ཚེ་གསོད་མཁན་མི་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་།

Or :—

ལྷག་ཚེ་གསོད་མཁན་གྱི་མི་དེ་ཁོས་མཐོང་
འདུག།

མི་བསད་མཁན་དེ་བོས་སྐྱོན་སོང་།

སྐྱུང་ཀུ་བསད་མཁན་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་།

སྐྱུང་ཀུ་བསད་མཁན་མི་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་།

སྐྱུང་ཀུ་བསད་མཁན་གྱི་མི་དེ་ངས་མཐོང་
བྱུང་།

སྐྱུང་ཀུ་བསད་མཁན་མི་དེའི་སྐྱུན་ཆ་ངས་ངོ་
ཤེས་ཀྱི་ཡོད།

སྐྱུང་ཀུ་བསད་མཁན་མི་དེས་སྐྱུང་ཀུའི་
བགས་བ་ང་ལ་ཐེང་སོང་།

སྐྱུང་ཀུ་བསད་མཁན་གྱི་མི་དང་མཉམ་དུ་ང་
སྐྱོན་སོང་།

གྲོང་པ་ཐམས་ཅད་སྐྱུང་ཀུ་བསད་མཁན་མིའི་
ཙམ་བརྒྱལ་སོང་།

} I have seen the man who kills the sheep.

He has seen the man who kills the sheep.

He who killed the man (i.e., the man-killer, or murderer) has run away.

} I have seen the man who killed the wolf, i.e., the wolf-killer, or wolf-killing man.

I know the brother of the man who killed the wolf.

The man who killed the wolf has given me its skin.

I went with the man who killed the wolf.

All the villagers ran to the man who killed the wolf.

སྤྱི་ཀྱ་བསང་མཁན་གྱི་མི་མ་མཁན་པོ་ས་
སྐོར་མོ་གཅིག་སྤེར་སོང་ or སྤེར་ར་
(བ) རེད།

The abbot gave the man who killed
the wolf a rupee.

ཞབས་པད་དང་མཉམ་དུ་ཡོང་མཁན་གྱི་མི་
ཞིག་ཁང་པ་པ་གི་ལ་སྤོད་གྱི་འདུག།

A man who came with the Sha-pé
is staying in that house.

མི་དེ་ཞབས་པད་དང་མཉམ་དུ་ཡོང་མཁན་
གྱི་དཔོན་པོ་འི་གཡོག་པོ་རེད།

That man is the servant of an
official who came with the
Sha-pé.

འཆིད་ཡིག་དྲགས་རྒྱབ་མཁན་གྱི་མིའི་མིང་
ལ་ག་རི་ཟེར་གྱི་འདུག།

What is the name of the man who
signed the Treaty?

ཞབས་པད་དང་མཉམ་དུ་ཡོང་མཁན་གྱི་
འཁོར་གཡོག་གིས་ཀམ་ཀཏ་དུ་ལ་ཅ་
ལག་ཁྱད་མཚམས་པོ་མང་པོ་ཉིས་སོང་།

The attendants who came with the
Sha-pé bought many quaint
things in Calcutta.

ཁྱོད་རེས་རྒྱ་ནག་ནས་ཡོང་མཁན་གྱི་ཨམ་
བན་ལ་སྐད་ཆ་བྱས་པ་ཡིན་ནམ།

Did you converse with the Amban
who came from China?

ལྷ་ས་ལ་སྤོད་མཁན་མི་ཅིག་གི་ཚ་ནས་ང་ལ་
རལ་གྱི་གཉིས་ཐོབ་བྱུང་།

I have got two two-edged bāns
(swords) from a man who used
to live in Lhasa.

The above are all in the Active Voice, but a difficulty occurs when there is nothing in the context to show whether the Active or the Passive Voice is meant. In the following examples, for instance, either voice may be implied :—

ངས་མི་བསང་མཁན་དེ་མཐོང་བྱུང་།

ངས་བསང་མཁན་མི་དེ་མཐོང་བྱུང་།

ངས་བསང་མཁན་གྱི་མི་དེ་མཐོང་བྱུང་།

} I have seen the man who killed,
i.e., the murderer, or killing-
man ; or
} I have seen the man who was
killed.

In such cases the general drift of the conversation is the sole guide to what the meaning really is. In fact, the last three examples are

susceptible of a third rendering, namely, *The man who was killed by me has been seen*; and, if this is not the meaning intended by the speaker, the Personal Pronoun ངས་ should be inserted immediately before the verb. Thus :—

མི་བསང་མཁན་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་།	} <i>I have seen the man who killed ;</i> or <i>I have seen the man who was killed.</i>
བསང་མཁན་མི་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་།	
བསང་མཁན་གྱི་མི་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་།	

The difficulty as regards Voice is, however, removable by avoiding the construction in མཁན་ for the Passive Voice, and using instead the simple Participle as an adjective either preceding or following its noun. Ex. :—

བསང་བའི་མི་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་།	} <i>I have seen the man who was killed.</i>
མི་བསང་བ་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་།	

Or the construction in མཁན་ may be retained and something introduced to indicate by whom or by what the man was killed. Ex. :—

དམག་མིས་བསང་མཁན་མི་དེ་འོས་མཐོང་། འདུག།	} <i>He has seen the man who was killed by the soldier.</i>
དམག་མིས་མི་བསང་མཁན་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་།	
དམག་མིས་བསང་མཁན་གྱི་མི་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་།	} <i>I have seen the man who was killed by the soldiers.</i>
དམག་མིས་བསང་མཁན་གྱི་མི་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་།	

The best way of differentiating between the voices in cases of this sort is to make use of the different roots of the auxiliary verb བྱེད་པ་ To do. Thus :—

ངས་མི་བསང་ (or གསོད་) བྱེད་པ་	} <i>I have seen the man who killed or kills.</i>
མཐོང་བྱུང་།	

ངས་མི་བསད་ (or གསོད་) བྱས་པ་
མཐོང་བྱུང་།

I have seen the man who was killed.

ངས་མི་བསད་ (or གསོད་) བྱ་བ་མཐོང་
བྱུང་།

I have seen the man who is to be killed.

The Relative Pronouns THAT and WHICH may refer either to Animates or to Inanimates. When Animates are concerned, the construction for the Active Voice should be in མཁམ་, as above exemplified. Ex. :—

བྱི་བསད་མཁམ་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་།

བསད་མཁམ་གྱི་བྱི་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་།

} *I have seen the dog that killed.*

བྱི་བསད་མཁམ་དེའི་མགོ་བཅབ་པ་རེད།

བསད་མཁམ་གྱི་བྱི་དེའི་མགོ་བཅབ་པ་རེད།

} *The head of the dog that killed has been chopped off.*

མི་བསད་མཁམ་གྱི་བྱི་དེ་ཟིན་མི་འདུག།

མི་བྱི་བསད་མཁམ་དེ་ཟིན་མི་འདུག།

} *The dog that killed the man has not been caught.*

When Animates are concerned, the construction for the Passive Voice is also in མཁམ་, when the Agent is indicated; and in a simple Participle used as an adjective, either preceding or following its noun, when the Agent is not indicated. Ex. :—

བྱིས་ཞི་མི་བསད་མཁམ་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་།

བྱིས་བསད་མཁམ་ཞི་མི་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་།

བྱིས་བསད་མཁམ་གྱི་བྱི་ཞི་མི་དེ་ངས་མཐོང་

བྱུང་།

} *I have seen the cat that was killed by the dog.*

བསད་པའི་ཞི་མི་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་།

ཞི་མི་བསད་པ་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་།

} *I have seen the cat that was killed.*

This construction may also be used when the agent is indicated.
 Ex. :—

ཁྱིས་བསད་པའི་ཞི་མི་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་།	} <i>I have seen the cat that was killed by the dog.</i>
ཁྱིས་ཞི་མི་བསད་པ་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་།	

When Inanimates are concerned the Participial construction should be adopted. This construction, like the one in མཁའ་ན་, is also in itself incapable of differentiating between the Active and the Passive Voice. Thus :—

ལྷགས་ཆག་པ་དེ་འདི་རེད།	} <i>This is the iron that broke (something) ; or, This is the iron that was broken.</i>
or འདི་ལྷགས་ཆག་པ་དེ་རེད།	

The following, however, illustrate the Active Voice, as an object is mentioned, and the sense is therefore clear. Ex. :—

རྫོ་བཅག་པའི་ལྷགས་དེ་འདི་རེད།	<i>This is the iron that broke the stone, i.e., the stone-breaking iron.</i>
------------------------------	--

ལྷགས་བཅག་པའི་རྫོ་དེ་འདི་རེད།	} <i>This is the stone that broke the iron.</i>
Or :— ལྷགས་རྫོ་བཅག་པ་དེ་འདི་རེད།	

བྲག་ལ་འཕྲོག་པའི་མདའ་དེ་འདི་རྩ་	} <i>Here is the arrow that struck the rock.</i>
(འདས་ in Colloquial) འདུག།	
Or :— བྲག་མདའ་འཕྲོག་པ་དེ་འདི་རྩ་འདུག།	

The following illustrate the Passive Voice :—

རྫོས་བཅག་པའི་ལྷགས་དེ་འདི་རེད་ or	} <i>This is the iron that was broken, by the stone.</i>
རྫོ་འདིས་ལྷགས་བཅག་པ་དེ་རེད།	

ལྷགས་ཀྱིས་བཅག་པའི་རྫོ་འདི་རེད་ or	} <i>This is the stone that was broken by the iron.</i>
ལྷགས་ཀྱིས་རྫོ་བཅག་པ་དེ་འདི་རེད།	

མདས་འཕྲུག་པའི་བྲག་དེ་འདི་ཅུ་འདུག།

Here is the rock that was struck by the arrow.

ཁྱོད་རིས་ང་ལ་བསྐྱབ་པའི་དཔེ་ཆ་དེ་ངས་

ཁྱོད་ལ་སྟེར་གྱི་ཡིན་ or

ཁྱོད་རིས་ང་ལ་དཔེ་ཆ་བསྐྱབ་པ་དེ་ངས་

ཁྱོད་ལ་སྟེར་ཡོང་།

I will give you the book that you read to me.

The Active Participles ཡོད་མཁན་, for Animates, and ཡོད་པ་, for Inanimates, may also be used for the construction of Relative clauses, the former being put in the Genitive case, and the latter also, if it precedes its noun, but in the Nominative case if it follows its noun.

EXAMPLES :—

ད་ལྟ་ལྟེ་ས་ལ་ཡོད་མཁན་གྱི་མི་ཞིག་ཡོང་གི་རེད།

A man who is now in Lhasa will come.

ཤིང་ནགས་ལ་ཡོད་པའི་བྲག་ཕྱག་དེ་འཚོལ་དགོས་ཀྱི་འདུག།

The cave that is in the forest must be searched.

བྲག་ཕྱག་ཤིང་ནགས་ལ་ཡོད་པ་དེ་འཚོལ་དགོས་ཀྱི་འདུག།

The cave that is in the forest must be searched.

In this last case the Pronoun ག་རེ་ (or གང་), WHICH, may be used thus :—

བྲག་ཕྱག་ག་རེ་ (or གང་) ཤིང་ནགས་ལ་ཡོད་པ་དེ་འཚོལ་དགོས་ཀྱི་འདུག།

The cave that is in the forest must be searched.

ལྷ་ས་ལ་དྲགས་བརྒྱབ་པའི་འཆིང་ཡིག་དེ་ཁྱོད་རིས་མཐོང་བུང་ངམ།

Or :—

འཆིང་ཡིག་ (ག་རེ་) ལྷ་ས་ལ་དྲགས་བརྒྱབ་པ་དེ་ཁྱོད་རིས་མཐོང་བུང་ངམ།

Have you seen the Treaty that was signed at Lhasa ?

B.—*Correlative Pronouns.*

The English Personal Correlative Pronouns, the rendering of which into Tibetan has now to be considered, are :—

I	or WE	}	WHO.	ANYBODY	}	WHO.
THOU	or YOU			ANYONE		
HE	or THEY			NOBODY		
WHOSO.				NO ONE		
WHOEVER.						
WHOSOEVER.						

The Impersonal Correlative Pronouns may refer either to Animates or to Inanimates, and are :—

WHAT, or THAT WHICH.	WHATSOEVER.
WHAT SO.	WHICHSOEVER.
WHATEVER.	ANYTHING THAT.
WHICHEVER.	NOTHING THAT.

1.—*Personal Pronouns.*

When the Pronoun is in the first or second person, singular or plural, one construction is to use the Pronoun itself, in its ordinary non-relative form (ང་, ཁྱོད་, ཁྱི་, ང་ཚོ་, etc.), and to turn what we call the Relative part of the sentence into a sort of Noun-phrase, with the aid of the affix མཁམ་. Ex. :—

ང་ཁྱོད་ལ་སྐད་ཅེས་མཁམ་དེ་ཁྱོད་ཅེས་
 རྒྱལ་པོ་ཡིན། *I who am conversing with you (i.e.,
 I the converser with you) am
 your king.*

ང་ཚོ་ཁྱོད་ (ལ་) ལུག་འབུལ་ལྷུ་མཁམ་
 དེ་ཚོ་ཁྱོད་ཀྱི་འབངས་ (or མི་སེང་)
 ཡིན། *We who salute you (i.e., we your
 saluters) are your subjects.*

ཁྱོད་སུ་རྒྱལ་མཁམ་དེ་ལ་ང་ཚོ་མགོ་
 དགུར་གྱི་ཡོད། *We submit to thee who hast sub-
 dued us, i.e., to thee our sub-
 duer.*

Sometimes, however, the sentence has to be wholly recast and a participial construction adopted instead. Ex. :—

ཁྱིད་ཀྱི་སྲས་ང་ཚོ་དང་མཉམ་དུ་བསྐྱད་རྒྱུང་
 ཁྱིད་ང་ཚོ་འི་རྒྱལ་པོ་དགོས་ཀྱི་རེད།
*Thou whose son is with us (i.e.,
 thy son being with us, thou)
 must be our king.*

When the Pronoun is in the third person, the construction may be either in སྲུ་ཡང་ WHOEVER, ANYONE WHO, HE WHO, etc., or in མཁའན་
 Ex. :—

སྲུ་བྲོས་ (or བྲོས་) ཕྱིན་ན་ (or ཕྱིན་
 བས་) ཡང་སྤིང་རྒྱུང་རྒྱུང་རེད་ or
 ཡོང་།
*He who (or whoever, or anyone
 who) runs away is (or will be)
 a coward.*

སྲུ་ཡོང་ན་ (or ཡོང་ནས་) ཡང་ནས་
 ཡང་ལོག་གི་མ་རེད།
*Nobody (or no-one) who comes
 will ever return : or, he who
 (or whoever, or anyone who)
 comes will never return.*

སྲུ་འི་སྲིག་པ་ཁྱོད་ཀྱིས་བསལ་ན་ཡང་དེ་
 ཚོའི་སྲིག་པ་བསལ་ར་ (for བ་) རེད།
*Whose-soever sins ye remit they
 are remitted.*

སྲུ་བྲོས་ ཕྱིན་ནས་ཡང་བརྒྱབ་ཡོང་།
*He who (or whoever, or anyone
 who) runs away will be shot.*

དེ་ཅུ་སྲུ་གཉིད་ཁུག་ན་ཡང་རྩ་ནས་གཉིད་
 སད་མི་ཡོང་ (or བས་ཡང་གཉིད་
 སད་ཀྱི་མ་རེད།
*Anybody who (or he who, or who-
 ever) goes to sleep there will
 never wake up.*

རྒྱ་འདི་སྲུ་འབྲུངས་ན་ཡང་ཡང་སྐྱུར་ཁ་
 རློས་ཡོང་།
*Whoever (or anyone who, or he
 who) drinks this water will be
 thirsty again.*

སྲུ་ཡོང་ན་ཡང་ལས་ཀ་བྱེད་དགོས་ཀྱི་རེད།
*He who (or whoever, or anyone
 who) comes must work.*

སྲུ་ས་ལས་ཀ་བྱས་ན་ཡང་དེ་ (ལ་) རོགས་
 སྤྲད་ཀྱི་རེད།
*Whoever (or he who, or whosoever
 or anyone who) works will be
 paid.*

སྲུ་ལ་ཡོད་པ་དེ་ལ་སྤྱིར་ན་ཅང་མང་པོ་
 ཡོང་གི་རེད། སྲུ་ལ་མེད་པ་དེ་ལས་
*Whosoever hath, to him having
 been given, he shall have abun-
 dance ; but whosoever hath not,*

ཀྱང་ཡོད་པ་དེ་འཕྲོག་ཡོང་
འཕྲོག་པར་འགྱུར་རོ།

from him even that which he
hath shall be taken away.

སྤྱི་ཕྱོགས་ལ་གྲང་དེ་བརྒྱུགས་ནས་ཡོང་
གི་ཡོད་ན་དེ་རང་བཞིན་གྱིས་ (or རང་
ཤྱགས་ཀྱིས་) བྱོས་ཕྱིན་ཡོང་།

Anyone towards whom the bull
rushes will naturally run away.

ཟླ་མ་པ་གིས་སྤྱ་དང་རྒྱལ་འབྲེ་བརྒྱལ་ན་
(or རྒྱལ་རེ་གཞོང་ན་) ཡང་དེ་སེམས་
སྐྱོ་གི་རེད།

Anyone with whom that Lama
over there quarrels will regret it.

Sometimes both སྤྱ་ཡང་ and མཁན་ are used together. Ex. :—

སྤྱ་ཡི་གོ་འདི་འབྲེར་མཁན་དེ་ལ་ཡང་ངས་
སྐོར་མོ་སྤྱར་ཡོང་།

I will give a rupee to anyone who
will carry this letter.

N.B.—It will be noticed that སྤྱ་ is usually separated from ཡང་. Moreover, it is the སྤྱ་ and not the ཡང་ which takes whatever case-signs are necessary, and the ཡང་ comes in at the end of the relative clause.

2.—Impersonal Pronouns.

In the case of WHAT (in the sense of THAT WHICH) which is really a Correlative Pronoun, the participial construction is adopted, and the Pronoun ག་དེ་ (or གང་) THAT WHICH may be used or not at pleasure. Ex. :—

ཁྱོད་རེས་ག་རེ་ (or གང་) གྲོག་པ་དེའི་
དོན་ (དག་) ཉ་གོ་གི་རེད་དམ།
Or simply :—
ཁྱོད་རེས་ གྲོག་ པ་དེའི་དོན་ དག་ ཉ་ གོ་གི་
འདུག་གས།

Do you understand what you are
reading ?

ངས་ཁྱོད་ལ་ (ག་རེ་ or གང་) བཤད་པ་ *You must do what I tell you.*

དེ་ཁྱོད་རིས་བྱེད་དགོས་ཀྱི་རེད།

ཁྱོད་ལ་ (ག་རེ་ or གང་) དགོས་པ་དེ་ *I will buy what you want.*

ངས་ཉེས་ཡོང་།

རིན་ (ག་རེ་ or གང་) ཡོད་པ་དེ་ངས་རྩ་ *I do not know exactly what they*
cost.

ནས་ཤེས་ཀྱི་མེད།

ཁྱོད་རིས་ (ག་རེ་ or གང་) འདོད་པ་བྱེད་ *I will give him what you like.*

པ་དེ་ངས་ཁོ་ལ་སྤྲེང་ཡོང་།

The other Impersonal Correlative Pronouns, which are more forcible than ག་རེ་ and གང་ WHAT, THAT WHICH, namely, ག་རེ་ཡང་, གང་ཡང་, and གང་གང་, WHAT SO, WHATEVER, WHATSOEVER, ANYTHING THAT, and, with a negative, NOTHING THAT, may be illustrated thus :—

མོ་རིས་ག་རེ་བྱེད་ན་ཡང་ཡག་པོ་འདུག།

Or :—

མོ་རིས་ག་རེ་བྱེད་པ་དེ་ཡང་ཡག་པོ་འདུག།

Or :—

མོ་རིས་གང་བྱེད་པ་དེ་ཡང་ཡག་པོ་འདུག།

Or :—

མོ་རེ་གང་གང་བྱེད་པ་དེ་ཡང་ཡག་པོ་
འདུག།

Whatever, or anything that, she does is good.

ཁྱོད་རེའི་ཁང་པའི་ནང་ལ་ག་རེ་ཡོད་པ་དེའི་
རིན་གོང་ཡང་ཁོས་བཤད་ཐུབ་ཀྱི་རེད།

He can tell the price of anything that, or whatever, is in your house.

མིའི་སྡིང་གི་ནང་ལ་ག་རེ་ཡོད་པ་དེས་ཡང་
ཁོའི་སློབ་ཚང་མ་དབང་བྱེད་ཡོང་།

Whatsoever is in a man's heart will influence his whole life.

Or :—

མིའི་སྡིང་གི་ནང་ལ་གང་གང་ཡོད་པ་དེས་།
 ཁོའི་སློབ་སྒྲུབ་ཁ་བསྐྱལ་ཡོང་།

*Whatsoever is in a man's heart
 will influence his whole life.*

ངའི་དབང་ལ་གང་ཡོད་པ་ཡང་ངས་ཁྱོད་ལ་
 ལྷེར་གྱི་ཡིན།

Or:—

ངའི་དབང་ལ་གང་འདུག་པ་ཡང་ངས་ཁྱོད་
 ལ་ལྷེར་ཡོང་།

*I will give you anything that, or
 whatever, is in my power.*

Or:—

ངའི་དབང་ལ་གང་ཡོད་པ་དེ་ངས་ཁྱོད་ལ་
 ལྷེར་ཡོང་།

དགུས་གང་བྱེད་ན་ཡང་རྫོང་སྐབས་བྱེད་མི་
 ཡོང་།

Or:—

དགུས་གང་བྱེད་པ་དེས་རྫོང་སྐབས་བྱེད་ཀྱི་
 མ་རེད།

*Nothing that the enemy does will
 save the fortress.*

ཁྱོད་རེས་གང་ལབ་པ་དེ་ལ་མ་ནས་འགྲིག་གི་
 མ་རེད།

*You are right in absolutely
 nothing that you have said.*

ངས་གང་བྲིས་པ་དེ་ནས་ལོག་གི་མེད།

*I recede from nothing that I have
 written.*

ངས་ག་གསེང་མཐོང་མ་སོང་ (or མ་བྱུང་)

I have not seen anything.

3.—Literary Constructions.

(a) The following examples illustrate the Literary method of rendering relative clauses:—

ཤིང་སྡོང་འབྲས་བུ་བཟང་པོ་མི་སྐྱེད་པ་
 བྲམས་ཅན་བཅད་ནས་མེ་ལ་སླེབ་པར་
 བྱེད་དོ།

*Every tree that bringeth not forth
 good fruit is hewn down and
 cast into the fire (Matt. vii. 19).*

ཁྱོད་ཀྱིས་རང་གི་སྐྱུན་གྱི་མིག་ལ་ཡོད་པའི་
སྐྱར་མ་ཞིག་མཐོང་ཡང་། རང་གི་མིག་ལ་
ཡོད་པའི་གདུང་མ་དེ་ཅི་ལ་མི་མཐོང་།

*And why beholdest thou the mote
that is in thy brother's eye, but
considerest not the beam that is
in thine own eye? (Matt. vii. 3).*

རྗེས་བཟོ་བ་ རྣམས་ཀྱིས་ དབྱུག་ བཞག་ པའི་
དོ། དེ་རང་རྩེ་གྱི་མང་དོར་གྱུར་བ་ཡིན།

*The stone that the builders rejected
the same was made the head of
the corner (Matt. xxi. 42).*

དེ་བས་ན་ཅི་རྒྱལ་པོའི་ཡིན་པ་དེ་རྒྱལ་པོའ་
སྤུལ། ཅི་དཀོན་མཚོག་གི་ཡིན་པ་དེ་
དཀོན་མཚོག་གི་ཡིན་པ་དེ་དཀོན་མཚོག་
ལ་སྤུལ་ཞིག།

*Render therefore unto Cæsar the
things that are Cæsar's and
unto God the things that are
God's (Matt. xxii. 21).*

ཡང་ ཁྱོད་ ཀྱིས་ ང་ལ་ བཀའ་བའི་བཟུང་བཞིན་
དེ་ནི་དེ་དག་ལ་ཡང་སྤྲོད་རོ།

*And the glory which thou hast
given me I have given also unto
them (John xvii. 22).*

ངའི་ཡབ་ ཀྱིས་ ང་ལ་ བཀའ་བའི་མཚོན་ཞལ་
དེ་ནས་ངས་མ་འཕྱུང་བར་བཞག་པོད་དེ།

*The cup which my father hath
given me, shall I not drink it?
(John xviii. 11).*

ངས་ ཡབ་ ཀྱི་ མཚན་ བཞིན་ རྣས་ བྱས་ པའི་
ལས་རྣམས་ཀྱིས་ང་ལ་དཔང་བོ་བྱེད་དོ།

*The works that I do in my father's
name, they testify of me (John
x. 25).*

མི་གྲུམ་ནད་ན་མཁན་ཉལ་བྲི་ལ་ཉལ་བ་ཞིག།

*A man sick of the palsy, lying on
a bed (Luke v. 18).*

གསོད་པར་བྱ་བའི་བ་སྐྱུག།

Or :—

གསོད་བྱའི་བ་སྐྱུག།

} *The calf that is to be killed.*

ཕི་ལིབ་ དེའི་ ཚར་ བརྒྱལས་ རས་ ཁྱོད་ཀྱིས་
གང་ གྲོག་ པ་ དེའི་ དོན་ ཏ་ བོའམ་ ཞེས་
དྲིས་སོ།

*And Philip ran to him and said,
understandest thou what thou
readest? (Acts viii. 30).*

(b) The Literary Correlative Pronouns are :—

སྤྱ	}	WHOEVER, WHOSOEVER, ANYONE WHO, HE WHO, etc.
སྤྱ་ཞིག་		
གང་སྤྱ		
གང་ཡང་		

ཇི་ or in certain cases ཅི་	}	WHATEVER, WHATSOEVER, WHICHEVER, ANYTHING THAT, THAT WHICH, WHAT, etc.
གང་		
གང་ཞིག་		
གང་ཅི་		
གང་ཉིད་		
གང་དག་ཉིད་		
གང་ཡང་		
ཅི་ཡང་		

The following examples will serve to illustrate the Literary rendering of the Correlative :—

སྤྱས་ ང་ ཅག་ལ་ དག་ མི་ བྱེད་ པ་ དེས་ ངེད་ ཀྱི་	<i>He that is not against us is for us</i>
ཕྱོགས་ བྱེད་ རོ།	(Mark ix. 40).

ང་ལ་གཙོ་བོ་ལགས་གཙོ་བོ་ལགས་ཞེས་ལྷུས་	<i>Not everyone that saith unto me</i>
པའི་མི་ བསམས་ ཅད་ ལས་ མཁའི་ རྒྱལ་ རྒྱུད་	<i>Lord, Lord, shall enter into the</i>
དུ་འཇུག་མི་ཡོང་།	<i>Kingdom of Heaven (Matt. vii. 21).</i>

བྱད་མེད་རྣམས་ལ་སྐྱེས་པ་བསམས་ཅད་ཀྱི་ནང་	<i>Among them that are born of</i>
ནས་ བྱུས་ གསོལ་ མཁའ་ ཡོ་ན་ ལྷ་ ལས་	<i>women there hath not arisen a</i>
ཆེན་པོ་ཞིག་མ་བྱུང་།།	<i>greater than John the Baptist ;</i>
།། <i>Call</i> རོན་ཀྱང་ལྷ་ལ་ རྒྱུ་ལ་ རྒྱུ་ལ་	<i>ed by yet he that is but little in the</i>

མཁའི་རྒྱལ་སྤྱི་དུ་རྒྱུ་བ་ཡིན་པ་དེ་ཡོ་
ན་ནན་ལས་ཆེ་བ་ཡིན་ནོ།

kingdom of heaven is greater
than John (Matt. v. 11).

བྱོང་གྱིས་མི་ངན་པ་ལ་མ་གྲོལ་ཞིག།

Resist not him that is evil (Matt.
v. 38).

ཇི་བཞིན་དུ་བྱོང་ཚོས་ཞལ་ཆེ་གཙན་པ།
དེ་བཞིན་དུ་བྱོང་ནམས་ཀྱི་ཞལ་ཆེ་ཡང་
གཙན་པར་འགྱུར་རོ།

With what judgment ye judge, ye
shall be judged (Matt. vii. 2).

ཡང་སྲུ་ཞིག་གིས་བྱོང་དཔག་ཚད་གཙམ་ཏུ་
ལག་བསྐྱུལ་ན། དེ་དང་དཔག་ཚད་གཉིས་
སོང་ཞིག།

And whosoever shall compel thee
to go one mile, go with him
twain (Matt. v. 41).

བྱོང་ལ་ཞུས་པ་དེ་ལ་སྤྱེར་ཞིག། བྱོང་ནས་
ནོར་གྱི་བར་འདོད་པ་དེ་ལ་རྒྱལ་མ་སྤྱོན་ཅིག།

Give to him that asketh thee, and
from him that would borrow of
thee turn not thou away (Matt.
v. 42).

སྲུ་ཡང་རྫོའདི་ལ་འགྲིལ་བ་དེ་དུམ་གྱུར་
འཇག། སྲུ་ལ་རྫོ་དེ་འཕོག་ན་དུལ་ལྟར་
བཇི་བར་འགྱུར།

And he that falleth on this stone
shall be broken to pieces, but on
whomsoever it shall fall it will
scatter him as dust (Matt. xxi.
44).

སྲུས་ཀྱང་རང་གི་སློབ་སྐྱོབ་པར་བཙོན་པ་
དེས་བརྒྱག་པར་འགྱུར། སྲུས་ཀྱང་རང་
གི་སློབ་བརྒྱག་པ་དེས་སྐྱོབ་པར་འགྱུར་རོ།

Whosoever shall seek to gain his
life shall lose it, but whosoever
shall lose his life shall preserve
it (Luke xvii. 33).

སྲུས་ཀྱང་ཆུ་འདི་ལས་འཕུང་ན་ཡང་སྐྱོམ་
པར་འགྱུར། སྲུས་ཀྱང་ངས་སྤྱིར་བའི་
ཆུ་དེ་ལས་འཕུང་ན་ནས་ཡང་མི་སྐྱོམ་སྟེ།

Everyone that drinketh of this water
shall thirst again, but whosoever
drinketh of the water that I shall
give him shall never thirst
(John iv. 13).

etc.

སྤྲེང་ནས་བྱོན་པ་དེ་ཐམས་ཅད་ལས་གོང་མ་
ཡིན། གང་ས་ནས་བྱུང་བ་ནི་ས་ནས་ཡིན་
དེ་སའི་གཏམ་བྱེད་ཀྱི།

*He that cometh from above is above
all : he that is of the earth is of
the earth, and of the earth he
speaketh (John iii. 31).*

ཁོང་གིས་གང་མཐོང་བ་དང་ཐོས་པ་དེ་ལ་
དཔང་བོ་མཛད།

*What he hath seen and heard, of
that he beareth witness (John
iii. 32).*

དཀོན་མཆོག་ནི་སྤྱུགས་ཉིད་ཡིན་པས། ཁོང་
ལ་བསྟེན་བཀུར་བྱེད་མཁན་རྣམས་ཀྱིས་
སེམས་ཉིད་དང་བདེན་པ་ཉིད་ཀྱི་ངང་ན་
བསྟེན་བཀུར་བྱེད་དགོས་སོ།

*God is spirit : and they that wor-
ship him must worship in spirit
and in truth (John iv. 24).*

གང་ལ་ནས་སྐྱེས་པ་ནི་ལ་ཡིན། གང་སྤྱུགས་
ཉིད་ནས་སྐྱེས་པ་ནི་སེམས་ཉིད་ཡིན་ནོ།

*That which is born of the flesh is
flesh ; and that which is born of
spirit is spirit (John iii. 6).*

ཡི་ཤུས་དེ་ལ་གསུངས་པ། ང་རང་ཁྱོད་དང་
སློང་མོ་བྱེད་མཁན་ནི་ས་ཤིག་དེ་ཡིན་ནོ།

*Jesus said unto her, I that speak
unto thee am the Christ (John
iv. 26).*

སྤྱི་ཉེས་ལྔ་ལ་ཁྱོད་རྣམས་ཀྱིས་སེལ་ན་དེ་དག་
གི་སྤྱི་ཉེས་པ་སེལ་ཚར།

*Whosoever's sins ye remit they
are remitted (John xx. 23).*

སྤྱི་ལ་ཡོད་པ་དེ་ལ་གནང་སྟེ་རྣམས་པ་ཡོད་
པར་འགྱུར། འོན་ཀྱང་སྤྱི་ལ་མེད་པ་དེ་
ལས་ཇི་ཡོད་པ་དེ་ཡང་ལེན་པར་འགྱུར་རོ།

*Unto everyone that hath shall be
given, and he shall have abun-
dance ; but from him that hath
not, even that which he hath shall
be taken away (Matt. xxv. 29).*

སྤྱིས་ཀྱང་ང་ལོར་དེ་ངས་སྤྱིས་པ་མི་སླང་བ་
དེའི་བྲིམས་གཙོད་མཁན་ཞིག་ཡོད་དོ།

*He that rejecteth me and receiveth
not my sayings hath one that
judgeth him (John xii. 48).*

ཁྱོད་རྣམས་སེམས་འཁྲུག་དུ་བཅུག་མཁན་
སྤྱི་ཡིན་ཀྱང་དེ་ལ་ཚད་པ་འཕྲོག་པར་
འགྱུར་རོ།

*But he that troubleth you shall bear
his judgment, whosoever he be
(Gal. v. 10).*

སྤྱི་ཀྱང་རང་བཤང་མཁན་གྱི་གྲགས་པ་
འདོད་པ་དེ་ནི་བདེན་པ་ཡིན་ནོ།

*But he hath seeketh the glory of
him that sent him, the same is
true (John vii. 18).*

ང་བཤང་མཁན་དེའི་བསྟན་པ་ཡིན་ནོ།

*It is his teaching who sent me
(John vii. 16).*

དངོས་པོ་ཐམས་ཅད་བཀོད་མཁན་ནི་དཀོན་
མཚོག་ལགས་སོ།

*He who built all things is God
(Heb. iii. 4).*

གང་ཐོག་མ་ནས་ཡོད་པ་དང་། གང་ངེད་རང་
གིས་ཐོས། གང་སློབ་གིས་མཐོང་། གང་
ལ་བརྟུས་ཏེ་ལག་པ་ཡང་རེག་པ་ཡིན་པ་
དེ་ནི་ཁྱེད་ཅག་ལ་སྟོན་གོ།

*That which was from the beginning,
that which we have heard, that
which we have seen with our
eyes, that which we beheld and
our hands handled. . . declare we
unto you (I John i. 1).*

ཇི་བདེན་པ། ཇི་བཅུན་པ། ཇི་བྲིམས་དང་
མཐུན་པ། ཇི་དག་པ། ཇི་ཡིད་དུ་འོང་བ།
ཇི་སྣོན་པ། ཇི་དགེ་བ། ཇི་སྟོན་དུ་བྱུང་བ་
ཡོད་པ་དེ་ལ་བསམ་སྟོན་ཐོངས་གཤིབ།

*Whatsoever things are true, what-
soever things are honourable,
whatsoever things are just, what-
soever things are pure, whatso-
ever things are lovely, whatso-
ever things are of good report;
if there be any virtue and any
praise, think on these things
(Phil. iv. 8).*

X.—INDEFINITE PRONOUNS OR PRONOMINAL ADJECTIVES.

1. In the Colloquial the following are the most common :—

སྤྱ་ཞིག་ *Some one ; a certain (person).*

གང་ཞིག་ *Something ; a certain (thing).*

ག་རེ་ཡིན་ན་

ག་རེ་ཡིན་ན་ཡང་ (or ཡིན་ནས་) } *Something.*

ག་རེ་ཞིག་

སྤྱ་ཡང་ *Anyone, Anybody, Whoever ; or, with a negative, No one,*

གང་ཡང་ *Any.*

གཞི་ཡང་

གང་ཡང་

གང་གང་

ག་གས་

} *Anything ; or, with a negative, Nothing, None ;
Whatever, Whichever.*

གང་ག་ or གང་

སྒྲིང་ཁ་ or སྒྲིང་

ཐམས་ཅད་

ཚང་མ་

} *All, Whole, Entire, Every, Complete, Full.*

འགའ་ཚེན་ *Several.*

མང་ཤོས་ *Most.*

གཞན་པ་

ཡན་པ་

} *Other.*

གཞན་པ་ཞིག་

ཡན་པ་ཞིག་

} *Another.*

ད་ཅུང་

རེ་

རེ་རེ་

སོ་སོ་

} *Each, Every.*

གཉིས་ཀ་ *Both.*

གཅིག་གཅིག་ *One another, Each other.*

ཁ་ཤས་ *Some.*

དྲི་ཚེ་ *A few, Few, A little, Little.*

གཅིག་པོ་ *Sole, Only, Mere.*

གཅིག་པ་ } Same ; but དེ་རང་ That same.
 འུ་མེད་ }
 མི་གཅིག་པ་ Various, Sundry, Divers.

ངང་ Self, One's self.

གཅིག་ཡང་ Even one, Either. With a negative, None, Neither.

འདི་འདྲ་ Such.

EXAMPLES :—

དུས་ཞིག་ (OR དུས་རེ་ཞིག་གི་ཚེ་) ལ་ལྟ་ Once upon a time a certain Lama
 མ་ཞིག་ལྟ་ས་ནས་ཕེབས་སོང་། came from Lhasa.

ལྟ་མ་དེ་རང་གྲོང་གསེབ་ཞིག་ལ་ཕྱིན་སོང་། That same Lama went to a certain
 བུ་ལྟ་། village.

ངའི་སེམས་ལ་ཁོ་ག་རེ་ཞིག་ཐོབ་པའི་ཕྱིར་ I think he went to get something.
 ཕྱིན་སོང་།

ཁ་སང་ཁྲིམས་ཁང་ལ་སླུ་ཡང་ཕྱིན་མ་སོང་། No one went to Court yesterday.

སླུ་ལ་ཡང་དྲིན་སྟེར་མི་ཡོང་། No favour will be accorded to
 ལྟ་། anybody.

ལས་ཀ་འདི་སླུ་ཡང་བྱེད་ཐུབ་ཀྱི་རེད། Anybody can do this work.

མི་འདིས་ག་རེ་བྱེད་པ་དེ་གསེར་ལ་འགྱུར་ Anything that this man does turns
 གྱི་འདུག། into gold.

ཁོས་འགོ་བཙུགས་པ་དེ་ནས་ཡང་ཚར་གྱི་ Nothing that he begins is ever
 མ་རེད། finished.

དམག་དངུང་སྐང་ཁའི་ནང་ནས་མི་གཅིག་ Out of the whole army not one
 ཀྱང་ཐར་མ་སོང་། man (nobody) was saved.

སྐྱུ་རྒྱལ་འདི་ལ་གསོལ་ཇ་ཞལ་དཀར་གང་ སྐྱོ་བ་ཀྱི་འདུག། *This gentleman desires a cup of tea.*

དེའི་རྗེས་ལ་ཁྱུ་ཐམས་ཅད་མགོགས་པོར་ ཡལ་སོང་། *Soon afterwards the entire herd of cattle vanished.*

དེ་རིང་ཁྱོད་ལ་ཚ་ལུས་པ་ཡག་པོ་ག་རེ་ཡོད་ དམ། *Have you any good oranges to-day?*

ལས་ཀ་དེ་ལ་དོས་པ་འགའ་ཆེན་དགོས་ཀྱི་ རེད། *Several coolies will be needed for the work.*

ཁྱ་གར་ལ་སི་མང་ཤོས་ཏུ་ཅང་ཚོས་སེམས་ ཅན་འདུག། *In India most people are very religious.*

བོད་ཀྱི་སྐྱུ་རྒྱལ་པོ་ཁ་ཤས་གུས་པ་རི་ལ་ བཞུགས་ཀྱི་འདུག། *Some Tibetan officials are staying at Gúm (Ghoom).*

གཞན་པ་ (or ཡན་པ་) ཐམས་ཅད་ལྷ་ས་ ལ་ལོག་པེབས་འདུག། *All the others have returned to Lhasa.*

དེའི་ནང་ནས་གཞན་ཁ་ཤས་རྗོ་རྗེ་གླིང་ལ་ བཞུགས་ཀྱི་འདུག། *Some of the others are staying in Darjeeling.*

ང་ལ་ད་རུང་ཇ་ (or གསོལ་ཇ་) དཀར་ ཡོལ་གང་གནང་རོགས་གནང་། *Kindly give me another cup of tea.*

སི་རེས་ཤ་ཕོ་རེ་ལ་སི་མདའ་བརྒྱབས་ནས་ བསད་སོང་། *Each man shot one stag.*

མི་རེ་རེས་ ལྷ་མ་ལ་ཁ་བདགས་རེ་རེ་ཕུལ་
སོང་།

Or :—

མི་སོ་སོས་ ལྷ་མ་ལ་ཁ་བདགས་རེ་རེ་ཕུལ་
སོང་།

Each man presented a complimentary scarf to the lama.

རྟ་རེ་རེ་ལ་རྒྱ་ཚོམ་རེ་རེ་སྟེར་ཞིག།

Give each horse a pail of water.

མི་རེ་རེས་སྐྱམ་ཚེན་བོ་གསུམ་གསུམ་འབྱེར་
ཕྱིན་སོང་།

Each man carried three big boxes.

འདི་ཕུ་གུ་གཉིས་ཀའི་ཨ་པ་ཡིན།

This is the father of both the boys.

ང་གཉིས་ཀས་དེས་ལ་མེ་མདའ་བརྒྱབས་
ནས་བསད་སོང་།

Both of us shot the bear.

བུ་མོ་མཚོས་བོ་གཉིས་ཀ་སླེབས་སོང་།

Both the pretty girls have come.

འདི་དང་དེ་གཉིས་ཀ་འོས་ཀྱི་རེད།

Both this and that will be suitable.

ཚོག་འདི་གཉིས་ཀྱི་དོན་དག་གཅིག་པ་རེད་
དམ།

Do these two words mean the same?

ལགས། དེ་གཉིས་ཀའི་དོན་དག་གཅིག་པ་
ཡིན་པ་འདྲུག།

Yes, both their meanings appear to be the same.

ཚོག་འདིའི་དོན་དག་དང་དེའི་དོན་དག་དང་
གཅིག་པ་རེད་དམ།

Is the meaning of this word exactly the same as the meaning of that word?

ལགས། དེ་གཉིས་ཀའི་དོན་དག་ཐད་གཅིག་
པ་མ་རེད།

No, both their meanings are not absolutely the same.

གྲོན་འབྲུམ་དོག་ཚོང་དགོས་ཀྱི་ཡིད།

I want a few grapes.

གྲོག་འབྲུམ་དེ་ཚོ་འི་ནང་ནས་དོག་ཚོ་ང་ལ་
 དགོས། *I want a few of those grapes.*

ང་ལ་དངུལ་དོག་ཚོ་ཅིག་གི་ཡོང་། *A very little money will do for me.*

མི་གཅིག་པའི་དུས་ (or དུས་མི་གཅིག་པ་) *At sundry (various, or divers)*
 ལ་ང་ཚོ་འི་འཛམ་གླིང་འདི་ལ་སངས་
 རྒྱུ་མང་པོ་བྱུང་བ་རེད། *times many Buddhas have*
appeared in this world of ours.

དེ་ཚོ་འི་དཀྱིལ་ལ་གླ་མ་དེ་གཅིག་པོ་མི་རེད། *The lama was the only man among*
them.

ཚོག་པ་ག་རེ་དོན་ལ་ཟ་གི་འདུག། མོ་བྱ་གྲུ་
 གཅིག་པོ་རེད། *Why be angry? She is a mere*
child?

འདི་གཉིས་ཀྱི་ནང་ནས་གཅིག་གིས་ཡོང་གི་
 རེད། *Either of these two will do.*

འདི་གཉིས་ཀྱི་ནང་ནས་གཅིག་ཡང་འོས་མི་
 ཡོང་། *Neither of these two will suit.*

མི་སྣུང་པ་ལ་མང་པོ་འི་ནང་ནས་གཅིག་ཡང་
 ཤོར་མ་སོང་། *Of the entire thousand men not*
even one escaped.

Examples of རང་ SELF, ONE'S SELF, will be found at § 31, iii, iv.

Examples of གཅིག་གཅིག་ ONE ANOTHER, EACH OTHER, will be found at § 31, vii.

སྐད་དཀའ་ལས་ཁག་པོ་འདི་འདྲ་ངས་མཐོང་
 མ་བྱོང་། (pron. *nyúng*). *I have never seen such a difficult*
language.

2. The following are the Literary equivalents of the above:—

གཅིག་ཅིག་ *Someone, Somebody, A certain (person).*

ཅི་ཞིག་ *Something, A certain (thing.)*

ག་ཤམ་	}	<i>Some, Several, A good many, A good deal.</i>
འགའ་ཚེན་		
འགའ་ཞིག་		
འགའ་ཡང་		
ལ་ལ་	}	<i>Anyone, Anybody, Whoever ; or, with negative, No one, Nobody.</i>
ལ་ལ་ཞིག་		
སྐྱ་ཞིག་		
གང་ཞིག་	}	<i>Everyone, Either, Each ; or, with negative, No one, Neither.</i>
སྐྱ་ཡང་		
གང་ཡང་	}	<i>Anything, Whatever, Everything, Either, Each ; or, with negative, Nothing, None, Neither.</i>
ཅི་ཡང་		
ཅི་ཞིག་	}	<i>All, The whole, Every, Entire, Complete, All.</i>
ཐམས་ཅད་		
ཀུན་		
ཚང་མ་	}	<i>Mere, Sole, Only.</i>
འབའ་ཞིག་		
གཞན་		
གཞན་ཞིག་		
གཅིག་གཅིག་	}	<i>Each other, One another.</i>
ེ་		
ེ་ེ་	}	<i>Each, Every.</i>
སོ་སོ་		
མི་གཅིག་ག་		
མི་འདྲ་བ་	}	<i>Various, Sundry, Divers.</i>

ཀུན་ལས་སྣ་ག་	}	<i>Most.</i>
མང་པོ་		
གཉིས་ཀ་	}	<i>Both.</i>
ཉུང་ཏུ་		
ཉུང་ཏུ་ཞིག་	}	<i>A few, A little.</i>
འགའ་		
འགའ་ཙམ་		
ཅིག་		
བདག་	}	<i>Self, One's self.</i>
ཉིང་		
ང་		
ང་		
ཉིང་	}	<i>Same.</i>
གཅིག་པ་		
དེ་མོ་ན་	}	<i>The very same.</i>
དེ་ཀ་		
དེ་ང་		
དེ་ཀ་ང་		
འདི་ང་		
འདི་འདྲ་བ་	}	<i>Such.</i>
དེ་སྣ་ལྔ་		
ཕན་རྒྱན་	<i>Either, Each of two. Ex. :—</i>	

མ་ཕམ་གྱི་འགའ་ཕན་རྒྱན་དུ།

*On each side of the two shores
of (lake) Mapham (Jäschke).*

ཕན་ཚུན་གཉིས། *Either, Both.* Ex. :—

ཡང་གཟང་བོའི་འགྲམ་ཕན་ཚུན་གཉིས་ན། *And on either side (i.e. both sides) of the river (Jäschke).*

§ 32. ADVERBS.

These are both primitive and derivative. Of Derivatives, some are formed from Pronouns, others from Nouns, and others from Adjectives or Participles. There are also Adverbs of Time, Place, and Manner, Interrogative, Negative, and (added to verbal roots) Relative adverbs.

Those derived from adjectives are formed either by putting the adjective in the terminative case, or by adding to the adjective the expression བྱས་ནས་. It is a common habit, however, in the Colloquial to use an adjective adverbially without changing its form.

Adverbs are always placed somewhere before the verb. Interrogative adverbs come immediately before the verb. Others may be inserted at any convenient place in the sentence, so long as the rule is observed that they precede the verb.

The following are some of the commonest adverbs and adverbial phrases used in the Colloquial :—

ADVERBS OF TIME.

ག་དུས་	}	<i>When?</i>
ནས་		
གང་		(Added to verbal infinitive) <i>When, At the time of...ing.</i>
ག་དུས་ལང་		<i>Whenever.</i>
དུས་		(Added to verbal root) <i>When, used relatively; While.</i>
ད་ལྟ་		<i>Now (at this time); ད་ལྟ་རང་ Just now, At present.</i>
ད་བར་དུ་		<i>Hitherto, Up to now.</i>
དེ་དུས་		<i>Then (at that time).</i>

དེ་ནས་	} <i>Then (after that).</i>
ད་ནས་ཕྱི་ལ་ཆད་	} <i>Hereafter, Henceforth.</i>
ནས་ཡང་	} <i>Ever, Always. With negative, Never.</i>
ནས་རྒྱུན་	} <i>Ever, Always, Constantly, Incessantly, etc.</i>
དུས་རྒྱུན་	
དྲག་པ་རེ་བཞིན་	
ཙམ་ན་	} <i>When, Just when, About, At the time.</i>
ཙན་	
ད་ཟུང་ཡང་	} <i>Moreover, Furthermore.</i>
ད་ཟུང་	
ད་གདོས་	
སྟེང་	
	(Added to root of verb) <i>Ever, with negative</i> <i>Never.</i>
དེ་རིང་སང་	} <i>Now-a-days.</i>
དེང་སང་	
མཚམས་མཚམས་	} <i>Now and then, Often, Sometimes, Occasionally,</i> <i>with negative, Seldom.</i>
རེ་འགའ་	
ཡང་སྐྱུར་	<i>Again, A fresh, Anew.</i>
ཚར་གཅིག་	} <i>Once.</i>
ཐོངས་གཅིག་	
ལམ་སང་	
ད་འདོ་ཚར་གཅིག་	} <i>Once more.</i>
ད་ཟུང་ཚར་གཅིག་	
ཚ་ནས་	} (With negative) <i>Not at all, Never, In no case.</i>
མ་ནས་	

ལྔོན་ལ་   *A short time ago*
 ལྔར་   *A long time ago*

} *Formerly, Previously,*

མགྲོགས་པོར་ or མགྲོགས་པོ་
 ཚུ་པོར་ or ཚུ་པོ་
 ཚ་དྲག་
 རྒྱུ་ཚམ་གཅིག་

} *Quickly, Soon, Presently, Directly,
In a little while, In a few
minutes.*

གཞུག་ལ་ } *After, Subsequently, Afterwards, Next, Last, In future.*
 རྗེས་ལ་ } *At last, At length.*

ད་གོ་ནས་ *Already.*

ལྔོན་ལ་ }
 ལྔོན་དུས་ } *Anciently.*

ད་ཅང་ }
 ཡང་ } *Still, Yet.*
 ད་འདྲོ་ (Vulg.) }

ཁ་སང་ *Lately, Recently.*

ལྔུ་པོ་ *Late.*

ལྔ་པོ་ནས་ *Early.*

འགོར་པོ་མ་བྱེད་པར་ *Without delay.*

ག་ལེ་ག་ལེ་ *Slowly, Gradually, Gently, Softly.*

མདངས་དགོངས་ *Last night, Last evening.*

ལྔ་ལྔོང་ }
 ལྔ་ལོང་ } *Last year.*

ཕར་ཕར་ *Eventually, Later on, Indirectly.*

འགྲོ། (Added to verbal root) *Just, Just about, On the point of, Going to.*

ད་རེ། *Some time ago.*

ད་ལོ།, or འདི་ལོ།, or ལོ་འདི། *This year.*

ཞི་ཉིད། *Year before last.*

ཕྱི་ལོ།	}	<i>Next year.</i>
ད་གསེས།		
སང་པོད།		

ཉ་ཉིན།	}	<i>Last year.</i>
ཟླ་ཉིད།		
ལྔ་ལོ།		

ལོ་རེ་རེ། *Yearly, Annually.*

ཉི་མ་རྟག་པ་རེ་བཞིན། *Daily.*

སང་ཉིན། *To-morrow.*

དེ་རིང། *To-day.*

ཁ་སང། *Yesterday.*

ཞག་མ་རེ་རེ། *Every day.*

ཉི་མ་ཅིག། *Some day.*

ADVERBS OF PLACE.

ག་པ།	}	<i>Where? Whither? (Also relatively.)</i>
ག་རུ།		
ག་ན།		

ག་པ་ཡང་། *Wherever, Anywhere.*

ག་པ་་་་་མ་ }
 ག་རི་་་་་མ་ } *Nowhere.*

འདི་ ཅུ་, or འདིར་ }
 འདི་ལ་ } *Here, Hither.*
 འདི་ན་ }

དེ་ཅུ་ }
 དེར་ } *There, Thither.*
 དེ་ལ་ }
 དེ་ན་ }

NOTE.—In Lhasa འདིར་ *DIR*, *Here, Hither*, is loosely pronounced as if it were spelt འདས་ *DÄ*, i.e. something like the English word *They*, as pronounced by a Eurasian, with a slight dental *d* sound to the *Th*. Hence one sometimes sees the Colloquial form of *Here, Hither*, spelt འདད་, which is not quite a correct form of the loose Lhasa pronunciation. Similarly one sometimes sees the Colloquial form of *There* spelt དད་ *DÄ*'.

Both འདད་ and དད་ are incorrect. For the former the student should always use འདི་ཅུ་, or འདིར་, when writing; and, if he chooses to affect the Lhasa pronunciation when speaking, he should say འདས་, not འདད་. For དད་ he should always write དེ་ཅུ་, or དེར་.

པ་གི་ *Over there, Yonder.*

ཡ་གི་ *Up there.*

མ་གི་ *Down there.*

ཡར་ *Upwards.*

མར་ *Downwards.*

བྱོན་
 བྱོན་དམ་པོ་ } Uphill.

ཐུང་ Downhill.

མགོ་མཇུག་ལོག་པ་
 མགོ་གཞུག་ལོག་པ་ } Upside down.
 ཏམ་ལོག་

འདི་ནས་ Hence.

དེ་ནས་ Thence.

མདུན་ལ་ Before.

གཞིང་ལ་
 ལྷོ་ནུབ་ལ་ } Ahead, In front, Onwards, Forwards.

བྱོབ་ལ་
 གཞུག་ལ་ } Behind.

ཐག་རིང་པོ་ Afar.

ཁ་ཐུག་ལ་ Opposite, Over against.

ཚབ་ལ་ Instead of.

རྩ་ལ་ Just by, Close by.

ནས་ Off.

བྱོབ་ཕྱོགས་ལ་ Backwards.

ཕྱི་ལོགས་ལ་ Outside, Without.

ནང་ལ་ Within, Inside, At home.

ནང་ནས་ From within, From home.

ཕྱི་ལོགས་ནས་ From without.

གཡོན་ལ་ To the left.

གཡས་ལ་ *To the right.*
 མཉམ་འབྲེ་ *Together, Jointly.*

ག་ས་ག་ལ་ *Everywhere.*

འཁོར་ལ་ }
 ཕན་ཚུན་ལ་ } *Around, Round about, All round.*

གཞན་དུ་ *Elsewhere.*

ཟུང་དུ་ *Aside.*

སོ་སོར་ *Asunder, Apart.*

Adverbs of Manner.

འགྲོ་ or འདྲ་ (The first added to root and the second to infinitive of auxiliary verb) *Probably, Likely, Perhaps.*

ག་འདྲ་ }
 གང་འདྲ་ } *How?*

འདི་འདྲ་ (pronounced DİN-DA)

འདི་ནང་བཞིན་

ཅས་

ཞེས་

ཤེས་

ད་ག་ཟེར་

ད་ག་རང་

ད་ག་རིད་ *Quite so, Just so, Precisely, Exactly.*

རིམ་བཞིན་ *By degrees, Gradually.*

བད་དེ་ (Used with negative.) *Quite, Completely, Absolutely, Thoroughly.*

དེའི་ལྟེན་བྱས་ནས་ *Consequently.*

}
 }
 } *Thus, So.*

གཅིག་པོ་ *Simply, Merely, Only, Solely.*

དང་ *Simply, Merely, Just, Only.*

རེ་མེས་བྱས་ནས་ *Alternately.*

ཉེ་ལས་ *Almost, Nearly.*

མཉམ་འབྲེལ་
མཉམ་བུ་ } *Together, Jointly, Unitedly.*

ཁ་ཁ་བྱས་ནས་ *Separately, Individually.*

སོ་སོ་བྱས་ནས་ *Severally.*

རེ་རེ་བྱས་ནས་ *Singly.*

ལྷན་སྐྱོད་ལ་བཞིན་ *Formally.*

ཤར་ལྷོ་ *Merely, Only, Solely, Entirely.*

མ་ནས་
ཙམ་ཅིང་ནས་ } (Used with negative.) *At all, On any account.*
ཙམ་ནས་

ཡག་པོར་ or ཡག་པོ་ *Well, with negative, Ill, Badly.*

ཡག་ལ། *Better.*

ཡག་ཤེས་ *Best.*

ཡང་ *Even, Likewise.*

དྲང་པོ་བྱས་ནས་ *Fairly, Honestly.*

ཅ་ལ་བྱས་ནས་ *Carefully.*

དེ་དེ་བྱས་ནས་ *Definitely, Punctually, Steadily.*

ཁྲིམས་ལ་བཞིན་ *Justly, Legally.*

དེ་ལྟར་
ངོ་བོ་ } *Certainly.*

ཁ་ནས་ *Orally.*

རང་ *Personally, Precisely, Exactly.*

གསར་བ་བྱས་ནས་ *Privately.*

ངེས་པར་

དངོས་གནས་བྱས་ནས་

བྲང་པོ་བྱས་ནས་

} *Really, Sincerely; Surely.*

མགྱོགས་པོ་བྱས་ནས་ *Promptly.*

ས་འཇུག་པ་བྱས་ནས་ *Punctually.*

ཁྱད་པར་དུ་ *Especiallly, Particularly.*

དྲག་པར་

ཕལ་ཆེར་

} *Ordinarily, Usually, Generally, Universally,
Chiefly, Principally.*

ཐག་ཚོད་ *Decidedly, Exceedingly.*

སྒྲ་དག་པོ་ *Clearly, Distinctly, Lucidly, Intelligibly.*

ནས་སྐྱུན་ *As a rule, Usually.*

ཕར་ཕར་ *Indirectly.*

གྲུབ་ལོགས་ལ་ *Aback.*

སྤྲོད་ཏུས་བྱས་ནས་ *Diligently, Zealously, Earnestly, Heartily,
Genuinely.*

འདི་དང་མཉམ་དུ་ *Herewith.*

ལས་སྒྲ་པོ་ *Easily.*

ག་ལེ་ག་ལེ་ *Gradually, Gently, Slowly, Softly.*

ད་ (Between a duplicated adjective or adverb, with དེ་ at end of sentence) *Of course.*

Adverbs of Quantity and Comparison.

གཚོད་ *How much? How many?*

ཕལ་ཚེར་ *Chiefly, Generally.*

ཡང་ *Even, Likewise.*

བདེ་དེ་ (Used with negative.) *Quite, Completely, Absolutely, For the most part, Mostly.*

ཉལ་མ་ འགའ་ཚེན་	}	<i>Almost, Nearly. With negative, Scarcely.</i>
-------------------	---	---

ཅམ་, or in Coll. ཅ་ *About, Approximately.*

མང་བ་	}	<i>More.</i>
ལྷག་པ་		

མང་ཤོས་ *Most.*

ལྗང་ཤོས་ *Least.*

ཉ་ཅང་ *Too*; or add མོང་ to any root; or add རྒྱལ་པ་ as a verb to any root.

དགོན་པོར་ *Scarcely.*

ལྡང་བ་	}	<i>Enough.</i>
འགྲིག་པ་		

ཤ་སྟག་ *Only, Entirely, All.*

དོག་ཅི་ *Partly.*

མང་པོ་	}	<i>Much. With རང་ added, and followed by a negative, Not much.</i>
ཞན་པོ་		
ཞེ་པོ་		

ཁ་གངས་མང་པོ་ *Many.*

གཡོ་མ་སྟུ་	}	<i>Very many.</i>
མང་ཐག་ཚོད་		

མང་མོང་ *Too much, Too many.*

ཕུང་ཟད་ *Few.*

ཕུང་ *Little.*

དོག་ཅི་ *A little, A few, Some.*

ཡང་	}	<i>Besides, More yet.</i>
ད་ཅུང་		
ད་ཅུང་ཡང་		
ཕུང་མོང་		<i>Too little.</i>

Interrogative Adverbs.

ག་རེ་དོན་ལ་	}	<i>Why ?</i>
ག་གི་དོན་དག་		
གང་ལ་		
དོན་གང་ལ་		
ཅི་ལ་		
ཅི	}	<i>How ?</i>
ག་འདྲ་སྟེ་		
ཅི་ལྟར་, or ཅི་ལྟར་		
གང་འདྲ་	}	<i>When ?</i>
ག་དུ་སྟེ་		
ནས་	}	<i>Where? Whither ?</i>
ག་པ་		
ག་རུ་		
ག་ན་		
ག་ནས་	}	<i>Whence ?</i>
གང་ནས་		

ག་ཚོད་ }
 ཇི་ཅུམ་ } *How much? How many?*

Adverbs of Affirmation, Doubt and Negation.

ཤགས་ }
 མ་ལགས་ }
 མགས་སོ་ }
 ལ་ཡོང་ } *Yes.*
 ལ་འོང་ }
 ལགས་རེད་ }
 ལགས་ཡོད་ }
 ལགས་མིན་ }
 ལགས་མེད་ } *No.*

ལས་་་་དགའ་ *Rather (i.e. Than....) pleases.*

གཞིག་བྱེད་ན་ }
 ཡིན་པ་འདྲ་ } *Perhaps, Probably.*
 ཡིན་འགྲོ་ }

གང་ཡིན་ཀྱང་ }
 ག་རེ་ཡིན་རུང་ } *At all events, In any case.*

ཐོ་ཚོམ་མེད་པར་ *Without doubt, Unhesitatingly.*

ཆ་ལས་ }
 ཉ་ལས་ } *Rather, For the most part, Somewhat, Almost, Nearly, with negative, Scarcely.*

རྩ་ནས་ }
 མ་ནས་ } *At all, Ever. (With negative) Not at all, Never.*

ངེས་པར་
གང་གིས་ཀྱང་
ཅིས་ཀྱང་

Surely, Certainly, By all means.

རེ་ཟླན་

By no means, Never.

དྲིན་དྲིན་
ངོ་བོ་གྲག་

Indeed.

མྱོང་ (Added to root of verb), *Ever.* With negative, *Never.*

མ་
མི་

Not.

མེད་པ་
མེད་

Not possessed of, Devoid of.

མིན་ Abbreviation of མ་ཡིན་ *Is not, Are not.*

མེད་ Abbreviation of མི་ཡོད་ *Is not, Are not.*

As regards the Adverbs and Adverbial phrases used in the Literary language, it is hardly worth while giving a list of them, as the student can easily find them for himself in Jäschke's or Rai Sarat Chandra Das's Dictionary, or in Csoma de Körös's Grammar, where he will see how and to what extent they differ from the Colloquial expressions.

EXAMPLES of the use of Adverbs and Adverbial expressions in the Colloquial :—

པཎ་ཆེན་རིན་པོ་ཆེ་བླ་ཤེས་ལྷན་པོ་ (or *When did the Pän-ch'en-rin-po-ch'e*
གཞི་གཞེ་ཚེ་) ལས་གཞུང་འཛིན་ལྷན་གནང་ (or *Ta-shi Lama*) *come from*
ང་རེད། *Tā-shī-lhüm-po (or Zhyi-ga-tse) ?*

བཀའ་རྒྱུན་གྱི་སྲས་ཀྱིས་མཁའ་མ་བཞེས་ *When the minister's son got*
རྩམ་མགོན་ཆེན་པོ་བྱུང་བ་ (or *ཡོད་པ་*) *married there were great festivi-*
རེད། *ties.*

ཤ་ཉ་ལས་ཆོས་ཚར་བ་དང་། *When the meat is nearly boiled.*

- རྒྱུ་གྱིས་ག་དུས་ཐུབ་ན་ཡང་མཚའ་མ་
 མག་པ་) རེངས་ (or ལན) | *Whenever you can, get married.*
- རྒྱུ་ག་པ་སྤོང་གྱི་ཡོང | *Where are you living ?*
- ལྷ་པ་ག་པ་འགོ་གི་འདུག | *Whither is the monk going ?*
- རྒྱུ་ག་ནས་ཡོང་གི་འདུག | *Whence comes he ?*
- རྒྱུ་གྱི་ཡུམ་གྱི་སྐྱུ་བ་རྒྱལ་ས་ག་འདུས་ཡོང | *How is your mother's health ?*
- ཉ་དེའི་རིན་ག་ཚོད་རེད | *What is the price of that horse ?*
- ཉ་ལྟ་ཚུ་ཚོད་ག་ཚོད་རེད | *What o'clock is it now ?*
- རྒྱུ་དེས་ཁང་པ་པ་གི་བཅོས་ནས་དོན་དག་
 ག་རེ་རེད | *What have you built yonder house
 for ?*
- རྒྱུ་འདི་ཅུ་ག་རེ་དོན་ལ་ཡོང་བ་རེད | *Why have you come here ?*
- ཁང་པ་བཅོ་དུས་འགྲུལ་སོང་ | *While the house was being built,
 it collapsed.*
- སྤོང་ཅས་ན་ཁོ་ཤི་སོང་ | *He died about dusk.*
- ཁང་པ་ལ་ཕྱིན་ཅས་ན་ཁོས་དགོང་མོའི་ཁ་
 ལག་བཟས་སོང་ | *When he went home he ate his
 dinner.*
- ཟ་གི་ཡོད་ཅ་ཁོ་འགྲུལ་སོང་ | *When he was eating, he fell.*
- ཁོ་བརྒྱལ་ས་ནས་ཚུ་ཚོད་ག་ཚོད་སོང་ | *How long (how many hours) is it
 since he died? i.e. was alive.*
- རྒྱུ་སྐྱ་ས་ལ་ཕྱིན་གྱིང་ངམ | *Have you ever been to Lhasa ?*
- ལགས། ང་སྐྱ་ས་ལ་ (ནམ་ཡང་) ཕྱིན་མ་
 གྱིང་ | (pron. *nyúng*.) *No, I have never been to Lhasa.*
- རྒྱུ་དེར་ནམ་ཡང་ཕྱིན་ཡོང་ངམ | *Will you ever go there ?*

ཉི་མ་ཅིག་ང་ལྷ་ས་ལ་འགྲོ་གི་ཡིན་པ་འདྲ་
 or ཡིན་གྱོ། *Some day I may go to Lhasa.*

ང་གྲོ་མོ་ལ་ཡང་ཕྱིན་མ་གྱིང་། (pron. *nyúng.*) *I have never even been to Chūmbi.*

མི་མང་པོ་རི་ཚོ་ལ་རྩ་ནས་ (or མ་ནས་) *Many people have never been to*
 ཕྱིན་མ་སོང་། *the hills at all.*

རི་ཚོ་ཐག་རིང་ཐག་ཚད་འདུག། *The hills are very far away.*

ལྷ་ས་ཉ་ཅང་ཐག་རིང་པོ་ལ་ (or ཐག་རིང་
 ཐག་ཚད་) འདུག། *Lhasa is too far away.*

ད་ཅུང་ལྷ་ས་ཉ་ཅང་གང་ཐག་ཚད་འདུག། *Moreover, Lhasa is too cold.*

དེ་ཐམས་ཅད་མེད། ད་ཅུང་མང་པོ་ཡོད། *That is not all. There is much*
more yet.

ད་ཅུང་ལྷ་ས་ལ་བྱེད་རྒྱ་ཞེད་པོ་རང་མི་ཡོང་། *Furthermore, there would not be*
much to do in Lhasa.

ལྷ་ས་ལ་འགྲོ་བ་ལས་ རོ་རྩེ་གློང་ལ་སློད་པ་
 དགའ་གི་རེད། *I would rather stay in Darjeeling*
than go to Lhasa.

ཚར་གཅིག་ང་ཚོ་འི་དམག་དགུང་ཚོ་ལྷ་ས་ལ་
 ཕྱིན་སོང་། *Our troops once went to Lhasa.*

ད་ཅུང་ (or Vulgar Coll. ད་འདྲོ་) ཚར་
 གཅིག་དེར་འགྲོ་དགོ་གི་ཡིན་པ་འདྲ། *They may have to go there again ;*
or, Perhaps they will have, etc.

ང་ཕྱི་གླིང་གི་ཡུལ་ལ་ཕྱིན་ནས་ལོ་བཅུ་གཉིས་
 སོང་། *Twelve years ago I went to Europe.*

ཤིང་པ་གི་ལོ་ག་ཚད་རེད། *How old is that tree ?*

ཁྱོད་ལོ་ག་ཚད་ཡིན། *How old are you ?*

དཔེ་ཆ་དེ་ངས་སློབས་ (or བཟུགས་) ཉས་ འདྲུག། *I read that book some time ago.*
 ཏུས་ (མང་པོ་) མོང་འདྲུག།

སློན་ལ་སློན་འཇུག་ལྔ་བརྗོད་པ་རེད། *Anciently (of yore) the five pre-*
fixes were pronounced.

དེང་སང་རྗོད་ཀྱི་མི་འདྲུག། *Now-a-days they are not pro-*
nounced.

ངས་དཔེ་ཆ་དེ་ག་པ་ཡང་རྗེད་ཐུབ་ཀྱི་མི་ *I cannot find the book anywhere.*
 འདྲུག།

གང་ཡིན་ཀྱང་ངས་དེ་ད་ལྟ་མཐོང་གི་མི་ *At all events I do not see it now.*
 འདྲུག།

འདི་རུ་ཤོག། *Come here.*

འདི་རུ་མ་ཡོང། *Do not come here.*

ཁ་སང་ཁོ་ཚོ་ཕར་ཕྱིན་སོང། *They went away yesterday.*

ལམ་སང་ཕར་རྒྱུག། *Go away immediately.*

ངའི་སློབ་དཔོན་གྱིས་ཉ་ཅང་གསལ་ལོ་གསུང་ *My teacher speaks very distinctly.*
 ལོ་འདྲུག།

ཏུས་ རྒྱན་ ཁོས་ ཉ་ ཅང་ མགྲོགས་ པོ་ ཟེར་ གྱི་ *He always speaks very fast.*
 འདྲུག།

ཁོས་ལབ་པ་དེ་ངས་ལས་སྒྲ་པོར་ཉ་གོ་གི་མི་ *I do not understand him easily.*
 འདྲུག།

ཉུང་སྒྲ་འདི་འདྲ་མ་རྒྱུག། *Do not make so much noise.*

ཁྱོད་རེས་སྒྲ་ཆེན་པོ་འདི་འདྲ་རྒྱུབ་ནས་དོན་ *Why are you talking so loudly ?*
 དགག་རེ་རེད།

- ལྷ་མ་འདི་ཚོའི་ལ་སྐད་ཅ་བྱང་པོ་ཤ་སྟེག་ བཤད་ཀྱི་འདུག། *This lama is only telling you the truth.*
- དེ་རིང་གྲིམས་དཔོན་གྲིམས་ཁང་ལ་ཉ་ཅང་སྟེ་ པོ་ནས་ཕེབས་སོང་། *The judge came to court very early to-day.*
- སང་ཉིན་ཁོང་གི་པོ་བྱེད་ཀྱི་ཡིན་འགྲོ་ or བྱེད་ ཡོང་ངམ། *Probably he will be late to-morrow.*
- ད་ལྟ་རང་ཀ་ལ་ཀ་ཏ་ལ་ཞེད་སྐྱབ་ཚད་པ་ཚ་ གོ་འདུག། *Just now it is terribly hot in Calcutta.*
- ཚོའི་རང་གིས་དབུལ་གྲིམས་ཁང་ལ་འབྱེད་ རྒྱུག། *Take the money to court personally.*
- བྱ་གུ་ཚུང་ཚུང་འདི་ཚོན་གཞོན་ག་འདུས་ རེད། *How old is this little child?*
- འདི་འདུའི་གནས་སྟེག་པ་ལ། *What pleasant weather!*
- འདི་འདུའི་རྒྱགས་པ་གསེལ་པ་ལ། *What a cutting breeze!*
- འདི་འདུའི་ལས་ཀ་ཡག་ག་ལ། *What an excellent road!*
- འདི་འདུའི་ཁྱི་ཆེ་བ་ལ། *What an enormous dog!*
- འདི་འདུའི་ཡལ་ག་སྟོན་པ་ལ། *What a thick branch!*
- འདི་འདུའི་བུ་མོ་མཛེས་པ་ལ། *What a beautiful girl!*
- དྲི་གཞོན་སྟེག་སྟེད། ཚོའི་བཟོད་པ་སྟོན་ པའི་དོན་དག་ག་རེ་རེད། *Wait a little: why are you so impatient?*
- ཚོའི་ཀྱིས་ཁང་པ་འདི་བཟོ་བའི་དོན་དག་ག་ རེ་རེད། *Why are you building this house?*

མུ་གྲུ་འདི་འདྲ་གང་ལ་ཅུ་གི་འདུག།

Why is the child crying like that?

གཡོག་པོ་ཐམས་ཅད་གདོང་ལ་ཕྱིན་སོང་ངས་

Have all the servants gone on ahead?

(or Coll. ངས།)

དང་པོ་གཡས་ཕྱོགས་ལ་དེ་ནས་གཡོན་

First you must turn to the right, then to the left, and then go straight on for a distance of about twelve paces.

ཕྱོགས་ལ་ཕྱིན་ནས་དྲོག་ཚོ་ཁ་ཐུག་ལ་གོས་

པ་བརྒྱ་གཉིས་ཙམ་འགོ་དགོས་ཀྱི་རེད།

ཁྱོད་ལས་ཀའི་སྐྱེའ་ལ་སླེབས་པ་དང་ང་ལ་

When you reach the road end, shout to me.

སྐད་གདོང་།

ཁང་པ་འདི་ལ་ཙུ་ཙུ་གས་གཤམ་ཡོད།

There are rats everywhere in this house.

ཀ་ལ་ཀ་ཏ་ནས་དེ་ཇི་སྒྲིང་ལ་ཐག་རིང་ཐུང་ག་

How far is it from Calcutta to Darjeeling?

ཚོད་རེད།

བཀའ་ཁྲོན་སྐུང་དོ་ཇི་སྒྲིང་ནས་ཐག་ཉེ་པོ་རེད་

Is Kalimpong close to or far away from Darjeeling?

དམ། ཐག་རིང་པོ་རེད།

གསོལ་བ་བདམ་པ་དེ་ཡག་པོ་དེ་ཡག་པོ་

To pray is of course very excellent.

རེད་དེ།

§ 33. POSTPOSITIONS.

What we call PREPOSITIONS, such as *Of, To, In, On, By, With, From, About, Concerning*, etc., and certain Prepositional phrases like *By reason of, For the sake of, With respect to, According to, Instead of*, etc., are rendered in Tibetan by POSTPOSITIONS, some of which are simple, and others compound.

The SIMPLE POSTPOSITIONS consist of the primitive particles which are used in the formation of the CASES. (See § 25.)

As regards the *Nominative Case*, no such particles are used. (See § 25, I.)

As regards the *Vocative Case*. (See § 25, II.)

As regards the *Accusative Case*, no particle is necessary, but if desired the Postposition ལ་ may be inserted. Ex. :—

ཁོས་བུ་མོ་བུ་མས་པོ་བྱེད་ཀྱི་འདུག།

Or :—

ཁོས་བུ་མོ་ལ་བུ་མས་པོ་བྱེད་ཀྱི་འདུག།

He loves the girl.

With this case the postpositions ཐུག་, བར་, and དུ་, *As far as, Up to, To, Till*, are used.

N.B.—The following verbs may be used either with the bare accusative or with that and the postposition ལ།

སྤྲོད་པ་, བཀའ་པ་, འབྲུལ་པ་, སྤྲོད་པ་, *To give, to deliver.*

སྤྲོད་པ་, སྤོབ་པ་, *To teach.*

འཆད་པ་, བཤད་པ་, *To tell, To explain.*

སྤྲོད་པ་, སྤྲོད་འབྲེལ་ཞུ་བ་, སྤྲོད་བདར་ཞུ་བ་, *To show.*

ཞུ་བ་, *To petition, To beg, To offer.*

ཞེད་པ་, *To fear, To be afraid of.*

འཕྲོག་པ་, *To strike against.*

རོགས་བྱེད་པ་ *To help, To aid.*

འབྲིང་ཡོང་བ་ *To bring.*

As regards the *Genitive Case*, the particles are གི་, ཀྱི་, གྱི་, འི་, ཡི་ (see § 25, IV). Ex. :—

ལུག་གི་མགོ། *The sheep's head, or the head of the sheep.*

སྤང་གི་རྩོ། *The bull's horn, or the horn of the bull.*

ཕལ་སྐད་ཀྱི་སྐད་ལུགས་ཞིག། *A dialect of the Colloquial.*

བག་ལེབ་ཀྱི་གོང་། *Price of bread.*

ཉམས་ཀྱི་སྤོན་པ། *The foolishness of pride.*

ཁང་པ་འདྲིའི་མཐོ་དམན། *The height of this house.*

སྤྱིས་དམན་གྱི་མིང་།	<i>The woman's name.</i>
བྲེ་ཚོམ་གྱི་ཉེན།	<i>The danger of uncertainty.</i>
ཤར་གྱི་མཁམ་པ་ or རིག་པ།	<i>The wisdom of the East.</i>
ལུགས་སྲོལ་གྱི་བྲིམས།	<i>The law of custom.</i>
ཁང་པ་དེའི་མགོ་དམན།	<i>The height of that house.</i>
ལེའུའི་རྫོགས་མཚམས།	<i>The end of a chapter.</i>
སྟ་རེའི་ཡུ་བ།	<i>The handle of an axe.</i>
གཡུའི་མདོག།	<i>The colour of a turquoise.</i>

As regards the *Dative Case*, the particle used is ལ་ (see § 25, V).

As regards the *Agentive Case*, the particles used are ས་, གིས་, ཀྱིས་, གྱིས་, འིས་, and ཡིས་ (see § 25, VI). Ex. :—

ཁོས་བྲུ་མོ་བྲམས་པོ་བྱེད་ཀྱི་འདུག།	<i>He loves the girl.</i>
ཁྲས་ལྷུག་རོན་བསད་སོང་།	<i>The hawk killed the pigeon.</i>
འབྲུག་གིས་ལྷ་བ་ཟ་གི་འདུག།	<i>The dragon is eating the moon.</i>
ང་རང་གིས་དཔེ་ཆ་དེ་སློབ་སྦྱོང་ཡོད།	<i>I have read that book.</i>
ཁྱོད་ཀྱིས་མཚུག་གུ་ལ་མ་བཟེས་སོང་ངས།	<i>Have you hurt your finger?</i>
ཁོའི་ཨ་པས་ (or པས་) ཁོའ་བསྐྱབ་སོང་།	<i>His father taught him.</i>
ཁོའི་གྲོགས་པོས་ལས་ཀ་བྱས་སོང་།	<i>His companion did the work.</i>
རྩ་ངན་གྱིས་ལོ་དོག་སྐྱབ་ཀྱི་འདུག།	<i>Weeds are choking the corn.</i>
རྒྱུག་ལས་གྱིས་མི་བྲམས་ཅད་བཟོ་སྦྱོར་བྱེད་ཀྱི་འདུག།	<i>Discipline improves all men.</i>

དགའ་ཚོར་གྱིས་མཚམས་མཚམས་ལ་མི་
བསད་ཡོང་། *Joy will sometimes kill people.*

དུལ་གྱིས་ཁོ་མིང་པ་བཞེས་འདུག། *Money ruined him.*

མི་འདིས་ཁོ་ལ་རོགས་བྱས་སོང་། *This man helped him.*

ཚད་པ་ཡིས་ངའི་རྟ་བསད་སོང་། or ཚད་
པས་ངའི་རྟ་བསད་སོང་། *The heat killed my horse.*

As regards the *Locative Case* the particles used are :—

ལ་ }
ན་ } *In, On, At, By, etc.*

བརྒྱན་ནས་ *Through.*

རྩ་ }
རྩ་ }
ཅ་ } *In, On, At, By, etc.*
ར་ }
སྣ་ }

(See § 25, vii.)

As regards the *Periodal or Durational Case*, the particles used are
ན་ and ལ་ *At, In, During, etc.*

(See § 25, viii.)

As regards the *Modal Case*, the particles used are :—

ནས་ *By, Through, By way of, Via.*

དང་ *Against, With, e.g., with verbs of meeting, fighting, paying
respect to, visiting, etc.*

ས་ (Silent) *With, Because, Since, etc.*

ཕྱིར་ (Rather literary) *By, Through, On account of, For, By reason of,*
etc.

(See § 25, ix.)

As regards the *Ablative Case*, in the limited sense in which it is used in this Manual, the particles used are :—

ལས་ *Than, Except, Save, But, But for, Besides, etc.*

ནས་ }
ན་ } *Unless.*

(See § 25, x.)

As regards the *Terminative Case*, which in this Manual includes certain aspects of what is usually called the Ablative Case, the particles used are :—

ཏུ་, ཏུ་, ར་, ཅུ་, སུ་, and ལ་, signifying *Direction towards*, and དང་, ནས་, and ལས་, signifying *Direction from*. (See § 25, xi.)

Of the COMPOUND POSTPOSITIONS, most are used with the Genitive Case. The following are a few of them :—

དོན་ལ་ }
སྐོར་ལ་ } *About, Concerning, Regarding, With respect to.*

དོན་ལ་ *On behalf of, For the sake of, With the object of, For the purpose of, In order to.*

ཉེན་གྱིས་ *On account of, By reason of, In consequence of, Through, By, Because of.*

ཕྱིང་ལ་ }
མྱང་ལ་ } *Above (on top of), Upon.*

ལ་ལ་ }
ལར་ or ལ་རུ་ } *Above (Higher up).*

ནང་བཞིན་ }
ནང་ལྟར་ } *According to, As, Like.*

དགྲིལ་ལ་ *Amidst, Among, In the middle of.*

ཕྱི་ལ་	}	<i>Behind, Back, Afterwards, Next.</i>
མེས་ལ་		
གཞུག་ལ་		
མདུན་ལ་		
གོའོ་ལ་	}	<i>Before (place), In front of.</i>
ལྷན་དུ་		
ཚེས་ལ་		<i>Into the presence of.</i>
ནང་ནས་		<i>Instead of, In place of.</i>
ནང་ལ་		<i>From within.</i>
ཚུ་ལ་		<i>Inside, Within, In.</i>
ཚུ་ལ་		<i>Just by, At the side of.</i>

ཚུ་
 ཐག་ཉེ་པོ་ (used with ནས་) } *Close to.*

དུས་ལ་ *During.*

ཚུར་ or ཚུ་ལ་ }
 འགྲམ་ལ་ } *On the edge of.*
 ཟུར་ལ་ }

ལན་ལ་ *In reply or answer to, In return for.*

འོག་ལ་ }
 གཤམ་ལ་ } *Below, Under, Beneath, After.*

ཕྱོགས་ལ་ }
 རོས་ལ་ } *Towards.*

The following are used with the *Accusative.*

དང་མཉམ་དུ་ }
 དང་ཕྱུན་ཅིག་ } *With, i.e., Along with, Together with, In company with.*
 དང་བཅས་པ་ }

དང་འདྲ་པོ་ or དང་འདྲ་བ་ *Equal to.*

དང་ཉེ་པོ་ *Near to.*

དང་རིང་པོ་ *Far from.*

ཐུག་ *Until, For (time), As far as, For (space).*

མ་གཏོགས་
མིན་པ་ } *Save, Except.*

EXAMPLES.

- ངས་དེའི་དོན་ལ་ཚང་མ་ཤེས་ཀྱི་ཡོད། *I know all about that.*
- ཁོ་ལ་ཁོའི་བོད་ཡུལ་ལ་སྤྱིན་པའི་ལམ་གྱི་
སྐོར་ཐམས་ཅད་དྲིས་དང་། *Ask him all about his journey to
Tibet.*
- འདི་དོན་དག་གི་ནང་བཞིན་མི་འདུག། *This is not according to reason.*
- མི་ཚོ་མུ་གེའི་རྒྱུ་གྱིས་ཤི་སོང་། *The people died in consequence of
the famine.*
- ཁོ་ལྟོན་པའི་ནང་བཞིན་བྱས་པ་རེད། *He behaved like a fool.*
- དམག་མི་ཚོ་ཨ་མ་བན་གྱི་རྗེས་ལ་འགོ་གི་
འགོ་གི་བྱས་པ་རེད། *The soldiers used to march after
the Amban.*
- དེའི་པ་གི་སྐང་ལ་གངས་ཉེད་པོ་རང་མི་
འདུག། *There is not much snow on that
hill.*
- ངའི་མདུན་ལ་མ་འགོ། *Do not walk before me.*
- ཁོ་ཚོ་རྒྱལ་བ་རིན་པོ་ཆའི་བྱང་དུ་ཡོངས་པ་
རེད། *They came into the presence of the
Dalai Lama.*
- ཡི་གེ་དེའི་ལན་ང་ལ་བྲིས་བཅུག་ཨ། *Let me write in reply to that letter.*
- ཁྱེད་ཀྱི་གཞིག་པོ་དོས་པ་ཚོ་དང་མཉམ་དུ་
ཕྱིན་ཚོག་གི་རེད། *Your servant may go with the
coolies.*

ཕ་གླིང་པ་ཕྱག་ (or བར་དུ) ང་དང་ Come with me as far as that house.
 མཉམ་དུ་ཤོག།

§ 34. CONJUNCTIONS.

1. In Tibetan the use, as in English, of Conjunctions like *And* and *But* is generally avoided, and the sentence is reconstructed, so as to begin with a subordinate participial clause, of which clauses there is often a long string before the principal verb is reached.

EXAMPLE :—

<p>ཁང་པ་ཕ་གླིང་མིན་པ་ལ་ངས་དེ་ཁྱོད་ལ་ རྩེར་ཐུབ་ཀྱི་མེད་ or རྩེར་མི་ཐུབ་ or རྩེར་ཐུབ་ཀྱི་མ་རེད།</p>	}	<p><i>That house is not mine, and I cannot give it to you.</i></p>
---	---	---

Here the sentence is turned into : *That house not being mine, I cannot give it to you.*

Not being, the negative form of the participle present of the verb *To be*, is rendered མིན་པ་ལ་. The affirmative form *Being*, would be ཡིན་པ་ལ་, or ཡིན་པ་ལ།

2. But where the Disjunctive idea is sought to be expressed the form ཅ་ཡང་ is used thus :—

<p>ཁང་པ་ཕ་གླིང་ཡིན་ཅ་ཡང་དེ་ངས་ཁྱོད་ ལ་རྩེར་ཐུབ་ཀྱི་མེད།</p>	<p><i>That house is mine, but I cannot give it to you.</i></p>
--	---

Here the sentence is turned into : *Though that house is mine, (yet) I cannot give it to you.*

3. It would be quite allowable, however, to avoid using the Conjunctions altogether, and simply say :—

<p>ཁང་པ་ཕ་གླིང་མིན། དེ་ངས་ཁྱོད་ལ་རྩེར་ ཐུབ་ཀྱི་མེད་, or རྩེར་མི་ཐུབ།</p>	<p><i>That house is not mine. I cannot give it to you.</i></p>
---	---

4. Instead of ན་ཡང་, as above, ཡང་ alone, or ཀྱང་ according to the final of the preceding word, or the gerundial particles དེ་ (after final ད་), དི་ (after final ན་, ར་, ལ་, and ས་) or ལྟེ་ (after final ལ་, ང་, བ་, ས་ and all vowels) may be used. Thus :—

ཁང་པ་པ་གི་ངའི་ཡིན་ཡང་ (or ཡོད་དེ་) *Though that house is mine, I cannot give it to you.*
 དེ་ངས་ཁྱོད་ལ་ལྟེ་རྩལ་གྱི་མེད།

5. Another way of expressing the same idea is the following :—
 ཁང་པ་པ་གི་ངའི་མིན་པས་ (or མན་ཙང་) *As, since, or because the house is not mine, I cannot give it to you.*
 དེ་ངས་ཁྱོད་ལ་ལྟེ་རྩལ་གྱི་མེད།

6. As illustrative of similar formations in connection with verbs other than ཡོད་པ་ and ཡིན་པ་, note the following :—

གངས་མང་པོ་བབས་ན་ཡང་ང་ཚོ་རྗེ་གླིང་ལ་ *Though it was snowing hard I set out for Darjeeling.*
 ཐོན་སོང་།

གངས་མང་པོ་བབས་ཀྱང་ང་ཚོ་རྗེ་གླིང་ལ་ *Ditto.*
 ཐོན་པ་ཡིན།

ཆར་པ་མ་བབས་པས་ (or བབས་ཙང་) *As, since, or because it was not raining I set out for Darjeeling.*
 ང་ཚོ་རྗེ་གླིང་ལ་ཐོན་སོང་།

ཆར་པ་མ་བབས་ནས་ཐོན་སོང་། *As it was not raining he set out.*

ཆར་པ་མི་འབབ་ཙང་ (or འབབ་པ་ལ་) *As it is not raining I shall set out.*
 ང་འཐོན་གྱི་ཡིན།

ཆར་པ་མི་འབབ་ན་ཡང་ང་འཐོན་གྱི་མིན། *It is not raining, but I shall not set out.*

7. The expression *Either...or*, is rendered by ཡང་ན་, or by འཕྲུལ་, ཅུས་, etc., or by ཡང་མིན་ན་ Thus :—

With verbs other than ཡིད་ and འདུག། (*To be*, or *To have*), the conditional sign ན་ is simply added to the verbal root, Present, or Perfect, for all persons. Thus :—

ངས་སྟེང་ཐུབ་ན། *If I can, or could, give.*

ཁྱོད་ཀྱིས་སྟེང་ཐུབ་ན། *If thou canst, or couldst, give.*

ཁོས་སྟེང་ཐུབ་ན། *If he can, or could, give.*

ངས་ཁོལ་ཞུ་ན། or ཞུས་ན། *If I ask, or asked, him.*

ཁྱོད་ཀྱིས་ཁོལ་ཞུ་ན། or ཞུས་ན། *If thou askest, or askedst, him.*

ཁོས་ཁོལ་ཞུ་ན། or ཞུས་ན། *If he asks, or asked, him.*

ཅི་སྟེ་...ན། *But if*, is confined to Literary Tibetan.

9. Expressions like *Ago*, and *Since*, in the sense of *From the time that*, are rendered thus :—

ངས་ཤལ་བཟས་ནས་ལོ་གསུམ་སོང་།

Or :—

ངས་ཤལ་མ་བཟས་ནས་ལོ་གསུམ་སོང་།

} *Three years ago I ate meat ; or,
It is three years since I ate meat ;
or, I have not eaten meat for
three years.*

10. Our common conjunction *And* is expressed by དང་ meaning *with*, used as an enclitic, but only the first two nouns in a series are connected by it, however numerous the series may be. Thus :—

དུས་ཚོད་དང་དུས་ལྔ་བས་དང་འཚི་བས་སུ *Time and tide and death tarry for nobody.*

ལ་ཡང་སྐྱབ་གྱི་མི་འདུག།

Between two Imperatives, especially in Literary Tibetan, *And* is rendered by ལ་. Thus :—

ཤོག་ལ་ལྟོས་ཤིག། *Come and see.*

In Literary Tibetan, moreover, in addition to དང་ and ལ་, *And* and *But* are rendered by ཡང་ and ཀྱང་, and by the gerundial particles

ཅིང་, འིང་, or ཞིང་, and དེ་, དེ་ ཉི་ or ལྟེ་, especially in sentences in which *And* occurs frequently, and it is desired to vary the particle. Thus :—

ཤ་ལ་ཟ་ཞིང་ཁྲག་ལ་འཐུང་བ།

Eating flesh and drinking blood (Das).

ཆེ་ཞིང་ལེགས་པ།

Tall and well made. (D.)

རྩོད་གཞོན་ཅིང་བསེལ་བ་ཕན།

Heat is hurtful (but) cold is beneficial. (D.)

ཁྱོད་རིགས་ཆེ་ཞིང་མགོ་བ་ལྟེ།

As you are of high and noble birth. (D.)

གཤམ་ཉིང་མངོན་ཤེས་དང་ལྡན་ཞིང་གསང་བ་
ཐམས་ཅད་ཤེས་ཉི་ཉོགས་པ་ཀུན་དང་རི་
སྐྱོ་བ་ཙམ་དུ་དད་པ་ཐམས་ཅད་ཡོད་ཀྱང་།
བྱམས་པ་མེད་ན། ང་ཅི་ཡང་མ་ཡིན་ནོ།

If I have prophecy and know all mysteries and all knowledge, and if I have all faith, so as to remove mountains, but have not love, I am nothing. (1 Corinthians xiii. 2.)

བྱིད་ ཅག་ དེ་ དག་ གི་ དཀྱིལ་ ཅས་ ཐོན་ ལ།
འབྲལ་བར་གྱུར་ཅིག་ཅེས་བཀའ་སླུལ་ཏེ།
ཡང་མི་གཙང་བ་ཞིག་ལ་མ་རེག་ཅིག།
ངས་བྱིད་རྣམས་ལ་ནང་དུ་ཤོག་ཟེར་ཏེ།
བྱིད་ཚོ་འི་པ་ལྟར་འགྱུར། བྱིད་ངའི་བྱ་
དང་བྱ་མོ་ལྟར་འགྱུར་བར་འགྱུར་རོ།
ཞེས་གཙོ་བོ་ཀུན་དབང་གིས་བཀའ་
སླུལ་ཏེ།

Come ye out from among them, and be ye separate, saith the Lord. And touch no unclean thing; and I will receive you, and will be to you a Father, and ye shall be to me sons and daughters, saith the Almighty. (2 Corinthians vi. 17, 18.)

11. In the Colloquial ཡང་ or, after final ག།, ད་, བ་, or ས་, ཀྱང་ may signify *And, Either, Neither, or Nor*, according to the context. At the beginning of sentences the following are common : འོ་ན་ *However, But, Well*; ཡིན་ཀྱང་ *However, But, Moreover*; དེ་ནས་ *Then*; དེའི་ཀྱིང་ བྱས་ནས་ *Then, In that case, Consequently.*

EXAMPLES :—

ཡང་ལྗོས་ཤིག།	<i>And behold.</i>
བྱེ་མ་ཀ་ར་ཡང་ཡོད་པ་མ་རེད།	<i>There is no sugar either.</i>
འོ་མ་ཡང་མེད།	<i>Nor milk.</i>
འོ་སྒྲོད་ཀྱང་མེད།	<i>Nor milk-jug.</i>
ཡིན་ཀྱང་ཁྱོད་ལ་དགོས་ན།	<i>However, if you want them.</i>
དེ་ནས་ཁྲིམས་དཔོན་གྱིས་བཙོན་པ་ལ་གསུང་བ་རེད།	<i>Then the judge said to the prisoner.</i>
དེའི་ཀྱིན་བྱས་ནས་ངས་ཁྱོད་ལ་བདང་བཞག་གི་ཡིན།	<i>In that case I shall acquit you.</i>
འོ་ན་དགོངས་པ་མ་མཚུངས།	<i>Well, don't be angry.</i>

The Literary equivalent of ཡིན་ཀྱང་ *But, However,* is འོ་ན་ཀྱང་།

12. *Whether* is expressed by using the interrogative duplicative suffix. Thus :—

ང་དག་པོ་ཡོད་དམ་མེད་དམ་སྲུས་ཤེས་ཀྱི་ འདུག།	<i>Whether I am right or not, who knows ?</i>
དེ་ཁྲིག་ཁྲིག་ཡིན་ནམ་མིན་ནམ་ངས་ཤེས་ཀྱི་ མེད།	<i>Whether it is correct or not, I do not know.</i>
ཚར་བ་བབ་ཡོང་ངམ་མི་ཡོང་སྲུས་ཟེར་བྱབ་ ཀྱི་རེད།	<i>Whether it will rain or not, who can say ?</i>
ཁོ་ཐོན་སོང་ངམ་མ་སོང་ཁྱོད་རང་གིས་ཤེས་ ཀྱི་འདུག།	<i>Whether he set out or not, you know.</i>

13. OR may be expressed either as explained in clause 7 of this §, or thus :—

ཁོ་སྒྲོགས་ཀྱི་འདུག་གསུམ་ཁ་སྐོས་གྱི་འདུག། *Is he hungry or thirsty ?*

14. As to the use of Conjunctions with Numerals, see § 26, II, Note 3.

§ 35. THE SUBSTANTIVE VERB ཡོད་པ་ *To be.*

The primary meaning of this verb is *To exist, To be present*, but it is often used attributively, i.e., as a mere copula to connect subject and attribute, and also as an auxiliary to other verbs.

As a substantive verb and when used attributively it may be conjugated thus :—

PRESENT INDICATIVE.

Affirmative.

ང་འདི་ཅུ་ཡོད།	<i>I am here.</i>	ང་ཚོ་འདི་ཅུ་ཡོད།	<i>We are here.</i>
ཁྱོད་འདི་ཅུ་ཡོད་པོ།, or འདུག།	} <i>Thou art here.</i>	ཁྱོད་ཚོ་འདི་ཅུ་ཡོད་པོ།, or འདུག།	} <i>You are here.</i>
ཁོ་འདི་ཅུ་ཡོད་པོ།, or འདུག།, or ཡོད་པ་རེད།		} <i>He is here.</i>	
(pronounced <i>yo'-a-re'</i>).			

There being no difference between the singular and plural constructions, only the singular will henceforth be given.

ཡོད་པོ་ and འདུག་, connected as above with the third person, may also be used for phrases like *There is, There was, There are, There were*, etc. Thus :—

གྲོང་གསེབ་ འདིའི་ ཉང་ལ་ ཁང་རྒྱུ་སྟུ་ཅུ་ ཡོད། *There are thirty huts in this village.*

ཡོད་པ་རེད་ also may apparently be so used when an emphatic or positive statement is intended. Thus :—

རིའི་ཕ་གི་སྤྱང་ལ་གངས་ཡོད་པ་རེད་དམ་ *Is there snow on that hill or not?*

ཡོད་པ་མ་རེད།

ལགས། ཡོད་པ་མ་རེད།

No, there is not.

According, however, to Mr. C. A. Bell, ཡོད་པ་རེད་ implies uncertainty.

The future root ཡོང་, for all persons, is sometimes used for the present tense, when vagueness or indefiniteness is implied. Thus :—

རོང་མ་གཟི་ནང་ལ་སེམས་ཅན་རི་དྲགས་རྩོ་ ཡོང་། *There are wild animals down in that valley.*

An Intensive form of ཡོད་པ་ is མོད་པ་, similarly conjugated, but not now in use.

An elegant Literary form, not much used however, is :—

མཚིས་ *I am.*

གཤམ་ *Thou art.*

མཚིས་, or གཤམ་, or མཚིས་པ་ཡིན། *He is.*

And the Respectful form is :—

བཞུགས་ *I am.*

མངམ་ *Thou art.*

བཞུགས་, or མངམ་, or བཞུགས་པ་ཡིན། *He is.*

Negative of ཡོད་པ།

ང་དོ་ཅུ་མེད། *I am not there.*

ཁྱོད་འདི་ཅུ་མེད་, or མི་འདུག། *Thou art not here.*

ཁོ་འདི་ཅུ་མེད་, or མི་འདུག་, or ཡོད་ པ་མ་རེད། *He is not here.*

Interrogative Form.

ང་འདི་ཅུ་ཡོད་དམ་, ཡོད་དེ་, or ཡོད་ བས་, or ཡོད་པ་, or ཡོད་ཡིད། *Am I here?*

ཁྱོད་འདི་ཅུ་འདུག་གས་ (or ག་), or } *Art thou here ?*
 འདུག་གས།

ཁོ་འདི་ཅུ་འདུག་གས་, or འདུག་གས་, }
 or ཡོད་པ་རེད་དམ་, or ཡོད་པ་རེད་ } *Is he here ?*
 བས་, or ཡོད་པ་རེད་པ།

ང་འདི་ཅུ་མེད་དམ་, or མེད་པས་, or } *Am I not here ?*
 མེད་པ།

ཁྱོད་འདི་ཅུ་མི་འདུག་ག་ or མི་འདུག་གས། } *Art thou not here ?*

ཁོ་འདི་ཅུ་མེད་ད་ (or བས་), or མི་ }
 འདུག་ག་ (or གས་), or ཡོད་པ་མ་ } *Is he not here ?*
 རེད་ད་, or རེད་པས་, or རེད་པ།

Attributive.

ང་ཡག་པོ་ཡོད། *I am good.*

ཁྱོད་ཡག་པོ་ཡོད་, or འདུག། *Thou art good.*

ཁོ་ཡག་པོ་ཡོད་, or འདུག་, or ཡོད་ *He is good.*

པ་རེད།

Colloquially, ཡག་པོ་ is sometimes pronounced *Ya'-pu*, instead of *Ya'-po*.

In some phrases, like the following, འདུག་ and not ཡོད་ is used with the first person; probably because there is really no nominative "I," but the construction is "There is to me."

Moreover, the phrase is conjugated with གོ།, etc. Thus :—

ང་གྲང་གི་འདུག། *I am cold.*

ང་ན་གི་འདུག། *I am ill.*

ང་ལྷོས་སྐྱི་འདུག། *I am hungry.*

ང་ཁ་སྐྱོས་སྐྱི་འདུག། *I am thirsty.*

IMPERFECT INDICATIVE.

This may be formed just like the Present Indicative, the context generally sufficing to show what the tense is. Thus :—

Affirmative.

ཁ་སང་ང་འདི་རྩ་ཡོད། *I was here yesterday.*

ཁ་སང་ཁྱོད་འདི་རྩ་ཡོད་, or འདུག། *Thou wast here yesterday.*

ཁ་སང་ཁོ་འདི་རྩ་ཡོད་, or འདུག་ or *He was here yesterday.*

ཡོད་པ་རེད།

ལྷོས་ལ་ང་ལྷོས་པོ་ཡོད། *I was rich once.*

ལྷོས་ལ་ཁྱོད་ལྷོས་པོ་ཡོད་, or འདུག། *Thou wast rich once.*

ལྷོས་ལ་ཁོ་ལྷོས་པོ་ཡོད་, or འདུག་, or *He was rich once.*

ཡོད་པ་རེད།

Apart from contextual indications as above, this tense may also be formed with the aid of the auxiliary verbs ཡིན་པ་ and རེད་པ་. Thus :—

Affirmative.

ང་འདི་རྩ་ཡོད་པ་ཡིན། *I was here.*

ཁྱོད་འདི་རྩ་ཡོད་པ་འདུག་, or occa- *Thou wast here.*

sionally ཡོད་པ་རེད།

ཁོ་འདི་རྩ་ཡོད་པ་རེད་, or occasionally *He was here.*

ཡོད་པ་འདུག།

Negative.

ང་འདི་རྩ་ཡོད་པ་མིན་ (vulgarly མན་) | *I was not here.*

ཁྱོད་འདི་རྩ་ཡོད་པ་མ་རེད།

Thou wast not here.

ཁོ་འདི་རྩ་ཡོད་པ་མ་རེད།

He was not here.

Attributive.

ང་ཕྱུག་པོ་ཡོད་པ་ཡིན།

I was rich.

ཁྱོད་ཕྱུག་པོ་ཡོད་པ་རེད།

Thou wast rich.

ཁོ་ཕྱུག་པོ་ཡོད་པ་རེད།

He was rich.

Interrogative.

ང་འདི་རྩ་ཡོད་པ་ཡིན་ནམ་ or ཡིན་པམ་, *Was I here?*
or ཡིན་པ།

ཁྱོད་འདི་རྩ་ཡོད་པ་རེད་ནམ་ (or པམ་ *Wast thou here?*
or པ་), or ཡོད་པ་ཡིན་ནམ་ (or
པམ་, or པ།)

ཁོ་འདི་རྩ་ཡོད་པ་རེད་ནམ་ (or པམ་, *Was he here?*
or པ་)།

And so forth.

PERFECT AND PLUPERFECT INDICATIVE.

Same as the Imperfect Indicative. Thus :—

སློན་ལ་ང་འདི་རྩ་ཡོད། *I have, or had, been here before.*

And so forth, throughout all constructions.

FUTURE.

The Future Simple is expressed Colloquially by ཡོང་ for all persons.

Thus :—

Affirmative.

ང་	} འདི་རྩ་ཡོང་	<i>I shall be here.</i>
ཁྱོད་		<i>Thou wilt be here.</i>
ཁོ་		<i>He will be here.</i>

Attributive.

ང་ཡག་པོ་ཡིང་, or, in Literature, *I shall be good.*

བཟང་པོར་འགྱུར་རོ།

ཁྱོད་ཡག་པོ་ཡིང་, or, in Literature, *Thou wilt be good.*

བཟང་པོར་འགྱུར་རོ།

ཁོ་ཡག་པོ་ཡིང་, or, in Literature, *He will be good.*

བཟང་པོར་འགྱུར་རོ།

N.B.—གྱ' or བྱའོ' in Literary Tibetan should not be used as a mere copula to connect subject and attribute, nor should it be used substantively, but only as an auxiliary to verbs.

Negative (Col.).

ང་འདི་ཅུ་མི་ཡིང་། *I shall not be here.*

ང་ཡག་པོ་མི་ཡིང་། *I shall not be good.*

And so throughout, inserting མི' before ཡིང་།

Interrogative (Col.).

ང་འདི་ཅུ་ཡིང་ངས་ } *Shall I be here?*

ང་ཡག་པོ་ཡིང་ངས་ } *Shall I be good?*

or ཡིང་ངས།

ང་འདི་ཅུ་མི་ཡིང་ངས་ } *Shall I not be here?*

ང་ཡག་པོ་མི་ཡིང་ངས་ } *Shall I not be good?*

And so throughout. Also with ཡི་, or ཡི། Thus:—

ང་ཡག་པོ་ཡི་ཡིང་། *Shall I be good?*

The other tenses (which really represent the Conditional) are as follows:—

Attributive Present.

གལ་ཏེ་ང་ཕྱག་པོ་ཡིད་ན་སྐྱིད་པོ་ཡིང་།

Or :—

ང་ཕྱག་པོ་ཡིད་ན་སྐྱིད་པོ་ཡིང་།

Or

ང་ཕྱག་པོ་འདུག་ན་སྐྱིད་པོ་ཡིང་།

} *If I am, or If I be, or should I be, rich, I will be happy or comfortable.*

ཁྱོད་ཕྱག་པོ་ཡིད་ན་ (or འདུག་ན་) སྐྱིད་པོ་ཡིང་།

If thou art, etc., thou wilt be happy.

ཁོ་ཕྱག་པོ་ཡིད་ན་ (or འདུག་ན་) སྐྱིད་པོ་ཡིང་།

If he is, etc., he will be happy.

For the past tense the construction is similar, save that ཡིད་པ་ཡིན་, etc., for *Would be*, and ཡིད་, or འདུག་, or བྱུང་ for *Would have been*, are used instead of ཡིང་, though for *Would be* ཡིང་ may also be used.

ང་ཕྱག་པོ་ཡིད་ན་ (or འདུག་ན་) སྐྱིད་པོ་ཡིད་པ་ཡིན་, or སྐྱིད་པོ་ཡིད་, or

If I were, or had I been, rich, I would be, or would have been, comfortable.

འདུག་, or བྱུང་།

ཁྱོད་ཕྱག་པོ་ཡིད་ན་ (or འདུག་ན་) སྐྱིད་པོ་ཡིད་པ་འདུག་, or ཡིད་པ་རེད་, or སྐྱིད་པོ་ཡིད་, འདུག་, or བྱུང་།

If thou, etc., thou wouldst be, or wouldst have been, comfortable.

ཁོ་ཕྱག་པོ་ཡིད་ན་ (or འདུག་ན་) སྐྱིད་པོ་ཡིད་པ་རེད་, or ཡིད་པ་འདུག་, or སྐྱིད་པོ་ཡིད་, or འདུག་, or བྱུང་།

If he, etc., he would be, or would have been, comfortable.

Substantively (Col.).

The construction is just the same as when used attributively.

Negative.

Same construction, but with མིན་ན་ instead of ཡོད་ན་, or འདུག་ན་
Thus :—

ང་ཕྱག་པོ་མིན་ན་སྐྱིད་པོ་མི་ཡོང་། *If I am not, etc., I will not be comfortable.*

The Literary attributive construction is :—

ང་ཕྱག་པོ་ཡོད་ན་བདེ་བར་འགྱུར་རོ། *If I am rich I shall be happy.*

ང་ཕྱག་པོ་ཡོད་ན་བདེ་བར་གྱུར་པ་ཡིན་ནོ། *If I were rich I would be happy.*

ང་ཕྱག་པོ་ཡོད་ན་བདེ་བར་གྱུར་པ་ཡོད་དོ། *Had I been rich I would have been happy.*

POTENTIAL.

Phrases expressive of *ability to be present*, or *ability to be anything* (e.g. good), are rendered with the aid of ཐབས་པ་ *To be able*, or by that and other auxiliaries, added to the root of ཡོད་པ་ Thus :—

Present.

ང་འདི་ཅུ་ཡོད་ཐབས་ or ཐབས་ཡོང་, or ཐབས་ *I can be here.*

ཀྱི་ཡིན།

ང་ཡག་པོ་ཡོད་ཐབས་ or ཐབས་ཡོང་ or ཐབས་ *I can be good.*

ཀྱི་ཡིན།

ཁྱོད་འདི་ཅུ་ཡོད་ཐབས་, or ཐབས་ཡོང་, *Thou canst be here.*

or ཐབས་ཀྱི་རེད།

ཁོ་ཡག་པོ་ཡོད་ཐབས་, or ཐབས་ཡོང་, *He can be good.*

or ཐབས་ཀྱི་རེད།

Past.

ང་འདི་ཅུ་ཡོད་ཐུབ་པ་ཡིན་	} or ཐུབ་སྲིང་།	<i>I could be here.</i>
ང་ཡག་པོ་ཡོད་ཐུབ་པ་ཡིན་		<i>I could be good.</i>
ཁྱོད་འདི་ཅུ་ཡོད་ཐུབ་པ་རེད་		<i>Thou couldst be here.</i>
ཁོ་ཡག་པོ་ཡོད་ཐུབ་པ་རེད་		<i>He could be good.</i>

PROBABILITY.

Phrases expressive of *likelihood* or *probability of being present*, or of *being anything* (e.g., good), are rendered by means of གཞིག་གྱིད་ན་ with ཡོང་, or by means of ཡིན་པ་འདྲ་, or ཡིན་གྱོ། Thus, Colloquially:—

Present.

གཞིག་གྱིད་ན་ང་འདི་ཅུ་ཡོང་།	}	<i>I may be here. Perhaps I shall be here. It is likely that I shall be here.</i>
ང་འདི་ཅུ་ཡོང་གི་ཡིན་པ་འདྲ་།		
ང་འདི་ཅུ་ཡོང་གི་ཡིན་གྱོ།		
ཁྱོད་འདི་ཅུ་ཡོང་གི་ཡིན་པ་འདྲ་ or ཡོང་གི་ཡིན་གྱོ།		<i>Thou mayest be here.</i>
གཞིག་གྱིད་ན་ང་ཡག་པོ་ཡོང་།	}	<i>I may be good.</i>
ང་ཡག་པོ་ཡོང་གི་ཡིན་པ་འདྲ་ or ཡོང་གི་ཡིན་གྱོ།		
ཁོ་ཡག་པོ་ཡོང་གི་ཡིན་པ་འདྲ་ or ཡོང་གི་ཡིན་གྱོ།		

N.B.—ཡིན་གྱོ།, ཡོང་གྱོ།, and similar expressions are sometimes written ཡིན་འགྱོ།, ཡོང་འགྱོ།, etc. The correct form is probably གྱོ།, but this is not quite clear. Digitized by Microsoft®

Past.

གཞིག་བྱེད་ན་ང་འདི་ཅུ་ཡོད་, or འདུག། *I might be here.*

ཁྱོད་འདི་ཅུ་ཡོད་པ་ (or འདུག་པ་) ཡིན་ *Thou mightest be here.*

པ་འདྲ་, or ཡིན་གྱོ།

ཁོ་འདི་ཅུ་ཡོད་པ་ (or འདུག་པ་) ཡིན་ *He might be here.*

པ་འདྲ་, or ཡིན་གྱོ།

Similarly with ཡག་པོ་ *Good*, instead of འདི་ཅུ་ *Here*.

Negative.

As regards the phrases in which ཡིན་པ་འདྲ་ and ཡིན་གྱོ་ occur, the negative construction is to change these into མིན་པ་འདྲ་ or མིན་གྱོ་, or མན་པ་འདྲ་, or མན་གྱོ། Ex. :—

ང་འདི་ཅུ་ཡོང་གི་མིན་པ་འདྲ། *Perhaps I shall not be here.*

Literary.

This construction is in སྲིད་པ་ *To be possible*, combined, sometimes with the Verbal Root, but usually with the Infinitive in the Terminative case. Thus :—

ང་དེ་ཅུ་ཡོད་པར་ (or ཡོད་) སྲིད་དོ། *I may be there.*

ང་དེ་ཅུ་ཡོད་པར་ (or ཡོད་) མི་སྲིད་དོ། *I may not be there.*

ང་དེ་ཅུ་ཡོད་པར་ (or ཡོད་) སྲིད་པ་ *I might be there.*

ཡིན་ནོ།

ང་དེ་ཅུ་ཡོད་པར་ (or ཡོད་) སྲིད་པ་ *I might not be there.*

མིན་ནོ།

ང་དེ་ཅུ་ཡོད་པར་ (or ཡོད་) སྲིད་པ་ཡོད་དོ། *I might have been there.*

ང་དེ་ཅུ་ཡོད་པར་ (or ཡོད་) སྲིད་པ་མེད། *I might not have been there.*

There is also another construction in བགྲང་བ་ *To calculate, reckon*, used thus :—

དེ་ལྟར་ཡིན་བགྲང་།

It may be so ; I reckon, or guess it is so.

HORTATIVE.

Phrases like *Must, Ought, Should* (in these senses), *Need, Want*, etc., to *be*, are rendered by means of དགོས་པ་, or perhaps more Colloquially དགོ་བ་, or by that and other auxiliaries, added to the root of ཡིད་པ་
Thus :—

Present.

ང་འདི་ཅུ་ཡིད་དགོས།

ང་འདི་ཅུ་ཡིད་དགོས་ཀྱི་ཡིན་,
or དགོས་ཡིང་།

I must be here. To me it is necessary to be here.

ཁྱོད་འདི་ཅུ་ཡིད་དགོས་ཀྱི་རེད་,
or དགོས་ཡིང་།

Thou must be here.

ཁྱོད་འདི་ཅུ་ཡིད་དགོས།

ཁོ་འདི་ཅུ་ཡིད་དགོས་ཀྱི་རེད་,
or དགོས་ཡིང་།

He must be here.

ཁོ་འདི་ཅུ་ཡིད་དགོས།

Past.

ང་འདི་ཅུ་ཡིད་དགོས་པ་ཡིན་, or དགོས་
བྱུང་།

I should have been here. To me it was necessary to be here.

ཁྱོད་འདི་ཅུ་ཡིད་དགོས་པ་རེད་, or དགོས་
བྱུང་།

Thou shouldst have been here.

ཁོ་འདི་ཅུ་ཡིད་དགོས་པ་རེད་, or དགོས་
བྱུང་།

He should have been here.

Or (instead of བྱང་) ཡོད་, or འདུག་ for all persons.

N.B.—If there is an adverb to show the tense, the Past may be constructed like the Present.

PURPOSIVE.

Phrases like *That...may or might be*; *In order that...may or might be*; *So that...may or might be*; *In order to be*, etc., are expressed by means of the Infinitive put in the Genitive Case and followed by རོན་ལ་ or, in Literary Tibetan, རྩེར་དུ་, or རོན་དུ་. Thus:—

ང་འདི་ཅུ་ཡོད་པའི་རོན་ལ།

That I may (or might) be here.

ཁོ་བཙན་པོ་ཡོད་པའི་རོན་ལ།

So that he may (or might) be safe.

The Literary construction is to put ཡོད་པ་ in the Terminative Case followed by བྱ་ or བྱ་བ་ in the Genitive Case, and winding up with རྩེར་. Thus:—

ང་ཡོད་པར་བྱ་ (or བྱ་བ) འི་རྩེར།

That I may, or might exist.

Or the construction may be in འགྱུར་བ་ put in the Genitive Case and followed by རྩེར་. Thus:—

དེ་དག་གམས་ཅད་གཅིག་དུ་འགྱུར་བའི་
རྩེར་རོ།

That they may all be one (John xvii. 21).

IMPERATIVE.

ཡོད་པ་ does not seem to possess any Imperative Root of its own.

Regarded as a substantive verb, its Imperative would perhaps best be expressed, as in Literary Tibetan, by ཡོད་པར་གྱུར་, or, more emphatically, ཡོད་པར་གྱུར་ཅིག་, literally *Become being*, or *Begin to exist*. Thus:—

ཉིན་དགུང་ལ་འདི་ཅུ་ཡོད་པར་གྱུར་,

Be here at midday.

or གྱུར་ཅིག།

Such an expression, however, would probably never be used in fact. A Tibetan would ordinarily say :—

ཉིན་དགུང་ལ་འདི་ཅུ་ཤོག། *Come here at midday.*

If the idea of *origination*, or *becoming*, be implied, the proper Imperative would probably be བྱང་ Negative མ་འབྱུང་།

Colloquially the Imperative of བྱིད་པ་, or, more elegantly, བགྱིད་པ་ or respectfully མཚན་པ་ *To make, To do, To act*, might be brought into requisition. Thus :—

ཉིན་དགུང་ལ་འདི་ཅུ་ཡོད་པ་བྱིས་(or better *Be here at midday ; i.e., Make to be here, etc.*)
བྱས་ཤིག།

(*N.B.*—བྱིས་ is vulgar Colloquial. བྱིད་ is sometimes used instead of བྱས་, but བྱས་ seems more correct.)

Negative :—

ཉིན་དགུང་ལ་འདི་ཅུ་མིད་པ་བྱེད་, or མིད་ *Do not be here at midday.*
པ་བགྱིད་, or མིད་པ་མཚོད།

Note that in *prohibitions* the Imperative takes the Present Root of the verb.

When used attributively the Imperative of ཡོད་པ་ is, in the Colloquial, formed with the auxiliary verbs བྱིད་པ་, བགྱིད་པ་ and མཚན་པ་ just mentioned. Thus :—

མགྱོགས་པ་བྱེད་, or བྱས་, or བྱིས་, or མཚོད། *Be quick.*

Negatively :—

མ་བྱི་བོ་བྱེད་ (or བགྱིད་, or མཚོད།) |
Or :— | *Do not be late.*
བྱི་བོ་མ་བྱེད་ (or བགྱིད་, or མཚོད།) |

Another way, which, however, is rather Hortative than Imperative, is to use the auxiliary verb དགོས་པ་ In this case, there being no real

Imperative root, and what is said being only a statement of fact and not a command, the negative མི་, instead of མ་, is used. Thus :—

ཞིང་མི་དགོས།

*Do not be afraid. Literally, Fear-
ing, or fear, is not necessary.*

This also, however, may be expressed in the usual way. Thus :—

ཞིང་པ་མ་བྱེད་ (or མ་བྱེད་ or མ་མཚན་)
or མ་ཞིང་པ་བྱེད།

*Do not fear ; i.e., Do not make
fear.*

The enclitic particles ཅིག་ (after final ག་, ད་ or བ་, and after anything in the Colloquial), ཞིག་ (after all vowels, or after final ང་, ཅ་, མ་, ར་, or ལ་), and ཤིག་ (after final མ་), are only used for peremptory orders and stern commands. Ordinarily they are omitted. Even then the order is softened in various ways, e.g. by using the polite expression རོགས་བྱེད་, or the still politer one རོགས་གནང་ *Please*. Thus :—

བདམ་བདམ་གནང་རོགས་གནང་།

Please be careful.

སྤྱིང་ཇི་མེད་པ་མ་བྱེད་རོགས་བྱེད།

Please do not be cruel.

When addressing equals or inferiors familiarly, the following constructions may be adopted :—

མགྲོགས་པོ་བྱེད་དང་ or བྱས་ཤིག་དང་།

*Now then, be quick ; or Do be
quick.*

དེ་དེ་བྱེད་ཅ།

Do be punctual.

A more Literary form would be :—

སེམས་གསོ་བར་གྱུར་ཅིག་ཅ།

Now, do be comforted.

PRECATIVE.

This is formed with the aid of Literary ལྷག་ or Colloquial བུག་ (the Perfect Root), Imperatives of the verb འཇུག་པ་ *To allow*, added in Colloquial to the Root, or, in Literature, to the Terminative case of the Infinitive.

Thus :—

ང་དང་པོ་ཡིད་བཅུག།

ང་དང་པོ་ཡིད་བཅུག་ཅིག།

ང་དང་པོ་ཡིད་བཅུག་ (ཅིག) རོགས་གནང་
or རོགས་བྱེད་།

Let me be first.

ང་དང་པོ་ཡིད་བཅུག་ (ཅིག) དང་།

ང་དང་པོ་ཡིད་བཅུག་ཨ།

ཁོ་དང་པོ་ཡིད་བཅུག་

Let him be first.

ངས་ བྱིད་དང་པོ་ཡིད་བཅུག་མི་ཡོང་

I shall not let thee be first.

ཁོས་ ང་དང་པོ་ཡིད་བཅུག་གི་རིད་པས་,

Will he let me be first?

or བཅུག་ཡོང་ངས།

Literary.

ང་དང་པོ་ཡིད་པར་རྒྱག་ཅིག།

ང་དང་པོར་རྒྱག་ཅིག།

Let me be first.

Or :—The root of the verb ཡིད་བ་ may be put in the terminative case, and the auxiliary verb གསོལ་བ་ used. Thus :—

ང་དང་པོ་ཡིད་དུ་གསོལ་ལོ།

Pray let me be first ; I beg you to let me be first.

PERMISSIVE.

This is formed with the aid of ཚོག་པ་ *To be allowed.* Thus :—

ང་འདི་རུ་ཡིད་ཚོག་ or ཚོག་གི་ཡིད།

I may be here. I am allowed to be here.

ཁྱོད་འདི་རུ་ཡིད་ཚོག་ or ཚོག་གི་འདུག།

Thou art allowed to be here.

ཁོ་འདི་རུ་ཡིད་ཚོག་ or ཚོག་གི་འདུག།

He is allowed to be here.

ང་འདི་རུ་ཡིད་ཚོག་པ་ཡིན་ or ཚོག་སོང་།

I was allowed to be here.

Negatively :—

ང་འདི་ཅུ་ཡོད་མི་ཚོགས།
 ང་འདི་ཅུ་ཡོད་ཚོགས་གི་མེད། } *I may not be here. I am not allowed to be here.*
 ང་འདི་ཅུ་ཡོད་ཚོགས་པ་མིན་ or ཚོགས་མ་ *I was not allowed, etc.*
 མོང་།

Interrogatively :—

ང་འདི་ཅུ་ཡོད་ཚོགས་གས།
 ང་འདི་ཅུ་ཡོད་ཚོགས་གི་ཡོད་དམ། } *May I be here? Am I allowed to be here?*
 ང་འདི་ཅུ་ཡོད་མི་ཚོགས་གས།
 ང་འདི་ཅུ་ཡོད་ཚོགས་གི་མེད་དམ། } *Am I not allowed to be here?*
 ང་འདི་ཅུ་ཡོད་ཚོགས་པ་ཡིན་ནམ་ or ཚོགས་ *Was I not allowed to be here?*
 མོང་ངམ།

OPTATIVE.

This is formed with the aid of འོགས།, the Imperative of ཡོང་བ་
To come. Thus :—

ང་ (ལ་) དེ་ཅུ་ཡོད་ (བ་) འོགས། *Oh, or Would, that I were there.*

The construction is the same for all persons.

In Literary Tibetan :—

ང་ (ལ་) དེ་ཅུ་ཡོད་པར་གྱུར། *Would I were there.*

• And so for all persons.

INFINITIVE.

ཡོད་པ། *To be present, To exist.* Or, attributively, *To be anything*
 (e.g., *good*).

ཡོད་པ་ཡིན་པ། *To have been, etc.*

ཡོང་གྱོ་ (or ཡོང་གྱུ་) ཡིན་པ། *To be about to be.*

In Literary Tibetan the Infinitive is also ཡོད་པ་, but it is often
 seen in the terminative case, as ཡོད་པར་. Thus :—

བྱོང་ནི་... ལྟོན་པ་ཞིག་ཡོད་པར་ (or ཡིན་པར་) རིང་རྣམས་ཀྱིས་ཤེས་སོ། *We know that thou art a teacher. That is, We know thee TO BE a teacher.*

Again:—

བྱོང་གིས་རང་སྤྱོད་ཡོད་པར་ (or ཡིན་པར་) བསམ། *Whom makest thou thyself? Literally, Who thinkest thou that thou art? That is, Who thinkest thou thyself TO BE?*

Colloquially these would be:—

བྱོང་... ལྟོན་དཔོན་ཞིག་ཡོད་པ་ (or ཡིན་པ་) རིང་རྣམས་ཤེས་ཀྱི་ཡོད། *We know thee TO BE a teacher.*

བྱོང་གིས་རང་སྤྱོད་པ་ (or ཡིན་པ་) བསམ་གྱི་འདུག། *Who thinkest thou thyself TO BE?*

Sometimes the plain root is found in Literary Tibetan used in an Infinitive sense. Thus:—

དེ་དག་གིས་ཁོང་ལས་གྲོགས་ཚོའི་ནང་ན་ ཡོད་བསམ་ལྟེ། *They supposing him to be (have been, or that he was) in the company (Luke ii. 44).*

Where mandatory Imperative verbs like *Tell*, or *Order*, govern (in English) an Infinitive, the proper way of rendering the phrase in Tibetan is to turn the Infinitive into an Imperative. Thus:—

ཁོ་ལ་སྤྱི་བོ་མ་བྱེད་ལབ། *Tell him not to be late.*

ཁོ་ཚོ་ལ་ནམ་ལངས་ལ་འདི་རུ་ཤོག་ཅིག་ ལབ། *Order them to be here at dawn.*

PARTICIPLES.

ཡོད་པ་ having only one root, the Present and Past Participles are the same and exactly like the Infinitive. Thus:—

ཡོད་པ་ *Being* ; ཡོད་པ་ *Been.*

The Compound Perfect Participle is ཡོད་པ་ཡིན་པ་ *Having been.*

In Colloquial the Future Participle is ཡོད་རྒྱུ་ or ཡོད་གྲོ་ *About to be.*

PERIPHRASTIC PARTICIPLE :—

In the Colloquial this is ཡོད་མཁན་ for animates, and ཡོད་པ་ for inanimates, the former meaning *who is*, or *was*, or *which is* or *was*, and the latter *which is*, or *was*. It is really used as a kind of adjective.

EXAMPLES :—

ང་ལ་གཡོག་པོ་དང་པོ་ཡོད་མཁན་ཞིག་ I want a servant who is honest

དགོས།

དྭ་འདི་ཚོལ་ཡོད་མཁན་ཞིག་རེད།

This horse is a fleet one (one that is fleet).

ཁྱི་ཀྱི་གྲི་རྩོམ་པོ་མེད་པ་ཞིག་རེད།

Your knife is a blunt one.

The Past is similarly constructed. Thus :—

ང་ལ་གཡོག་པོ་སྤུན་ལ་དང་པོ་ཡོད་མཁན་དེ་ I want the servant who was honest.

དགོས།

The Future may be constructed like the Present. Thus :—

ང་ལ་གཡོག་པོ་དང་པོ་ཡོད་མཁན་ཞིག་ I want a servant who will be honest.

དགོས།

Or thus :—

ང་ལ་གཡོག་པོ་དང་པོ་བྱེད་མཁན་ཞིག་

Ditto.

དགོས།

Or :—

ང་ལ་དང་པོ་ཡོང་རྒྱུ་འདི་ (or ཡོང་གྲུ་འདི་)

Ditto.

གཡོག་པོ་ཞིག་དགོས།

In Literary Tibetan the Present Participle is also ཡོད་པ་ or other variant of the verb *To be*.

EXAMPLES :—

ཁྱིད་ཁང་མིག་འདི་ནང་ན་ཡོད་པ་ རྣམས་ལ་ I speak to you who are in this room.

གསུང་བྱེད་དོ།

Univ Calif - Digitized by Microsoft®

དེ་ལས་ལྷག་པའི་ཡིད་པ་དེ་ངན་པ་ལས་ ༈གུང་ངོ་། *And whatsoever is (that which is) more than this is of the evil one (Matt v. 37).*

དམ་པ། དམ་པ། དམ་པ་ལགས་པའི་ གཟེ་བོ་དཀོན་མཆོག་ཀྱན་དབང་སྤར་ཡིད་ པ་དང་། དལྱ་ཡིད་པ་དང་། *Holy, holy, holy, Lord God, Almighty, which was and which is (Rev. iv. 8).*

ང་ནི་...ད་ལྟ་མཆིས་པ་དང་སྤར་མཆིས་པ་ དང་འོང་བར་འགྱུར་བ་ཡིན་ནོ། *I am...which is, and which was, and which is to come.*

As the above examples show, the Past construction is similar, the context giving the tense.

The Literary Future for the Periphrastic Participle follows the lines of the Colloquial.

OTHER LITERARY PARTICIPIAL EXPRESSIONS.

Present.

ཡིད་དེ་ } *Being ; as, since, when, after, while...is, are.*
 ཡིད་ཅིང་ }

ཡིད་པའི་ཚེ་ལ་ *At the time of being : when, while...is, are.*

ཡིད་ན་ *In or by being ; if, when...is, are.*

ཡིད་ལ་ *Being.*

ཡིད་ཀྱིས་ *Though, since, because...is, are.*

ཡིད་པའི་ཕྱིར་དུ་ or དོན་དུ་ *For being.*

Past.

ཡིད་དེ་ } *Having been ; as, since, when, after...was, were.*
 ཡིད་ནས་ }

ཡིད་པས་ *Because, since, when...was, were ; Having been.*

ཡིད་པ་ལས་ *After, since, because, when...was, were.*

ཡོད་ན་ *In or by having been ; if, when...was, were.*

ཡོད་པ་དང་ *Having been ; as, since, when, after...was, were.*

OTHER COLLOQUIAL PARTICIPIAL EXPRESSIONS.

Present.

ཡོད་ཙང་ *As, since, because, etc.,...is, are.*

ཡོད་དུས་
ཡོད་པའི་དུས་ལ་ } *At the time of being ; when, while...is, are.*

ཡོད་ན་ *In or by being ; if, when...is, are.*

ཡོད་ལ་ *Being.*

ཡོད་པའི་དོན་ལ་
ཡོད་ལ་ } *For being.*

Past.

ཡོད་པས་
ཡོད་པ་དང་
ཡོད་པ་ལས་ } *Because, since, when, after, as...was, were.*

SUPINE.

This is formed in Literature by putting the Infinitive in the Terminative case. Thus, ཡོད་པར་ *To be.* Or it may be formed by putting the Root in the same case. Thus ཡོད་དུ་ *To be.*

In Colloquial the supines are ཡོད་པ་, and ཡོད་གྱུ།

Verbal Noun.

In Literary Tibetan ཡོད་པ་ *To be,* is often seen turned into a Gerund, or Verbal Noun, by the addition of the Definite Article དེ་, or ནི་, or sometimes both. Thus ཡོད་པ་དེ་, ཡོད་པ་ནི་, ཡོད་པ་དེ་ནི་
The being.

EXAMPLE :—

གཙོ་བོ། ང་ཅག་འདི་ཅུ་ཡོད་པ་ནི་ཡག་པོ་
 འདུག། *Master, it is good for us to be here.*
Literally, The being here is good
(Matt. xvii. 4).

The Colloquial Verbal Noun is simply the Infinitive with or without དེ་

EXAMPLE :—

དཔེ་ན་པོ། ང་ཚོ་འདི་ཅུ་ཡོད་པ་ (དེ་) ཡག་ བོ་པོ་དེ། *Lord, the being here is good for us.*

§ 36. THE VERB 'TO HAVE.'

Like the Latin MIHI EST, or the Russian U MENYA YEST, *There is to me*, this verb in Tibetan is merely an adaptation of the Substantive Verb ཡོད་པ་ *To be*, with the subject put in the dative. But whereas, in Latin and Russian, this construction is only an alternative one, in Tibetan it is the only idiom used.

EXAMPLES :—

ང་ལ་ཨ་མ་ཡོད། *I have a mother.*
 ང་ལ་ཨ་པ་མེད། *I have not a father.*
 སྤོན་ལ་ང་ལ་མེ་མདའ་ཡོད། *Once I had a gun.*
 ལྷང་པ་དེ་ལ་རྒྱལ་བོ་མི་ཡོང། *That country will not have a king.*

And so throughout the conjugation.

PERIPHRASTIC PARTICIPLE.

EXAMPLES :—

ཁྱོད་ལ་ཡོད་པའི་དད་པ་དེ། *The faith which thou hast.*
 ཁྱོད་ལ་སྤོན་ལ་ཡོད་པའི་དད་པ་དེ། *The faith which thou hadst.*
 ཁྱོད་ལ་ཡོད་རྒྱུའི་དད་པ་དེ། *The faith which thou wilt have.*
 སྤུ་ལ་ཡོད་པ་དེ། *He that hath.*
 སྤུ་ལ་མེད་པ་དེ། *He that hath not.*
 ཇི་ཡོད་པ་དེ་ཡང་། *Even that which he hath (ib.).*

§ 37. ཡིན་པ་ TO BE.

Like ཡིན་པ་ this verb is used to express direct affirmation, or, with a negative particle, direct negation, and also to connect any subject with its attribute. It cannot, however, like ཡིན་པ་, be used to express *presence*, or *existence*, or the idea of *possession*. In other words, though ཡིན་པ་ may be employed in every case in which ཡིན་པ་ is used, yet ཡིན་པ་ never takes the place of ཡིན་པ་ |

It may be conjugated thus:—

PRESENT INDICATIVE.

Affirmative.

ང་ཡག་པོ་ཡིན།	<i>I am good.</i>
ཁྱེད་ཡག་པོ་འདུག།, or occasionally རེད་	} <i>Thou art good.</i>
Very rarely ཡིན་	
ཁོ་ཡག་པོ་རེད། Or, occasionally:—	} <i>He is good.</i>
ཁོ་ཡག་པོ་འདུག། or very rarely ཡིན།	

Literary Tibetan.

ང་བཟང་པོ་ཡིན་ནོ།	<i>I am good.</i>
ཁྱེད་བཟང་པོ་འདུག་གོ།	} <i>Thou art good.</i>
Or occasionally:—	
ཁྱེད་བཟང་པོ་ཡིན་ནོ།	} <i>He is good.</i>
ཁོ་བཟང་པོ་ཡིན་ནོ།	

The plural being the same as the singular, it is omitted.

Honorific construction in Literary Tibetan:—

(Not used).	<i>I am good.</i>
ཁྱེད་བཟང་པོ་གདའོ།	<i>Thou art good.</i>
ཁོ་བཟང་པོ་ལགས་སོ།, or གདའོ།	<i>He is good.</i>

or ལགས་པ་ཡིན། Univ Calif - Digitized by Microsoft®

Colloquial Negative.

ང་ཡག་པོ་མིན་ (or vulgarly མན་)	<i>I am not good.</i>
ཁྱོད་ཡག་པོ་མི་འདུག་, or མ་རེད།	<i>Thou art not good.</i>
ཁོ་ཡག་པོ་མ་རེད།	} <i>He is not good.</i>
Or occasionally :—	
ཁོ་ཡག་པོ་མི་འདུག།	

མིན་ is Literary, and both མིན་ and མན་ Colloquial. Whether Literary or Colloquial it is best to use མིན་

Interrogative.

ང་ཡག་པོ་ཡིན་ནམ་, or ཡིན་པམ་,	<i>Am I good?</i>
or ཡིན་པ།	
ཁྱོད་ཡག་པོ་འདུག་གམ་, or འདུག་གམ།	<i>Art thou good?</i>
ཁོ་ཡག་པོ་རེད་ནམ་, or རེད་པམ་,	} <i>Is he good?</i>
or རེད་པ།	
Or occasionally :—	
ཁོ་ཡག་པོ་འདུག་གམ་, or འདུག་གམ།	

Literary.

ང་བཟང་པོ་ཡིན་ནམ།	<i>Am I good?</i>
ཁྱོད་བཟང་པོ་ཡིན་ནམ་, or འདུག་གམ།	<i>Art thou good?</i>
ཁོང་བཟང་པོ་ཡིན་ནམ།	<i>Is he good?</i>

N.B.—If and when, in the Colloquial, ཡིན་ is used with the 2nd person, it is generally when a question is being asked. It is hardly ever used in the Colloquial with the 3rd person, though it is not absolutely wrong so to use it.

IMPERFECT INDICATIVE.

Same as Present Indicative, the context generally showing what that tense is. Thus :—

- ཁ་སང་ང་ཡག་པོ་ཡིན། *Yesterday I was good.*
 ཁ་སང་ཁྱོད་ཡག་པོ་འདུག།, or རེད། ,, *thou wast good.*
 ཁ་སང་ཁོ་ཡག་པོ་རེད།, or occasionally ,, *he was good.*
 འདུག།

In Literary Tibetan the construction is similar, but of course the *Literary* forms of the verb must be used.

Another method is similarly to rely on the context for the tense, and to use ཡོད་པ་ཡིན་ for all persons, or to vary the last syllable according to the rule of the Present Indicative. Thus :—

- སློན་ (Coll. ལྟན་) ལ་ང་ཡག་པོ་ཡོད་པ་ } *Formerly I was good.*
 ཡིན། }
 སློན་ (Coll. ལྟན་) ལ་ཁྱོད་ཡག་པོ་ } ,, *thou wast good.*
 འདུག།, or ཡོད་པ་རེད། }
 སློན་ (Coll. ལྟན་) ལ་ཁོ་ཡག་པོ་ཡོད་ } ,, *he was good.*
 པ་རེད།, or ཡོད་པ་འདུག། }

The Literary form of this construction would be ཡོད་པ་ཡིན་ for all persons, preceded by སློན་, or other indication of tense ; and བཟང་པོ་ would replace ཡག་པོ་

PERFECT AND PLUPERFECT INDICATIVE.

Same as Imperfect. Thus :—

- སློན་ལ་ང་ཡག་པོ་ཡིན། *I have, or had, been good.*

And so forth, throughout all constructions.

FUTURE.

Same as in ཡོད་པ་, i.e. expressed by ཡོང་ for all persons.

The Literary construction is :—

ང་ཇི་བོར་འགྱུར་རོ།

I shall be a shepherd.

ཁྱེད་ཇི་བོར་འགྱུར་རོ།

Thou wilt be a shepherd.

ཁོང་ཇི་བོར་འགྱུར་རོ།

He will be a shepherd.

ང་.....པར་གྱུར་པ་ཡིན་ནོ།

I shall have been.....

ཁྱེད་...པར་གྱུར་པ་འདུག་གོ།

Thou wilt have been.....

ཁོང་...པར་གྱུར་པ་ཡིན་ནོ།

He will have been.....

When ཡིན་པ་ is used as an auxiliary to other verbs, we shall find that in the Colloquial there is another Future construction, namely, ་་གི་ཡིན་ for the 1st person, and ་་གི་རེད་ for the 2nd and 3rd persons.

SUBJUNCTIVE OR CONDITIONAL.

Same as in ཡོད་པ་, substituting ཡིན་ for ཡོད་ or འདུག་ wherever they occur, and, in the negative forms, མིན་ or མེན་ for མེད་, in the first part of the sentence, but keeping the second part as it stands there. Thus :—

Present.

ང་ཕུག་པོ་ཡིན་ན་སྤྱིད་པོ་ཡོང་།

If I be rich, I shall be happy.

Past.

ང་ཕུག་པོ་ཡིན་ན་སྤྱིད་པོ་ཡོང་།

If I were rich, or had been rich, I would be or would have been happy.

The Literary construction is :—

ང་ཕུག་པོ་ཡིན་ན་བདེ་བར་འགྱུར་རོ།

If I am rich I shall be happy.

ང་ཕུག་པོ་ཡིན་ན་བདེ་བར་གྱུར་པ་ཡིན།

If I were rich I would be happy.

ང་ཕུག་པོ་ཡིན་ན་བདེ་བར་གྱུར་པ་ཡོད།

Had I been rich I would have been happy.

POTENTIAL.

Same as in ཡོད་པ་, substituting ཡིན་ for the ཡོད་ to which ལུབ་ is annexed. Thus :—

Present.

ང་ཡག་པོ་ཡིན་ཐུབ་, or ཐུབ་ཡོང་, } *I can be good.*
 or ཐུབ་ཀྱི་ཡིན།

Past.

ང་ཡག་པོ་ཡིན་ཐུབ་པ་ཡིན། *I could be good.*

Perfect.

ང་ཡག་པོ་ཡིན་ཐུབ་པ་ཡོད། *I could have been good.*

Or :—

ཡག་པོ་ཡིན་ཐུབ་སྟེང་། (for all persons).

LIKELIHOOD.

The construction is the same as in ཡོད་པ་ Thus :—

གཞིག་བྱེད་ན་ང་ཕྱག་པོ་ཡོང་, or ང་ཕྱག་། } *I may possibly be rich.*
 པོ་ཡོང་གི་ཡིན་པ་འདྲ་ or ཡིན་གྱི།

HORTATIVE.

Same construction as in ཡོད་པ་, changing ཡོད་ into ཡིན་ Thus :—

Present.

ང་ཡག་པོ་ཡིན་དགོས། *I must be good.*

Past.

ང་ཡག་པོ་ཡིན་དགོས་ཐུང་། *I ought to have been good.*

PURPOSIVE.

Same as in ཡོད་པ་, changing ཡོད་ into ཡིན་ Thus :—

ང་བཅོན་པོ་ཡིན་པའི་དོན་ལ། *In order that I may be, or might be,*

The Literary construction is in འགྲུར་བ་ or ཡོད་པ་ or ཡིན་པ་ put in the genitive case and followed by ལྱིར།

EXAMPLE :—

<p>དེ་དག་གམས་ཅན་གཅིག་དྲུག་བའི་ ལྱིར་རོ་ or ཡོད་པའི་ལྱིར་རོ་ or ཡིན་ པའི་ལྱིར་རོ།</p>	}	<p><i>That they may all be one. (John xvii. 21.)</i></p>
--	---	--

IMPERATIVE.

Literary.

བཟང་པོར་གྱུར་ (ཞིག)། *Be good.*

སི་ཡིན་པར་གྱུར་ (ཞིག)། *Be a man.*

Colloquially.

As stated under ཡོད་པ།

PRECATIVE.

Same construction as in ཡོད་པ་, changing ཡོད་ into ཡིན་. Thus :—

<p>ང་གླ་ས་ཡིན་བཅུག། ང་གླ་ས་ཡིན་པར་རྒྱལ་ཅིག།</p>	}	<p><i>Let me be a lama</i></p>
--	---	--------------------------------

PERMISSIVE

Same as in ཡོད་པ་, changing ཡོད་ into ཡིན་. Thus :—

ང་གླ་ས་ཡིན་ཚོག།, or ཚོག་གི་ཡོད། *I am allowed to be a lama.*

ང་གླ་ས་ཡིན་ཚོག་པ་ཡིན།, or ཚོག་སོང། *I was allowed to be a lama.*

OPTATIVE.

Same as in ཡོད་པ་, changing ཡོད་ into ཡིན་. Thus :—

ང་རང་ཕུག་གི་ཡིན་ (པ་) ཤོག། *Would I were rich.*

Literary.

ང་ཕུག་པོ་ཡིན་པར་གྱུར།

Would I were rich.

INFINITIVE.

ཡིན་པ་ To be. In Literary Tibetan it is the same.

ཡོད་པ་ཡིན་པ།

To have been.

ཡོང་གོ (or ཡོང་གྱུ) ཡིན་པ།

To be about to be (Coll.).

ཡིན་པར་འགྱུར་བ།

ཡོང་གྱུ (or ཡོང་གོ) ཡིན་པ།

} To be about to be (Lit.).

EXAMPLES :—

ད་མི་འདི་ག་འདྲས་ཆེན་པོ་ཡིན་པ་ལྟོས།

Now, consider (see) how great this man was (to be).

In Literary Tibetan :—

ད་མི་འདི་ཇི་ཅམ་ཆེན་པོ་ཡིན་པར་ལྟོས་
ཤིག།

Ditto.

མི་འདི་ལྷུང་ལྟོན་པ་ཞིག་ཡིན་ན་ཁོ་ལ་དུག་
པའི་བྱད་མེད་འདི་སྲུ་དང་ཅི་ལྟ་བུ་ཞིག་
ཡིན་པ་དང་། སྲིག་ཅན་ཞིག་ཡིན་པ་ངོ་
ཤེས་ཡོང་ཞེས་བསམས་སོ།

This man, if he were a prophet, would have perceived who and what manner of woman this is which toucheth him, that she is (to be) a sinner. (Luke vii. 39.)

ཁོང་གི་གནང་བའི་བཀའ་དེ་ནི་ཚོ་མཐའ་མེད་
པ་ཡིན་པ་ཤེས་སོ།

I know that his commandment is (to be) life eternal.

ཁྱོད་ཀྱིས་རང་སྲུ་ཡིན་པ་བསམ།

Or, in Literary Tibetan :—

ཁྱོད་ཀྱིས་རང་སྲུ་ཡིན་པར་བསམ།

} Who thinkest thou that thou art, or thyself to be ?

PARTICIPLES.

PRESENT :	ཡིན་པ་	Being	} (both in Coll. and Lit.)
PAST :	ཡིན་པ་	Been	
COMPOUND PERFECT :	ཡོད་པ་ཡིན་པ་	Having been	
FUTURE :	ཡོང་གྱི་ ཡོང་གྱོ་	} About to be	

PERIPHRASTIC.

Both in Colloquial and Literary Tibetan, Present and Past Tenses, this is :—

ཡིན་པ་, or ཡིན་པ་དེ། Who or which am, is or was.

EXAMPLES :—

ལྷ་ག་མ་ཡིན་པ་དེ་ཐར་བར་འགྱུར། A remnant (that which is a remnant) shall be saved. (Rom. ix. 27.)

ཁྱོད་རང་གི་ཡིན་པ་དེ་བཞེས་ཤིག། Take that which is thine own. (Matt. xxv. 25.)

དང་བཏུ་ལྷ་ཁྱོད་ཀྱི་ཚུར་ཡོད་པའི་
དུས་སྐབས་དམའ་བ་ཡིན་པ་དང་། ང་མིང་
པའི་དུས་སྐབས་ཁྱེད་ཀྱི་སྤོམས་སྐབས་སྤོམས་པ་
ཅན་ཡིན་པ་དེ་རང་གིས། Now, I, Paul, myself, who in your presence am lowly among you, but being absent am of good courage toward you. (2 Cor. x. 1.)

ཁྱེད་ཕྱི་པ་ཡིན་པ་རྣམས་ལ་གཏམ་བྱེད་དེ། I speak to you that are gentiles. (Rom. xi. 13.)

ངའི་འབངས་མ་ཡིན་པ་དེ་ལ་ངའི་འབངས་
དང་གཅེས་པ་མ་ཡིན་པ་དེ་ལ་གཅེས་པ་
ཟེར་བར་འགྱུར། I will call them my people which were not my people; and her my beloved which was not beloved. (Rom. ix. 25.)

The Future Periphrastic Participle both in Colloquial and Literary Tibetan, follows the lines of ཡོད་པ།

OTHER PARTICIPIAL EXPRESSIONS.

LITERARY.

Present.

ཡིན་ཏེ་	}	<i>Being ; as, since, when, after, while . . . am, is, are.</i>
ཡིན་ཞིང་		
ཡིན་པའི་ཚེ་ལ་	}	<i>At the time of being ; when, while . . . am, is, are.</i>
ཡིན་པའི་དུས་ལ་		
ཡིན་ན་		<i>In or by being ; If, when . . . am, is, are.</i>
ཡིན་ལ་		<i>Being.</i>
ཡིན་གྱིས་		<i>Though, since, because . . . am, is, are.</i>
ཡིན་པའི་		<i>Of or for being.</i>

Past.

ཡིན་ཏེ་	}	<i>Having been : As, since, when, after . . . was, were.</i>
ཡིན་ནས་		
ཡིན་པས་	}	<i>Because, since, when . . . was, were ; Having been.</i>
ཡིན་པ་ལས་		
ཡིན་པ་དང་		<i>As, when . . . was, were.</i>
ཡིན་ན་		<i>In or by being ; If, when . . . was, were.</i>

COLLOQUIAL.

Present.

ཡིན་དུས་	}	<i>At the time of being ; When, while . . . am, is, are.</i>
ཡིན་པའི་དུས་ལ་		
ཅང་, or ཡིན་ཅང་		<i>Being ; because, since, as, when . . . am, is, are.</i>
ཡིན་ན་		<i>In or by being ; If, when . . . am, is, are.</i>
ཡིན་པའི་		<i>Of or for being.</i>
ཡིན་ལ་		<i>Being.</i>

Past.

ཡིན་པས་	<i>Because, since, when, after, as . . . was, were ; having been.</i>
ཡིན་ནས་	<i>Having been ; as, since, when, after . . . was, were.</i>
ཡིན་པའི་	<i>Of or for having been.</i>
ཡིན་པ་ལས་	<i>As, since, when, after . . . was, were.</i>
ཡིན་པ་དང་	<i>As, when . . . was, were.</i>
ཡིན་ན	<i>In or by having been ; If, when . . . was, were.</i>

Supine.

Literary :	ཡིན་པར་, and ཡིན་དུ་	<i>To be.</i>
Colloquial :	ཡིན་པ་, and ཡིན་གྱུ་	<i>To be.</i>

Verbal Noun.

Either ཡིན་པ་ *Being, To be*, or the Infinitive of the verb, which in itself includes the idea of *To be*. It may either be used alone, or, in the Colloquial, with དེ་, or in Literary Tibetan དེ་, or ནི་, or དེ་ནི།

EXAMPLES :—

གྲུལ་པོ་ཞིག་ཡིན་པ་ (དེ་) མཚམས་	<i>Sometimes it is not very pleasant to be a king.</i>
མཚམས་ཉེ་ཅང་སྤྱིད་པོ་མ་རེད།	
ར་བཟེ་བ་ (དེ་) རོ་ཚ་པོ་རེད།	<i>It is shameful to be drunk.</i>
ཉེ་གནས་རང་གི་སྤྱོད་དཔོན་དང་གཡོག་པོ་	<i>It suffices for the disciple that he be as (to be as) his master, and</i>
རང་གི་དཔོན་པོ་དང་འབྲེ་བ་ཡིན་པ་	<i>the servant as his lord.</i>
(དེ་) ལྷང་གི་འདུག།	

N.B.—It must always be remembered that ཡིན་པ་ is never used substantively, but always in connection with some noun, adjective, or verb, into which its forms have to be moulded.

§ 38. THE VERB.

I.—PRELIMINARY. The Tibetan Verb denotes only a sort of indefinite happening or state, and this not of itself, but rather by means of certain auxiliaries, including the verb *To be*, which alone really constitutes the verb in a Tibetan sentence.

Thus:—

སོན་གྲུབ་མཁན་གྱིས་སོན་གྲུབ་ཀྱི་འདུབ།	} <i>The sower is sowing the seed.</i>
Or ཞིང་པས་ (or སོན་བདབ་མཁན་གྱིས་)	
བོན་འདེབས་ཀྱིན་འདུབ་གོ།	

Literally, this is: *By the sower, as regards the seed, a sowing is.*

In fact the so-called Verb is rather a kind of Noun, modified in its significations by the verb *To be*, according to the mood or tense of the latter. It possesses in itself no means whereby to distinguish between the active and passive voices; the singular and plural numbers are alike in construction; and, except as regards the auxiliary *To be*, all its forms can be used with any of the persons indiscriminately.

The changes or inflections undergone by the Tibetan Verb are effected in three ways:—

1. By structural alterations in the *Root*;
2. By making use of *Auxiliary Verbs*;
3. By resorting to divers monosyllabic *Particles* for the formation of Infinitives, Participles, Supines, etc.

II.—ROOTS.

These in Literary Tibetan are four:—1. Present; 2. Perfect; 3. Future; and 4. Imperative.

Thus:—

བྱེད་པ་ *To do, To make, To act.*

Present Root: བྱེད་ *Do, Does, Doing.*

Perfect Root: བྱས་ *Have or has done.*

Future Root: བྱ་ *Will do.*

Imperative Root: བྱེས་ *Do.*

However, every Tibetan Verb does not possess all four roots. Some only possess three. Thus :—

འཇོག་པ་ *To drop, drip, trickle, leak.*

Present Root : འཇོག་ *Drop, Drops, Dropping.*

Perfect Root : བཟགས་, or ཟགས་ *Have or has dropped.*

Future Root : བཟག་ *Will drop.*

Some possess only two roots. Thus :—

འགྲོ་བ་ *To go, To walk.*

Present and Future Root : འགྲོ་ *Goes, Will go.*

Perfect and Imperative Root : མིང་ *Have or has gone, Go.*

A Colloquial Imperative is གྱུག་ *Go.*

Many possess only one root for all tenses. Thus :—

མཐོང་བ་ *To see.*

བཟོ་བ་ *To remember.*

བྱུང་བ་ *To be able.*

ཐོབ་པ་ *To receive, get, obtain.*

འགྲིག་པ་ *To suit, to agree, to be satisfied.*

Where, in Literary Tibetan, a verb possesses a special root for each or any of the different tenses, and for the Imperative Mood, that special root must be used for those tenses and that mood, save that when the Future construction is in འགྱུར་རོ་ or གྱུརོ་ or གྱུ་, the Present Root is retained instead of the Future Root. Where there is no special Future root or Imperative root, the Present root is used for the Future and Imperative. It is impossible, of course, to learn the root-forms of all the verbs, but there is no reason why those of the commoner verbs should not be memorized to some extent.

As regards the Colloquial, though it is quite allowable to use the

roots that are assigned to particular moods and tenses for those moods and tenses, yet it is said that as a matter of fact, at least in vulgar Colloquial, this is seldom or never done, and the root generally used is the Perfect root. When, however, the Present root of a verb ends in an inherent ཨ་ (for instance, ལྟོ་བ་ *To look*), or in an inherent འ་ (e.g., བཅའ་བ་ *To bear, or bring forth*), or in ུ (e.g., ལྟོ་བ་ *To request, ask*), or in ོ (e.g., རྩོ་བ་ *To live, feed, nourish*), it is said that that Present root is generally used for the Present Indicative, the Future Indicative in གི་ཡིན་, or གི་རེད་, the Present Participle, Active Present Participle, Present Infinitive, Supine and Verbal Noun. If, in these verbs, the Future is formed with ཡོང་ instead of གི་ཡིན་ etc., the Perfect root (or perhaps more correctly the Future Root) must be used. Thus :—

ངས་ལྟོ་གི་ཡིན།	<i>I shall see.</i>
ཁྱོད་ཀྱིས་བཅའ་གི་རེད།	<i>Thou wilt bear.</i>

But :—

ངས་བལྟ་ (ས་) ཡོང།	<i>I shall see.</i>
ཁྱོད་ཀྱིས་བཅས་ཡོང། (no Future Root)	<i>Thou wilt bear.</i>

In Literary Tibetan :—

ངས་ལྟོ་བར་འགྱུར་, or བལྟ་གྱུ་ཡིན་,	} <i>I shall see.</i>
or ལྟོ་བར་བྱ་, or བལྟོ།	
ཁྱོད་ཀྱིས་བཅའ་བར་འགྱུར།	<i>Thou wilt bear.</i>

The above idea that the Perfect Root should be used in the Colloquial probably arises from the fact that it sometimes has the same sound as the Future root. For instance, in the verb གཏོང་བ་ *To send*, the Perfect Root བཏང་ and the Future Root གཏང་ sound nearly alike.

Of course it must be remembered that the Colloquial, as such, pays no regard to *spelling*, but only to its own *phonetics*. Hence, if one

writes Tibetan, one should spell properly. Therefore, also, if one attempts to *write* Colloquial, as such, it must always look wrong, as regards spelling.

In Compound Honorific verbs the first retains the Present root throughout, e.g., སྐྱབ་པ་གནང་བ་ *To provide.*

EXAMPLE:—

ཁྱོད་ཀྱིས་ང་ལ་སྐྱབ་པ་གནང་བ་རེད་
 (pronounced གནང་ང་རེད།) } *Thou providest for me.*

With all other verbs the vulgar Colloquial, it is said, usually adopts the Perfect root, if any, or at least the sound of it, as above explained, for all moods and tenses. Thus, for གཏོང་བ་ *To send, let go, dismiss*, the roots are:—

Present Root : གཏོང་ *Send, Sends, Sending.*
 Perfect Root : བཏང་ *Have or has sent.*
 Future Root : གཏང་ *Will send.*
 Imperative Root : ཐོང་ *Send.*

In Literary Tibetan the Present Indicative is:—

ངས་གཏོང་ངོ། *I send.*
 ངས་གཏོང་བར་བྱེད་ (or བྱེད་དོ།) *I do send.*
 ངས་གཏོང་གིན་ཡོད།
 ངས་གཏོང་གི་ཡོད། } *I am sending.*

But in the vulgar Colloquial it is:— ངས་བཏང་, or གཏང་ *I send,*
 and ངས་བཏང་ (or གཏང་) གི་ཡོད་ *I am sending.*

In Literary Tibetan the Future Indicative is expressible in several ways with different roots. Thus:—

ངས་གཏང་ངོ་།	}	<i>I shall send.</i>
ངས་གཏང་གྱུ་ཡིན་ (or ཡིན་ནོ)།		
ངས་གཏོང་བར་བྱའོ།		
ངས་གཏོང་བར་འགྱུར་ (or འགྱུར་རོ)།		
ངས་གཏང་ཡོང་།		

But in Colloquial it is :—

ངས་གཏོང་གི་ཡིན།	}	<i>I shall send,</i>
Or :—		
ངས་བཏང་ (or གཏང་) ཡོང་།		

There seems also to be an emphatic form in which ཡ་ is affixed to the Future root, and is followed by རེད་ for all persons. Thus :—

ངས་གཏང་ཡ་རེད།	<i>I shall send; I am to send, i.e., by me a sending is to be.</i>
---------------	--

So, in Literary Tibetan the Present Participle is གཏོང་མྱི་ *Sending*; the Active Participle གཏོང་མཁན་ or གཏོང་བ་ *He who, or It that, sends*; the Terminative Infinitive གཏོང་བ་རྟེན་ *To send*; and the Supine གཏོང་དུ་ *For sending, etc.*; but in Colloquial the Present Participle is བཏང་བ་དང་, the Active Participle བཏང་མཁན་, or བཏང་བ་; the Infinitive བཏང་བ་; and the Verbal Noun or Gerund and Supine བཏང་ཡ་, བཏང་གྱུ་, or བཏང་ལ་. The Literary Imperative is རྩོང་, or རྩོང་ཞིག་, but the Colloquial is གཏོང་, or གཏོང་ཅིག་, though རྩོང་ would be understood quite well. Vulgar Colloquial would be བཏང་ཅིག་.

III.—AUXILIARY VERBS.

These are ཡོད་པ་, ཡིན་པ་, འདུག་པ་, རེད་པ་ and other forms of the verb *To be*, which it is not necessary to specify here; བྱ་བ་, འགྱུར་བ་,

and འབྱུང་བ་ *To become, To happen, To take place, To occur*; འཚར་བ་ *To be finished, completed, terminated*; འགྲུབ་པ་ *To be made ready, finished, accomplished*; ཟེན་པ་ *To be ended, concluded, exhausted*; ཐུབ་པ་ and ཉུས་པ་ *To be able*; འགྲོ་བ་ *To go*, but used idiomatically; དགོས་པ་ and བྱ་བ་ *To be necessary*, or *expedient* or expressive of the idea of *obligation* or *duty*; འཇུག་པ་ *To allow, suffer, permit*; མོག་པ་ *To be allowed or permitted*; བྱེད་པ་ *To make, do, act, perform*; བགྱིད་པ་ and མཇེད་པ་ elegant and respectful forms of བྱེད་པ་; ཡོང་བ་ or འོང་བ་ *To come*, but used idiomatically; སྲིད་པ་, ཡིན་པ་འདྲ་, ཡིན་གྱོ་ *To be possible, probable, likely, etc., etc.*

IV.—AUXILIARY PARTICLES.

(1)—གི་, གྱི་, གྱི་, ཡི་, འི་ annexed to the Verbal Root according to rule, with reference to the final letter of the root (see § 25, iv). Used to connect the root with ཡོད་, ཡིན་, འདུག་ or རེད་ they form a periphrastical Present Tense. For example, in the Colloquial, which loosely uses the sound of the Perfect Root —

ངས་བཏང་། *I send.*

But:—

ངས་བཏང་གི་ཡོད། *I am sending, or I send.*

Sometimes, in the vulgar Colloquial, they are annexed to the roots of adjectives, taking the place of the adjectival particle གོ་, པ་, or བ་. Thus:—

ལམ་ཀ་རྩུབ་གྱི་རེད་ instead of ལམ་ཀ་རྩུབ་གོ་རེད་ *The road is rough.*

སྲུ་གྲུ་ཡབ་གི་རེད་ instead of སྲུ་གྲུ་ཡབ་གོ་རེད་ *The child is good.*

It is better, however, to use the adjective in full, and not to employ the construction in གི་, གྱི་ etc.

These Particles are sometimes used at the end of a sentence in the sense of a finite verb, and more particularly in the 1st Person Future.

EXAMPLES:—

ངས་བཅུག་གི། *I shall put in.*

ངས་རོགས་བྱེད་ཀྱི་, or བྱ་ཡི། *I shall help.*

(2)—གིས་, གྱིས་, ཀྱིས་, ཡིས་ These are annexed to the root as Gerunds, and signify *By* (doing something), or *Because, Since, etc.*, but more usually antithetically as *But, Though*.

EXAMPLES:—

ངས་ཁོ་ལ་སྐད་བཏང་གིས་ཁོ་ཐོན་པ་རེད། *I called him, but he has gone; or, Though I called him he has gone.*

ང་ཚོས་འདི་རུ་ལངས་ནས་བསྐྱད་ཀྱིས་ *By standing here we shall see the*
བཟང་མོ་སེང་གི་ཡིན། *tamasha.*

It may even be annexed to the root of the verb *To be*. Thus:—

ལོ་རྒྱུས་ལེགས་པ་ཡིན་གྱིས། *Though it is a good story, or It is a good story but . . .*

When used antithetically a pleonastic འོན་ཀྱང་ sometimes follows —:

ཁོང་གིས་ང་ལ་བསད་ཀྱིས་འོན་ཀྱང་ངས་ *Though he slay me, yet will I trust*
ཁོང་ལ་རྟོན་པར་འགྱུར། *in him.*

When annexed to the root of an adjective it includes the verb *To be*. Thus:—

མོ་གཟུགས་བཟང་གྱིས་ = མོ་གཟུགས་ *Since, Because, or Though (she*
བཟང་བོ་ཡིན་གྱིས། *was, or is) of fine stature.*

(3)—གིན་, གྱིན་, ཀྱིན་, and ཡིན། Annexed to the root. These are Literary forms, and denote the Participle Present.

EXAMPLES :—

ཁོང་སྒྲོན་ལམ་འདེབས་ཀྱིན་བྱིན་པ་རེད། *He went on his way praying.*

Used to connect the root with ཡོད་, ཡིན་, འདུག་ or རེད་ they form a periphrastical Present Tense, just as གི་, གྱི་, etc., do in the Colloquial.

EXAMPLES :—

ཀྱེ་རྟོང་ནི་འོང་གིན་ཡོད། *Lo, I come (am coming). (Heb. x. 7.)*
 ཁོང་སྒྲུ་ལེན་བྱིན་འདུག། *He is singing.*

When connecting the root with དང་ Together with, they are often used gerundially.

EXAMPLES :—

གཤོང་གིན་དང་། *In, when, or while sending.*
 སྒྲུ་ལེན་བྱིན་དང་། *In, etc., singing.*
 བྱེད་ཀྱིན་དང་། *In, etc., doing.*
 འགྲོ་ཡིན་དང་། *In, etc., going.*

Thus :—

སྒྲུ་ལེན་བྱིན་དང་ལངས་ནས་སྒྲོད་པ་ནི་ཡག་ཤོས་རེད། *In, or when, singing it is best to stand up.*

In the Colloquial this may be rendered :—

སྒྲུ་ལེན་དུས་ (or ལེན་པའི་དུས་ལ་, or ལེན་པ་དང་) ལངས་ནས་སྒྲོད་ཡ་དེ་ཡག་ཤོས་རེད།

(4).—དེ་ after final ན་

ཏེ་ after final ན་, ར་, ལ་, ས་

སྟེ་ after final ག།, ང་, བ།, མ། and all vowels.

These are a sort of Continuative Particles or Suspensives, and may be annexed to all Present and Perfect roots, but according to rule, with reference to the final letter of the root. Annexed to Present roots they form a Present Participle, or Gerund, and, annexed to Perfect roots, a Past Participle, or Gerund. Thus, they may be rendered... *ing*, or... *ing been*, or... *ing...ed*, or *As, when, after*, etc. They are Literary rather than Colloquial, though not altogether absent from the latter, and are largely met with in those subordinate clauses a longer or shorter string of which generally goes to the construction of a Tibetan sentence.

EXAMPLES :—

པི་ལ་ཉོ་དང་ཉེ་རོ་དེ་སྤྲུང་གཅིག་དང་གཅིག་
 བ་མི་འཆམ་བ་ཡོད་དེ། *Pilate and Herod were formerly
 (formerly having been) at en-
 mity with each other. (Luke
 (xxiii. 12.)*

དེ་ནས་ བོང་གིས་ མི་ཚོགས་ རྣམས་
 བཞིགས་དེ། *And seeing the multitudes he, etc.
 (Matt. v. 1.)*

དེ་ནས་ དགོངས་ མོའི་ དུས་ སྤུ་ཉེ་ བཞུགས་
 རྣམས་མཚོའི་འགྲམ་དུ་སོང་གྱེ། *And when even was come his dis-
 ciples went (having gone) down
 to the sea, etc. (John vi. 16.)*

(5)— ཅིང་ after final བ།, ད།, བ།, or the vowel ཨོ།

ཞིང་ after final ང་, ན་, མ་, ར་, ལ་, and all vowels except ཨོ།

ཤིང་ after final ས་

This Suspensive, which is Literary rather than Colloquial, is annexed to the Root, and expresses in one or other of its forms the Present Participle, but sometimes also the Past Participle. It is also sometimes used instead of the conjunction *And*. Lastly, it often expresses a causal relationship. It is generally met with at the end of minor interpolations within subordinate clauses.

EXAMPLES :—

མགྲོགས་པོ་ འགྲོ་ཞིང་ དམག་ དབྱུང་སློབས་
 སོང་། *(By) Marching quickly the army
 arrived.*

དེ་ནས་ཡི་ཤུ་གོང་ཁྱིམ་དང་ཡུལ་ཚོ་ཀུན་དུ་གྱུ་
 ཞིང་། *And Jesus went (having gone)*
about all the cities and villages.
 (Matt. ix. 35.)

འཇིགས་ཤིང་འབོད་དེ། *Being afraid and calling out.*

འོད་མེད་ཅིང་རླུང་མེད།
Light not being, air is not; or
Light is not and air is not; or
Light and air not being; or
Without light or air. (Das.)

ཉལ་ཞིང་གཉིད་དུ་འགོ་བ།
Lying down, to go to sleep; or
To lie down and go to sleep.

ནས་མཁའ་ཕྱེས་ (perfect of འབྱེད་པ་) ཞིང་།
The heavens having parted, or
rent asunder. (Mark i. 10.)

(6)—པས་ and བས།

These are merely the particles པ་ and བ་ of the Infinitive, or simple Participle, put in the Instrumental or Modal case. Practically they are equivalent to དེ་, དེ་, and ལྟེ་ and the next noted Suspensive ནས་ They are often used as a variant of these, when the latter have already occurred in the same sentence. This is merely a matter of taste, to avoid repetition. Primarily they mean *Because, Since, Seeing that, etc.*, but they also carry the sense of *When*, and of the Participle, both Present and Past. Both Literary and Colloquial Tibetan make use of them :—

EXAMPLES :—

ང་རང་གིས་བལྟས་པས། *When I looked; i.e., I having looked.*

ཤིན་དུ་དཀའ་བ་ཡིན་པས། *As, since, because it is very difficult; or It being very difficult.*

ང་ཡིན་པས་མ་འཇིགས་ཤིག། *Since it is I, or It being I, or It is I, be not afraid. (Matt. xiv. 27.)*

དེར་སི་མོན་གྱི་རླུག་མོ་ཚང་པའི་ནད་ཀྱིས་
 བདབ་ (perfect of འདབས་པ་) ལྷེ་ཉལ་ *Then Simon's mother-in-law having been seized by a fever-illness and having lain down. (Mark i. 30.)*

ད་ཀྱིས་། ང་ཚོས་མགོང་ངོ་ཞེས་ཟེར་། *Now, since (or because) ye say, we see.* (John ix. 41).
བས།

(7)—ནས་. This Suspensive, both in Literary and Colloquial Tibetan, is annexed to the Perfect root, and expresses a Past signification. Otherwise it has practically the same functions as དེ་, དེ་, ལྟེ་, བས་, and བས་. It means *After*, or *When*, and conveys also the idea of the Past Participle.

EXAMPLES :—

ཁོང་གིས་དེ་དག་ལ། ངའི་ས་དང་ངའི་སྐུན་ *He to them, my mother and my brother who is? Thus having said.*
སྐུ་ཡིན། ཞེས་གསུངས་ནས། *(Matt. xii. 48, and elsewhere).*

ཁྱོད་ཀྱི་ལས་ཀ་ཚར་ནས་ཁྱོད་ཁང་པ་ལ་ *When your work is finished you*
འགོ་ཚོག། *may go home.*

ཁྱོད་ཞེགས་གཏི་ཁ་ལག་བཟས་ནས་འགྲོན་ *After eating (having eaten) chhoti*
དགོས། *hāzirī you must set out.*

ང་ལོ་གཞོན་གཞོན་ཡིན་ནས། *I have been (having been) young.*

སྐྱེན་ལ་ང་དོ་ཇི་གླིང་ལ་ཡོད་ནས། *I was formerly (having formerly been) in Darjeeling.*

Annexed thus to the Verbal Root, and followed by ཡོད་ or འདུག་, it indicates either the Pluperfect (active), or the Perfect (passive). Thus:—

སྐྱུག་གིས་ཤུལ་བཟས་ནས་ཡོད་, or འདུག། *The tiger had eaten the deer.*

ཤུལ་བཟས་ནས་ཡོད་, or འདུག། *The deer has been eaten.*

ང་ཁང་པ་ལ་ཕྱིན་ནས་ཡོད། *I had gone home.*

ང་ (ལ་) དྲིས་ནས་ཡོད། *I had been asked.*

ཤོག་སྐྱེལ་ནང་ན་ངའི་ཕྱིར་གྲིས་ནས་འདུག། *In the roll-book it is (has been) written of me. (Heb. x. 7).*

(8)—ལས་. This particle has (perhaps) sometimes a Present but more often a Past signification, and is always found attached to the simple Participle in ས་ or ས་. It means *From*; or *When . . . . ed*;

or *Being . . . . ed* ; or *Having been* ; or *As* or *While*, followed by a Past tense ; or *As* or *While*, followed by a Present Participle (in which case the root of the verb is often repeated, the particle འ' or འ' coming next, and then the ལས་) ; or *When on the point of* ; *When about to* ; *When going to* ; *Being about to*, or *on the point of*, when used with འགྲོ་བ་ or བཟས་པ།

EXAMPLES :—

- དེ་དག་གིས་ཁོང་ལ་ཡང་ནས་ཡང་དུ་བཀའ་ འདྲི་ཞུས་པ་ལས། When they continued asking, i.e., again and again asked, him. (John viii. 7).
- དེ་ནས་ཁོང་པར་ཕེབས་པ་ལས། Thereupon as he passed by. (John ix. 1).
- དེ་ནས་ཁོ་སོང་ནས་ ཡུལ་ དེའི་བྱིས་བདག་ ཅིག་དང་འགྲོགས་ནས་བསྐྱད་པ་ལས། And he, having gone, and having associated with a householder of that country, after having settled. (Luke xv. 15).
- དེ་ནས་ཡི་ཤུས་ཡང་མཚོའི་འགྲམ་ལ་ཚོས་ ལྷོན་པ་ལས། Then Jesus, having begun again to teach by the seaside. (Mark iv. 1).
- ཁོང་གིས་ད་ཅུང་བཀའ་བཀུར་པ་ལས། And while he yet spake. (Matt. xxvi. 47).
- དེ་དག་སོང་བ་ལས། When they were going (As they went). (Matt. xxviii. 11).
- ཉེ་བཞུགས་ལྷན་སྐྱེད་སོང་བ་ལས། And the disciples as they went. (Mark ii. 23).
- དེའི་ཚེ་མི་གཉིས་ཞིང་ལ་ཡོད་པ་ལས། There shall two men be in the field, i.e. while being. (Matt. xxiv. 40).
- ཡང་དེ་དག་གིས་སྡེ་པན་རྩོུབ་ལ་བདང་བ་ ལས། And they stoned Stephen ; or As or while they stoned, or were stoning Stephen. (Acts vii. 59).
- དེའི་རྗེས་སུ་ཉེ་བཞུགས་ལྷན་སྐྱེད་གྱི་ནང་ནས་ བཀའ་ལས་དུ་ཞུགས་ནས་ ཡུལ་ཞིག་དུ་ འགྲོ་བ་ལས། After that, two of his disciples, having set out on a journey, as they were going to a country. (Mark xvi. 12).

ཡང་དེ་དག་ལས་ལ་སོང་སོང་བ་ལས། *And as they went on their way.*
(Acts viii. 36).

ཡང་དེ་དག་དེ་ལྟར་གསུང་བའི་ཅིང་གཅིག་
ལ་གཅིག་གིས་དྲི་བ་དྲིས་པ་ལས། *And while they, thus conversing,*
questioned each other. (Acts
xxiv. 15).

དེའི་ཚེ་ཤ་ལྷུལ་ད་རྒྱུ་གཙོ་བོའི་གནས་
རྒྱུས་ལ་དགུང་སྤང་ཞིང་སློབ་གཙོ་བོ་པ་
ལ་རྒྱུས་ (Present root) པ་ལས། *And Saul, yet breathing out*
threatenings and slaughter
against the Lord's disciples.
(Acts ix. 1).

བཟུ་ལྷ་ཞལ་འབྱེད་འགོ་ཡོད་པ་ལས། *And when Paul was now about to*
open his mouth. (Acts xviii. 14).

བསད་བར་གཟུང་བ་ལས། *And should have been killed, i.e.,*
being about to be, or on the
point of being killed. (Acts
xxiii. 27).

(9)—ན་. This is expressive of *condition, hypothesis, contingency* and even *doubt*, and may be rendered by *If, When, On, Since, As, Should, Had, Were, etc.* It is generally added to the Root, but sometimes (though not often) to the Infinitive, and is much used at the end of verbal phrases both in the Colloquial and in the written language. Sometimes the phrase which it concludes is introduced by the expression *གཤམ་དེ* or *གཤམ་སྲིད་*, but the subjunctive idea is in no way affected even if this expression be omitted.

Examples of its use with the Root are given under ཡོད་པ་ (§ 35), and ཡིན་པ། (§ 37).

ན་ is also used in Literary Tibetan, adversatively, to express *Though, Although.* Thus:—

འདི་སློན་དུ་སློབ་པ་སློབ་པ་ཞིག་ཡིན་ན། *Although he was formerly a trans-*
gressor. (Das.)

It also expresses the idea of *Reason for, or Causality.* Thus:—

འདི་ཡོད་ན་འདི་བྱུང་། *Since this existed, that arose.*
(Das.)

སེ་ཡིན་ན་དུ་བ་བྱུང་།

Since fire existed, smoke arose.
(Das.)

ང་ལ་མཐོང་ན་ཀུ་མ་དེ་བྲོས།

(On) seeing me the thief fled.

Used with གས་ it expresses *When*, or *If and when*. Thus:—

གས་ང་འགྲོ་ན།

If and when, or when, I go.
(Das.)

གས་དུས་ལ་འབབ་ན།

If and when, or when the time comes, i.e., it comes down to the time. (Das.)

(10)—ལ་. Annexed to the Participle, this Suspensive may mean *To, At, In*; *With respect, regard, or reference to*; *Concerning*; *Relative to*; *In consequence of*.

EXAMPLES:—

གསོད་པ་ལ་དགའ་བ།

To rejoice in killing. (Jäschke.)

སྲིག་པ་ལ་འཇོམ་པ།

To shrink from, or be afraid of
(i.e., *with respect to*) *sinning.*
(Das.)

Annexed to the Root, it may be used for the Present Participle in a minor phrase, much like ཅིང་ and its variants. Thus:—

བདག་འཇོན་སྐྱོས་ཐོང་ལ་རང་གི་བརྒྱུངས་
ཤིང་ཁུང་ནས།

Denying himself and taking up his
cross.

It is also often used like དེ་, དེ་, ལྟེ་, but annexed to the Participle, and meaning *As*.

EXAMPLES:—

ལྷ་ཏེན་ཞིག་ཡིན་པ་ལ།

As there is (was) an idol shrine.
(Das.)

རྒྱལ་པོ་ཉིན་རེ་བཞིན་དུ་དེར་བྱས་བྱེད་དུ་
འགྲོ་བ་ལ།

As the king goes there daily to
bathe.

འཇིག་རྟེན་གྱི་ནང་ན་མི་འོང་བ་ལ།

As it does not occur in the world.
(Jäschke.)

Annexed to the Root, it is used adversatively for *Though, Although*.

EXAMPLE :—

ཁོས་ལྟ་ལ་མ་མཐོང་བྱུང་།

Though looking, he did not see.

Annexed to the Repeated Root, it expresses *While, Whilst*.

EXAMPLE :—

ངས་དཔེ་ཆ་འདི་ལྲོག་ལྲོག་ལ་ (གང་) ཟེར་
བ་དེ་གྲིས་ཤིག།

*Whilst I am reading this book note
down what I say.*

When annexed to adjectives, ལ་ includes the idea of the verb *To be*, being indeed an abbreviation of ཡིན་པ་ལ་ *Being*, and seems to have the force of *And*, or *But*, according to circumstances.

EXAMPLES :—

སྐད་ཁ་སྐྱ་སེར་ལ་རིང་བ།

*Hair and beard being yellow and
long. (Das.)*

ལུས་སི་སྐྱག་ཅིང་བྱང་ལ་དབྱངས་སྟན་བ།

*Being ugly as to his body and of
small stature and (or but) having
a fine voice. (Das.)*

སི་སྐྱག་ལ་བྱང་དུ་ཡིན་དེ།

Being ugly and short. (Jäschke.)

དབྱིབས་ལེགས་ཤིང་ལྟ་ན་སྐྱག་ལ་མཛོས་བ།

*Being of good figure, nice to look
at, and pretty.*

In double Imperative or Precative expressions, ལ་ has the force of the Present Participle, or of *And*, and is annexed to the root of the first verb.

EXAMPLES :—

ཤོག་ལ་ལྟོས་ཤིག།

Come and see (coming, see).

ད་ལོང་ལ་ཚུར་ཤོག།

ད་ལྟ་ལངས་ལ་འདི་ཅུ་ཤོག།

} *Now, rise and come hither (rising,
come hither).*

སོང་ལ་ལྟོས་ཤིག།

གྱུག་ལ་ལྟོས།

} *Go and look (going, look).*

In sentences like the following, where our Supine means *In order to*, or *For the purpose of*, ལ་, annexed to the verbal Root, is used Supinally both in Literary Tibetan and in the Colloquial.

EXAMPLES :—

འོན་ང་ཟ་ལ་འགྲོ་གྱུ་ཡིན།

Well, I am going to dine.

ཕུ་གྱུ་ཁྱོད་རང་གི་ཡི་གེ་འབྲོང་ལ་སླེབས་སོང་།

The boy has come to get your letter.

(11)—གྱུ་

When connecting a verbal root with the auxiliary verb ཡིན་པ་, or རེད་པ་, this particle forms, in modern Literary Tibetan, a Future tense which is practically a kind of periphrastic conjugation of གྱུ་ (as a Future Participle, *About to . . .*) with the auxiliary verb.

EXAMPLES :—

ང་འོང་གྱུ་ཡིན།

I shall come ; I am about to come.

ཁྱོད་གསུང་གྱུ་མ་རེད།

He will not speak ; He is not about to speak.

It is also used in older Literary Tibetan to express *necessity*, *obligation*, *expediency*.

EXAMPLES :—

ང་འོང་གྱུ་ཡིན་ནས།

Am I to come? Must I come?

ཁྱོད་གིས་ཉ་ལ་རྟུང་གྱུ་མིན།

He ought not to beat the horse.

ང་ལ་འབྲི་གྱུ་མང་པོ་ཡོད།

I have many things to write.

In the Colloquial གྱུ་, annexed to the verbal Root, is extensively used for the Infinitive.

EXAMPLES :—

ང་དེ་ཅུ་འགྲོ་གྱུ་མི་འདོད།

I do not wish to go there.

ཁང་པ་སླེབ་པ་ལ་འགྲོ་གྱུ་ག་ཚེད་ཡོད།

How far have we to walk to reach home?

ཁྱོད་གང་ལ་བརྗེ་ཡོད།

What have you to say?

ཚུ་ནས་ལ་བརྗེ་མི་འདུག།

There is nothing at all to say.

ཡར་འཆིབ་རྒྱ་བཞུག།

Be pleased to rise.

འདི་ཅུ་རི་དྲགས་གང་ཡང་ཐོབ་རྒྱ་ཡོང་ངམ།

Is there any sport (game) to be got here?

ང་དེ་ཅུ་ཡོད་རྒྱ་མི་འདོད།

I do not wish to be there.

(12)— ཡ་.....འདི་ (དེ་)

In the Colloquial this particle, with or without the འདི་, is also extensively used, annexed to the Verbal Root, to express what correspond to our Verbal Nouns in *ing*, i.e. the Latin Gerund.

EXAMPLES :—

ཚོས་སྐད་ཁྲོག་ཡ་ (འདི་) ཉ་ཅང་མགོ་
འཐོམ་པོ་རེད།

It is very confusing to read the Literary language : The reading of the Literary language, etc.

ཉམ་པ་བཤད་ཡ་ (འདི་) ཉ་ཅང་ངན་པ་
རེད།

It is very wrong to tell lies : The telling lies, etc.

ཚྲོ་བ་གཉིས་པ་སྐལ་བ་འཚོང་ཡའི་དུས་རེད།

The second month (March) is the time for selling (of selling) shares.

མི་མང་པོ་སྐད་ཁྱད་མཚར་པོ་འདི་སློབ་
དགོས་ཡའི་དོན་དག་ཡོད་པ་མ་རེད།

Few people need learn this extraordinary language ; There is no meaning of many people having to learn this, etc.

(13)—དང་

Both in Literary Tibetan and in the Colloquial this enclitic, used after the Infinitive or Participle in བ་ or བ་, may be rendered *As*, *When* (carrying a Past signification), and it also has the force of the Past Participle.

EXAMPLES :—

ཡང་བཀའ་དེ་ནི་ཤ་རྩ་གྲུར་པ་དང་།

And the Word became (having become) flesh. (John i. 14).

- ས་མར་ཡ་ཡུལ་གྱི་བུད་མེད་ཅིག་རྒྱ་ལེན་ལ་
 འོངས་པ་དང་། *There cometh a woman of Samaria
 (a woman of Samaria having
 come) to draw water. (John iv.
 7).*
- ཐོག་མར་བཀའ་ཡིད་ལགས་པ་དང་། *In the beginning was the Word (the
 Word having been). (John i. 1).*
- ཁྱོད་ནམས་ཀྱིས་ནས་མཁའ་ཕྱེས་པ་དང་་་་
 མཐོང་བར་འགྱུར་རོ། *Ye shall see the heavens opened,
 and, etc. (The heavens having
 opened, ye shall see, etc.). (John
 i. 51).*
- དེ་ནས་རྩིས་པའི་རྩིས་ལ་ལོ་ཁམས་མཐུན་པོ་
 ཡོད་པ་དང་། *Then, in the calculator's computa-
 tions the year omens having been
 harmonious.*
- ཁོ་མི་ཚང་དེའི་ཁང་པ་ལ་སླེབས་པ་དང་། *When he has arrived (He having
 arrived) at the house of the family.*
- ཡང་ལོ་གཅིག་ཅུས་སོང་བ་དང་། *When about a year had elapsed.*
- དེ་ནས་གཞུག་ལ་ཆང་ས་དེ་ཚར་ར་དང་། *When at last the wedding was over.*
- དྲིལ་ཆེན་དེ་དྲོལ་བ་དང་། *As the big bell was tolled.*

In Literary Tibetan, especially in Western Tibet, དང་ is often used gerundially with the Present Participle in གིན་, གྱིན་, etc., and means *In, When, While, etc.*

EXAMPLE :—

- སྐྱུ་ལེན་གྱིན་དང་ལངས་ནས་སློད་པ་ནི་ཡག་
 ཤོས་རེད། *When singing, it is best to stand
 up.*

In Literary Tibetan, and especially of late in the Colloquial, it is used as a familiar form of the Imperative, and implies *advice, exhortation and entreaty.*

EXAMPLES :

- འོ་ན་ཁྱོད་ཀྱི་ཁ་ལག་ཟེས་ (ཤིག་) དང་། *Oh, do eat your food.*
- ཁྱོད་རང་གི་ཡིག་རྒྱུགས་སློབ་ (ཅིག་) དང་། *Do learn your lesson.*

(14)—རྟེ་ after ང་, ཏི་, ཉི་, མི་, སི་, ལ་

རྟེ་ after བ།, བ་, ཏི་ལ།

རྟེ་
ཏི་ } after vowels.

སྟེ་ after ས་

ལ་ after anything.

These particles, as Verbal Auxiliaries, are extensively used in Literary Tibetan to express the Infinitive Future and the Supine. They are seldom, if at all, used in the Colloquial, save by those who affect Literary forms.

EXAMPLES :—

སྟེ་རྒྱལ་བ་དེ་ལ་ངས་སློབ་གླིང་ལས་ཟ་བུ་
འཇུག་པར་འགྱུར་རོ། To him that overcometh will I give
TO EAT of the tree of life.
(Rev. ii. 7).

སྟེ་རྒྱལ་བ་དེ་ལ་ངས་ང་རང་དང་མཉམ་དུ་
ངའི་ཁྱིལ་སློབ་དུ་འཇུག་པར་འགྱུར་རོ། To him that overcometh will I
grant TO SIT with me in my
throne. (Rev. iii. 21).

ཤོག་སྒྲིལ་དེ་འབྲེན་ཅིང་དེའི་ཕྱག་དམ་
རྣམས་གཅོག་པར་འོས་པ་སྟེ་ཡིན། Who is worthy to open (opening)
the book and TO LOOSE the seals
thereof? (Rev. v. 2).

དེ་དག་ལ་མི་རྣམས་མི་གསོད་པར་ལྷོ་བ་
ལྟའི་བར་དུ་སྟུག་བསྐྱེད་གཏོང་དུ་འཇུག་
པའི་དབང་བསྐྱར་བར་གྱུར་དོ། And to them it was given that they
should not kill them (not TO KILL
them) but that they should be
tormented (but TO BE TORTMENT-
ED) five months. (Rev. ix. 5).

ཁྱོད་ཚོའི་ནང་ན་འཇིགས་པ་མེད་པར་ཁྱིད་
དང་མཉམ་དུ་འདུག་པར་ལྟོས་ཤིག། See that he BE with you without
fear. (1 Cor. xvi. 10).

འོན་ཀྱང་ངའི་གཡས་སམ་གཡོན་ལ་སློབ་དུ་
འཇུག་པ་ནི་ངའི་དབང་ལ་མེད། But TO SIT on my right hand or on
my left hand is not mine to give.
(Mark x. 40).

ཡང་གཙོ་བོའི་གཡོག་གི་མི་ལ་ཚོས་སློབ་དུ་
བྱང་སྟེ། *And the Lord's servant^s being apt
TO TEACH. (2 Tim. ii. 24).*

སྤྱོད་ལ་ ལྷ་མས་བྱིད་ལ་དགོན་པ་ལ་སློན་
ལས་འདེབས་སུ་འཇུག་པར་འགྱུར་རོ། *The Lama will allow you TO OFFER
prayers to-morrow in the monas-
tery.*

དེ་དག་གིས་ཁོང་ལ་བྱིས་རྩིག་དུ་བཅུག་སོང་། *They have allowed him TO BUILD
the house:*

The last of these particles, namely ལ་, is not much used in this connection in Literary Tibetan. It may, however, be so used instead of any of the others.

EXAMPLE :—

ང་ལྟ་ལ་འགྲོ་འོ།

I go to see.

(15)—བཞིན་ and བཞིན་དུ་. Annexed to verbal Roots, བཞིན་ has, in Literary Tibetan, the force of the Present Participle, and, with ལ་ added, may be used as an adjective; while བཞིན་དུ་ serves as a Gerund, meaning *As, While, or Whilst*, and also *Though, and Because, or Since*, according to circumstances.

EXAMPLES :—

ང་འགྲོ་བཞིན་མཚིས།

I am going. (Elegant form).

ང་ལ་ཚགས་བཞིན་པའི་ལྟ་སྟངས་ཤིག་དང་
བརྟམས་སོ།

*He glanced at me with a loving
look.*

ལྷ་མ་རྣམས་ཀྱིས་དགོན་པ་ལ་འཇུག་བཞིན་
དུ་སྐྱུ་སྐྱངས་སོ།

*As the Lamas entered the monastery
(while entering the monastery)
they chanted hymns.*

ཁོང་ལ་གསེལ་ཇ་ཡོད་བཞིན་དུ་མ་བཞེས་སོ།

Though he had tea he did not drink.

ཆང་ཁོང་གི་སྡོམ་དུ་ཡོད་བཞིན་དུ་
འཇུངས་སོ།

*Since the beer was in front of him
he drank.*

(16)—ཅང་.

This is a Colloquial Suspensive. Added to the verbal Root, it means *As, Since, Because*, and implies either Present or Past.

EXAMPLES:—

འོ་ན་ཁྱོད་འགྲོ་ཅང་ངའི་དྲ་ལ་ཞེན་དང་། *Well, as you are going, ride my horse, do.*
 ཁྱོད་ཀྱིས་དབེ་ཆ་བཏང་ཅང་ངས་དེ་གྲོག་གི་
 ཡིན། *As you have sent the book, I will read it.*

(17)— ཏུས་ and ཏུས་ལ།

These also are much used Colloquially. Annexed to the verbal Root ཏུས་ acts as a Gerund, meaning *As, When, While, At the time of*, etc.

EXAMPLES:—

ཁྱོད་ཀྱིས་འབྲི་ཏུས་ག་རེ་ཟེར་ར་ (བ་) དེ་ *When writing take care what you say.*
 ལ་བདན་བདན་གྱིས།
 ཁོ་ཐོན་ཏུས་ཁ་ཚོག་ཚོག་བྱས་པ་རེད། *As he went off, he smiled.*

ཏུས་ལ་ has the same meaning, but is annexed to the simple Infinitive, or Participial form of the verb, put into the genitive case.

EXAMPLES:—

ཁྱོད་ཀྱིས་འབྲི་བའི་ཏུས་ལ་ཟེར་ར་ (བ་) དེ་ *When writing take care what you say.*
 ལ་བདན་བདན་གྱིས།
 ཁོ་ཐོན་པའི་ཏུས་ལ་ཁ་ཚོག་ཚོག་བྱས་པ་ *As he went off, he smiled.*
 རེད།

A Literary equivalent of ཏུས་ལ་ is ཚོ་ལ།

V.—MOODS AND TENSES.

A.—Infinitive Mood.

The Infinitive, both in Literature and in the Colloquial, is the simple form of the verb as given in dictionaries, i.e. the Root, with ས་ or ས་

annexed, according to the rule regarding the final letter of the root. It is the same as the Participial form, and also as the form of the verb regarded as a substantive. Thus རྩེད་པ་ may mean *To do*, or *Doing*, or *A*, or *the*, *doing*.

Each root can be regarded as the basis of a special Infinitive. Thus:—

<i>Present :</i>	གཤོང་བ་	<i>To send.</i>
	བཏང་བ་	} <i>To have sent.</i>
<i>Perfect :</i>	བཏང་ཚར་བ་	
	བཏང་བ་ཡིན་པ་	
	བཏང་ཡོད་པ་	
	གཏང་བ་	} <i>To be about to send, or To be sent.</i>
<i>Future :</i>	གཏང་གྱུ་ཡིན་པ་	
	གཏང་གྱོ་ཡོད་པ་	
	གཤོང་གྱུ་ཡིན་པ་	

In Tibetan the latter of two related English verbs takes precedence of the other, and may be put in the Infinitive, or in the Genitive form of the Infinitive. Thus:—

ང་ཁང་པ་ལ་འགྲོ་བ་འདོད།	} <i>I wish to go home.</i>
ང་ཁང་པ་ལ་འགྲོ་བའི་འདོད་པ་ཡོད།	

At the same time the Colloquial construction by which གྱུ་ is added to the verbal Root has largely taken the place of the Infinitive. Thus:—

ང་ཁང་པ་ལ་འགྲོ་གྱུ་འདོད།	<i>I wish to go home.</i>
ད་ལྟ་འཚོང་བའི་ (or འཚོང་གྱུ་འི་) དུས་	} <i>Now is the time to sell.</i>
འདི་རེད།	

In conversation, however, it is quite allowable and common to omit the ས or བ of the verb that is governed by the other.

Thus :—

ང་ཁང་པ་ལ་འགྲོ་འདོད།	<i>I wish to go home.</i>
ང་སྐག་ཚ་དང་སྐྱ་གུས་འབྲི་མི་འདོད།	<i>I am unwilling to write with ink and pen.</i>

This is particularly the case where the governing verb is ཐུབ་པ་ *To be able*, ཚོགས་པ་ *To be allowed*, འཇུག་པ་ *To allow*, དགོས་པ་ *To be necessary*; *must*, *ought*, and the like.

EXAMPLES :—

ངས་རིའི་སྤེང་ལ་ཡོད་པའི་གངས་མཐོང་མི་ ཐུབ།	<i>I cannot see the snow on the hill.</i>
ང་ཚོས་ཁང་མིག་འདིའི་ནང་ལ་བྲ་མག་ འཐེན་ཚོགས་གོ་རེད་དམ་ or ཚོགས་གས།	<i>Are we allowed to smoke in this room?</i>
ང་ཚོ་འཐེན་བཅུག།	<i>Let us go away.</i>
ངས་ཁྱོད་ལ་འཐེན་འཇུག།	<i>I allow you to depart.</i>
གསོན་པའི་དོན་ལ་ཟ་དགོས།	<i>In order to live it is necessary to eat.</i>
ཁྱོད་བསྐྱབ་གྲུ་ལ་འགྲོ་དགོས།	<i>You must go to school.</i>
ཁྱོད་ཀྱིས་སྒྲུ་གུ་དེ་རྒྱུང་མི་དགོས།	<i>You ought not to beat that child.</i>

Where the governing verb is one of *Knowing*, *Saying*, *Hearing*, *Thinking*, or the like, the governed verb, in sentences like the following, is put in the Infinitive, or else the verbal Root, with གྱུ་ annexed, is used.

EXAMPLES :—

ཁྱོད་འདི་རུ་ཡོད་པ་ངས་མ་ཤེས།	<i>I did not know that you were here (you to be here).</i>

ཁྱོད་ག་པ་འགྲོ་བ་ (or འགྲོ་གུ་) ངས་ མི་ཤིས། *I do not know where you are going (you to be going).*

ལོ་གུས་ ཀྱིས་ སངས་ གུས་ ལྟར་ གྱལ་བོ་ ཡིན་པ་ (or ཡིན་གུ་) བཤད། *History relates that Buddha was (Buddha to have been) at first a king.*

ཁྱོད་དེ་ཇི་གླིང་ལ་འགྲོ་བ་ (or འགྲོ་གུ་) ངས་གོ་བ་ཡིན། *I heard you were going (you to be going) to Darjeeling.*

ཁྱོད་དེ་ཇི་གླིང་ལ་ཐོན་པ་ཡིན་པ་ངས་གོ་བ་ ཡིན། *I heard you had left (you to have left) for Darjeeling.*

ངས་ཁྱོད་ཀྱིས་དྲ་ཉེས་པ་ཡིན་པ་བསམས། *I thought you had bought (to have bought) the horse.*

ཁོ་ཚོས་ང་ལ་ལས་ཀ་དེ་བཙོལ་བ་ཡིན་པ་ བཤོང་ནས། *When they saw that the work had been entrusted to me (the work to have been entrusted to me).*

The same construction is also used in connection with phrases like *It were better that, It is evident that.*

ཁོ་འི་སྐེ་ལ་དེ་ཚེན་པོ་ཞིག་བསྐྱབས་ནས་ཁོ་ གུ་མཚོ་འི་ནང་ལ་དབྱུག་གུ་ཡག་པོ་རེད། *It were better that a large stone were bound on his neck and he were (he to be) cast into the sea. (Mark ix. 42).*

བཀའ་ཁྲིམས་ཀྱི་སྐོར་ནས་སྲུ་ཡང་དཀོན་ མཚོག་གི་སྲུན་ལྟར་བད་དེ་དག་པ་ཡིན་པ་ ངས་ཀྱི་རེད། *It is evident that no one is justified by the law in God's sight. (Gal. iii. 11).*

In phrases containing *That, So that, In order that, With the object of, To the end that, For the purpose of,* the verb is put in the genitive case of the Infinitive, and is followed by དོན་ལ་ in the Colloquial, and by ལྟར་ or ལྟར་དུ་ or དོན་དུ་ in Literary Tibetan.

EXAMPLES :—

ང་འདི་རུ་ཡོད་པའི་དོན་ལ།
 ང་འདི་རུ་ཡང་པའི་ལྟར། *In order that I may, or might, be here.*

ཁོ་ནང་ལ་འགོ་བའི་དོན་ལ།	} So that he may, or might, go home.
ཁོང་ནང་ལ་འགོ་བའི་ཕྱིར་དུ།	
ལ་ཡི་བྱུག་ལ་འཇོག་པའི་དོན་ལ།	With the object of climbing to the pass.
ཁྱོད་ཀྱིས་ཁོང་ལོ་ཤེས་པའི་དོན་ལ།	} To the end that you should know him.
ཁྱོད་ཀྱིས་ཁོང་ལོ་ཤེས་པའི་ཕྱིར་དུ།	
ཁང་པ་འདི་རྩིག་པའི་དོན་ལ་ or ཕྱིར་དུ་ or དོན་དུ།	For the purpose of building the house.

Where, in English, a mandatory Imperative governs a verb in the Infinitive, e.g. *Order him to come, Tell him not to go*, the Tibetan construction puts the governed verb also in the Imperative, not the Infinitive, mood.

EXAMPLES :—

ཁོ་ལ་ཤོག་ (ཅིག་) ལབ།	Tell him, come (to come).
ཁོ་ལ་མ་འགོ་ (ཞིག་) བཀའ་བཀམང།	Order him, do not go (not to go).
བདུན་བདུན་གྱིས། སྐྱུ་མ་ཀྱང་ཁྱོད་སྐྱུ་བ་མ་ འཇུག།	Take care that no man lead you astray.

Whenever it is possible to turn a verb into a Verbal Noun, or what is called in Latin a Gerund; it should be done.

EXAMPLES :—

ཀའི་ཀའ་ལ་སྡོད་པ་ (འདི་) ལས་དོ་རྗེ་	} It is better to be in Darjeeling than in Calcutta, i.e. the being in Darjeeling is better than the staying in Calcutta.
སྡོད་ལ་ཡོད་པ་ (འདི་) (or ཡོད་ལ་ or ཡོད་ཀྱི་) ཡག་ག་རེད།	
ང་རང་ལ་འཚོ་བ་ (ནི་) མ་གྱི་ཀའ་ཡིན།	} For to me to live is Christ and to die is gain. (Philipp. i. 21).
འཚི་བ་ (ནི་) ཡང་པཎ་པའི་དོན་ཡིན་ནོ།	

B.—The Supine.

The genius of the Tibetan language is so different from that of other languages, both Eastern and Western, ancient or modern, that to

speak of Supines, Gerunds, and the like, in connection with it, is at least to strain the limits of analogy, if not to indulge in the illegitimate. But, so long as this is remembered, the Supine of Literary Tibetan may be said to be susceptible of several constructions. First, it may appear in the shape of the Infinitive put in the Terminative case with རྩ་

EXAMPLES :—

སྲུས་ཀྱང་ཉ་གོ་བར་རྒྱས་པ་དེ་ཉ་གོ་བར་ བྱེས་ཤིག། *He that is able to receive (hear) it let him receive (hear) it. (Matt. xix. 12).*

མི་རིགས་པ་དེ་བཟོད་པར་ཉུ། *I ask to be forgiven this wrong. (2 Cor. xii. 13).*

ཁྱོད་ནི་གཟི་བརྗིད་བཞེས་པར་འེས་པ་ ལགས་སོ། *Worthy art thou to receive glory. (Rev. iv. 11).*

ངས་འབྲི་བར་གཟས་པ་ལས། *I was about to write. (Rev. x. 4).*

འགྲོན་པོ་རྣམས་ལ་གནས་ཚང་སྤྱོན་པར་མ་ ཟེད་ཅིག། *Forget not to show love unto (bestow love on) strangers. (Heb. xiii. 2).*

Secondly, it may take the form of the Verbal Root, with རྩ་, རྩུ་, རྩེ་, རྩེ་, or, less frequently, ལྟ་, annexed.

EXAMPLES :—

ང་ནི་ཚེས་བྲང་པོ་འི་མི་རྣམས་འབོད་ཏུ་མ་ འོངས་ཀྱིས། མྱིག་ཅན་རྣམས་འབོད་ཏུ་ འོངས་སོ། *I came not to call the righteous but sinners. (Mark ii. 17).*

འདི་དག་གི་མགོ་ལ་ཕྱག་བཞག་ལྟེ་སྤྱོན་ལས་ གཏབ་དུ། *That he should lay his hands on their heads and pray. (Matt. xix. 13).*

ངས་ཁོང་ལ་སྤོག་གི་ཤིང་ལས་ཟ་བུ་འཇུག་ པར་འགྱུར་རོ། *I will give him to eat of the tree of life.*

བྱས་པ་འདི་འགས་སུ་འདུག། *This bottle is (likely) to crack.*

ཁོང་མི་བས་པ་ཞིག་གཟིགས་པར་ཕྱི་བས་སོ། *He has gone to buy a horse.*

Thirdly, it may appear as the Infinitive, put in the genitive case and followed by རྱིར་ or རྱིར་དུ།

EXAMPLES :—

རྩོམ་མཁའ་ཀྱི་རྒྱལ་མོ་སོ་ལོ་ལོ་མོན་གྱི་རིག་པ་ ལ་ཉན་པའི་རྱིར་སའི་མཐའ་ནས་འོངས་སོ།
The Queen of the South came from the ends of the Earth to hear the wisdom of Solomon. (Luke xi. 31).

ཁོང་རྒྱལ་ཞིང་རྒྱལ་བའི་རྱིར་དུ་ཐོན་ནོ།
He came forth conquering and to conquer. (Rev. vi. 2).

The Colloquial has no Infinitive in the Terminative case with རྩི། That is only found in Literary Tibetan. In the Colloquial, therefore, the Supine never appears in that form. It expresses itself either through the Infinitive alone, or through the Infinitive put in the genitive case and followed by རོན་ལ་ (and generally means “In order to,” or “For the purpose of”), or through the particles གྱུ་ (when necessity or obligation is implied), or ལ་ (object or purpose) annexed to Verbal Roots.

EXAMPLES :—

ཤིང་བཞོ་བ་རྒྱབ་ཀྱིས་དེ་སྐྱོག་པ་སྤྲོབས་སོང་།
A carpenter has come to mend the chair.

ང་ཁྱིམ་ས་ཁང་ལ་ཞིབ་དཔྱད་དེ་བཟུ་བའི་རོན་ ལ་འགྲོ་གི་ཡོང་།
I am on my way (going) to Court, to see the trial.

ང་དང་མཉམ་དུ་རོལ་མོ་ཉན་པའི་རོན་ལ་ ཤོག།
Come with me to hear the music.

ང་ཀ་ལི་ཀ་ཏ་ལ་ངའི་ཁང་བ་འཚོང་ལ་རྱིན་ བ་ཡིན།
I went to Calcutta to sell my house.

རྫོ་རྩེ་གླི་ལ་འགྲོ་གྱུ་ཐག་རིང་ཐུང་ག་ཚོང་།
How far is it (to go) to Darjeeling.

C.—The Verbal Noun.

What this is may be seen in the sentence, *For to me to live is Christ, and to die is gain.* Here, the Infinitives, *To live*, and *To die*, may be turned into Nouns, *The living*, and *The dying*.

In Literary Tibetan the Verbal Noun appears either in the guise of the Infinitive (which, as already explained, is formally the same as the Noun and the Participle) or in the guise of the Infinitive followed by the Definite Article ཅི་ Thus, in Literary Tibetan, either of the following constructions is right :—

ང་རང་ལ་འཚོ་བ་ཡང་མ་གྱི་ཀ་ཡིན། འཚོ་
 བ་ཡང་ཕན་པའི་དོན་ཡིན་ནོ།
 Or :—
 ང་རང་ལ་འཚོ་བ་ནི་མ་གྱི་ཀ་ཡིན། འཚོ་བ་
 ཡང་ཕན་པའི་དོན་ཡིན་ནོ།

For to me to live is Christ, and to die is gain. (Philip. i. 21).

So also :—

བཟའ་མི་བྱེད་པ་ (ནི་) ལེགས་པ་མ་ཡིན།
 མི་ རྒྱལ་བོ་ཞེས་ ཅམ་ མཁའི་ རྒྱལ་ སྤོང་ ཏུ་
 འཇུག་པ་ (ནི་) དགའོ།
 ལྷོན་པ། ངེད་རྣམས་འདིར་ཡོད་པ་ (ནི་)
 ཡག་བོ་ཡིན།

It is not expedient to marry. (Matt. xix. 10).
It is hard for a rich man to enter into the kingdom of heaven. (Matt. xix. 23).
Master, it is good for us to be here. (Luke ix. 33).

Colloquially the Verbal Noun may be expressed either through the Infinitive followed by འདི་, or དེ་, or through the Verbal Root followed by རྒྱུ་, or ཡ་, with or without དེ།

EXAMPLES :—

འབྲེལ་བའི་མི་ལ་དུང་ཡ་སེམས་རྩུང་རྩུང་
 རེད།
 འདི་རུ་ཡོད་པ་འདི་ལས་དེར་ཡོད་པ་འདི་
 ཡག་ག་རེད།

The hitting, i.e. To hit a man when he is down, is cowardly.
It is better to be here than there ; The being here is better, etc.

འདི་ or དེ་ may be annexed to ཡ་ if desired, but its omission makes no difference.

EXAMPLES :—

འདི་ཅུ་འགྲོ་ཡ་སྐྱིད་པོ་རེད།

Or :—

འདི་ཅུ་འགྲོ་ཡ་འདི་སྐྱིད་པོ་རེད།

} *It is pleasant to walk here.*

In fact, the Verbal Noun, just like any other noun, is subject to declension.

EXAMPLES :—

མི་ཀུན་ནི་ཉན་པ་ལ་མགྲོགས་ཤིང་ལབ་པ་ལ་
དལ། ཁོང་ཁྱོད་ཟེ་བ་ལ་ཡང་དལ་པོ་ཡིན་
པར་དགོས།

Let every man be swift to hear. slow to speak. slow to wrath. (Every man should be swift as regards hearing, slow as regards speaking, slow as regards being angry). (James i. 19).

The Verbal Noun may be formed out of any of the Infinitives, Present, Past, or Future.

D.—Participles.

The Present Participle of every verb is, in its simplest form, the Present Root with ག་ annexed after final ག།, ད།, ན།, བ།, མ། and ས།, as འཇོག་པ་ *Climbing*; ཡོད་པ་ *Being*; འཕོན་པ་ *Leaving*; ཐོབ་པ་ *Receiving*; འཇོམ་པ་ *Crowding*; ཐོས་པ་ *Hearing*; or with བ་ annexed after final ང།, ར།, ལ།, འ།, and all vowels, as རླུང་བ་ *Beating*; ལྷུང་བ་ *Gnawing*; འགྲུལ་བ་ *Falling*; དགའ་བ་ *Rejoicing*; འགྲོ་བ་ *Going*; and the Past Participle in its simplest form is the Perfect Root with ག་ annexed, as གསུངས་པ་ *Spoken*, or with བ་ annexed, as ལྷུང་བ་ *Pulled out*; or, where there is no Perfect Root, then the Present Root, with ག་ or བ་, as the case may be, added to the completive auxiliary as ཐོབ་ཟེན་པ་ or ཚར་བ་, and མགོང་བྱུང་བ།

From either of these Participles may be formed the Active Participle, by taking the Present or Perfect Root and adding to it the word བྱེད་པ་, or བྱེད་པ་པོ་, or མཁམན་, or བྱེད་མཁམན་, signifying the *Doer*,

Agent, or Instrument. The phrase thus formed can be used either as an adjective or as noun.

EXAMPLES :—

ལྷག་གསོད་ (or བསད་) མཁན་དེ། *The sheep-killer.*

ལྷག་གསོད་ (or བསད་) མཁན་གྱི་མི་དེ། *The sheep-killing man.*

These, it is obvious, can also be rendered periphrastically, thus :
He who kills, or killed, the sheep.

But the simple Participles, Present or Past, can also themselves be used periphrastically, by regarding either as an adjective and putting it in the genitive case if it precedes its noun, or in the nominative if it follows its noun.

EXAMPLES :—

ངས་བྱེད་པའི་ལས་དེ་རང་གིས་ང་ཡབ་ཀྱིས་ བྱང་བ་ཡིན་པར་དཔང་བོ་བྱེད་དོ། *The work that I do (the by me doing work) itself bears witness that the Father hath sent me (to have sent me). (John v. 36).*

ཡང་ང་བྱང་བའི་ཡབ་ཉིད་ཀྱིས་ཀྱང་ང་ལ་ དཔང་བོ་མཚན་པ་ཡིན། *And the Father which sent me (the me having sent Father) hath also borne witness of me. (John v. 37).*

The above illustrate the adjective phrase preceding its noun. The following are examples of the Participial Adjective following its noun :—

མི་འོང་བ་དེ་, instead of འོང་བའི་མི་དེ། } *The man who is coming : The coming man.*

དཔེ་ཆ་བྱང་བ་དེ་, instead of བྱང་བའི་དཔེ་ཆ་དེ། } *The book that was sent : The sent book.*

In the Colloquial the construction of these Active Participles and Periphrastic Participial phrases is in མཁན་ for *animates*, human or otherwise, and in ས་ or བ་ for *inanimates*, in both cases annexed to the root. Here, too, the expression or phrase may be treated either as a noun or as an adjective, and in the latter case it may precede or follow its noun.

EXAMPLES :—

ཡོང་མཁན་གྱི་མི་དེ།

Or :—

མི་ཡོང་མཁན་དེ།

} *The coming man ; the man who is coming ; the comer.*

ལྟན་གྱུ་བ་མཁན་གྱི་ཕག་པ།

Or :—

ཕག་པ་ལྟན་གྱུ་བ་མཁན་དེ།

} *The grunting pig ; the pig that is grunting ; the grunter.*

ཡོངས་མཁན་གྱི་མི་དེ།

Or :—

མི་ཡོངས་མཁན་དེ།

} *The man who came.*

ལྟན་བགྱུ་བ་མཁན་གྱི་ཕག་པ།

Or :—

ཕག་པ་ལྟན་བགྱུ་བ་མཁན་དེ།

} *The pig that grunted.*

ཆེ་ཅུ་ཆེ་ཅུ་འགྲོ་བའི་ཤིང་སྟོང་དེ།

Or :—

ཤིང་སྟོང་ཆེ་ཅུ་ཆེ་ཅུ་འགྲོ་བ་དེ།

} *The growing tree ; the tree that grows.*

ཆེ་ཅུ་ཆེ་ཅུ་སོང་བའི་ཤིང་སྟོང་དེ།

Or :—

ཤིང་སྟོང་ཆེ་ཅུ་ཆེ་ཅུ་སོང་བ་དེ།

} *The grown tree : the tree that grew.*

In the case of verbs with no Future root, the Literary Future Active Participle is formed thus :—

ཆེ་ཅུ་ཆེ་ཅུ་འགྲོ་མཁན་གྱི་ཤིང་སྟོང་དེ།

or *The tree that is to grow, or will grow.*

perhaps འགྲོ་གྱུ་ཡིན་པའི་ཤིང་སྟོང་དེ།

མཐོང་མཁན་གྱི་མི་དེ།

or perhaps

The man who is to see, or who will see.

མཐོང་གྱུ་ཡིན་པའི་མི་དེ།

In the Colloquial ལྱུ་ is used thus :—

ཆེ་ཅུ་ཆེ་ཅུ་འགྲོ་ལྱུ་འི་ཤིང་སྟོང་དེ།

The tree that is to grow, or that will grow.

As regards the rendering of the Passive Voice, see § 31, ix. A. *Relative Pronouns.*

The Future Participle, in Literary Tibetan, is expressed by the Present Participle put in the terminative case with ར་, and followed by བྱ་བ་, signifying *About to . . . .*, or *To be . . . .ed*. In fact, formally, it is the same as the Present Infinitive of the Passive Verb.

Also by the Future Root with བྱ་ annexed, signifying *For . . .ing*; or by the Present or Future Root with བྱུ་ annexed.

EXAMPLES :—

ངོ་ན་ རྣམས་ གསོད་ པར་ བྱ་ བའི་ ལུག་ ལྟར་ རྩིས་ པ་ ཡིན། *We were accounted as sheep for the slaughter (To be slaughtered sheep). (Rom. viii. 36).*

སྒྲ་ བྲིས་ པ་ ཐམས་ ཅད་ ང་ ཚོ་ འི་ བསྐྱབ་ བྱའི་ རོན་ ཏུ་ བྲིས་ པ་ ཡིན། *Whatsoever things were written aforetime were written for our learning. (Rom. xv. 4).*

The Colloquial is the Root with བྱའི་ or བའི་, or བའི་ annexed :—

ང་ ཚོ་ གསོད་ བྱའི་ ལུག་ རང་ བཞིན་ བསམས་ པ་ ཡིན། (or གསོད་ བའི་ ལུག།) *We were regarded as sheep for the slaughter.*

སྒྲ་ བྲིས་ པ་ ཐམས་ ཅད་ ང་ ཚོ་ འི་ སྐོབ་ བའི་ (or བྱའི་) རོན་ ལ་ བྲིས་ པ་ ཡིན། *Whatever was formerly written was written for our learning.*

Many Participial expressions with a Present or Past signification are also formed by annexing to the bare Verbal Root, or to the Participle, the Auxiliary Verbal Particles already dealt with at an earlier stage of this paragraph. The following are all annexed to the Root :—

གྱི་, བྱི་, བྱེ་, ཡི་, འི་ . . . .ing. Present signification. Periphrastic form.

གྱིན་, བྱིན་, བྱེན་, ཡིན་ . . . .ing. Present. Sometimes periphrastic.

དེ་, དེ་, ལྟེ་ . . .ing . . . .ed. Present or Past according to root.

ཅིང་, ཞིང་, ཤིང་ . . .ing . . .ed. Usually Present, but sometimes Past.

བས་ and བས་	...ing. ...ed.	} Really ས་ annexed to Participle. } Usually Past.
	<i>As, when, since.</i>	
ནས་	...ed.	Past.
ལ་	...ing. ...ed.	Much like ཅིང་ and དེ་ and their variants.
བཞིན་ and བཞིན་དུ་	...ing.	Present.
ཅིང་	...ing. ...ed.	Present or Past.
དུས་	...ing. ...ed.	} Present or Past.
	<i>While when.</i>	

The following are annexed to the Participle:—

ལས་	...ing. ...ed.	} Usually Past, but sometimes } Present.
	<i>As, since, etc.</i>	
དང་	...ed.	} Past.
	<i>As, since, etc.</i>	
དུས་ལ་	...ing. ...ed.	} Used with genitive. Present or } Past.
	<i>While, when.</i>	
ལ་	...ing.	} Usually Present.
	<i>As, since.</i>	

E.—Gerunds.

This name is another instance of the attempt that has somewhat unfortunately been made to present the mysteries of Tibetan in the guise of western nomenclature. What has already been dealt with under the heading *Verbal Noun* was really the Gerund in the Nominative case (equivalent to the Present Infinitive); and the constructions usually called Gerunds in Tibetan Grammars are really a kind of Participial expressions; none other, in fact, than those which we have just been considering.

Here reference may be made to a form of the Gerund in the genitive case which is common in Literary and Colloquial Tibetan, though it might equally well have appeared under the heading *Verbal Noun*.

EXAMPLES :—

སྤྱན་ནམས་། དེ་ལྟར་འགྱུར་བའི་མི་རིགས་སོ།། *Brethren, these things ought not so to be (of the being so, there is not propriety). (James iii. 10).*

ངེད་ཀྱིས་ཐོས་པའི་གཏམ་ལ་སྣག་པར་
བརྟོན་པའི་རིགས་སོ།

We ought to give the more earnest heed to the things that were heard (of the taking pains by us as regards the heard-things there is the more propriety or necessity). (Heb. ii. 1).

ད་ལྟོ་ཉོ་བའི་ (or ཉོ་ཡའི་ or ཉོ་གྲུའི་)
དུས་རེད།

Now is the time to buy, i.e. of buying = for buying.

(N.B.—This last is Colloquial.)

F.—Indicative.

(a) PRESENT.

In Literary Tibetan this is formed with the Present Root in several ways, some of which are as follows:—

1.—By the simple Root for all persons, singular and plural; as ང་འགྲོ་ *I go*; ཁྱེད་འགྲོ་ *Thou goest*; ཁོང་འགྲོ་ *He goes*; ང་ཚུམས་འགྲོ་ *We go*, etc.; ངས་གཏོང་ *I send*, ཁྱེད་ཀྱིས་གཏོང་ *Thou sendest*, etc.

2.—At the end of sentences, by the simple Root as above, with the addition of འོ་ in the case of verbs like འགྲོ་, the root of which ends in a vowel, and, in the case of other verbs, reduplicating the final letter of the root, and putting ། over it; as ང་འགྲོ་འོ་ *I go*; ངས་གཏོང་འོ་ *I send*, and so for all persons, singular and plural.

In fact, throughout all conjugations the singular and plural are alike.

Where, however, the Root ends in འ་, another འ་ with ། superposed is not added, but the ། is put over the first འ་. Thus བདའོ་ *I drive*.

3.—By putting the Infinitive into the Terminative case with ར་ and adding the auxiliary བྱེད་ or བྱེད་དོ་ *Do, or Does*, for all persons; as ང་འགྲོ་བར་བྱེད་ or ང་འགྲོ་བར་བྱེད་དོ་ *I do walk*; ཁྱེད་འགྲོ་བར་བྱེད་ *Thou dost walk*; ཁོང་འགྲོ་བར་བྱེད་ *He does walk*; ངས་ཤེས་པར་བྱེད་ *I do know*, etc. An intensive form.

4.—A rather obsolete form is to add the *བྱེད་* or *བྱེད་དོ་* direct to the Root; as *ང་འགྲོ་བྱེད་* *I do go*, etc., *ངས་ཤེས་བྱེད་* *I do know*, etc.

5.—Periphrastically, by the simple Participle Present, combined with the appropriate conjugation of *འདུག་པ་* or *ཡོད་པ་* *To be*, or any of their elegant or honorific forms. But this is rather a doubtful form and in any case old.

EXAMPLES :—

<i>ང་འགྲོ་བ་ཡོད་</i> , or <i>མཚིས།</i>	<i>I am going.</i>
<i>ཁྱོད་འགྲོ་བ་འདུག་</i> , or <i>གནའ།</i>	<i>Thou art going.</i>
<i>ཁོང་འགྲོ་བ་ཡོད་</i> , or <i>མཚིས་</i> , or <i>འདུག་</i> , or <i>གནའ་</i> , or <i>ཡོད་པ་རེད་</i> , or <i>མཚིས་པ་རེད།</i>	} <i>He is going.</i>

6.—Periphrastically, by connecting the root with the appropriate conjugation of *ཡོད་པ་* *To be*, the link being one of the auxiliary particles *གིན་*, *གྱིན་*, *ཀྱིན་* or *ཡིན་* according to the rule relating to the final letter of the root, as :—

<i>ངས་གཏོང་གིན་ཡོད།</i>	<i>I am sending.</i>
<i>ཁྱོད་འཐོན་གྱིན་འདུག།</i>	<i>Thou art starting.</i>
<i>ཁོང་གིས་འདེབས་ཀྱིན་ཡོད་</i> , or <i>འདུག་</i> , or <i>ཡོད་པ་རེད།</i>	} <i>He is throwing, offering.</i>
<i>ང་འགྲོ་ཡིན་ཡོད།</i>	

7.—Periphrastically, by connecting the root with the appropriate elegant or honorific form of *ཡོད་པ་* or *འདུག་པ་*, the link being the auxiliary particle *བཞིན་* or *ཞིང་* This is, however, obsolete.

EXAMPLES :—

<i>ངས་གཏོང་བཞིན་མཚིས།</i>	<i>I am sending.</i>
<i>ཁྱོད་ཀྱིས་གཏོང་བཞིན་གནའ།</i>	<i>Thou art sending.</i>

ཁོང་གིས་གཏོང་བཞིན་མཆིས་, or གདའ་, } *He is sending.*
 or མཆིས་པ་རེད།

And :—

ངས་གཏོང་བཞིན་བཞུགས།

ཁྱིེ་གྱིས་གཏོང་བཞིན་མངའ།

ཁོང་གིས་གཏོང་བཞིན་བཞུགས་, or མངའ་, or བཞུགས་པ་རེད།

As regards the Colloquial, when the Present Root of a verb ends in an inherent ཨ་, or འ་, or in ུ or ཷ, that Present Root is generally used for the Present Indicative. With all other verbs the Colloquial, according to Mr. Bell, usually adopts the Perfect Root, if any; or, as seems more likely, at least the sound of it. When *writing* the Colloquial it is advisable, or allowable, to employ the proper root.

The formation of the tense then proceeds thus:—

1.—The Root (Present or Perfect) for all persons, as ངས་ལྟ་ *I see* or *look*; ངས་བཅའ་ *I bring forth*; ངས་ལྟུ་ *I request*; but either ངས་གཏོང་ or ངས་བདང་ *I send*.

2.—Periphrastically. The Root (Present or Perfect) combined with the appropriate conjugation of ཡོད་པ་ *To be*; the connecting link being གི་, གྱི་, གྱེ་, or ཡི་, or འི་ (though གི་ generally takes the place of these last two), agreeably to the final letter of the root.

EXAMPLES:—

ངས་ལྟ་གི་ཡོད།

I am looking.

ཁྱོད་འབྱོན་ (or བྱོན་) གྱི་འདུག།

Thou art starting.

ཁོ་སློབ་ (or སློབས་) གྱི་ཡོད་, or *He is arriving.*

འདུག་, or ཡོད་པ་རེད།

(b)—IMPERFECT.

This expresses the idea of the Periphrastic Past: *Was, wast, were . . . . ing.*

In Literary Tibetan it may be rendered by the Perfect root (if any), with བ' or བ' annexed, combined with the Indicative Present of Literary ཡིན་བ' *To be*. Thus:—

ཡང་ག་ཚུལ་དེ་ནི་ཁོང་བསད་བ་ལ་ཁ་ཁ་མཐུན་ བ་ཡིན་ནོ། *And Saul was consenting unto his death. (Acts viii. 1.)*

Or it may take the form of the Perfect Root (if any) with one of the auxiliary Verbal Particles or Suspensives annexed, and combined with ཡོད་བ་ཡིན།

EXAMPLES:—

སི་མང་བོ་འཛོམས་ནས་སྒྲོན་ལས་བདབ་ཅིང་ ཡོད་བ་ཡིན། *Many were (being) gathered together and were praying. (Acts xii. 12.)*

Probably however, it would generally be found put participially. Thus:—

དེའི་དུས་སུ་ཉེ་གནས་རྣམས་ཀྱི་གྲངས་ འཕྲོལ་བ་ལས། *In those days, when the number of the disciples was multiplying (the number, etc. multiplying). (Acts vi. 1.)*

This almost endlessly Suspensive Construction, as the ordinary feature of a Tibetan sentence, which really only contains an absolute statement at the end, must never be forgotten.

In the Colloquial the *Imperfect Indicative* has no special form. It simply employs the Present Tense construction, leaving the context (generally some adverb like བས་ས་ *Yesterday*, སྤྱོད་ལ་ *Recently*, or སྤྱར་ *Long ago*), to indicate the Past idea, if it exists.

EXAMPLES:—

བས་ས་ང་བྲིམས་ཁང་ལ་འགྲོ་གི་ཡོད་བ་ ཡིན། *Yesterday I was going to Court.*

སྐྱེན་ལ་བྱུ་དེ་ནགས་གསེབ་ནང་ལ་གྱུ་གི་ཡོད་ ། *The herd was roving about in the forest.*
 བ་རེད།

སྐྱར་མི་སྒྲིུ་དང་འདྲ་གི་ཡོད་པ་འདུག། *Anciently man resembled a monkey.*

(c)—PERFECT.

This, which expresses the idea *Have, hast or has . . . . ed*, is rendered, in both Literary and Colloquial Tibetan, by the Perfect Root combined with the appropriate elements of ཡིན་པ་ *To be*, which, it will be remembered, are not quite the same in the two modes. Thus, in Literary Tibetan the construction is as follows:—

ངས་གསུངས་པ་ཡིན་ནོ། *I have spoken.*

ཁྱོད་ཀྱིས་གསུངས་པ་འདུག་གོ། } *Thou hast spoken.*
 or, occasionally, ཡིན་ནོ།

ཁོང་གིས་གསུངས་པ་ཡིན་ནོ། *He has spoken.*

This tense is not infrequently used for our Past Indefinite. Thus:—

ང་ནི་དོན་འདི་ལ་ཡོངས་པ་ཡིན་ནོ། *To this end came I forth. (Mark i. 39.)*

In Colloquial the construction is as follows:—

ངས་གསུངས་པ་ཡིན། *I have spoken.*

ཁྱོད་ཀྱིས་གསུངས་པ་འདུག། or རེད། *Thou hast spoken.*

ཁོས་གསུངས་པ་རེད། or, occasionally, *He has spoken.*

འདུག།

This also is often used for our Past Indefinite. Thus:—

ཁ་སང་ངས་དྲ་འདི་ཉེས་པ་ཡིན། *I bought this horse yesterday.*

Another Colloquial rendering of the Perfect Tense is to add བྱུང་ or སོང་ or ཡོད་ or འདུག།, or even སོང་འདུག། or བྱུང་སོང་, to the Perfect Root, if any; the construction being the same for all persons.

Thus :—

ངས་སྐྱམ་འབྲིར་ཡོངས་ཡོད།	• I have brought the box.
ངས་དཔེ་ཆ་བཤུགས་འདུག།	I have read the book.
ཁོས་ཡི་གེ་ཐོབ་བྱུང་།	• He has received the letter.
བྱི་དེ་གེ་སོང་།	The dog has died.
ཁ་མཚུ་དེ་ཐག་བཅད་སོང་འདུག།	The suit has been decided.

Certain verbs usually take བྱུང་ in preference to སོང་, and others སོང་ in preference to བྱུང་. In this connection practice will make perfect. The following are a few that take སོང་, namely, བྱེད་པ་ *To do*; བཟོ་བ་ *To build*; ཞེད་པ་ *To fear*; ཤི་བ་ *To die*; འཐོན་པ་ *To set out, depart, start*; ཉམོག་པ་ *To understand*; ཀློན་མ་ཀློབ་ *To steal*; འཚར་བ་ *To be finished*; སྐྱེ་བ་ and རེབ་པ་ *To come, arrive*; འཚོག་པ་ *To burn*; and the following are a few that take བྱུང་, namely, ཐོབ་པ་ *To receive, get, obtain*; ལོ་བ་ *To hear*; མཐོང་བ་ *To see*; དབྱུག་པ་ *To throw*; ཐོས་པ་ *To hear*. བྱུང་ is generally seen with the 1st person, and where this is so the other persons usually take འདུག།

(d) PAST INDEFINITE.

In Literary Tibetan, at the end of sentences, this consists of the plain Perfect Root for all persons, with the final letter generally re-duplicated.

EXAMPLES :—

དེ་ནས་དེ་དག་བྱུང་དུ་ཡོངས་ནས་ཡི་ཤུ་ བརྩུང་ངོ།	<i>Then they came up to Jesus and took him. (Matt. xxvi. 50.)</i>
ཁོང་གྲུལ་ཞིང་གྲུལ་བའི་ཕྱིར་དུ་ཐོན་ནོ།	<i>He came forth conquering and to conquer. (Rev. vi. 2.)</i>

When the verb possesses no Perfect Root the Present Root is used.

EXAMPLES :—

ཡང་ངས་པོ་ཉ་གཞན་ཞིག་ཤར་བྱེད་པ་ནས་ འབྱོན་པར་མཐོང་ངོ། *And I saw another angel ascend from the sun rising. (Rev. vii. 2.)*

But in phrases like the following, introductory to what a speaker has said, the Perfect Participle is always used :—

ཡི་ཤུས་གསུངས་པ། *Jesus said. (John xx. 17.)*

མིར་ཡམ་མག་དལ་མ་འོངས་ཏེ་ཉེ་གནས་ རྣམས་ལ་ཟེར་པ། *Mary Magdalene came and said to the disciples. (John xx. 18.)*

ཉེ་གནས་གཞན་མ་རྣམས་ཀྱིས་ཁོ་ལ་སྐྱེས་པ། *The other disciples said unto him. (John xx. 25.)*

དེའི་ལན་དུ་གྲོ་མས་ལྟས་པ། *Thomas answered and said. (John xx. 28.)*

But note the following construction where the verb, being at the end of the sentence, is not put participially, but in the form of the plain Perfect Root again :—

ཡི་ཤུས་ཁོ་ལ། ་་་ང་མི་མཐོང་ཡང་དད་པ་ བྱས་པ་རྣམས་བདེའོ་ཞེས་གསུངས་སོ། *Jesus to him...blessed are they that have not seen and yet have believed. Thus he said. (John xx. 29.)*

Sometimes one sees :—

ཞེས་གསུངས་པ་བཞིན་ནོ། *Thus it has been said. (1 Cor. x. 7.)*

Note also the following construction, where བྱབ་པ་ for *she could* does not occur at the end of a sentence, and is put participially :—

བྱད་མེད་ཀྱིས་གང་བྱབ་པ་བྱས་པ་ཡིན། *The woman hath done what she could. (Mark xiv. 8.)*

In the Colloquial the Past Indefinite is rendered by the plain Perfect Root, if any, or, if none, then by the Present Root, with བྱང་ or སོང་ added ; and this holds for all persons.

EXAMPLES :—

ངས་དེ་རིང་ངའི་རྒྱུ་ཡིག་ ཁྲིམས་ ཁང་ལ་ *I sent my clerk to Court to-day.*
བཏང་སོང་།

ལགས་སོ། ངས་ཡི་གེ་ཐོབ་བྱུང་། *I received the letter all right.*

In these cases, however, it would be just as correct to use the Perfect Tense : བཏང་བ་ཡིན་ instead of བཏང་སོང་, and ཐོབ་བ་ཡིན་ instead of ཐོབ་བྱུང་།

(c) PLUPERFECT.

This tense, which expresses the idea *Had...ed*, is seldom or never seen in Literary Tibetan at the end of a sentence, i.e. as an absolute statement. It is usually met with in an introductory or suspensory clause, and is then rendered participially with a past signification. Thus :—

ཡང་དེ་ལ་བསམ་ཞེ་བཏང་ནས།

And when he had considered the thing ; i.e. Having considered, etc. (Acts xii. 12.)

ཞེས་ཟེར་ནས།

When she had thus said ; i.e. Having thus said. (John xx. 14.)

Sometimes it is turned into an adjective phrase, i.e. the Past Participle is put in the genitive case. Thus :—

ཡི་གུའི་སྐྱ་སྐྱར་བཞག་པའི་གནས་ལ།

Where the body of Jesus had lain. (John xx. 12.)

In phrases like the following it is constructed by combining ཡིན་པ་ with the Perfect Participle, thus making a sort of Past Infinitive.

EXAMPLES :—

ཁྱེད་རྗེ་ཇི་གླིང་ལ་ཐོན་པ་ཡིན་པ་ ངས་ཐོས་ *I heard you had gone (you to have gone) to Darjeeling.*
བྱུང་།

ཁྱེད་ཀྱིས་ཚིབས་པ་གཟིགས་པ་ཡིན་པ་ངས་ *I thought you had bought (to have bought) the horse.*
བསམས་སོ།

ཁོང་ཚུམས་ཀྱིས་ལས་ཀ་ང་ལ་བཅོལ་བ་ཡིན་ བ་མཐོང་ནས། *When they saw that the work had been entrusted (to have been entrusted) to me.*

When it does appear at the end of a sentence, it may take the form of the Perfect Root, followed by རྟོན་, and combined with the Present Indicative of ཡོད་པ་. Thus :—

ངས་བཏང་ནས་ཡོད། *I had sent.*

ཁྱོད་ཀྱིས་བཏང་ནས་འདུག། *Thou hadst sent.*

ཁོས་བཏང་ནས་ཡོད་ or འདུག། *He had sent.*
or ཡོད་པ་རེད།

Or better :—

ངས་བཏང་ཡོད།	} <i>Ditto.</i>
ཁྱོད་ཀྱིས་བཏང་འདུག།	
ཁོས་བཏང་ཡོད་ or འདུག་ or ཡོད་པ་	
རེད།	

Sometimes, e.g. in cases in which the direct mode of speech is adopted, the Pluperfect is avoided in favour of the Perfect.

EXAMPLES :—

མེས་ ཡམ་ མཁུ་ དལ་ མ་འོངས་ ཉི་ཉི་བཀམས་ *Mary Magdalene cometh (having come) and telleth (told) the disciples, I have seen the Lord ; and how that he had (has) said these things unto her (me). (John xx. 18.)*
 རྟོན་ལ་ཟེར་བ། ངས་གཙོ་བོ་མཐོང་སྟེ།
 ཁོང་གིས་ ཉི་མཛན་ ཅེས་ང་ལ་ བཤམས་པ་
 ཡིན།

The Colloquial has no special Pluperfect Tense. Any of the preceding Past Tenses belonging to it may be used (whichever is the more convenient), or even perhaps the Literary construction in རྟོན་ attached to the Perfect Root and combined with ཡོད་པ།

EXAMPLES :—

ཁོ་སློབས་པ་དང་ང་ཐོན་སོང་། *When he arrived I had gone.*

ངས་དཔེ་ཆ་ཁོ་ལ་ད་གི་ནས་བཏང་ནས་ཡོད། *I had already sent him the book.*

ཁོ་ལྷ་ས་ལ་ནས་ཡང་འགོ་ས་སྤོང་། *He had never been to Lhasa.*

(NOTE.—སྤོང་ (pron. *nyúng*) *Ever*, or, with a negative, *Never*, is in all tenses attached to the root, and treated as part of the verb.)

In other respects the Colloquial constructions are much like the Literary.

EXAMPLES :—

ཁོས་མཉམ་ས་སྐྱངས་པ་ or ལན་པ་ཡིན་ *I did not know that he had married.*

པ་ངས་ཤེས་ས་སོང་།

ཁོ་སོང་བ་དང་། *When he had gone.*

(f) FUTURE.

The Literary construction of this tense is either with the plain Future Root (if any) of the verb, or with the Present Infinitive in the Terminative case, combined with the auxiliary verbs འགྱུར་བ་ *To become, or be*; བྱ་བ་ *To become or do*; and འོང་བ་, or ཡོང་བ་ *To come*. The construction with བྱ་བ་ is Intensive. There is also another construction with the Present or Future Root combined with གྱུ་ and the auxiliary verb ཡིན་པ་ *To be*. This carries the meaning *I am to, or I have to*. All these constructions, save the last, are used with all persons.

EXAMPLES :—

ངས་དཔེ་ཆ་དེ་ཁྱེད་ལ་གཏང་ངོ་།	} <i>I shall send thee the book.</i>
ངས་དཔེ་ཆ་དེ་ཁྱེད་ལ་གཏོང་བར་འགྱུར་རོ།	
ངས་དཔེ་ཆ་དེ་ཁྱེད་ལ་གཏོང་བར་བྱའོ།	

ངས་དཔེ་ཆ་དེ་བྱིད་ལ་གཏོང་བར་ཡོང་།	} <i>I shall send thee the book.</i>
ངས་དཔེ་ཆ་དེ་བྱིད་ལ་གཏོང་འོང་།	
ངས་དཔེ་ཆ་དེ་བྱིད་ལ་གཏོང་གྱུ་ཡིན།	<i>I am (or have) to send thee the book.</i>
བྱིད་ཀྱིས་དཔེ་ཆ་དེ་ང་ལ་གཏོང་གྱུ་འདུག།	<i>Thou art (or hast) to send me the book.</i>
ཁོང་གིས་དཔེ་ཆ་དེ་བྱིད་ལ་གཏོང་གྱུ་ཡིན།	<i>He is (or hath) to send thee the book.</i>

In the Colloquial the Simple Future is formed either with ཡོང་ (for all persons) annexed to the Perfect Root (or probably more correctly to the Future Root), or with the Present Root combined with the Present Indicative of ཡིན་པ་ *To be*, the link between them being གི་, གྱི་, or ཀྱི་, according to rule with reference to the last letter of the Root.

EXAMPLES :—

ངས་དཔེ་ཆ་དེ་བྱིད་ལ་གཏོང་ཡོང་།	<i>I shall send thee the book.</i>
བྱིད་ཀྱིས་དཔེ་ཆ་དེ་ང་ལ་གཏོང་ཡོང་།	<i>Thou wilt send me the book.</i>
ཁོས་དཔེ་ཆ་དེ་བྱིད་ལ་གཏོང་ཡོང་།	<i>He will send thee the book.</i>

Or :—

ངས་གཏོང་གི་ཡིན།	<i>I shall send.</i>
བྱིད་ཀྱིས་གཏོང་གི་རེད།	<i>Thou wilt send.</i>
ཁོས་གཏོང་གི་རེད།	<i>He will send.</i>

The other Future tenses, as known to Tibetan, are only found in connection with the Subjunctive and Conditional Moods. The first is similar to the Perfect tense. Thus :—

ངས་བཤང་བ་ཡིན།	<i>I would send.</i>
བྱིད་ཀྱིས་བཤང་བ་འདུག་, or རེད།	<i>Thou wouldst send.</i>
ཁོས་བཤང་བ་རེད་, or འདུག།	<i>He would send.</i>

However, with this the Simple Future may also be used.

The second is formed with the Perfect Participle combined with the Indicative Present of ཡོད་པ་. Thus:—

ངས་བཏང་བ་ཡོད། *I would have sent.*

ཁྱོད་ཀྱིས་བཏང་བ་ཡོད་ or འདུག། *Thou wouldst have sent.*

ཁོས་བཏང་བ་ཡོད་, or བཏང་བ་འདུག། *He would have sent.*

or བཏང་ཡོད་པ་རེད།

Or even thus:—

ངས་	} བཏང་ཡོད་ or འདུག།	{	<i>I would have sent.</i>
ཁྱོད་ཀྱིས་			<i>Thou wouldst have sent.</i>
ཁོས་			<i>He would have sent.</i>

or རུང་།

N.B.—The Future Root is seldom used in the Colloquial, unless, in the case of verbs like བཏོང་བ་, it really lurks in the *sound* of བཏང་བ་ as said to be sometimes used in the Future tense, and in the Participles, etc. Even in Literary Tibetan it is not met with very much.

G.—Subjunctive or Conditional.

When the sentence consists of a *conditional clause* dependent upon a preceding *hypothetical clause* in the Present Tense with གཤམ་དེ་་་་ན་, *If*, or ན་ alone, the conditional clause takes the Indefinite Future in Literary འགྱུར་ or Colloquial ཡོང་ for all persons. In this Literary and Colloquial Tibetan are the same.

EXAMPLES:—

གཤམ་དེ་ཁྱོད་ ཅག་ གིས་ ང་ལ་ གཅེས་ བར་ *If ye love me ye will keep my com-*
mandments.

འཛིན་ ན་ ངའི་ བཀའ་ རྣམས་ སྲུང་ བར་

འགྱུར་ རོ།

ཁྱོད་ཀྱིས་ཁོལ་དྲི་ན་ཁོས་བསྟེན་ཡོང་ (or *If thou askest him he will give.*
 ཟླར་གྱི་རེད།) ।

When the preceding clause is in the Past Tense, and the conditional clause signifies *I, Thou, He, etc., would...*, this last clause, both in Literary and Colloquial Tibetan, takes the Perfect Participle, combined with ཡིན་པ་ in the Present Indicative, which, it will be remembered, is not quite the same in the two languages. Thus, in Literary Tibetan :—

ཁྱོད་ནམས་ཀྱིས་ང་ལོ་ཤེས་པ་ཡིན་ན། ངའི་ *If ye knew me ye would know my*
 ཡབ་ཀྱང་ལོ་ཤེས་པ་ཡིན་ནོ། or འདྲུག་གོ། *Father also. (John xvi. 7.)*

ཁྱོད་ཀྱིས་ང་གཟེས་པར་བརྐང་ན། སེམས་ *If ye loved me ye would rejoice*
 དགའ་བར་གྱུར་པ་ཡིན་ནོ། or འདྲུག་གོ། *(i.e. be glad.) (John xiv. 28.)*

This construction may also apparently be used when the conditional clause signifies *Would have...d*, e.g. ཤི་བ་མ་ཡིན་ *Would not have died* (John xi. 21); བརྐང་བ་མ་ཡིན་ *Would not have crucified.* (1 Cor. ii. 8); but the construction in ཡོད་པ་ (to which we shall come presently) is better.

The Colloquial is much the same as the above.

EXAMPLES :—

ཁྱོད་ཚོས་ང་ལོ་ཤེས་པ་ཡིན་ན། ངའི་ཡབ་ *If you knew me you would also*
 ཀྱང་ལོ་ཤེས་པ་འདྲུག་ or ཡོད། *know my Father.*

Or, for all persons :—

ངས་ལོ་ཤེས་པ་ཡིན། *I would know.*

ཁྱོད་ཀྱིས་ལོ་ཤེས་པ་འདྲུག་, or རེད། *Thou wouldst know.*

ཁོས་ལོ་ཤེས་པ་རེད།, or འདྲུག། *He would know.*

But, when the preceding clause is in the Past Tense, and the conditional clause signifies *Would have...d*, then, both in Literary and Colloquial Tibetan, this last clause ought to be constructed with the Perfect Participle combined with the appropriate forms of ཡོད་པ་ in the Present Indicative. Thus, in Literary Tibetan:—

དེ་ལྟར་མ་ཡིན་ན་ངས་ཁྱོད་རྣམས་ལ་སྒྲུབ་པ་ ཡོད། *If it were not so, I would have told you. (John xiv. 2.)*

ངས་སྒྲུབ་པ་ཡོད། *I would have told.*

ཁྱོད་ཀྱིས་སྒྲུབ་པ་འདྲུག། *Thou wouldst have told.*

ཁོས་སྒྲུབ་པ་ཡོད་, or འདྲུག་, or ཡོད་ བ་རེད། *He would have told.*

The Colloquial construction is similar.

EXAMPLES :—

འདི་འདྲས་མ་ཡིན་ན་ངས་ཁྱོད་ ཚོ་ལ་བཤད་པ་ཡོད་ or བཤད་ཡོད་ or བཤད་འདྲུག། *Were it not so I would have told you.*

ངས་ཁྱོད་ལ་ རྗེས་ ན་ ཁྱོད་ཡོངས་ བ་ འདྲུག་ གས་ or ཡོངས་ཡོད་པས་ etc. *If I had asked you, would you have come ?*

ཁོས་ང་ལ་ རྗེས་པ་མེད་ or མི་འདྲུག་ or ཡོད་པ་མ་རེད་ or རྗེས་མེད་ etc. *He would not have asked me.*

H.—Potential.

In the Colloquial this is formed by adding the auxiliary བྱུང་པ་ *To be able*, properly conjugated, to the Present Root of the verb it governs. Thus :—

PRESENT.

(ངས་) གཏོང་བྱུབ་ (for all persons).
 Or :—
 (ངས་) གཏོང་བྱུབ་ཡིང་ (for all persons). } (I) can send.

Or :—

ངས་གཏོང་བྱུབ་ཀྱི་ཡིད། I can send.
 ཁྱོད་ཀྱིས་གཏོང་བྱུབ་ཀྱི་འདུག། Thou canst send.
 ཁོས་གཏོང་བྱུབ་ཀྱི་ཡིད་ or འདུག་ or ཡིད་ He can send.
 བ་རེད།

PAST.

(ངས་) གཏོང་བྱུབ་སོང་། (for all persons). (I) could send.

Or :—

ངས་གཏོང་བྱུབ་བ་ཡིན། I could send.
 ཁྱོད་ཀྱིས་གཏོང་བྱུབ་བ་འདུག་ or རེད། Thou couldst send.
 ཁོས་གཏོང་བྱུབ་བ་རེད་ or འདུག། He could send.

ངས་གཏོང་བྱུབ་བ་ཡིད། } or བྱུབ་ཡིང་, { I could have sent.
 ཁྱོད་ཀྱིས་གཏོང་བྱུབ་བ་འདུག། } བྱུབ་འདུག་, { Thou couldst have sent.
 ཁོས་གཏོང་བྱུབ་བ་ཡིད་ or འདུག་ } or བྱུབ་བྱུང་ } He could have sent.
 or ཡིད་བ་རེད། } (for all persons). }

The Literary construction with བྱུབ་བ་ is as follows :—

PRESENT.

ངས་ }
 ཁྱོད་ཀྱིས་ } གཏོང་བྱུབ་བོ་ }
 ཁོང་གིས་ } } send.
 I can
 Thou canst
 He can

PAST.

ངས་	} གཏོང་བྱུང་སོང་ངོ།	<i>I could</i>	} <i>send.</i>
ཁྱེད་ཀྱིས་		<i>Thou couldst</i>	
ཁོང་གིས་		<i>He could</i>	

Or :—

ངས་གཏོང་བྱུང་པ་ཡིན་ནོ།	<i>I could send.</i>
ཁྱེད་ཀྱིས་གཏོང་བྱུང་པ་འདུག་གོ། or ཡིན་ནོ།	<i>Thou couldst send.</i>
ཁོང་གིས་གཏོང་བྱུང་པ་ཡིན་ནོ།	<i>He could send.</i>
ངས་གཏོང་བྱུང་པ་ཡོད་དོ།	<i>I could have sent.</i>

(And so on as in the Colloquial.)

But the Literary construction may also be with the auxiliary ཉུས་པ་ *To be able*, which, unlike བྱུང་པ་, governs the Infinitive put in the Terminative case. Thus :—

PRESENT.

ངས་གཏོང་བར་ཉུས་སོ།	<i>I can send.</i>
--------------------	--------------------

(And so throughout.)

PAST.

ངས་གཏོང་བར་ཉུས་པ་ཡིན་ནོ།	<i>I could send.</i>
ཁྱེད་ཀྱིས་གཏོང་བར་ཉུས་པ་འདུག་གོ། or ཡིན་ནོ།	<i>Thou couldst send.</i>
ཁོང་གིས་གཏོང་བར་ཉུས་པ་ཡིན་ནོ།	<i>He could send.</i>
ངས་གཏོང་བར་ཉུས་པ་ཡོད་དོ།	<i>I could have sent.</i>
ཁྱེད་ཀྱིས་གཏོང་བར་ཉུས་པ་འདུག་གོ།	<i>Thou couldst have sent.</i>
ཁོང་གིས་གཏོང་བར་ཉུས་པ་ཡོད་དོ། or འདུག་གོ། or ཡོད་པ་ཡིན་ནོ།	} <i>He could have sent.</i>

N.B.—It is important to remember that བྱབ་, both in Literary Tibetan and the Colloquial, is annexed to the *Root* of the verb it governs.

I.—Probability, etc.

Phrases expressive of the *likelihood* or *possibility* of doing any thing are, in Literary Tibetan, rendered by means of the auxiliary verb མྱོད་པ་ *To be possible*, or by the expression མུ་ཤེས་ *Who knows?* = *May be*.

EXAMPLES :—

མུ་ཤེས་ང་འགྲོ་འོ་ or འགྲོ་བར་འགྱུར་རོ།	<i>I may go ; perhaps, possibly, probably I shall go.</i>
ངས་གཏོང་ (or even གཏོང་བར་) མྱོད་དོ།	<i>I may send.</i>
ཁྱེད་ཀྱིས་གཏོང་ (or གཏོང་བར་) མྱོད་དོ།	<i>Thou mayest send.</i>
ཁོང་གིས་གཏོང་ (or གཏོང་བར་) མྱོད་དོ།	<i>He may send.</i>
ངས་གཏོང་མྱོད་པ་ཡིན་ནོ།	<i>I might send.</i>
ཁྱེད་ཀྱིས་གཏོང་མྱོད་པ་འདུག་གོ།	<i>Thou mightest send.</i>
or ཡིན་ནོ།	
ཁོང་གིས་གཏོང་མྱོད་པ་ཡིན་ནོ།	<i>He might send.</i>
ངས་གཏོང་མྱོད་པ་ཡོད་དོ།	<i>I might have sent.</i>
ཁྱེད་ཀྱིས་གཏོང་མྱོད་པ་འདུག་གོ།	<i>Thou mightest have sent.</i>
ཁོང་གིས་གཏོང་མྱོད་པ་འདུག་གོ།	<i>He might have sent.</i>
or ཡོད་དོ།	

The auxiliary འདུག་པ་ *To be*, combined with the *Root* or the *Infinitive*, put in the *Terminative case*, also conveys the idea of *probability* or *likelihood*. Thus :—

མི་འདི་འགྲོང་འདུག།	<i>This man is probably going.</i>
ངས་དེ་མྱེར་དགོས་པར་འདུག།	<i>I shall probably have to give it.</i>
བུམ་པ་དེ་འགས་སྲུ་འདུག།	<i>That bottle is likely to crack.</i>

In the Colloquial སྲུ་ཤེས་, or གཟིག་བྱེད་ན་ *Perhaps*, or the auxiliaries ཡིན་པ་འདྲ་, or ཡིན་གྱོ་, may be used instead of སྲིད་པ།

N.B.— ཡིན་གྱོ་ is sometimes written ཡིན་འགྲོ་. Which of these two is the more correct form is somewhat uncertain.

EXAMPLES :—

སྲུ་ཤེས་ང་འགྲོ་གི།	<i>I may go, or be going.</i>
སྲུ་ཤེས་ཁྱོད་འགྲོ་གི་འདུག།, or རེད།	<i>Probably thou wilt go.</i>
སྲུ་ཤེས་ཁོ་འགྲོ་གི་རེད་, or འདུག།	<i>It is likely he will go.</i>
གཟིག་བྱེད་ན་ང་འགྲོ་གི།	<i>Perhaps I shall go.</i>

(And so on, as above.)

ང་འགྲོ་གི་ཡིན་པ་འདྲ་, or ཡིན་གྱོ།	<i>I may be going.</i>
-----------------------------------	------------------------

(And so throughout.)

ང་སོང་བ་ཡིན་པ་འདྲ་, or ཡིན་གྱོ།	<i>I might be going.</i>
---------------------------------	--------------------------

(And so throughout.)

ང་སོང་བ་ཡོད་པ་འདྲ་, or ཡོད་གྱོ།	<i>I might have been going.</i>
---------------------------------	---------------------------------

(And so throughout.)

གཟིག་བྱེད་ན་ང་སོང་བ་ཡིན།	<i>I might go.</i>
--------------------------	--------------------

གཟིག་བྱེད་ན་ཁྱོད་སོང་བ་འདུག།, or རེད།	<i>Thou mightest go.</i>
---------------------------------------	--------------------------

གཟིག་བྱེད་ན་ཁོ་སོང་བ་རེད་, or འདུག།	<i>He might go.</i>
-------------------------------------	---------------------

གཟིག་བྱེད་ན་ང་སོང་བ་ཡོད།	<i>I might have gone.</i>
--------------------------	---------------------------

གཅིག་བྱེད་ན་ཁྱོད་སོང་བ་འདྲལ། *Thou mightest have gone.*

གཅིག་བྱེད་ན་ཁོ་སོང་བ་ཡོད་, or འདྲལ། *He might have gone.*

or ཡོད་པ་རེད།

J.—Hortative.

In the Colloquial this is rendered by དགོས་པ་ or vulgarly དགོ་བ་ *To need, To be necessary, To be obliged or compelled*; also where we use *Must, Ought, Should, Have to*. Like བྱུང་བ་ *To be able*, it is annexed to the Root, not to the Infinitive, and is used with or without the auxiliaries ཡོད་པ་ and ཡིན་པ་ With this verb the subject should be put in the Nominative or Dative (not the Agentive) case.

EXAMPLES :—

ད་ལྟ་ང་འཕྱོན་དགོས་, or དགོ་གི་ཡོད། *Now I must start.*

ང་དཔེ་ཆ་ཁོ་ལ་གཏོང་དགོས་ or དགོ་གི་
ཡོད། *I have to send him the book.*

ང་དཔེ་ཆ་ཁོ་ལ་གཏོང་དགོས་པ་ཡིན། *I had to send him the book.*

ང་དཔེ་ཆ་ཁོ་ལ་གཏོང་དགོ་གི་ཡིན། *I shall have to send him the book.*

ང་ལ་རྩོུ་མྱེ་གླིང་ལ་འགྲོ་དགོས་ or དགོ་གི་ *I want to go to Darjeeling.*

ཡོད།

ཁྱོད་ང་དང་མཉམ་དུ་ཡོང་དགོ་གི་འདྲལ། *You ought to come with me.*

In Literary Tibetan the construction for all persons is in དགོས་པ་, not added to the Root, but to the Infinitive put in the Terminative case. Thus :—

ཁོང་ནི་འཕེལ་བར་དགོས་ཀྱི།

He must increase but I must decrease. (John iii. 30).

ང་ནི་འགྲིབ་པར་དགོས་སོ།

There is, however, another construction for all persons in བྱེད་ or བྱེདོ་ (Future Root of བྱེད་པ་), added to the Infinitive in the Terminative case, or to the Root, but sometimes used by itself.

EXAMPLES :—

དེད་ རྣམས་ བཟང་ བ་ བྱེད་ བ་ལ་ ལྷོ་བ་ལྷེད་ །
 པར་མི་བྱེདོ། *Let us not (i.e. we should, ought, must not) be weary in well-doing.*
 (Gal. vi. 9).

ཐམས་ཅད་ཚེས་ནི་ཉན་པར་བྱ། *All should hear this precept ;*

ཐོས་ནས་རབ་དུ་གཟུང་བྱ་ཉེ། *Having heard, should keep it well ;*

གང་ཞིག་བདག་ཉིད་མི་འདོད་པ། *Whatever things we do not ourselves like ;*

དེ་དག་གཞན་ལ་མི་བྱེདོ། *Should not be done to others.*

(བསྟན་འགྲུང་མདོ་ Vol. གོ་ leaf 174). *(Tangyur).*

བརྩམ་པར་བྱ་ཞིང་འབྱུང་བར་བྱ། *You must exert yourself and arise ;*

སངས་རྒྱལ་བསྟན་ལ་འཇུག་པར་བྱ། *And walk according to Buddha's teaching.*

(Dulva, Vol. 5, Leaf 30).

There may be said to be still another construction in ལྷོ་ added to the Future Root (or to the Present Root if there is no Future Root) combined with ཡིན་པ་ in the Present Indicative. This expresses the idea of *I am to*, or *I have to*. Thus :—

ངས་གཏང་རྒྱ་ཡིན། *I have to send.*

ཁྱོད་ཀྱིས་གཏང་རྒྱ་འདུག། *Thou hast to send.*

ཁོས་གཏང་རྒྱ་ཡིན། *He has to send.*

ང་འགོ་རྒྱ་ཡིན། *I am to go.*

ཁྱོད་འགོ་རྒྱ་འདུག། *Thou art to go.*

ཁོང་འགོ་རྒྱ་ཡིན། *He is to go.*

And also another in ཡ་ Thus :—

ང་ལ་གཏང་ཡ་རེད། *I have (or am) to send.*

ང་ལ་འགོ་ཡ་རེད། *I have (or am) to go.*

K.—*Purposive.*

To express *In order that*, *In order to*, *With the object of*, or other similar phrase, the Infinitive is put in the Genitive case, followed, in the Colloquial, by དོན་ལ་, and, in Literary Tibetan, by ཕྱིར་དུ་ or དོན་དུ་, the construction being the same for all persons.

EXAMPLES :—

- ངས་གཏོང་ (or བཏང་) བའི་དོན་ལ་ *So that I may (or might) send.*
 or ཕྱིར་དུ་ or དོན་དུ་
 ངས་ ཤེས་ བའི་དོན་ ལ་ ཁོས་ ང་ ལ་ གྲིས་ བ་ *He wrote to me in order that I*
 རེད། *might know.*
 ཁྱོད་ དགའ་ བར་ བྱེད་ བའི་ཕྱིར་ དུ་ ངས་ དེ་ *I spoke thus with the object of*
 ལྷན་གསུངས་སོ། *pleasing you.*
 ཁོས་ གྲིས་ས་ སློབ་ བའི་དོན་ལ་ དཔེ་ཆ་ དེ་ ཁྲོག་ *He is reading the book in order to*
 གི་འདུག། *learn law.*

L.—*Precative.*

In Literary Tibetan the construction is in ཚུག་ or བཞེང་, Imperatives of འཇུག་པ་ and བཞེང་བ་ *To allow*; the verb it governs being put in the Terminative case of the Root or of the Infinitive.

EXAMPLES :—

- འདི་དག་འགྲོང་ཚུག་ཅིག། *Let these go their way.* (John
 xviii. 8.)
 ངས་ ཁྱོད་ ལ་ བསོལ་ མེ་ཏོག་ ཙོ་བཞེང་ བར་ *Let me send thee some tea.*
 ཚུག་རོགས་བཞེང་།

If the governed verb is active and transitive, the subject is in the Agentive.

- གཤེན་པོ་ རྣམས་ ཀྲིས་ རང་གི་ གཤེན་པོ་ *Let the dead bury their dead.*
 (Matt. viii. 22.)
 རྣམས་ དུར་དུ་ འཇུག་པར་ ཚུག་ཅིག།

The Colloquial construction may also be in རྒྱལ་, but it is usually in བཅུག་ (the Perfect Root used as an Imperative); but in either case only the Root of the governed verb is used.

EXAMPLE :—

ང་ཚོ་ ཐམས་ཅད་ རྗེ་མི་གླིང་ ལ་ འགྲོ་བཅུག་ }
 དང་, or བཅུག་རོགས་གནང་ । } *Let us all go to Darjeeling.*

N.B.— རོགས་ in the polite expression རོགས་གནང་, is merely the Colloquial way of pronouncing གྲོགས་ in the polite Literary expression གྲོགས་གནང་ *Please, Be so good as, etc.*

M.—*Permissive.*

In Literary Tibetan the construction is in ཚོག་པ་ *To be allowed or permitted*; the governed verb being generally put in the Instrumental case of the Infinitive, and the subject in the Agentive, if connected with a Transitive verb.

EXAMPLES :—

ངས་གཏོང་བས་ཚོག་གོ།	<i>I may (or am allowed to) send.</i>
ཁྱོད་ཀྱིས་གཏོང་བས་ཚོག་གོ།	<i>Thou mayest send.</i>
ཁོས་གཏོང་བས་ཚོག་གོ།	<i>He may send.</i>
ངས་གཏོང་བས་ཚོག་པ་ཡིན་ནོ།	<i>I was allowed to send.</i>
ངས་གཏོང་བས་ཚོག་པར་འགྱུར་རོ།	<i>I shall be allowed to send.</i>

(N.B.—This construction in བས་, or བས་, is generally used in books only.)

Sometimes the construction in རྒྱུ་བ་ *To be suitable, or proper*, is used idiomatically instead of the above.

EXAMPLE :—

གང་གུས་ཀྱང་རྒྱུ་བོ།

Whatever has been done is proper, which is the ordinary idiom for You may do as you please, or whatever you like.

The Colloquial construction is in ཚོག་པ་ added to the Root of the governed verb. Subject in Nominative for Intransitive verbs.

EXAMPLES :—

ང་འགྲོ་ཚོག་, or ཚོག་གི་ཡིད།	<i>I may (or am permitted to) go.</i>
ཁྱོད་འགྲོ་ཚོག་, or ཚོག་གི་འདུག།	<i>Thou mayest go.</i>
ཁོ་འགྲོ་ཚོག་, or ཚོག་གི་ཡིད་,	<i>He may go.</i>
or འདུག་, or ཡིད་པ་རེད།	
ང་འགྲོ་ཚོག་པ་ཡིད་, or ཚོག་ཡིད།	<i>I might have gone, or would have been permitted to go.</i>
ང་འགྲོ་ཚོག་གི་ཡིན་, or ཚོག་ཡིང་།	<i>I shall be allowed to go.</i>
ཁྱོད་འགྲོ་ཚོག་གི་འདུག་, or རེད་,	<i>Thou wilt be allowed to go.</i>
or ཚོག་ཡིང་།	
ཁོ་འགྲོ་ཚོག་གི་རེད་ or ཚོག་ཡིང་།	<i>He will be allowed to go.</i>

But with Transitive verbs the subject is in the Agentive.

EXAMPLES :—

ངས་གཏང་ཚོག།	<i>I may (or am allowed to) send.</i>
ངས་བཏང་ཚོག་, or ཚོག་པ་ཡིན།	<i>I was allowed to send.</i>
ངས་གཏང་ཚོག་, or བཏང་ཚོག་ཡིང་།	<i>I shall be allowed to send.</i>

Also note :—

ང་ཚོས་ཁང་མིག་འདིའི་ནང་ལ་བྲ་མག་	<i>Are we allowed to smoke in this room ?</i>
འཐེན་ཚོག་གི་རེད་དམ་ or ཚོག་གམ།	

N.—Optative.

In Literary Tibetan this may be formed by putting the verb in the Terminative case of the Infinitive and adding གྱུར་, the Imperative of འགྱུར་བ་ *To be, To become*, followed by ན་ *If*, and ཡང་ an interjection. *Univ Calif - Digitized by Microsoft®*

EXAMPLE :—

ངས་གཏོང་བར་གྱུར་ན་ཨང་།

Would, or Oh, that I might send.

Another Literary construction is in འོག་, the Imperative of ཡོང་བ་ or འོང་བ་ *To come* ; the verb being similarly put in the Terminative case of the Infinitive.

EXAMPLES :—

ངས་གཏོང་བར་ འོག་ཅིག།

Would that I might send.

ཁྱོད་མི་ངལ་བ་བདེ་སྐྱབ་འདོང་བར་ འོག།

May you without fatigue proceed happily. (Das.)

Another Literary construction is in ན་ *If*, combined with the expression ཅི་མ་རུང་ *How suitable, or excellent.*

EXAMPLES :—

ང་འགྲོ་ན་ཅི་མ་རུང་།

Oh that, or would that, I were going.

ང་མ་སོང་ན་ཅི་མ་རུང་།

Would that I had not gone.

ངས་དཔེ་ཆ་དེ་ཁྱོད་ལ་སྟེར་ཚོག་པ་ཡིན་ན་ཅི་མ་རུང་།

Would I were permitted to give you the book.

In the Colloquial the Root or the Infinitive of the verb is used, followed by འོག།

EXAMPLES :—

ང་འགྲོ་ (བ་) འོག།

Would I were going.

ངས་གཏོང་ (བ་) འོག།

Oh that I might send.

The following Colloquialism is also heard :—

ང་གཏོང་ན་ཚོག་པ་ཨང་།

Oh that I might send.

ང་འགྲོ་ན་ཚོག་པ་ཨང་།

Would I were going.

O.—Imperative.

It will be remembered that many verbs have no distinctively Imperative Roots. Such, for instance, are མཐོང་བ་ *To see*, and ཐོབ་བ་ *To receive*, each of which has only one Root throughout; and ཏྲུ་བ་ *To weep* and འཕོར་བ་ *To flee*, each of which has only a Present and a Perfect Root. In all such cases the Present Root is used in Literary Tibetan for the Imperative, with the addition of the Imperative sign ཅིག་, ཞིག་, or ཤིག་, agreeably to the final letter of the Root. The further addition of དང་ has a softening effect, and so has ཡང་. A politer form adds རོགས་བྱེད་ to the Root, and a still more respectful form adds རོགས་གནང་ to the Root.

Rules, it is true, are given in some grammars for the formation of the Imperative Root, but, as they are somewhat complex, and, moreover, do not always work, it is just as easy and much safer to look up in the dictionary the Imperative Root of each individual verb, and remember it as well as one can.

Prohibitives are formed with མ་ (never མི་ except in the case of དགོས་ and བྱ) preceding either the Imperative Root or the other part of the verb, if a compound one, e.g. མ་ཇིད་, or མ་ཇིད་པ་བྱེད་, or ཇིད་པ་མ་བྱེད་ *Do not forget*.

With some verbs, even though they have Imperative Roots of their own, the Present Roots, and not the Imperative Roots, are used for Prohibitions.

EXAMPLES :—

འགྲོ་བ་ *To go*; Present Root འགྲོ་; Imperative Root མོང་ *Go*;
Prohibitive མ་འགྲོ་ (pron. MAN-PO.) *Do not go*.

བྱེད་པ་ *To do*; Present Root བྱེད་; Imperative Root བྱོས་ or
sometimes བྱེད་ *Do*; Prohibitive མ་བྱེད་ *Don't do*.

འོང་བ་ *To come*; Present Root འོང་; Imperative Root འོག་
Come; Prohibitive མ་འོང་ *Don't come*.

In the case of Double Imperatives, the two Roots are united by ལ།

EXAMPLES :—

འོག་ལ་ལྟོས་འོག། *Come and see.* (John i. 39.)

In the Colloquial, if one is using the different Roots properly, the true Imperative Root, or, if none, then the Present Root, is adopted for the Imperative, as in Literary Tibetan.

EXAMPLES :—

ཚོད་ཀྱིས་རྟ་འདི་ཅག་ག་ (for བ་) བྱིས། *Take charge of this horse.*

མ་རྗེད་བ་བྱེད། *Don't forget.*

Or, if the Colloquial has a special Root of its own, it may be used

EXAMPLES :—

རྟ་འདི་ཅག་ག་བྱེད་, or elegantly བྱིས་, } *Take charge of this horse.*
 or vulgarly བྱིས།

But if, as may often be done, one is using the Perfect Root for all moods and tenses, then that Root is also used for the Imperative, with or without ཅིག་, ཞིག་, or འོག།

If this latter Imperative sign is used at all, the Colloquial usually adopts the form ཅིག།

ཅིག་, however, is only used in the case of stern or urgent orders or injunctions, or when talking to coolies and the like.

The Colloquial equivalents for བྱོགས་བྱེད་, བྱོགས་གནང་, and ཡང་ are རོགས་བྱེད་, རོགས་གནང་, and ཡ།

དང་ is also largely used in the Colloquial instead of ཅིག་, and has a softening effect.

The following are some of the commoner Colloquial Imperatives and Prohibitives :—

<i>Infinitive.</i>	<i>Imperative.</i>
འགྲོ་བ་ <i>To go.</i>	སོང་ or གྲུག་ <i>Go.</i>
བྱེད་པ་ <i>To do.</i>	བྱེས་ or བྱིས་ or བྱིས་ <i>Do.</i>
ཡོང་བ་ or འོང་བ་ <i>To come.</i>	ཤོག་ <i>Come.</i>
འཁྲིར་ཡོང་བ་ or འཁྲིར་བ་ or འཁྲར་བ་ <i>To bring (in hand).</i>	འཁྲིར་ཤོག་ or འཁྲར་ཤོག་ <i>Bring.</i>
བཏང་བ་ (གཏོང་བ་) <i>To send.</i>	བྱོང་ or གཏོང་ (ཅིག) <i>Send.</i>
སྐྲུགས་པ་ (སྐྲུག་པ་) <i>To pour.</i>	སྐྲུགས་ (ཤོག) <i>Pour.</i>
སྒྲོལ་བ་ <i>To lay or put down.</i>	སྒྲོལ་ (ཞིག) <i>Put down.</i>

Negative.

མ་འགྲོ་	<i>Don't go.</i>
མ་བྱེད་	<i>Don't do.</i>
མ་ཡོང་ or མ་འོང་	<i>Don't come.</i>
མ་འཁྲིར་མ་ཡོང་	<i>Don't bring.</i>
མ་གཏོང་ or མ་བཏང་	<i>Don't send.</i>
མ་སྐྲུག་, or མ་སྐྲུགས་	<i>Don't pour.</i>
མ་སྒྲོལ་ or མ་བསྒྲོལ་	<i>Don't put down.</i>

As a matter of fact, in these matters there is no rule save custom ; for, according as a man is more or less educated, so he will mix up in his speech literary with vulgar forms, and the only way to learn is to keep one's ears open and observe what the prevailing custom is amongst different classes of Tibetans ; for some will prefer to use the roots properly, while others, knowing little or nothing of them, will adopt the sound of the perfect root. So far as *speaking* is concerned, it will not much matter which method is adopted, unless of course one is talking to a cultured Tibetan ; but, when *writing* in Tibetan, the roots should be used properly, and the usage with the perfect root discarded.

VI.—THE PASSIVE VOICE.

In Literary Tibetan, as a rule, the subject of a transitive active verb, or of a causative verb, is put in the agentive case, and the subject of a neuter or of a passive verb is put in the nominative or the accusative (objective) case. When, however, the active verb is intransitive, the subject is put in the nominative case. Moreover, when the subject, even of a transitive verb, is a pronoun emphatically used (as, for instance, with the particle རྟེ་ annexed to it), the subject is put in the nominative case. Further, when the subject is obviously the agent or instrument, as, for example, when the postposition ལ་ is expressly used with the objective, then it is not necessary, though quite allowable, for the subject to be put in the agentive case; in other words, it may appear in the nominative case.

EXAMPLES:—

ཡབ་ཀྱིས་སྲས་ལ་བྱམས་སོ།	<i>The father loveth the son, or, The son is loved by the father.</i>
བཀའ་བློན་གྱིས་དམག་ཚོ་རུབ་དུ་བཟུག་གོ།	<i>The governor ordered the soldiers to attack.</i>
ང་ཕྱུག་པོ་མིང།	<i>I am not rich.</i>
དབེ་ཆ་འདི་ཉ་ལམ་ཚར་ར་ (for བ་) རེད།	<i>This book is nearly finished.</i>
ང་ཁྲིམས་ཁང་ལ་འགྲོ་འོ།	<i>I am going to court.</i>
ང་ནི་ཅི་ཡང་བྱེད་མི་ཐུབ་བོ།	<i>I can do nothing.</i>

But what is a Passive Verb in Tibetan? How does the construction of the Passive Voice differ from that of the Active Voice? In a sense every Tibetan sentence, even when the verb is what we call Active, is permeated with the Passive idea. For, even such a sentence as ཡབ་ཀྱིས་སྲས་ལ་བྱམས་སོ། *The father loveth the son*, may be rendered equally correctly *The son is loved by the father*; for, literally translated, it is *By the father, to, or as regards the son, a loving is*. It practically therefore comes to this, that, when the subject is in the agentive case, the Active Voice is intended; but, when the subject of a transitive

verb is in the nominative or objective case, the Passive Voice is intended, unless some other structural peculiarity in the sentence indicates otherwise.

The same remarks hold as regards the Colloquial. The subject in the agentive case indicates the Active Voice; the subject in the objective (with or without ལ') indicates the Passive Voice. As a matter of fact, the Tibetan language strongly favours the agentive construction; and therefore the Passive Voice, or what passes as such, should be avoided as much as possible.

The Infinitive of the Passive Voice is, in Literary Tibetan, the same as the Participle Future of the Active Verb, i.e. the Future Root with the particle, e.g. གྲུབ་ *To be done*.

In the Colloquial it is the Root with གྲུ, or གྲོ added. These, however, may also be used in Literary Tibetan.

VII.—COMPOUND VERBS.

* In Literary Tibetan these are of several kinds.

(a) A Substantive combined with an Active Verb.

EXAMPLE :—

ཉེས་པ་བྱེད་པ་ *To make a mistake, or commit a fault, i.e. to err.* In such cases the Substantive remains constant, and བྱེད་པ་ is conjugated regularly as an Active 4-Rooted verb; Present Root བྱེད་, Perfect གྲས་, Future གྲུ, Imperative བྱོས།

(b) An Adjective in the Terminative case with ར་ combined with an Active Verb.

EXAMPLE :—

དཀར་པོར་བྱེད་པ་ *To whiten.* In such cases the Adjective in the Terminative case remains constant, and the Active Verb is conjugated regularly, or according to its nature with reference to the Roots it possesses.

(c) A Principal Verb in the Terminative case of the Infinitive with ར་ combined with an Active Auxiliary Verb.

EXAMPLES :—

གཏོང་བར་འཇུག་པ། *To permit to send.*

གཉིད་སང་བར་བྱེད་པ། *To awake ; To rouse.*

In such cases the Principal Verb so formed remains constant, and the auxiliary is conjugated according to its nature.

(d) The Root of a Principal Verb put in the Terminative case with ཏུ་ ཏུ་ སླུ་ ཅུ་ or ར་, agreeably to the final letter of the Root, combined with a Causative Verb.

EXAMPLE :—

བྱེད་ཏུ་འཇུག་པ། *To bid to do.*

In such cases the Principal Verb so formed remains constant, and the Causative is conjugated according to its nature.

(e) The Present, Perfect, or Future Infinitive of a Principal Verb put in the Instrumental case and followed by the Root of an auxiliary.

EXAMPLES :—

ངས་གཏོང་བས་ཚོག། *I am allowed to send.*

ངས་བཏང་བས་ཚོག། *I was allowed to send.*

ངས་གཏང་བས་ཚོག། *I shall be allowed to send.*

Or, Present Infinitive of Principal Verb in Instrumental case, declining the auxiliary regularly in ཡོད་པ།

EXAMPLES :—

གཏོང་བས་ཚོག་གི་ཡོད། *I am allowed to send.*

གཏོང་བས་ཚོག་པ་ཡིན། *I was „ „ „*

གཏོང་བས་ཚོག་པར་འགྱུར་ or བྱེད། *I shall be „ „ „*

Here the auxiliary alone is conjugated.

(f) A Principal Verb (itself consisting of the Root of one verb added to the Root of another) combined with an Active Verb. EXAMPLE— not very idiomatic, but merely adduced by way of illustration :—

འགོ་འདུག་བྱེད་པ།

To stroll about.

Here the two Roots remain constant, and the Active Verb is conjugated according to its nature.

(g) A Principal Verb (itself consisting of two Roots as above, combined with the Root of an Active Verb in the Terminative case with ཏུ, ཏུ etc.), combined with a Causative Verb.

EXAMPLE :—

འགོ་འདུག་བྱེད་ཏུ་འཇུག་པ།

To cause to stroll about.

Here all except the Causative remains constant, and the Causative is conjugated according to its nature.

In the Colloquial the Infinitive and the Root of a verb are never put in the Terminative case as they are in Literary Tibetan.

Moreover, the Infinitive may represent the Substantive or Noun as well as the Verb.

Hence, when the Infinitive, in form, is combined with an auxiliary verb, it may be regarded either as a Substantive or as a Verb.

Thus ཉེས་པ་ may mean either *A mistake* or *To make a mistake*; and hence the Colloquial phrase ཉེས་པ་བྱེད་པ་ may be rendered either *To make a mistake*, or *To mistake*, *To err*.

However regarded, the tendency of Colloquial Tibetan, when a Substantive or a Verb is combined with an auxiliary verb, is to drop the Infinitive form of the verb, or the full form of the Substantive, and to use only the Root, though this is not always done.

For instance the Literary བྲལ་ (ཏུ) སྐྱབ་པ་ *To arrange or prepare* (literally *To place in rows*) is used Colloquially with བྱེད་པ་, thus :—
བྲལ་ (or even བྲ) སྐྱབ་བྱེད་པ།

When, however, ཡོད་པ་ *To have*, is the auxiliary, what looks like

a formal Infinitive is obviously a Substantive, e.g. འདོད་པ་ in འདོད་པ་ཡོད་པ་ *To have a, or the, wish or desire, i.e. to wish or desire.*

In short, the tendency to use the Root of the Principal Verb, or of the Substantive, holds, whether the auxiliary is an Active or a Causative Verb, though not where it is a verb like ཡོད་པ་ *To have.*

The ordinary Colloquial Honorific auxiliary verb is བཞུང་བ་ *To be pleased, good enough, so kind as.* It is combined either with Infinitives, or Roots followed by གྱུ་, or bare Roots.

EXAMPLES :—

འབྲུག་པ་ (for བ་) བཞུང་བ། *To give.*

ཚུར་འཆིབ་གྱུ་བཞུང་བ། *To return, or come or go back.*

ཐུགས་འདོད་བཞུང་བ། *To desire.*

VIII.—In Literary Tibetan VERBS OF BECOMING, GROWING, CHANGING, TURNING, GETTING, and the like, are often expressed with the aid of the auxiliaries འགྱུར་བ་ *To become*, etc. or འགྲོ་བ་ *To go*, the latter being the more modern. The noun or adjective governed by such auxiliary is put in the Terminative case, e.g. ལྷ་མར་འགྱུར་བ་ or འགྲོ་བ་ *To become a Lama*; ཐུག་པོར་འགྱུར་བ་ or འགྲོ་བ་ *To get rich*. But sometimes the Literary Tibetan has in these cases a special verb, e.g. བགྲོ་བ་ *To grow old*.

The Colloquial, when it does not have a special verb, uses འགྲོ་བ་ and does not put the noun or adjective in the Terminative case.

EXAMPLE :—

ཐུག་པོ་འགྲོ་བ་ *To get rich*; but རྒྱས་པ་ *To grow old*.

IX.—INCEPTION is expressed in Literary Tibetan with the aid of the verb འཛུགས་པ་ or ཟུག་པ་ (*Perfect Root* བཙུགས་ or ཟུགས་ *Future Root* བཞུགས་ *Imperative Root* ཟུག་ or ཟུགས་) *To begin*. It is used

with or without the prefixed word མགོ། When used as an auxiliary the construction is that described under Compound Verbs, No. VII.

The Colloquial equivalent is (མགོ།) བཅུག་པ་ To begin, which when used as an auxiliary, may be combined either with the Infinitive or the Root (generally the Root) of the Principal Verb.

Inception may also be expressed by the verb next noticed.

X.—IMMINENCE is expressed in Literary Tibetan (amongst other ways) by the verb བཞེས་པ་ To be about to, To be on the point of, To be just going to. When used as an auxiliary the Principal Verb is generally put in the Terminative case of the Infinitive.

EXAMPLE :—

ངས་འགྲི་བར་བཞེས་པ་ལས།

I was about to write ; or as I was about to write. (Rev. x. 4.)

In the Colloquial the same idea is expressed by means of the auxiliary verb འགོ་བ་ To go, combined with the Root of the Principal Verb.

EXAMPLES :—

ངས་ཡི་གོ་འགྲི་འགོ་ཡོད།

I am just about to write.

ངས་ཡི་གོ་འགྲི་འགོ་ཡོད་པ་ཡིན།

I was just about to write.

ཁ་སང་ངས་ཡི་གོ་འགྲི་འགོ་ཡོད།

Yesterday I was just about to write.

XI.—In Literary Tibetan VERBAL CONTINUATIVES are expressed with the aid of some adverb like ལྷན་དུ་ or ཉག་དུ་ Always, Continually, Perpetually, or of a phrase like ལྷན་ཆད་མེད་པར་ Without ceasing.

EXAMPLES :—

ཁོང་གིས་ཉག་དུ་ (or ལྷན་དུ་) རེའོ།

He hopes on, keeps on hoping, hopes continually.

ཉག་དུ་དགའ་བར་གྱུར་ཅིག།

Go on rejoicing ; Rejoice always. (1 Thess. v. 17.)

ལྷན་ཆད་མེད་པར་སྨོན་ལམ་བྱོབ་ཅིག།

Pray on ; keep on praying ; Pray without ceasing. (1 Thess. v. 18.)

Colloquially they are formed by repeating the Root of the verb, with གི་, གྱི་, or གྱི་ added to each Root, and combining the whole with བྱེད་པ་ *To do*, as an auxiliary.

EXAMPLES :—

ངས་ཟ་གི་ཟ་གི་བྱེད་ཡོང་ or བྱེད་གྱི་ཡིན། *I shall go on eating.*

དཔེ་ཆ་འདི་ལྟོག་གི་ལྟོག་གི་བྱིས་ or བྱིས་ *Go on reading this book.*

or བྱིས།)

XII.—FINALITY OR COMPLETE ACCOMPLISHMENT.

In earlier Literature this is expressed by putting the verb in the Terminative case of the Infinitive with ར་, and adding ཟེན་, the Root of ཟེན་པ་ *To be finished*, and then conjugating regularly.

In later Literature the same construction is adopted, but, instead of ཟེན་, use is made of ཚར་ Perfect Root of འཚར་པ་ *To be completed, terminated, finished*, with or without the preceding adverb ཡོངས་སུ་ *Wholly, Entirely*.

The Colloquial custom is simply to add ཚར་ to the Root of the verb, and then conjugate regularly.

EXAMPLES :—

ངས་དཔེ་ཆ་འདི་ལྟོག་ཚར་གྱི་ཡོད། *I am reading this book right through.*

ངས་དཔེ་ཆ་འདི་བྲག་མཚར་སོང་། *I have read this book right through.*

ངས་དཔེ་ཆ་འདི་བྲག་མཚར་ཡོང་། *I shall read this book right through.*

XIII.—DESIDERATIVES are expressed, both in Literary Tibetan and in the Colloquial, with the aid of the auxiliary verbs འདོད་པ་ *To wish, To desire*, and དགོས་པ་ (the vulgar Colloquial form of which is དགོ་བ་) *To wish, want*, etc.

In Literary Tibetan འདོད་པ་ is combined with the Infinitive of the

Principal Verb put in the Terminative case with ར་, e.g. ལ་སཐོང་བར་འདོད་དོ་ *I wish to see*, but sometimes only the Root of the Principal Verb is used. Thus: ལ་འགྲོ་འདོད་དོ་ or even the Infinitive, ལ་འགྲོ་བ་འདོད་དོ་।

When དགོས་པ་ or དགོས་བ་ (which latter is never *written*) is used, the subject of course is put in the Dative case. Thus: in Literary Tibetan:—

ལ་ལ་སཐོང་བར་དགོས་སོ། *I wish to see.*

Or, in Colloquial:—

ལ་ལ་སཐོང་བ་དགོས།

Or:—

ལ་ལ་སཐོང་དགོས་ཀྱི་ཡིད།

Or:—

ལ་ལ་སཐོང་དགོ་གི་ཡིད།

Or:—

ལ་སཐོང་གྱུ་འདོད།

} *I wish to see.*

An Intensive form of འདོད་པ་ is ལྷིང་འདོད་པ་ *To long, to yearn, to crave.*

EXAMPLE:—

ལ་རྩི་གྲིང་ལ་འགྲོ་ལྷིང་འདོད། *I long to go to Darjeeling.*

Instead of འགྲོ་འདོད་དོ་ *I wish to go*, another Literary form is འགྲོ་བའི་འདོད་པ་ཡིད་ *I have a desire for going, i.e. to go.*

XIV.—FREQUENTATIVES may be formed, not by repeating the Root of the Verb, but by the Periphrastic Present.

EXAMPLE:—

ཁྱོད་ཁྱིམ་ས་ཁང་ལ་འགྲོ་གི་འདུག་གས། *Do you often go to Court (i.e. Law Courts)?*

Or the adverb མཚམས་མཚམས་ *Often*, may be added. Thus :—

ཁྱོད་ཁྱིམ་ཁང་ལ་མཚམས་མཚམས་འགོ་
གི་འདུག་གས། } *Do you often go to Court ?*

XV.—Use of the PERFECT ROOT in the Colloquial.

When the Present Root of a Verb ends in an inherent ཙ་ (e.g. ལྟ་བ་ *To look*), or in an inherent འ་ (e.g. བཅའ་བ་ *To bear, or bring forth*), or in ར་ (e.g. ལྟུ་བ་ *To request, to ask*), or in ལ་ (e.g. ཚོ་བ་ *To live, feed, nourish*), that Present Root is generally used for the Present Indicative, the Future Indicative in གི་ཡིན་ etc., the Present Participle, Periphrastic Present Participle, Present Infinitive, Supine and Verbal Noun. Of course, it is quite allowable, and even proper, both when speaking and writing, and especially when writing the Colloquial, to use the Roots that are assigned to particular moods and tenses for those moods and tenses. It is said, however, that as a matter of fact this is seldom or never done, at least in Vulgar Colloquial. It is also said that if, in the verbs above referred to, the Future is formed with ཡོང་ for all persons, instead of with གི་ཡིན་ etc., the Perfect Root should be used; and that for all other verbs the Colloquial usually adopts the Perfect Root, if any, for all moods and tenses. This is very doubtful, except perhaps in vulgar Colloquial. The idea, especially as connected with the Future Tense, probably arises from the fact that the Perfect Root often has the same, or nearly the same, *sound* as the Future Root. For instance, in the Verb གཞུང་བ་ *To send*, the Perfect Root བཞུང་ and the Future Root གཞུང་ sound alike or nearly alike. In this case, the better course would be to use བཞུང་ instead of གཞུང་ for the Future in ཡོང་. The best course would be to use the Roots properly, in all cases.

CHAPTER III.

SYNTAX.

§ 39.—Most of what the student will desire to know under this head has already been dealt with in Chapter II, ETYMOLOGY, in connection with each of the different parts of speech, but a brief *résumé* of the main rules will doubtless be appreciated.

1.—Every Tibetan sentence is ordered thus: Subject, Object, Predicate.

EXAMPLES :—

ངས་དབེ་ཆ་འདི་ལྷོག་གི་ཡོད།

I am reading this book.

ང་ or ང་ལ་དེ་ཇི་གླིང་ལ་འགོ་དགོས་ཀྱི། *I want to go to Darjeeling.*

ཡོད་ (or འགོ་སྟོང་འདོད་ or འགོ་
བའི་འདོད་པ་ཡོད་)।

2.—As regards the component parts of the subject, or of the object, if the student thinks more or less *backwards*, he will get a very fair idea of the order in which they should be spoken or written. That order is as follows :—

- (a) The principal substantive; unless it is qualified by an adjective in the genitive case, in which event the adjective comes first.
- (b) The adjective when in any case other than the genitive.
- (c) Participial clauses containing relative or correlative pronouns, and auxiliary to the principal substantive. These follow the rule of the adjective.
- (d) The numeral, or the definite or indefinite article, and then the postposition.

3.—Adverbs precede, and interrogative pronouns immediately precede, the verb which they qualify or with which they are connected.

4.—As regards the predicate, the verb comes last, every extension of the predicate preceding it. As regards the verb itself, the principal

verb comes first, either in the shape of an infinitive in the terminative case, or of a simple infinitive, or of a root, and then comes the active, auxiliary, or causative verb, these last alone being conjugated with reference to mood and tense.

5.—The general aspect of a Tibetan sentence, particularly if long and complex, is a series of subordinate clauses in a state of suspense, winding up with a definite statement.

EXAMPLE :—

དེ་ནས་ཁོང་གིས་མི་ཚོགས་རྣམས་གཟིགས་དེ། རི་ལ་ཕྱོགས་ནས་བཞུགས་པ་ལས།
 ཉེ་གནས་རྣམས་ཁོང་གི་སུན་དུ་ཡོངས་པ་དང་། ཁོང་གིས་ཞུས་ཕྱིས་དེ་དག་ལ་
 ཚོས་བསྟན་ཅིང་གསུངས་པ། (Matt. v. 1, 2.)

And seeing the multitudes he went up into the mountain : and when he had sat down, his disciples came unto him : and he opened his mouth and taught them, saying.

But the literal Tibetan is :—

Then by him the crowds seeing, into the mountain having gone, having sat down, the disciples into his presence having come, by him mouth having opened, to them teaching was said.

APPENDIX.

CONJUGATIONS.

Note.—These are intended for ready reference ; and, to economize space, pronouns have been omitted, except at the beginning. The plural is the same as the singular. They are not to be regarded as rigid, immutable expressions, but as forms which take on a moulding according to the structural necessities of the sentence.

I.—COLLOQUIAL ཡོད་པ་ *To be present ; To exist ; To be.*

INDICATIVE MOOD.

Present.

ང་ཡོད།	<i>I am, or We are.</i>
ཁྱོད་ཡོད་ or འདུག།	<i>Thou art, or You are.</i>
ཁོ་ཡོད་ or འདུག་ or ཡོད་པ་རེད།	<i>He or it is, or They are.</i>

Or, with an Indefinite signification :—

ཡོང་ for all persons.

Past.

Same as Present, context shewing Tense.

Or :—

ང་ཡོད་པ་ཡིན།	<i>I was.</i>
ཁྱོད་ཡོད་པ་འདུག། or occasionally ཡོད་པ་རེད་	or (rarely, chiefly interrogatively) ཡོད་པ་ཡིན།
ཁོ་ཡོད་པ་རེད་	or occasionally ཡོད་པ་འདུག། or rarely ཡོད་པ་ཡིན།

He was.

Imperfect : <i>I was existing.</i> Perfect : <i>I have existed.</i> Pluperfect : <i>I had existed.</i>	Same as Present, context shewing Tense ; or same as above form of Past.
---	---

Future.

ཡོང་ for all persons : *I shall exist.*

SUBJUNCTIVE AND CONDITIONAL MOODS.

Present: *If (so and so) . . . (then) I shall exist.*

(Present Root) . . . ན་ . . . ཡོང་ for all persons.

Past: *If . . . I would exist.*

(Perfect Root) . . . ན་ . . . ཡོང་པ་ཡིན་ and so on as in Past Tense,

Indicative Mood.

Or:—

(Perfect Root) . . . ན་ . . . ཡོང་ f. a. p. (= for all persons).

Perfect: *If . . . I would have existed.*

(Perfect Root) . . . ན་ . . . ཡོང་ or . . . བྱང་ or . . . རྟུག་ f. a. p.

POTENTIAL MOOD.

Present: *I can exist.*

ཡོང་གྱུབ་ or ཡོང་གྱུབ་ཡོང་ f. a. p.

Or:—

ཡོང་གྱུབ་ཀྱི་ཡིན།

ཡོང་གྱུབ་ཀྱི་འདུག་ (or རེད་ or rarely, chiefly interrogatively, ཡིན།)

ཡོང་གྱུབ་ཀྱི་རེད་ (or རྟུག་ or rarely ཡིན།)

Past: *I could exist.*

ཡོང་གྱུབ་སོང་། f. a. p.

Or:—

ཡོང་གྱུབ་པ་ཡིན། and so on, as in Past Indicative.

PROBABILITY.

Present: *Perhaps I shall exist ; I may exist ; It is likely, etc.*

གཞིག་བྱེད་ན་ ཡོང་། f. a. p.

Or:—

ཡོང་གི་ཡིན་པ་འདྲ། f. a. p.

Or:—

ཡོང་གི་ཡིན་གོ། (or འགོ།) f. a. p.

IMPERATIVE MOOD.

Be ; exist.

བྱུང་, or ཡོད་པ་བྱེས་, or ཡོད་པ་བྱིས་, or ཡོད་པ་བྱེད་, or ཡོད་པ་བྱིས་,
or ཡོད་པ་མཛོད། f. a. p.

If Attributive only, then བྱེས་, or བྱིས་ (Coll.), or བྱེད་ or བྱིས་,
or མཛོད།

Prohibitive : མ་འབྱུང་, or མ་ (ཡོད་པ་) བྱེད་, or མ་ (ཡོད་པ་) བྱིད་,
or མ་ (ཡོད་པ་) མཛོད། f. a. p.

Note.— ཅིག་, or རོགས་བྱེད་, or རོགས་གནང་, or དང་, or ཅུ་ may
be added according to rule.

PRECATIVE MOOD.

Let me exist.

ཡོད་བཅུག། (with or without ཅིག་ etc.) f. a. p.

PERMISSIVE MOOD.

I may exist ; I am allowed to exist.

ཡོད་ཚོག། f. a. p.

Or :—

ཡོད་ཚོག་གི་ཡོད།

ཡོད་ཚོག་གི་ཡོད་ or འདུག།

ཡོད་ཚོག་གི་ཡོད་ or འདུག་ or ཡོད་པ་རེད།

(This last may be conjugated on, according to mood and tense.)

OPTATIVE.

Oh that I existed ; Would that I existed.

ཡོད་ཤོག།, or ཡོད་པ་ཤོག། f. a. p.

PARTICIPLES.

Present :	ཡོད་པ།	<i>Existing ; Being.</i>
Past :	ཡོད་པ།	<i>Existed ; Been.</i>
Com. Perfect :	ཡོད་པ་ཡིན་པ།	<i>Having existed ; having been.</i>
Future :	ཡོང་གྱུ།, or ཡོང་གོ།	<i>About to exist or be.</i>

PERIPHRASTIC EXPRESSIONS.

ཡོད་མཁན།	<i>Who or which exists or existed.</i>
ཡོད་པ།	<i>Which exists or existed.</i>
ཡོང་གོ (or ཡོང་གྱུ) མཁན།	<i>Who is to, or will, exist.</i>
ཡོང་གོ (or ཡོང་གྱུ) ཡིན་པ་དེ།	<i>Which is to, or will, exist.</i>
ཡོང་གོ (or ཡོང་གྱུ) དེ།	<i>Ditto.</i>

OTHER PARTICIPIAL EXPRESSIONS.

Present.

ཡོད་ཅང་།	<i>As, since, because, etc. .... exists, exist.</i>
ཡོད་དུས།	} <i>At the time of existing ; when, while .... exists, exist.</i>
ཡོད་པའི་དུས་ལ།	
ཡོད་ན།	<i>In or by existing ; if, when, ... exists, exist.</i>
ཡོད་ལ།	<i>Existing.</i>
ཡོད་ཀྱིས།	<i>Though, because existing.</i>
ཡོད་པའི་དོན་ལ།	<i>For existing.</i>

Past.

ཡོད་པས།	} <i>As, since, because, when, after, etc. .... existed.</i>
ཡོད་པ་དང་།	
ཡོད་པ་ལས།	
ཡོད་ཀྱིས།	<i>Though, because .... existed.</i>

VERBAL NOUNS.

ཡོད་པ་, or ཡོད་པ་དེ། *The existing.*

SUPINES.

ཡོད་པ་, or ཡོད་ཀྱི། *To exist ; To be.*

ཡོད་པའི་དོན་ལ།

ཡོད་ཀྱི་དོན་ལ།

ཡོད་ཡའི་དོན་ལ།

} *For existing ; For being.*

INFINITIVE MOOD.

ཡོད་པ། *To exist ; To be.*

ཡོད་པ་ཡིན་པ། *To have existed ; To have been.*

ཡོང་གོ་ (or ཡོང་གྱི་) ཡིན་པ། *To be about to exist.*

N.B.—ཡོད་པ་ may always be used for ཡིན་པ་ but ཡིན་པ་ may not be used for ཡོད་པ།

II.—LITERARY ཡོད་པ་ *To exist ; To be present ; To be.*

(*N.B.*—The forms in འགྲུར་བ་ are only used when that verb is being used as a mere copula.)

INDICATIVE MOOD.

Present : *I exist ; I am existing ; I am present ; I am.*

(Same as in Colloquial.)

Or, elegantly but rather obsoletely :—

ང་མཆིས། *I exist.*

ཁྱེད་གཤམ། *Thou existest.*

ཁོང་མཆིས་, or གཤམ་, or མཆིས་པ་ཡིན། *He exists.*

Or respectfully :—

བདག་ཡོད།

ཁྱིེ་མངའ།

ཁྱིེ་བཞུགས་, or མངའ་, or བཞུགས་པ་ཡིན།

N.B.—

མཆིས་པ་ is an elegant form for ཡོད་པ།

གདའ་བ་ „ „ „ „ འདུག་པ།

ལགས་པ་ „ „ „ „ ཡིན་པ།

མངའ་བ་ „ a respectful „ „ ཡོད་པ།

བཞུགས་པ་ „ „ „ „ ཡོད་པ།

Past: *I existed.*

(Same as in Colloquial.)

Or:—

ཡོད་པར་གྱུར་དོ། f. a. p.

Or:—

གྱུར་དོ། f. a. p. *I was....*

Or:—

ཡོད་པར་གྱུར་པ་ཡིན། and so on, as in second form of Indicative Past of
Literary ཡིན་པ།

Or:—

གྱུར་པ་ཡིན།

Ditto.

Imperfect: *I was existing.*

(Same as Present, context showing tense.)

Perfect: *I have existed* ; **Pluperfect:** *I had existed.*

(Same as Past.)

Future: *I shall exist.*

ཡོད་པར་འགྱུར་རོ། f. a. p.

Or:—

འགྱུར་རོ། f. a. p. *I shall be....*

SUBJUNCTIVE AND CONDITIONAL MOODS.

Present: *If.....I shall exist.*

(Present Root) ་་་ ནྭ་་་ (any Future form as above).

Past: *If.....I would exist.*

(Perfect Root) ་་་ ནྭ་་་ ཡོད་པ་ཡིན། and so on.

Or:—

་་་ ནྭ་་་ ཡོད་པར་གྱུར་པ་ཡིན། and so on.

Or:—

་་་ ནྭ་་་ གྱུར་པ་ཡིན། and so on. *I would be...*

Or:—

་་་ ནྭ་་་ ཡོད་པར་གྱུར་དོ། f. a. p.

Or:—

་་་ ནྭ་་་ གྱུར་དོ། f. a. p. *I would be....*

Perfect: *If....I would have existed.*

(Perfect Root) ་་་ ནྭ་་་ ཡོད་, or ་་་ རྟུག་, or ་་་ བྱུང་། f. a. p.

Or:—

་་་ ནྭ་་་ ཡོད་པར་གྱུར་པ་ཡོད། and so on.

Or:—

་་་ ནྭ་་་ གྱུར་པ་ཡོད། and so on. *I would have been.*

POTENTIAL MOOD.

Present: *I can exist.*

ཡོད་པར་རྒྱས་སོ། f. a. p.

Past: *I could exist.*

ཡོད་པར་རྒྱས་པ་ཡིན།

ཡོད་པར་རྒྱས་པ་འདུག་, or occasionally, chiefly interrogatively, ཡིན།

ཡོད་པར་རྒྱས་པ་ཡིན།

Perfect: *I could have existed.*

ཡོད་པར་རྒྱས་པ་ཡོད། and so on.

PROBABILITY.

Present: *Perhaps I shall exist: I may exist.*

སྲུ་ཤེས་་་ཡོད་པར་འགྱུར་རོ། f. a. p.

Or:—

ཡོད་པར་སྲིད་རོ། f. a. p.

Or:—

ཡོད་པར་འདུག་གོ། f. a. p.

Past: *Perhaps I would exist: I might exist.*

སྲུ་ཤེས་་་ཡོད་པར་གྱུར་པ་ཡིན། and so on.

Or:—

ཡོད་པར་སྲིད་པ་ཡིན། and so on.

Or:—

སྲུ་ཤེས་་་ཡོད་པར་གྱུར་ཏོ། f. a. p.

Perfect: *I would have existed: I might have existed.*

སྲུ་ཤེས་་་ཡོད་པར་གྱུར་པ་ཡོད། and so on.

Or:—

ཡོད་པར་སྲིད་པ་ཡོད། and so on.

HORTATIVE MOOD.

Present: *I must exist; I ought to exist.*

ཡོད་པར་དགོས་སོ་ or ཡོད་པར་བྱ། f. a. p.

Past: *I must have existed; ought to have existed.*

ཡོད་པར་དགོས་པ་ཡིན། and so on.

PURPOSIVE MOOD.

Present and Past: *In order that I may or might exist.*

ཡོད་པར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར། f. a. p.

Or:—

ཡོང་གྱུའི་ཕྱིར། f. a. p.

IMPERATIVE MOOD.

བཞུགས་ཤིག or ཡོད་པར་གྱུར་ཅིག | *Exist.*

PRECATIVE MOOD.

Let me etc., exist.

ཡོད་དུ་རྒྱུག་ཅིག or ཡོད་པར་རྒྱུག་ཅིག | f. a. p.

PERMISSIVE MOOD.

Present : *I am allowed to exist.*

ཡོད་པས་ཚོག་གོ | f. a. p.

Or :—

ཡོད་པར་རུང་ངོ་ | f. a. p., or ཡོད་པའི་རིགས་སོ | f. a. p.

Past : *I was allowed to exist.*

ཡོད་པས་ཚོག་པ་ཡིན | and so on.

Future : *I shall be allowed to exist.*

ཡོད་པས་ཚོག་པར་འགྱུར་ངོ | f. a. p.

OPTATIVE MOOD.

Oh that I might exist.

ཡོད་པར་གྱུར་ན་ཅུང་ |

Or :—

ཡོད་པར་ཤོག་ཅིག |

Or :—

ཡོད་ན་ཅི་མ་རུང་ |

} f. a. p.

PARTICIPLES.

(Same as in Colloquial.)

PERIPHRASTIC EXPRESSIONS :—

Same as in Colloquial. Also :—

ཡོད་བྱེད་མཁམ་ or ཡོད་བྱེད་པ་པོ། *He who exists or existed.*

ཡོད་བྱེད་པ། *That which exists or existed.*

OTHER PARTICIPIAL EXPRESSIONS.

Present : *Existing.*

ཡོད་དེ་, ཡོད་ལ་, ཡོད་པ་ལ་, ཡོད་ཀྱིན་, ཡོད་ཅིང་, ཡོད་པའི་ཚེ་ལ་, ཡོད་ན་,
ཡོད་པའི་དོན་དུ་, ཡོད་པའི་སྤྱིར་དུ། etc.

Past : *Having existed.*

ཡོད་དེ་, ཡོད་པས་, ཡོད་ནས་, ཡོད་པ་ལས་, ཡོད་པ་དང་། etc.

VERBAL NOUN.

ཡོད་པ་ or ཡོད་པ་ནི། *Existing, To exist.*

SUPINE.

ཡོད་པར་ or ཡོད་དུ། *To exist.*

INFINITIVES.

(As in Colloquial.) Also :—

ཡོད་པར་འགྲུར་བ། *To be about to exist.*

N.B.—ཡོད་པ་ may always be used instead of ཡིན་པ་, but ཡིན་པ་ may never take the place of ཡོད་པ་ when the latter means *To be present, To exist.*

III.—COLLOQUIAL ཡིན་པ་ *To be.*

INDICATIVE MOOD.

Present.

ཡིན། *I am.*

འདུག། or occasionally རེད་, or }
rarely, chiefly interrogatively ཡིན། } *Thou art.*

རེད་ or occasionally འདུག།
 or rarely ཡིན། } *He is.*

Past: *I was.*
 Imperfect: *I was being.*
 Perfect: *I have been.*
 Pluperfect: *I had been.* } Same as Present, context showing Tense.

Future: *I shall be.*

ཡོང། f. a. p. (N.B.—Also used for *Indefinite Present.*)

Or:—

...གི་ཡིན།
 ...གི་འདུག། or ...གི་རེད་ or ...གི་ཡིན།
 ...གི་རེད་ or ...གི་འདུག། or ...གི་ཡིན།

SUBJUNCTIVE AND CONDITIONAL MOODS.

Present: *If ... I shall be.*

(Present Root with 'ན' followed by either of above Future forms.)

Past: *If .... I would be.*

(Perfect Root) 'ན'་པ་ཡིན།

„ „ 'ན'་པ་འདུག། or 'ན'་པ་རེད་ or 'ན'་པ་ཡིན།

„ „ 'ན'་པ་རེད་ or 'ན'་པ་འདུག། or 'ན'་པ་ཡིན།

Or:—

(Perfect Root) 'ན'་ཡོང། f. a. p.

Perfect: *If .... I would have been.*

(Perfect Root) 'ན'་པ་ཡོད། and so on.

Or:—

(Perfect Root) 'ན'་ཡོད་ or 'ན'་འདུག། or 'ན'་བྱུང། each f. a. p.,
 save that བྱུང་ is confined to 1st person.

POTENTIAL MOOD.

Present: *I can be.*

ཡིན་ཐུབ་ or ཡིན་ཐུབ་ཡོང། f. a. p.

Past: *I could be.*

ཡིན་ཐུབ། f. a. p. context showing Tense.

Or:—

བྱུང་ཐུབ། f. a. p.

Or:—

ཡིན་ཐུབ་པ་ཡིན། and so on.

PROBABILITY.

Present and Past: *I may or might be ; Perhaps I shall or would be.*

གཞིག་བྱེད་ན་ ཡོང་། f. a. p.

Or:—

ཡོང་གི་ཡིན་པ་འདྲ། f. a. p.

Or:—

ཡོང་གི་ཡིན་གྱོ། f. a. p.

HORTATIVE MOOD.

Present: *I ought to be : I must be.*

ཡིན་དགོས། f. a. p.

Past: *I ought to have been ; must have been.*

ཡིན་དགོས་བྱུང་། for 1st person, others taking འདུག།

PURPOSIVE MOOD.

In order that I may or might be.

ཡིན་པའི་དོན་ལ། f. a. p.

IMPERATIVE MOOD.

བྱེད་, བྱིས་, བྱེད་, or བྱིས། *Be.*

མ་བྱེད། *Do not be.*

PRECATIVE MOOD.

Let me, etc. be.

ཡིན་བཟུག། f. a. p. with ཟིག་ or དང་ or ཅས་ or རོགས་བྱེད་ or

རོགས་གནང་། added according to rule.)

PERMISSIVE MOOD.

Present : *I am allowed to be.*

ཡིན་ཚོགས། f. a. p.

Or :—

ཡིན་ཚོགས་གི་ཡོད། and so on.

Past : *I was allowed to be.*

ཡིན་ཚོགས་སོང། f. a. p.

Or :—

ཡིན་ཚོགས་པ་ཡིན། and so on.

OPTATIVE MOOD.

Oh that I were : Would that I were.

ཡིན་ཤོག་ or ཡིན་པ་ཤོག། f. a. p.

PARTICIPLES.

Present :	ཡིན་པ།	<i>Being.</i>
Past :	ཡིན་པ།	<i>Been.</i>
Com. Perfect :	ཡོད་པ་ཡིན་པ།	<i>Having been.</i>
Future :	ཡོང་གུ། or ཡོང་གོ།	<i>About to be.</i>

PERIPHRASTIC EXPRESSIONS.

ཡིན་པ་ or ཡིན་པ་དེ།	}	<i>Who or which is or was.</i>
ཡོང་གུ་མཁན།		<i>Who or which will be, or is or are to be.</i>
ཡོང་གུ་དེ།		
ཡོང་གོ་མཁན།		
ཡོང་གོ་དེ།		

OTHER PARTICIPIAL EXPRESSIONS.

Present.

ཡིན་དུས།	} <i>At the time of being ; when, while . . am, is, are.</i>
ཡིན་པའི་དུས་ལ།	
ཡིན་ན།	<i>By, if, when . . am, is, are.</i>
ཅང་ or ཡིན་ཅང་།	<i>As, since, because . . am, is, are.</i>
ཡིན་ལ།	<i>Being.</i>
ཡིན་པ་ལ།	<i>As . . am, is, are.</i>
ཡིན་པའི།	<i>Of or for being.</i>

Past.

ཡིན་དུས།	} <i>When, while . . was, were.</i>
ཡིན་པའི་དུས་ལ།	
ཡིན་པ་ལ།	<i>As . . . . . was, were.</i>
ཡིན་ནས།	} <i>Having been ; as, since, when, because . . . . was, were.</i>
ཡིན་པས།	
ཡིན་པ་ལས།	} <i>As, since, because, when . . was, were.</i>
ཡིན་པ་དང་།	
ཅང་།	
ཡིན་ཅང་།	

VERBAL NOUN.

ཡིན་པ།	} <i>Being ; The being ; To be.</i>
ཡིན་པ་ནི།	

SUPINES.

ཡིན་པ།	}	<i>To be.</i>
ཡིན་ཡ།		
ཡིན་གྱ།		

INFINITIVES.

ཡིན་པ།	<i>To be.</i>	
ཡོད་པ་ཡིན་པ།	<i>To have been.</i>	
ཡོང་གྱ་ཡིན་པ།	}	<i>To be about to be.</i>
ཡོང་གྱོ་ཡིན་པ།		

N.B.—ཡིན་པ། is only a copula, and may not be used for ཡོད་པ་, but ཡོད་པ་ may be used for ཡིན་པ།

Moreover, it must always be remembered that ཡིན་པ་, whether Colloquial or Literary, is never used substantively, but always in connection with some noun, adjective, or substantive or auxiliary verb, into which its forms have to be moulded.

IV.—LITERARY ཡིན་པ། *To be.*

INDICATIVE MOOD.

Present : *I am.*

ཡིན་ (ནོ།)
 རྒྱལ་ (གོ།) or occasionally, chiefly interrogatively, ཡིན།
 ཡིན་ (ནོ།)

Or, honorifically :—

(Not used : ordinary ཡིན་ with བདག་ instead of ང་།)

གཤེད།
 ལགས་ (སོ།) or ལགས་པ་ཡིན་ (ནོ།)

Past: *I was.*

Same as first Present form, context showing Tense.

Or:—

...བ་ཡིན་ (ནོ) |

...བ་འདུག་ (གོ) or occasionally, chiefly interrogatively ཡིན།

...བ་ཡིན་ (ནོ) |

Imperfect:	<i>I was being.</i>	} Same as first Present form, context showing Tense; or same as Past.
Perfect:	<i>I have been</i>	
Pluperfect:	<i>I had been.</i>	
Future:	<i>I shall be.</i>	

...བར་འགྱུར་ (རོ) |

...བར་འགྱུར་ (རོ) |

...པོར་འགྱུར་ (རོ) |

} each f. a. p

CONDITIONAL AND SUBJUNCTIVE MOODS.

Present: *If ....I shall be.*

(Present Root) ...ན་...འགྱུར་ (རོ) | f. a. p.

Past: *If ....I would be.*

(Perfect Root) ...ན་...གྱུར་བ་ཡིན་ (ནོ) | and so on.

Or:—

,, ,, ...ན་...གྱུར་དོ | f. a. p.

Perfect: *If....I would have been.*

(Perfect Root) ...ན་...གྱུར་བ་ཡོད་ (དོ) | and so on.

POTENTIAL MOOD.

Present: *I can be.*

ཡིན་ཐུབ་ (བོ) | f. a. p.

Or:—

ཡིན་པར་རྒྱས་ (སོ) |

Past : *I could be.*

ཡིན་ཐུབ་པ་ཡིན་ (ནོ) | and so on.

Or :—

ཡིན་པར་ཉུས་པ་ཡིན་ (ནོ) | and so on.

Perfect : *I could have been.*

ཡིན་ཐུབ་པ་ཡོད་ (དོ) | and so on.

Or :—

ཡིན་པར་ཉུས་པ་ཡོད་ (དོ) | and so on.

Or :—

ཡིན་ཐུབ་སྲིད་ (དོ) | f. a. p.

Or :—

ཡིན་པར་ཉུས་བྱུང་ (དོ) | f. a. p.

PROBABILITY.

Present : *I may be ; Perhaps I shall be.*

སྲུ་ཤེས་་་བར་ (or ་་་བར་ or ་་་པོར་) འགྲུང་ (རོ) | f. a. p.

Or :—

ཡིན་པར་སྲིད་ (དོ) | f. a. p.

Or :—

ཡིན་པར་འདུག་ (གོ) | f. a. p.

Past : *I might be ; Perhaps I would be.*

སྲུ་ཤེས་་་བར་ (or ་་་བར་ or ་་་པོར་) གྲུང་པ་ཡིན་ (ནོ) | and so on.

Or :—

ཡིན་པར་སྲིད་པ་ཡིན་ (ནོ) | and so on.

Perfect : *I might have been ; Perhaps I would have been.*

སྲུ་ཤེས་་་བར་ (or ་་་བར་ or ་་་པོར་) གྲུང་པ་ཡོད་ (དོ) | and so on.

Or :—

ཡིན་པར་སྲིད་པ་ཡོད་ (དོ) | and so on.

HORTATIVE MOOD.

Present : *I must be ; I ought to be.*

ཡིན་པར་དགོས་ (སོ) |

Or :—

ཡིན་པར་བྱའོ |

Or :—

ཡིན་པར་རྒྱང་ (ངོ) |

Or :—

ཡིན་པའི་རིགས་ (སོ) |

} f. a. p.

Past : *I must have been ; I ought to have been.*

ཡིན་པར་དགོས་པ་ཡིན་ (ནོ) | and so on.

Or :—

ཡིན་པར་དགོས་བྱུང་ (ངོ) | f. a. p.

Or :—

ཡིན་པར་རྒྱང་བ་ཡིན་ (ནོ) | and so on.

Or :—

ཡིན་པའི་རིགས་པ་ཡིན་ (ནོ) | and so on.

PURPOSIVE MOOD.

In order that I may or might be.

ཡིན་པར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་ (རོ), or ཕྱིར་དུ་, or རོན་ལ། f. a. p.

Or :—

ཡོང་གྱུརི་ཕྱིར་ (རོ) | f. a. p.

Or :—

...བར་ (or བར་ or ...དུ་ or ...དུ་ or ...སུ་ or ...ཅུ་) འགྱུར་བའི་
ཕྱིར། f. a. p.

IMPERATIVE MOOD.

ལྷོ་ཏུ་ (or ལྷོ་དུ་ or ལྷོ་སུ་ or ལྷོ་ཅུ་) གྱུར་ཅིག། }
 Or :— } *Be.*
 ལྷོ་པར་ or ལྷོ་བར་ or ལྷོ་པོར་གྱུར་ཅིག། }

PRECATIVE MOOD.

Let me, etc. be.

ཡིན་པར་རྒྱུག་ཅིག། f. a. p.

PERMISSIVE MOOD.

Present : I am allowed to be.

ཡིན་པས་ཚོག་ (གོ)། f. a. p.

Or :—

ཡིན་པས་ཚོག་གི་ཡོད་ (དོ)། and so on throughout.

OPTATIVE MOOD.

Would that I were ; Oh that I were

ཡིན་པར་གྱུར་ཅིག། f. a. p.

VERBAL NOUN.

ཡིན་པ་ or ཡིན་པ་ནི། *Being ; The being ; To be.*

SUPINE.

ཡིན་པར་ or ཡིན་དུ། *Tr be.*

PARTICIPLES.

Present :	ཡིན་པ།	<i>Being.</i>	མིན་པ།	<i>Not being.</i>
Past :	ཡིན་པ།	<i>Been.</i>	མཚན་པ།	<i>Not been.</i>
Com. Perfect :	ཡོད་པ་ཡིན་པ།	<i>Having been.</i>	མེད་པ་ཡིན་པ།	<i>Not having been.</i>
Future :	ཡོང་གྱུ་ or ཡོང་གོ།	<i>About to be</i>	མི་ཡོང་གྱུ་ or མི་ཡོང་གོ།	<i>Not about to be.</i>

PERIPHRASTIC EXPRESSIONS.

ཡིན་པ་ or ཡིན་པ་དེ་ or བློ།	}	<i>Who or which is or was.</i>
ཡོང་གྱུ་མཁན་དེ་ or བློ།		}
ཡོང་གྲོ་མཁན་དེ་ or བློ།		
...ར་བྱ་བ་དེ་ or བློ།		
ཡོང་གྱུ་དེ་ or བློ།	}	<i>Which will be, or is or are to be.</i>
ཡོང་གྲོ་དེ་ or བློ།		
...ར་བྱ་བ་དེ་ or བློ།		
...ར་བྱ་བ་དེ་ or བློ།		

OTHER PARTICIPIAL EXPRESSIONS.

Present.

ཡིན་པའི་ཚེ་ལ།	}	<i>At the time of being ; when, while, as .. am, is, are.</i>
ཡིན་པའི་དུས་ལ།		
ཡིན་པ་ལ།	}	<i>Being ; as, since, when, after, while .. am, is, are.</i>
ཡིན་དེ།		
ཡིན་ཞིང་།		
ཡིན་ན།	}	<i>In or by being ; if, when .. am, is, are.</i>
ཡིན་ལ།		
ཡིན་གྱིས།		<i>Being.</i>
ཡིན་པའི་ལྟར།		<i>Though, since, because ... am, is, are.</i>
ཡིན་པའི་ལྟར།		<i>Of or for being.</i>

Past.

ཡིན་དེ།	}	<i>Having been ; as, since, when, after ... was, were.</i>
ཡིན་ནས།		
ཡིན་པས།		<i>Because, since, when...was, were.</i>

ཡིན་པ་ལ།	<i>As ... was, were.</i>
ཡིན་པ་ལས།	} <i>After, since, because, when ... was, were.</i>
ཡིན་པ་དང་།	
ཡན་ན།	<i>If, when ... was, were.</i>

INFINITIVES.

ཡིན་པ།	<i>To be.</i>
ཡོད་པ་ཡིན་པ།	<i>To have been.</i>
ཡིན་པར་འགྱུར་བ།	} <i>To be about to be ; going to be.</i>
ཡོང་གྱུ་ཡིན་པ།	
ཡིན་པར་འགྲོ་བ།	

V.—ཡོད་པ་ *To have ; To possess.*

Same as Colloquial or Literary ཡོད་པ་ *To be present, To exist,* save that it is conjugated with the subject in the Dative case with ལ་ Thus :—

INDICATIVE MOOD.

Present : *I have ; I possess.*

ང་ལ་ཡོད།	<i>To me there is.</i>
ཁྱོད་ལ་འདུག།	<i>To thee there is.</i>
ཁོ་ལ་ཡོད་ or འདུག or ཡོད་པ་རེད།	<i>To him there is.</i>

And so on throughout.

VI.—Active, Transitive, 4-rooted COLLOQUIAL verb.

གཏོང་བ་ *To send.*

ROOTS.

Present : གཏོང་ Perfect : བཏང་ Future : གཏང་ Imperative : ཐོང་།

INDICATIVE MOOD.

Present : *I send.*

ངས་གཏོང་།

ཁྱིམ་གཏོང་།

ཁོས་གཏོང་།

Periphrastic Present : *I am sending.*

ངས་གཏོང་གི་ཡོད།

ཁྱིམ་གཏོང་གི་ཡོད་ or འདུག།

ཁོས་གཏོང་གི་ཡོད་ or འདུག་ or ཡོད་པ་རེད།

N.B.—Pronouns are henceforth omitted, except where necessary to make the construction clear.

The construction is in the AGENTIVE, save where otherwise indicated.

Past : *I sent.*

བཏང་། f. a. p.

Or :—

བཏང་བ་ཡིན།

བཏང་བ་འདུག་ or occasionally རེད་ or rarely (interrogatively) ཡིན།

བཏང་བ་རེད་ ,, ,, འདུག་ ,, ,, ཡིན།

Or :—

བཏང་སོང་། f. a. p.

Imperfect : *I was sending.*

Same as Periphrastic Present, context showing Tense; or
བཏང་བ་ཡིན། and so on, as in Past.

Perfect : *I have sent.*

Same as Past.

Pluperfect : *I had sent.*

Same as Past or Perfect.

Or, seldom used save at end of sentences :—

བཏང་ནས་ཡོད།

བཏང་ནས་ཡོད་ or འདུག།

བཏང་ནས་ཡོད་ or འདུག་ or ཡོད་པ་རེད།

Future : *I shall send.*

གཏོང་ (or གཏང་) ཡོང་། f. a. p.

Or :—

གཏོང་གི་ཡིན།

གཏོང་གི་འདུག་ or རེད་ or ཡིན།

གཏོང་གི་རེད་ or འདུག་ or ཡིན།

Or :—

གཏང་ཡ་རེད། *I am (or have) to send.*

And so f. a. p.

SUBJUNCTIVE AND CONDITIONAL MOODS.

Present : *If....I shall send.*

(Present Root)   ་་་ན་་་གཏོང་ (or གཏང་) ཡོང་། f. a. p.

Or :—

(Present Root)   ་་་ན་་་གཏོང་གི་ཡིན། and so on.

Past : *If....I would send.*

(Perfect Root)   ་་་ན་་་བཏང་བ་ཡིན། and so on.

Or :—

(Perfect Root)   ་་་ན་་་གཏོང་ (or གཏང་) ཡོང་། f. a. p.

Perfect : *If....I would have sent.*

(Perfect Root)   ་་་ན་་་བཏང་བ་ཡོད། and so on.

Or :—

(Perfect Root)   ་་་ན་་་བཏང་ཡོད་ or བཏང་འདུག་ or བཏང་བྱུང་། f. a. p.

except that བྱང་ is usually confined to the first person, and འདུག་ used with the others.

POTENTIAL MOOD.

Present : *I can send ; am able to send.*

གཏོང་བྱུབ། f. a. p.

Or:—

གཏོང་བྱུབ་ཡོང། f. a. p.

Or:—

གཏོང་ཐབ་ཀྱི་ཡོད། and so on.

Past : *I could send.*

གཏོང་བྱུབ་པ་ཡིན། and so on.

Perfect : *I could have sent.*

གཏོང་བྱུབ་པ་ཡོད། and so on.

Or:—

གཏོང་བྱུབ་པ་འདུག། f. a. p.

PROBABILITY.

Present : *Perhaps I shall send ; I may send ; It is likely that I shall send.*

གཅིག་བྱེད་ན། ... (Either form of Simple Future).

Or:—

གཏོང་གི་ཡིན་པ་འདྲ། f. a. p.

Or:—

གཏོང་གི་ཡིན་འགོ། f. a. p.

Past : *Perhaps I should send ; I might send.*

གཅིག་བྱེད་ན་་་བཏང་བ་ཡིན། and so on.

Or:—

གཅིག་བཏང་ན་་་གཏོང་ཡོང། f. a. p.

Or :—

བཏང་བ་ཡིན་པ་འདྲ། f. a. p.

Or :—

བཏང་བ་ཡིན་འགྲོ། f. a. p.

Perfect : *Perhaps I would have sent ; I might have sent.*

གཟིག་བྱེད་ན་ ་ ་ ་ བཏང་བ་ཡིད། and so on.

Or :—

བཏང་བ་ཡིད་པ་འདྲ། f. a. p.

Or :—

བཏང་བ་ཡིད་འགྲོ། f. a. p.

HORTATIVE MOOD

Present : *I must send : I ought to send*

་་་ ལ་གཏོང་དགོས། f. a. p.

Or :—

་་་ ལ་གཏོང་དགོས་ཀྱི་ཡིད། and so on.

Or :—

་་་ ལ་གཏོང་དགོས་ཀྱི་ཡིན། and so on.

Or vulgarly :—

་་་ ལ་གཏོང་དགོ་གི་ཡིད། and so on.

Also the following, sometimes used :—

་་་ ལ་གཏང་ཡ་རེད། *I am (or have) to send.*

་་་ ལ་གཏང་ཡ་རེད། *Thou art (or hast) to send.*

་་་ ལ་གཏང་ཡ་རེད། *He is (or has) to send.*

Past : *I must have sent ; ought to have sent.*

་་་ ལ་གཏོང་དགོས་པ་ (or vulgarly དགོ་བ་) ཡིན། and so on.

Or :—

་་་ ལ་གཏོང་དགོས་བྱུང་། f. a. p., except that བྱུང་ is usually confined to the 1st person, and འདུག་ used with the others.

PURPOSIVE MOOD.

Present : *In order that I may send.*

གཏོང་བའི་དོན་ལ། f. a. p.

Past : *In order that I might send.*

བཏང་བའི་དོན་ལ། f. a. p.

IMPERATIVE MOOD

ཐོང་ or གཏོང་། *Send.*

N.B.—*ཞིག་* (commonly but improperly *ཅིག་*), or *རོགས་ཀྱིད་*, or

རོགས་གནང་, or *དང་*, or *ཅམ་*, may be added according to rule.

མ་གཏོང་ or vulgarly *མ་བཏང་། Do not send.*

PRECATIVE MOOD.

Let me, etc. send.

ངས་གཏོང་བཅུག་ (*ཅིག་*)།

ཁྱོད་ཀྱིས་གཏོང་བཅུག་ (*ཅིག་*)།

ཁོས་གཏོང་བཅུག་ (*ཅིག་*)།

N.B.—The construction here is, “By me (or thee or him) a sending permit ”

PERMISSIVE MOOD.

Present : *I am allowed to send ; I may send.*

ངས་གཏོང་ཚོག། f. a. p., or གཏོང་ཚོག་གི་ཡིད། and so on.

Past : *I was allowed to send ; I might send.*

ངས་གཏོང་ཚོག་གི་ཡིད། and so on.

Future : *I shall be allowed to send.*

ངས་གཏོང་ཚོག་ཡིང་། f. a. p.

Or :—

ངས་གཏོང་ཚོག་གི་ཡིང་། and so on.

N.B.—Here the construction is; “ A sending by me is allowed, or was allowed, or will be allowed.”

The following is more Bookish :—

ངས་གཏོང་བས་ཚོག། *I may send.*

ཁྱེད་ཀྱིས་གཏོང་བས་ཚོག། *Thou mayest send.*

ཁོས་གཏོང་བས་ཚོག། *He may send.*

OPTATIVE MOOD.

Present : *Oh that I, etc. were sending, or might send.*

ངས་གཏོང་ཤོག། or ངས་གཏོང་བ་ཤོག།

Or, better :—

ངས་གཏོང་ན་ཚོག་པ་ཨ།

Past : *Oh that I, etc. had sent.*

ངས་བཏང་ཤོག། or བཏང་བ་ཤོག།

Or, better :—

ངས་བཏང་ན་ཚོག་པ་ཨ།

PARTICIPLES.

Present : གཏོང་བ། *Sending.*

Perfect : བཏང་བ། *Sent.*

Com. Perfect : བཏང་བ་ཡིན་པ། *Having sent.*

Future : གཏོང་གྱུ་ or གཏང་གྱུ་ཡིན་པ། } *About to send.*
 གཏོང་འགྲོ་ or གཏང་འགྲོ་ཡིན་པ། }

ACTIVE OR PERIPHRASTIC.

གཏོང་མཁན་ or གཏོང་བ་དེ་ or གཏོང་བ་པོ། *He who sends.*

བཏང་མཁན་ or བཏང་བ་དེ། *He who sent.*

གཏང་མཁན།	}	<i>He who will send, or is to send.</i>
གཏང་བ་དེ།		
གཏང་གླུ་དེ་ or གཏོང་གླུ་དེ།		

Or the following constructions may be used :—

གཏོང་མཁན་གྱི་མི།	}	<i>The man who sends.</i>
Or :—		
གཏོང་བའི་མི་དེ།	}	<i>The man who sent.</i>
Or :—		
བཏང་མཁན་གྱི་མི།	}	<i>The man who will send or is to send.</i>
Or :—		
བཏང་བའི་མི་དེ།	}	
Or :—		
གཏང་མཁན་གྱི་མི།	}	
Or :—		
གཏང་བའི་མི་དེ།	}	
Or :—		

See regarding Active and Periphrastic Participles generally, § 38, V. D.

OTHER PARTICIPIAL EXPRESSIONS.

Present.

གཏོང་སྟེ།	<i>Sending.</i>	
གཏོང་བས།	<i>Sending ; Because, since, when, while..sending.</i>	
གཏོང་ལ།	<i>Sending ; at, for, though.... sending.</i>	
གཏོང་གིས།	<i>Though, because.. sending.</i>	
གཏོང་བ་ལ།	}	<i>As, since.. sending.</i>
གཏོང་བ་ལས།		

གཏོང་གཏོང་ལ།

Whilst sending.

གཏོང་ན།

If, when, though...send, sending.

etc., etc.

Past.

བཏང་སྟེ།

Having sent.

བཏང་བས།

Sent ; because, since, when...sent.

བཏང་ནས།

བཏང་བ་ལས།

} *Having sent.*

བཏང་གིས།

Because, though... sent.

བཏང་ན།

If, when, though... sent.

བཏང་བ་ལ།

བཏང་བ་དང་།

བཏང་བ་ལས།

} *As, since, because, having... sent.*

etc., etc.

SUPINES.

གཏོང་བ།

གཏོང་གྱུ།

གཏོང་ལ།

གཏོང་ཡ།

གཏོང་བའི་དོན་ལ།

གཏོང་གྱའི་དོན་ལ།

གཏོང་ཡའི་དོན་ལ།

} *To send.*

} *For sending.*

VERBAL NOUNS.

གཏོང་བ།	}	<i>Sending ; the sending ; a sending.</i>
གཏོང་བ་དེ།		
གཏོང་ཡ།		
བཏང་བ།	}	<i>The having sent.</i>
བཏང་བ་དེ།		
གཏོང་གྱུ།	}	<i>The being about to send.</i>
གཏང་གྱུ།		
གཏོང་གྱུ་དེ།		
གཏང་གྱུ་དེ།		

INFINITIVES.

Present :	གཏོང་བ།	<i>To send.</i>	
Perfect :	བཏང་བ།	}	<i>To have sent.</i>
	བཏང་ཚར་བ།		
	བཏང་བ་ཡིན་པ།		
	བཏང་ཡོད་པ།		
Future :	གཏང་བ།	}	<i>To be about to send, or to be sent.</i>
	གཏོང་གྱུ་ཡིན་པ།		
	གཏང་གྱུ་ཡིན་པ།		
	གཏང་འགྲོ་ཡོད་པ།		
	གཏོང་གྲག་ཡིན་པ།		

VII.—Active, Transitive, 4-Rooted LITERARY Verb གཏོང་བ་

ROOTS.

Present: བཏོང་། Perfect: བཏང་། Future: བཏང་།

Imperative: ཐོང་ or བཏོང་ཞིག།

N.B.—Pronouns are omitted, but the construction is in the AGENTIVE, save where otherwise indicated.

The སྐར་བསྐྱ་བ་ or ྐ placed over the reduplicated final consonant, or final vowel of a verb, is also omitted.

INDICATIVE MOOD.

Present: *I send.*

བཏོང་། f. a. p.

Or, Intensively :—

བཏོང་བར་བྱེད། f. a. p.

Periphrastically :—

བཏོང་གིན་ཡོད།

I am

བཏོང་གིན་ཡོད་ or འདུག།

Thou art

} *sending.*

བཏོང་གིན་ཡོད་ or འདུག་ or ཡོད་པ་རེད།

He is

Elegant but obsolete form :—

བཏོང་བཞིན་མཆིས།

བཏོང་བཞིན་གནང།

བཏོང་བཞིན་མཆིས་ or གནང་ or མཆིས་པ་ཡིན།

Or :—

Same, substituting ཞིང་ for བཞིན།

Or, Respectfully :—

བདག་བཏོང་གིན་ཡོད།

ཁྱིད་བཏོང་གིན་མངའ།

ཁོང་བཏོང་གིན་གཞུགས་ or མངའ་ or གཞུགས་པ་ཡིན།

Past : *I sent.*

བདང་། f. a. p.

Or :—

བདང་བ་ཡིན།

བདང་བ་འདུག། or occasionally and chiefly interrogatively ཡིན།

བདང་བ་ཡིན།

Or :—

བདང་སོང་། f. a. p.

Imperfect : *I was sending.*

Same as Periphrastic Present, the context showing Tense.

Or :—

བདང་བ་ཡིན། and so on, as in Past.

Or :—

བདང་ཞིང་ཡོད་པ་ཡིན། f. a. p.

Perfect : *I have sent.*

Same as Past.

Pluperfect : *I had sent.*

Same as Past, or :—

བདང་ཡོད།

བདང་ཡོད་ or འདུག།

བདང་ཡོད་ or འདུག། or ཡོད་པ་རེད།

Also, but seldom used, and only at end of sentences :—

བདང་ནས་ཡོད།

བདང་ནས་ཡོད་ or འདུག།

བདང་ནས་ཡོད་ or འདུག། or ཡོད་པ་རེད།

Future : *I shall send.*

གདང་། f. a. p.

Or :—

གདོང་བར་འགྱུར། f. a. p.

Or ;—

གཏོང་བར་བྱ། f. a. p.

Or :—

གཏང་ཡོང་། f. a. p.

And note the following :—

གཏང་གྱི་ཡིན།

I am (or have) to send.

གཏང་གྱི་འདུག། or interrogatively ཡིན། *Thou art (or hast) to send.*

གཏང་གྱི་ཡིན།

He is (or has) to send.

SUBJUNCTIVE AND CONDITIONAL MOODS.

Present : *If... I shall send.*

(Present Root) ་་་ ལྟོ ་་་ (any of the above Future forms), f. a. p.

Past : *If... I would send.*

Same as Present, save that in the Introductory Clause the Perfect Root is used : or :—

(Perfect Root) ་་་ ལྟོ ་་་ བཏང་བ་ཡིན། and so on.

Perfect : *If..I would have sent.*

Same as Past.

Or :—

(Perfect Root) ་་་ ལྟོ ་་་ བཏང་བ་ཡོང། and so on.

POTENTIAL MOOD.

Present : *I can send.*

གཏོང་བྱུང། f. a. p.

Or :—

གཏོང་བར་བྱས། f. a. p.

Or :—

གཏོང་བྱུང་ཡོང། f. a. p.

Past : *I could send.*

གཏོང་བྱུང་སོང། f. a. p.

Or :—

གཏོང་བར་རྒྱས་སོང་། f. a. p.

Or :—

གཏོང་བྱུང་བ་ཡིན། and so on.

Or :—

གཏོང་བར་རྒྱས་བ་ཡིན། and so on.

Perfect : *I could have sent.*

གཏོང་བྱུང་བ་ཡོད། and so on.

Or :—

གཏོང་བར་རྒྱས་བ་ཡོད། and so on.

PROBABILITY.

Present : *I may send ; Perhaps I shall send.*

སྲུ་ཤེས་་་གཏོང་། f. a. p., or གཏོང་ཡོང་། f. a. p.

Or :—

སྲུ་ཤེས་་་གཏོང་བར་འགྱུར། f. a. p.

Or :—

གཏོང་བར་སྲིད། f. a. p.

Or :—

གཏོང་སྲིད། f. a. p.

Past : *I might send.*

གཏོང་སྲིད་བ་ཡིན། and so on.

Or :—

As in Past Tense, Potential Mood.

Perfect : *I might have sent.*

གཏོང་བྱུང་སོང་། f. a. p.

Or :—

གཏོང་བྱུང་བ་ཡོད། and so on.

Or :—

གཏོང་སྲིད་བ་ཡོད། and so on.

Past : *I was allowed to send : I might send.*

གཏོང་བས་ཚོག་པ་ཡིན། and so on.

Or :—

གཏོང་བས་ཚོག་པ་ཡོད། and so on.

Future : *I shall be allowed to send.*

གཏང་བས་ཚོག།

Or :—

གཏོང་བས་ཚོག་པར་འགྱུར། f. a. p.

Or :—

གཏོང་བས་ཚོག་པར་བྱ། f. a. p.

OPTATIVE MOOD.

Present : *Oh that I, etc. were sending, or might send.*

གཏོང་ན་ཅི་མ་རུང་། f. a. p.

Or :—

གཏོང་བར་ཤོག་ཅིག། f. a. p.

Past : *Oh that I, etc. had sent.*

གཏོང་བར་གྱུར་ན་ཨང་། f. a. p.

Or :—

གཏོང་བར་ཤོག་ཅིག། f. a. p.

IMPERATIVE MOOD.

ཐོང་།

ཐོང་ཞིག།

གཏོང་།

གཏོང་ཞིག།

་་་ལ་གཏོང་བར་དགོས།

} *Send.*

མ་གཏོང་ (ཞིག) ।	}	<i>Do not send.</i>
་་་ལ་གཏོང་བར་མི་དགོས།		

N.B.— གིག་ is not used with དགོས།

PARTICIPLES.

Present : གཏོང་བ། *Sending.*

Perfect :	བདང་བ།	}	<i>Sent.</i>
	བདང་ཚར་བ།		
	བདང་ཟིན་པ།		
	བདང་སྲོང་བ།		

Com. Perfect : བདང་བ་ཡིན་པ། *Having sent.*

Future :	གཏོང་བར་འགྱུར་བ།	}	<i>About to send.</i>
	གཏོང་བར་བྱ་བ།		
	གཏོང་བྱ།		
	གཏོང་བར་གཟུགས་པ།		

ACTIVE, PERIPHRASTIC, OR SUBSTANTIVE.

གཏོང་མཁམ།	}	<i>He who sends ; the sender ; the sending person.</i>
གཏོང་བྱེད་མཁམ།		
གཏོང་བ་པོ།		
གཏོང་བྱེད་པ།		
གཏོང་བྱེད་པ་པོ།		

བདང་་་་མཁམ། *He who sent. The sent.*

(Matt. xi. 3)	གཏོང་བར་འགྱུར་བ་དེ།	}	<i>He who will send, or is to send. The sender.</i>
	གཏང་མཁམན།		
(Matt. xi. 14)	གཏང་གྲུ་ཡིན་པ་དེ།		
	གཏང་བྱ་མཁམན།		
(Rom. viii. 36)	གཏོང་བར་བྱ་བ་དེ།	}	

Or the following simple construction may be used :—

ང་གཏོང་བའི་ཡབ་ཉིད།	<i>The Father who sends me.</i>
ང་བཏང་བའི་ཡབ་ཉིད།	„ „ „ <i>sent me.</i>
ང་གཏང་བའི་ཡབ་ཉིད།	„ „ „ <i>will send me.</i>

See generally, § 38, V. D.

OTHER PARTICIPIAL EXPRESSIONS.

As in Colloquial.

VERBAL NOUN, OR ADJECTIVE.

གཏོང་བ་ (ནི)།	<i>Sending ; a or the sending.</i>
བཏང་བ་ (ནི)།	<i>The having sent.</i>
གཏང་བ་ (ནི)།	}
གཏོང་བར་བྱ་བ་ (ནི)།	
གཏོང་བར་འགྱུར་བ་ (ནི)།	
གཏོང་གྲུ་ཡིན་པ་ (ནི)།	

SUPINES.

གཏོང་བར།	}	<i>To send.</i>
གཏོང་དུ།		

གཏོང་བའི་བོན་དུ།	}	<i>For sending.</i>
གཏོང་བའི་བོན་ལ།		
གཏོང་བའི་ཕྱིར་དུ།		

INFINITIVE MOOD.

Present : གཏོང་བ། *To send.*

	}	<i>To have sent.</i>	
བདང་བ།			
བདང་ཚར་བ།			
Past :	བདང་བ་ཡིན་པ།	}	<i>To be about to send ; to be sent.</i>
	བདང་བ་ཟེན་པ།		

	}	<i>To be about to send ; to be sent.</i>	
			གཏོང་བ།
			གཏོང་བར་བྱ་བ།
			གཏོང་བྱ།
Future :			གཏོང་བར་གཟུང་བ།
	གཏོང་བར་འགྱུར་བ།	}	<i>To be about to send ; to be sent.</i>
	གཏོང་གྱུ་ཡིན་པ།		

VIII.—Passive, 4-Rooted COLLOQUIAL Verb གཏོང་བ་, གཏོང་གྱུ་, གཏོང་གྱུ་, བདང་གྱུ་, or གཏོང་གྲོ། *To be sent.*

ROOTS.

As in Active Verb No. VI.

N.B.—The construction throughout is in the OBJECTIVE or ACCUSATIVE case, with or without ལ།

INDICATIVE MOOD.

Present : *I am being sent.*

གཏོང་གི་ཡོད།

གཏོང་གི་ཡོད་ or འདུག།

གཏོང་གི་ཡོད་ or འདུག་ or ཡོད་པ་རེད།

Past : *I was sent.*

བཏང་བ་ཡིན།

བཏང་བ་འདུག་ or occ. རེད་ or interr. ཡིན།

བཏང་བ་རེད་ or འདུག་ or rarely ཡིན།

Or :—

བཏང་སྲིང་། f. a. p.

Imperfect : *I was being sent.*

Same as Present, but with adverb or other context showing Tense.

Perfect : *I have been sent.*

བཏང་ཡོད་། and so on.

Or, same as Past.

Or the following, though seldom used save at end of sentence :—

བཏང་ནས་ཡོད། and so on.

Pluperfect : *I had been sent.*

Same as Perfect.

Future : *I shall be sent.*

As in Active Verb No. VI.

SUBJUNCTIVE AND CONDITIONAL MOODS.

Present : *If..I shall be sent.*

Past : *If..I would be sent.*

Perfect : *If..I would have been sent.*

} As in Active Verb No. VI.

POTENTIAL MOOD.

Present : *I can be sent.*

Past : *I could be sent.*

Perfect : *I could have been sent.*

} As in Active Verb No. VI.

PROBABILITY.

Present : *I may perhaps be sent.*

Past : *I might*

“ “ “

} As in Active Verb No. VI.

HORTATIVE MOOD.

Present : *I ought to be sent ; I must be sent.*

བདང་དགོས་ཀྱི་ཡིན། and so on.

Or :—

བདང་དགོས་ཀྱི་ཡིན། and so on.

Or :—

བདང་དགོས། f. a. p.

Or :—

བདང་དགོས་ཡོང་། f. a. p.

Past : *I ought to have been sent.*

བདང་དགོས་པ་ཡིན། and so on.

Or :—

བདང་དགོས་བྱུང་། and so on.

PURPOSIVE MOOD.

Present : *In order that I may be sent.*

As in Active Verb
No. VI.

Past : *In order that I might*

IMPERATIVE MOOD.

གོང་ཞེས།

གོང་བ་བྱེད།

བདང་བ་བྱེད།

མ་གོང་བ་བྱེད།

}
} *Be sent.*

Do not be sent.

PRECATIVE MOOD.

གོང་ (or བདང་) བུམ། *Let me, etc., be sent.*

PERMISSIVE MOOD.

Present : *I am allowed to be sent.*

གོང་ (or བདང་) ཚོག་གི་ཡིན། and so on

And so on conjugating ཚོག་པ་ regularly.

Or :—

གཏོང་ (or བཏང་) ཚོག། f. a. p.

OPTATIVE MOOD.

Present : *Oh that I were being sent.*

གཏོང་ (བ་) ཤོག། f. a. p.

Or, better :—

གཏོང་ན་ཚོག་པ་ཙ། f. a. p.

Past : *Oh that I had been sent.*

བཏང་ (བ་) ཤོག། f. a. p.

Or, better :—

བཏང་ན་ཚོག་པ་ཙ། f. a. p.

PARTICIPLES.

Present : གཏོང་བ། *Being sent.*

Past : བཏང་བ། *Been sent.*

Com. Perfect : བཏང་བ་ཡིན་པ། *Having been sent.*

Future : གཏོང་གྱུ།
བཏང་གྱུ།
བཏང་གྱུ། } *About to be sent.*

PERIPHRASTIC.

བཏང་མཁན།
བཏང་བ་དེ། } *He who is or was sent.*

གཏོང་མཁན།
བཏང་གྱུ་དེ། } *He who will be sent.*

Or the following simple construction may be used :—

ངས་བཏང་མཁན་གྱི་མི་དེ།

Or :—

ངས་བཏང་བའི་མི་དེ།

} *The man who is or was sent by me.*

ཁྱོད་ཀྱིས་བཏང་མཁན་གྱི་དཔེ་ཆ་དེ།

Or :—

ཁྱོད་ཀྱིས་བཏང་གྱུ་འདི་དཔེ་ཆ་དེ།

} *The book which will be, or is to be, sent by thee.*

OTHER PARTICIPIAL EXPRESSIONS.

བཏང་ཟྱེ།

Being sent, having been sent.

བཏང་བས།

Because, since, when..was or were sent.

བཏང་ནས།

} *Having been sent.*

བཏང་བ་ལས།

བཏང་ན།

If, when, though..was or were sent.

བཏང་བ་ལ།

} *As, since, because..was or were sent ; having been sent.*

བཏང་བ་དང་།

བཏང་བ་ལས།

བཏང་གིས།

Because, though..was or were sent.

SUPINES.

བཏོང་གྱུ།

བཏང་གྱུ།

བཏང་གྱུ།

བཏང་གྱོ།

} *To be sent.*

བཏོང་གྱུ་འདི་དོན་ལ།

For being sent.

VERBAL NOUNS.

བཏང་བ་དེ།	}	<i>The being sent.</i>
བཏང་བ་ཡིན་པ་དེ།		<i>The having been sent.</i>
བཏོང་གྱུ་དེ།		<i>The being about to be sent.</i>
བཏང་གྱུ་དེ།		

INFINITIVE MOOD.

བཏོང་གྱུ་ཡིན་པ།	}	<i>To be sent.</i>
བཏང་གྱུ་ཡིན་པ།		
བཏང་གྱུ་ཡིན་པ།		
བཏང་གྲོ་ཡིན་པ།		
The same or :—	}	<i>To be about to be sent.</i>
བཏང་གྲོ་ཡོད་པ།		

IX.—Active, one-rooted COLLOQUIAL Verb མཐོང་བ། *To see.*

Root throughout མཐོང་།

N.B.—The construction is in the AGENTIVE, except where otherwise indicated.

INDICATIVE MOOD.

Present : *I see.*

མཐོང་། f. a. p.

Periphrastic : *I am seeing.*

མཐོང་གི་ཡོད།

མཐོང་གི་ཡོད or འདུག།

མཐོང་གི་ཡོད or འདུག or ཡོད་པ་རེད།

Past : *I saw.*

མཐོང་བྱང * or མཐོང་སོང་། f. a. p.

* *N.B.*—བྱང for first person, འདུག for the others.

Or ;—

མཐོང་བ་ཡིན།

མཐོང་བ་འདུག་ or occ. རེད་ or rarely, chiefly interr. ཡིན།

མཐོང་བ་རེད་ ,, འདུག་ ,, ཡིན།

Imperfect : *I was seeing.*

Same as Periphrastic Present, context showing Tense.

Perfect : *I have seen.*

Same as Past.

Pluperfect : *I had seen.*

Same as Past or Perfect.

Or, seldom used save at end of sentence :—

མཐོང་ནས་ཡོད། and so on.

Future : *I shall see.*

མཐོང་ཡོང་། f. a. p.

Or :—

མཐོང་གི་ཡིན། and so on.

Note also the following :—

མཐོང་གྱུ་ཡིན། *I am (or have) to see.*

And so on.

Also :—

མཐོང་ཡ་རེད། *I am (or have) to see.*

And so f. a. p.

SUBJUNCTIVE AND CONDITIONAL MOODS.

Present : *If..I shall see.*

(Present Root) ་་་ ན་་་ མཐོང་གི་ཡིན། and so on.

Or :—

(Present Root) ་་་ ན་་་ མཐོང་ཡོང་། f. a. p.

Past : *If..I would see.*

(Perfect Root) ་་་ ན་་་ མཐོང་ཡོང་། f. a. p.

Or :—

(Perfect Root) ་་་ན་་་མཐོང་བ་ཡིན། and so on.

Perfect : *If..I would have seen.*

(Perfect Root) ་་་ན་་་མཐོང་བ་ཡོད། and so on.

Or :—

(Perfect Root) ་་་ན་་་མཐོང་བ་འདུག། f. a. p.

POTENTIAL MOOD.

Similar to construction in གཏོང་བ། *To send*, No. VI.

PROBABILITY.

Present : *Perhaps I shall see : I may see.*

Same as in གཏོང་བ། *To send*, No. VI.

Past : *Perhaps I would see : I might see.*

མཐོང་བ་ཡིན་པ་འདྲ། f. a. p.

Or :—

མཐོང་བ་ཡིན་འགོ། f. a. p.

Or :—

གཅིག་བྱེད་ན་་་མཐོང་ཡོང་། f. a. p.

Or :—

གཅིག་བྱེད་ན་་་མཐོང་བ་ཡིན། f. a. p.

Or :—

Perfect : *Perhaps I would or might have seen.*

མཐོང་བ་ཡོད་པ་འདྲ། f. a. p.

Or :—

མཐོང་བ་ཡོད་འགོ། f. a. p.

Or :—

གཅིག་བྱེད་ན་་་མཐོང་བ་ཡོད། and so on.

HORTATIVE.

Present : *I ought to see : I must see.*

ང་ལ་མཐོང་དགོས་ཀྱི་ཡོད། and so on.

Or :—

ང་ལ་སཐོང་དགོས་ཀྱི་ཡིན། and so on.

Or :—

་་་ལ་སཐོང་དགོས་ཡོང་། f. a. p.

Or :—

སཐོང་རྒྱ་ཡིན། *I am (or have) to see.*

And so on.

Or :—

སཐོང་ལ་རེད། *I am (or have) to see.*

And so, f. a. p.

Past : *I ought to have seen ; must have seen.*

ང་ལ་སཐོང་དགོས་པ་ཡིན། and so on.

Or :—

་་་ལ་སཐོང་དགོས་བྱུང་། f. a. p. But see note re བྱུང་ on p. 354.

PURPOSIVE MOOD.

Present and Past : *In order that I may or might see.*

སཐོང་བའི་དོན་ལ། f. a. p.

IMPERATIVE MOOD.

སཐོང་ (ཞིག)། *See.*

ས་སཐོང་ (ཞིག)། *Do not see.*

PRECATIVE MOOD.

སཐོང་བཅུག་ (ཅིག)། *Let me, etc. see.*

PERMISSIVE MOOD.

Present : *I am allowed to see ; I may see.*

སཐོང་ཚོག། f. a. p. and tenses.

Or :—

སཐོང་ཚོག་གི་ཡིད། and so on.

And so on, conjugating ཚོག་པ་ regularly.

The following is more Bookish :—

མཐོང་བས་ཚོག། f. a. p.

OPTATIVE MOOD.

Present and Past : *Oh that I were seeing, or had seen.*

མཐོང་ཤོག།

Or :—

མཐོང་བ་ཤོག།

Or better :—

མཐོང་ན་ཚོག་པ་ཨ།

f. a. p.

PARTICIPLES.

Present : མཐོང་བ། *Seeing.*

Perfect : མཐོང་བ། *Seen.*

Com. Perfect : མཐོང་བ་ཡིན་པ། *Having seen.*

Future : མཐོང་གྱུ། *About to see.*

ACTIVE, PERIPHRASTIC, OR SUBSTANTIVE.

མཐོང་མཁན་ (དེ)།

མཐོང་བ་ (དེ)།

མཐོང་བ་པོ།

མཐོང་གྱུ་དེ།

མཐོང་མཁན་ (དེ)།

He who sees or saw. The seer.

He who will see. The seer.

See also the other examples under this head in བཏོང་བ། *To send,*

OTHER PARTICIPIAL EXPRESSIONS.

Present.

སཐོང་མྱེ།	Seeing.
སཐོང་བས།	Seeing ; because, since, when, while. .am, is, or are seeing.
སཐོང་བ་ལ།	Seeing ; at, for, though. .am, is, or are seeing.
སཐོང་བ་ལས།	} As, since. .am, is or are seeing.
སཐོང་བ་ལ།	
སཐོང་ལ།	} Whilst seeing.
སཐོང་སཐོང་ལ།	
སཐོང་གིས།	Though seeing.
སཐོང་ན།	If, when, though. .am, is or are seeing.

Past.

སཐོང་ནས།	} Having seen.
སཐོང་བྱུང་མྱེ།	
སཐོང་བྱུང་བས།	Seen ; because, since, when. .was or were seen.
སཐོང་བྱུང་ནས།	} Having seen.
སཐོང་བྱུང་བ་ལས།	
སཐོང་བྱུང་ན།	If, when, though. .was or were seen.
སཐོང་བྱུང་གིས།	Because, though. .was or were seen.
སཐོང་བྱུང་བ་ལ།	} Having seen ; as, since, when, 1 because. .was or were seen.
སཐོང་བྱུང་བ་དང་།	
སཐོང་བྱུང་བ་ལས།	

SUPINES.

མཐོང་བ།	}	<i>To see.</i>
མཐོང་གྱུ།		
མཐོང་ཡ།	}	<i>For seeing.</i>
མཐོང་བ་ལ།		
མཐོང་བའི་དོན་ལ།		
མཐོང་གྱུའི་དོན་ལ།		

VERBAL NOUNS OR ADJECTIVES.

མཐོང་བ།	}	<i>Seeing ; a or the seeing.</i>
མཐོང་ཡ།		
མཐོང་བ་དེ།		
མཐོང་བྱང་བ་དེ།		<i>A or the having seen.</i>
མཐོང་གྱུ་དེ།		<i>The being about to see.</i>

INFINITIVE MOOD.

Present : མཐོང་བ།	<i>To see.</i>
Perfect : མཐོང་བྱང་བ།	<i>To have seen.</i>
Future : མཐོང་གྱུ་ཡིན་པ།	<i>To be about to see ; To be seen.</i>

X.—Neuter, One-Rooted COLLOQUIAL Verb དགའ་བ། *To be glad, To rejoice.*

Root དགའ། throughout.

Conjugated throughout like Colloquial མཐོང་བ་ *To see*, save that in the forms in ཡོད་པ་ and ཡིན་པ་ the auxiliary particle is ཡི་ instead of གི།, while the Imperative is དགའ་བོ་བྱེད་ (ཅིག་) or དགའ་བོ་བྱེས་ (ཤིག་), or the Literary གཞན་བར་གྱུར་ཞིག། *Rejoice, Be glad.*

The construction throughout is in the NOMINATIVE, save that in the *Hortative Mood* it is in the DATIVE with ལ་, as in མཐོང་བ། *To see*, No. IX.

XI.—Neuter, One-Rooted LITERARY Verb དགའ་བ། *To be glad*, *To rejoice*.

Root དགའ། throughout.

N.B.—The construction is in the NOMINATIVE case, except where otherwise indicated. The སྤང་བལྟ་བ། is omitted.

INDICATIVE MOOD.

Present : *I am glad : I rejoice.*

དགའ། f. a. p.

Or, intensively :—

དགའ་མགྲ་རངས། f. a. p.

Periphrastic : *I am rejoicing.*

དགའ་བ་ཡིད།

དགའ་བ་ཡིད་ or འདུག།

དགའ་བ་ཡིད་ or འདུག་ or ཡིད་པ་རེད།

Or :—

དགའ་ཡི་ཡིད་ and so on ; or དགའ་གི་ཡིད། and so on.

Or :—

དགའ་བ་ཡིན།

དགའ་བ་འདུག་ or occ. chiefly interr. ཡིན།

དགའ་བ་ཡིན།

Or :—

དགའ་ཡི་ཡིན། and so on.

Or, seldom used now :—

དགའ་བཞིན་ (or ཞིང་) མཚིས།

དགའ་བཞིན་ (or ཞིང་) བདེ།

དགའ་བཞིན་ (or ཞིང་) མཆིས་ or བདེ་ or མཆིས་པ་ཡིན།

Past : *I rejoiced : I was glad.*

དགའ་སོང་། f. a. p.

Or :—

དགའ་བར་གྱུར་དོ། f. a. p.

Or :—

དགའ་བར་གྱུར་པ་ཡིན། and so on.

Imperfect : *I was rejoicing.*

Same as Present, context indicating Tense.

Perfect : *I have rejoiced.*

Same as Past.

Pluperfect : *I had rejoiced.*

དགའ་བར་གྱུར་དོ། f. a. p.

Or, though not common :—

དགའ་ཚར་ནས་ཡོད། and so on.

Future : *I shall rejoice : I shall be glad.*

དགའ་ཡོང་། f. a. p.

Or :—

དགའ་བར་འགྱུར། f. a. p.

Or :—

དགའ་གྱུ་ཡིན། *I am (or have) to rejoice.*

And so on.

SUBJUNCTIVE AND CONDITIONAL MOODS.

Present : *If..I shall rejoice.*

(Present Root) ་་་ན་་་དགའ་བར་འགྱུར། f. a. p.

Or :—

(Present Root) ་་་ན་་་དགའ་བར་བྱ། f. a. p.

Or :—

(Present Root) ་་་ན་་་དགའ་ཡོང་། f. a. p.

Past : *If..I would rejoice.*

(Perfect Root) ་་་ན་་་དགའ་བར་གྱུར་བ་ཡིན། and so on.

Or :—

(Perfect Root) ་་་ན་་་དགའ་བར་གྱུར་དོ། f. a. p.

Perfect : *If..I would have rejoiced.*

(Perfect Root) ་་་ན་་་དགའ་བར་གྱུར་བ་ཡོད། and so on.

POTENTIAL MOOD.

Present : *I can rejoice or be glad.*

དགའ་བྱུང། f. a. p.

Or :—

དགའ་བར་རྒྱས། f. a. p.

Or :—

དགའ་བྱུང་ཡོང་། f. a. p.

Past : *I could rejoice.*

Same as Present.

Or :—

དགའ་བར་རྒྱས་པ་ཡིན། and so on.

Or :—

དགའ་བྱུང་བ་ཡིན། and so on.

Or :—

དགའ་བྱུང་སོང་། f. a. p.

Or :—

དགའ་བར་རྒྱས་སོང་། f. a. p.

Perfect : *I could have rejoiced.*

དགའ་བྱུང་བ་ཡོད། and so on.

Or :—

དགའ་བར་རྒྱས་པ་ཡོད། and so on.

Or :—

དགའ་ཐུབ་པ་འདྲུག། f. a. p.

Or :—

དགའ་བར་རྒྱས་པ་འདྲུག། f. a. p.

PROBABILITY.

Present : *Perhaps I shall rejoice : I may rejoice.*

སྲུ་ཤེས་་་ དགའ་བར་འགྱུར།

Or :—

སྲུ་ཤེས་་་ དགའ་བར་བྱ།

Or :—

སྲུ་ཤེས་་་ དགའ་ཡོང།

Or :—

དགའ་བར་སྲིད།

Or :—

དགའ་སྲིད།

f. a. p.

Past : *Perhaps I would or might rejoice.*

དགའ་སྲིད་པ་ཡིན། and so on.

Perfect : *Perhaps I would or might have rejoiced.*

དགའ་སྲིད་པ་ཡོད། and so on.

HORTATIVE MOOD.

Present : *I ought to rejoice ; I must rejoice.*

་་ལ་དགའ་བར་དགོས། f. a. p.

Or :—

དགའ་བར་བྱ། f. a. p.

Past : *I ought to have rejoiced.*

་་་ལ་དགའ་བར་དགོས་པ་ཡིན། and so on.

PURPOSIVE.

Present : *In order that I may rejoice.*

དགའ་བའི་དོན་དུ།

Or :—

དགའ་བའི་དོན་ལ།

Or :—

དགའ་བའི་ཕྱིར་དུ།

Or :—

དགའ་བར་འགྱུར་བའི་དོན་དུ།

f. a. p.

Past : *In order that I might rejoice.*

Same as first three forms of Present.

Or :—

དགའ་བར་གྱུར་བའི་དོན་དུ། f. a. p.

PRECATIVE MOOD.

Let me, etc. rejoice.

དགའ་བར་རྒྱལ།

Or :—

དགའ་བུ་རྒྱལ།

Or :—

དགའ་བར་གནང་།

Or :—

དགའ་བུ་གནང་།

Or :—

དགའ་བར་གྱུར་ཅིག།

f. a. p.

f. a. p.

PERMISSIVE MOOD.

Present : *I am allowed to rejoice ; I may rejoice.*

...ལ་དགའ་བས་ཚོག། f. a. p.

Past : *I was allowed to rejoice ; I might rejoice.*

...ལ་དགའ་བས་ཚོག་པ་ཡིན། and so on.

OPTATIVE MOOD.

Oh that I were glad or rejoicing.

དགའ་ན་ཅི་མ་རྒྱུང་།

Or :—

དགའ་བར་གྱུར་ན་ཨང་།

Or :—

དགའ་བར་ཤོག་ཅིག།

} f. a. p

IMPERATIVE.

དགའ་བར་གྱུར་ཞིག།

Or :—

དགའ་བར་བྱ།

Or :—

...ལ་དགའ་བར་དགོས།

} *Rejoice, Be glad.*

མ་དགའ།

Or :—

དགའ་བར་མ་འགྱུར་ཞིག།

Or :—

དགའ་བར་མི་བྱ།

Or :—

...ལ་དགའ་བར་མི་དགོས།

} *Do not rejoice. Be not glad.*

PARTICIPLES.

Present: དགའ་བ།

Rejoicing.

Perfect: དགའ་ཚར་བ།

དགའ་སྲོང་།

} *Rejoiced.*Com. Perfect: དགའ་ཚར་བ་ཡིན་པ། *Having rejoiced.*

Future :	དགའ་བར་འགྱུར་བ།	}	<i>About to rejoice.</i>
	དགའ་བར་གཟམ་བ།		
	དགའ་བར་བྱ་བ།		
	དགའ་རྒྱུ་ཡིན་པ།		

ACTIVE, PERIPHRASTIC, OR SUBSTANTIVE.

དགའ་མཁན།	}	<i>He who rejoices or is glad. The rejoicer.</i>
དགའ་བ་ཡོད་མཁན།		
དགའ་བ་ཡོད་པ།		
དགའ་ཚར་མཁན།	}	<i>He who rejoiced, or was glad.</i>
དགའ་བ་ཡོད་པ་ཡིན་པ་དེ།		
Matt. xi. 14. དགའ་རྒྱུ་ཡིན་པ་དེ།	}	<i>He who is about to rejoice, or will, or is to, rejoice.</i>
Matt. xi. 3. དགའ་བར་འགྱུར་བ་དེ།		
Rom. viii. 36. དགའ་བར་བྱ་བ་དེ།		

OTHER PARTICIPIAL EXPRESSIONS.

Present.

Same as in མཐོང་བ་ *To see*, No. IX.

Past.

Same as in མཐོང་བ་ *To see*, No. IX, substituting ཚར་ for བྱང་, and ཚར་ taking དེ་ instead of ལྟེ།

VERBAL NOUN OR ADJECTIVE.

དགའ་བ་ (ནི)།	<i>Rejoicing ; A, or the rejoicing.</i>
དགའ་ཚར་བ་ (ནི)།	<i>The having rejoiced.</i>
དགའ་བར་བྱ་བ་ (ནི)།	<i>The being about to rejoice.</i>

SUPINES.

དགའ་བར།	}	<i>To rejoice or be glad.</i>
Or:—		
དགའ་བྱ།		
དགའ་བའི་དོན་དུ་ (or དོན་ལ་ or རྩེར་དུ།)		<i>For rejoicing.</i>

INFINITIVE MOOD.

Present:	དགའ་བ།	<i>To rejoice or be glad.</i>	
Past:	དགའ་ཚར་བ།	}	
	དགའ་ཚར་བ་ཡིན་པ།		<i>To have rejoiced or been glad.</i>
Future:	དགའ་བར་འགྱུར་བ།	}	
	དགའ་བར་གཟུང་བ།		<i>To be about to rejoice or be glad.</i>
	དགའ་བར་བྱ་བ།		

XII.—Passive 4-Rooted, LITERARY Verb བཏོང་བར་བྱ་བ་ or བཏོང་བྱ།
To be sent.

N.B.—The construction throughout is in the OBJECTIVE or
 DATIVE case in ལ།

Otherwise it is the same as the Active Literary Verb བཏོང་བ་
To send, No. VII. as far as and including the Potential Mood.

HORTATIVE MOOD.

Present: *I ought to be sent ; I must be sent.*

བཏང་ (or བཏོང་) བར་དགོས། f. a. p.

Or:—

བཏོང་བར་བྱ། f. a. p.

Past: *I ought to have been sent.*

བཏང་ (or བཏོང་) བར་དགོས་པ་ཡིན། and so on.

Then it is again similar to Verb No. VII. as far as and including the Optative Mood.

IMPERATIVE MOOD:

གཏོང་བར་གྱུར་ཞིག།	}	<i>Be sent.</i>
གཏོང་བར་བྱ།		
་་་ལ་གཏོང་བར་དགོས།		
གཏོང་བར་མ་འགྱུར་ཞིག།	}	<i>Do not be sent.</i>
གཏོང་བར་མི་བྱ།		
་་་ལ་གཏོང་བར་མི་དགོས།		

PARTICIPLES.

Present :	གཏོང་བ།	}	<i>Being sent.</i>
	གཏོང་གི་ཡོད་པ།		
	བཏང་བ།	}	<i>Been sent.</i>
	བཏང་ཚར་བ།		
	བཏང་ཟེན་པ།		
Com. Perfect :	བཏང་བ་ཡིན་པ།	}	<i>Having been sent.</i>
	བཏང་ཚར་བ་ཡིན་པ།		
	བཏང་ཟེན་བ་ཡིན་པ།		
Future :	གཏོང་བར་བྱ་བ།	}	<i>About to be sent.</i>
	གཏོང་བར་འགྱུར་བ།		
	གཏོང་བྱ།		
	གཏོང་གྱུ་ཡིན་པ།		
	གཏོང་གྱུ།		

PERIPHRASTIC.

	བཏང་བ་ (དེ་ or རི་)	} <i>He who or that which is or was sent.</i>
	གཏོང་བར་བྱས་པ་ (དེ་ or རི་)	
Matt. xi. 3.	གཏོང་བར་འགྱུར་བ་ (དེ་ or རི་)	} <i>He who or that which, will be, or is to be sent.</i>
	བཏང་བ་ (དེ་ or རི་)	
Rom. viii. 36.	གཏོང་བར་བྱ་བ་ (དེ་ or རི་)	} <i>He who or that which, will be, or is to be sent.</i>
	གཏོང་བྱ་ (དེ་ or རི་)	
Matt. xi. 14.	གཏོང་གྱུ་ཡིན་པ་ (དེ་ or རི་)	} <i>He who or that which, will be, or is to be sent.</i>

PARTICIPIAL EXPRESSIONS.

Same as in Colloquial Passive Verb གཏོང་གྱུ་ *To be sent*,
No. VIII.

SUPINES.

གཏོང་བར་	} <i>To be sent.</i>
གཏོང་བར་བྱ་བ་	
གཏོང་བར་བྱ་བའི་དོན་དུ་	} <i>For being sent.</i>
གཏོང་བར་བྱ་བའི་དོན་ལ།	
གཏོང་བར་བྱ་བའི་ཕྱིར་དུ།	
གཏང་བའི་དོན་ལ།	
གཏང་བའི་དོན་དུ།	
གཏང་བའི་ཕྱིར་དུ།	

VERBAL NOUNS.

གཏོང་བར་བྱ་བ་ནི།	} <i>The being about to be sent.</i>
གཏོང་བར་འགྱུར་བ་ནི།	
གཏོང་གྱུ་ཡིན་པ་ནི།	

INFINITIVE MOOD.

གཏོང་གྱུ་ཡིན་པ།	}	<i>To be sent.</i>
གཏོང་བར་འགྱུར་བ།		
གཏོང་བར་བྱ་བ།		
གཏོང་བྱ།	}	<i>To have been sent.</i>
གཏོང་བར་བྱས་པ།		

XIII.—Active, 2-Rooted COLLOQUIAL Verb འགྲོ་བ། *To go.*

Roots.

Present :	འགྲོ།						
Perfect :	སོང་ or ཟློན།						
Future :	འགྲོ།						
Imperative :	<table border="0"> <tr> <td>{</td> <td>སོང་ or སོངས་ or ལྷོག།</td> <td>With Particle</td> </tr> <tr> <td>{</td> <td>ཞིག་ or འིག་ or ཅིག།</td> <td>when appropriate.</td> </tr> </table>	{	སོང་ or སོངས་ or ལྷོག།	With Particle	{	ཞིག་ or འིག་ or ཅིག།	when appropriate.
{	སོང་ or སོངས་ or ལྷོག།	With Particle					
{	ཞིག་ or འིག་ or ཅིག།	when appropriate.					

N.B.—The construction throughout is in the NOMINATIVE case.

INDICATIVE MOOD.

Present : *I go.*

འགྲོ། f. a. p.

Periphrastic : *I am going.*

འགྲོ་གི་ཡིད།

འགྲོ་གི་ཡིད་ or འདུག།

འགྲོ་གི་ཡིད་ or འདུག་ or ཡིད་པ་རེད།

Past : *I went.*

སོང་ or ཟློན། f. a. p.

Or :—

སོང་བ་ཡིན།

སོང་བ་འདུག་ or occ. རེད་ or rarely, chiefly interr. ཡིན།

སོང་བ་རེད་ ,, འདུག་ ,, ཡིན།

Or :—

ཕྱིན་པ་ཡིན། and so on.

Imperfect : *I was going.*

Same as Periphrastic Present, context showing Tense.

Perfect : *I have gone.*

Same as Past.

Pluperfect : *I had gone.*

Same as Past.

Or, seldom used save at end of sentences :—

སོང་ནས་ཡོད། and so on.

Or :—

ཕྱིན་ནས་ཡོད། and so on.

Future : *I shall go.*

འགོ་ཡོང་། f. a. p.

Or :—

འགོ་གི་ཡིན། and so on.

Or :—

་་་ལ་འགོ་ཡ་རེད། *I am (or have) to go.*

f. a. p.

Or :—

འགོ་རྒྱུ་ཡིན། and so on. *I am (or have) to go.*

SUBJUNCTIVE AND CONDITIONAL MOODS.

Present : *If...I shall go.*

(Present Root) ་་་ན་འགོ་ཡོང་། f. a. p.

Or:—

(Present Root) ་་་ ཀ་་་ འགྲོ་བེ་ཡིན། and so on.

Past : *If...I would go.*

(Perfect Root)...Same as Present, context indicating Tense.

Or :—

(Perfect Root) ་་་ ཀ་་་ སོང་བ་ (or རྱིན་པ་) ཡིན། and so on.

Perfect : *If...I would have gone.*

(Perfect Root) ་་་ ཀ་་་ སོང་བ་ (or རྱིན་པ་) ཡོད། and so on.

Or :—

(Perfect Root) ་་་ ཀ་་་ སོང་ (or རྱིན) ཡོད། f. a. p.

Or :—

(Perfect Root) ་་་ ཀ་་་ སོང་ (or རྱིན) འདུག། f. a. p.

POTENTIAL MOOD.

Present : *I can go.*

འགྲོ་བུབ། f. a. p.

Or :—

འགྲོ་བུབ་ཡོང། f. a. p.

Or :—

འགྲོ་བུབ་ཀྱི་ཡོད། and so on.

Past : *I could go.*

འགྲོ་བུབ་པ་ཡིན། and so on.

Perfect : *I could have gone.*

འགྲོ་བུབ་པ་ཡོད། and so on.

Or :—

འགྲོ་བུབ་པ་འདུག། f. a. p.

PROBABILITY.

Present : *Perhaps I shall go ; I may go.*

གཞིག་བྱེད་ཀ་་་ འགྲོ་ཡོང། f. a. p.

Past: *I ought to have gone.*

འགྲོ་དགོས་པ་ (or vulgarly དགོ་བ་) ཡིན། and so on.

Or :—

འགྲོ་དགོས་བྱུང་། f. a. p. But see note re བྱུང་, p. 354.

PURPOSIVE MOOD.

Present: *In order that, or so that, I may go.*

འགྲོ་བའི་དོན་ལ། f. a. p.

Past: *In order that, or so that, I might go.*

ཕྱིན་པའི་ (or མོང་བའི་) དོན་ལ། f. a. p.

IMPERATIVE MOOD.

མོང་ (ནིག།) ।

མོངས་ (ཤིག།) ।

གྲུག་ (ཅིག།) ।

} Go.

མ་འགྲོ། (Pronounced *Män-ḍo*) Do not go.

PRECATIVE MOOD.

འགྲོ་བཟུག་ (ཅིག།) । *Let me, etc. go.*

PERMISSIVE MOOD.

Present: *I am allowed to go : I may go.*

འགྲོ་ཚོག། f. a. p.

Or :—

འགྲོ་ཚོག་གི་ཡིད། and so on.

(N.B.—Other Tenses may be formed by conjugating ཚོག་པ། regularly.)

OPTATIVE MOOD.

Present: *Oh that, or would that, I were going.*

འགྲོ་ན་ཚོག་པ་ཙ།

Or :—

འགྲོ་བར་ཤོག།

} f. a. p.

Past: *Oh that, or would that, I had gone.*

ཕྱིན (or མོང་) ན་ཚོག་པ་ཙམ།	}	f. a. p.
Or :—		
ཕྱིན་པར་ (or མོང་བར་) ཤོག།		

(N.B.—The expressions in ཤོག། are not much used in Colloquial, being rather Literary.)

PARTICIPLES.

Present :	འགྲོ་བ།	Going.
Perfect :	ཕྱིན་པ།	} Gone.
	མོང་བ།	
	མོངས་པ།	
Com. Perfect :	ཕྱིན་པ་ཡིན་པ།	} Having gone.
	མོང་བ་ཡིན་པ།	
	མོངས་པ་ཡིན་པ།	
Future :	འགྲོ་བྱུ་ཡིན་པ།	About to go.

ACTIVE, PERIPHRASTIC, OR SUBSTANTIVE.

འགྲོ་མཁན།	}	<i>He who or that which goes ; The goer.</i>
འགྲོ་བ་དེ།		
ཕྱིན (or མོང་) མཁན།	}	<i>He who, or that which went.</i>
ཕྱིན་པ་དེ།		
མོང་བ་དེ།		
འགྲོ་བྱུ་མཁན།	}	<i>He who or that which will go, or is to go.</i>
འགྲོ་བྱུ་དེ།		

OTHER PARTICIPIAL EXPRESSIONS.

As in Colloquial Verb མཐོང་བ་ *To see*, No. IX, འགྲོ་ taking ལྟེ་, མོང་ taking ལྟེ་, and རྒྱན་ taking ཏི་ If མོང་ས་ be used it would take ཏི།

SUPINES.

འགྲོ་བ།	}	<i>To go.</i>
འགྲོ་ལྷུ།		
འགྲོ་ཡ།	}	<i>For going.</i>
འགྲོ་བ་ལ།		
འགྲོ་བའི་དོན་ལ།		
འགྲོ་ལྷའི་དོན་ལ།		

VERBAL NOUNS OR ADJECTIVES.

འགྲོ་བ་ (དེ)།	}	<i>Going ; a or the going.</i>
འགྲོ་ཡ།		
མོང་བ་ (དེ)།	}	<i>The having gone.</i>
ཕྱིན་བ་ (དེ)།		
འགྲོ་ལྷུ་ (དེ)།		

The being about to go.

INFINITIVE MOOD.

Present :	འགྲོ་བ།	<i>To go.</i>
Perfect :	མོང་བ་ or ཕྱིན་བ།	}
	མོང་ (or ཕྱིན་) ཚར་བ།	
	མོང་ (or ཕྱིན་) ཡོང་བ།	
	མོང་བ་ (or ཕྱིན་བ་) ཡིན་བ།	
Future :	འགྲོ་ལྷུ་ཡིན་བ།	<i>To be about to go.</i>

XIV.—Active 2-Rooted LITERARY Verb འགྲོ་བ། *To go*.

ROOTS.

Same as in Colloquial Verb, No. XIII, omitting གྲུག།

N.B.—The construction throughout is in the NOMINATIVE case.

INDICATIVE MOOD.

Present : *I go.*

འགྲོ་འོ། f. a. p.

Periphrastic : *I am going.*

འགྲོ་གི་ཡིད་དོ།

འགྲོ་གི་ཡིད་དོ་ or འདུག་གོ།

འགྲོ་གི་ཡིད་དོ་ or འདུག་གོ་ or ཡིད་པ་རེད་དོ།

Or :—

འགྲོ་བ་ཡིད་དོ། and so on.

Past : *I went.*

སོང་ངོ་ or ཡིན་ནོ། f. a. p.

Or :—

ཡིན་སོང་ངོ་། f. a. p.

Or :—

སོང་བ་ཡིན་ནོ།

སོང་བ་འདུག་གོ་ or occ., chiefly interr. ཡིན་ནོ།

སོང་བ་ཡིན་ནོ།

Or :—

ཡིན་པ་ཡིན་ནོ། and so on.

Imperfect : *I was going.*

Same as Periphrastic Present, context showing Tense.

Or :—

སོང་བ (or ཡིན་པ) ཡིན་ནོ། and so on.

Or :—

སོང་ཞིང་ (or ཡིན་ཞིང་) ཡིད་པ་ཡིན་ནོ། and so on.

Perfect : *I have gone.*

Same as Past.

Pluperfect : *I had gone.*

Same as Past.

Or, seldom used save at end of sentence:—

སོང་ (or ཟଁན) བས་ཡོད་དོ། and so on.

Or:—

སོང་ (or ཟଁན) ཡོད་དོ། f. a. p.

Future : *I shall go.*

འགོ་བར་འགྲུར་རོ། f. a. p.

Or:—

འགོ་བར་བྱའོ། f. a. p.

Or:—

འགོ་ཡོང་རོ། f. a. p.

SUBJUNCTIVE AND CONDITIONAL MOODS.

Present : *If... I shall go.*

(Present Root) ་་་ན་ (any simple Future).

Past : *If... I would go.*

(Perfect Root) ་་་ན་ ་་་སོང་བ་ (or ཟଁན་པ་) ཡིན་ནོ། and so on.

Or, same as Present.

Perfect : *If... I would have gone.*

(Perfect Root) ་་་ན་ ་་་སོང་བ་ (or ཟଁན་པ་) ཡོད་དོ། and so on.

POTENTIAL MOOD.

Same as Potential Mood in Literary བཏོང་བ། *To send*, No. VII, using Root འགོ། throughout.

PROBABILITY.

Present : *Perhaps I shall go ; I may go.*

སྲ་ཤེས། ... (simple Future).

Or:—

འགོ་བར་སྲིད་དོ། f. a. p.

Or:—

འགྲོ་སྲིད་དོ། f. a. p.

Past: *Perhaps I would go ; I might go.*

འགྲོ་སྲིད་པ་ཡིན་ནོ། and so on.

Perfect: *Perhaps I would have gone ; I might have gone.*

འགྲོ་སྲིད་པ་ཡོད་དོ། and so on.

HORTATIVE MOOD.

Similar to Literary གཏོང་བ། *To send*, No. VII.

PURPOSIVE MOOD.

Similar to Literary གཏོང་བ། *To send*, No. VII, using Root འགྲོ་ in Present Tense, and རྒྱུན་ or སོང་ in Past Tense.

PRECATIVE MOOD.

འགྲོ་བར་རྒྱལ། or གནང་།

Or:—

འགྲོ་བུ་རྒྱལ། or གནང་།

Or:—

འགྲོ་བར་རྒྱལ། or གནང་།

} *Let me, etc., go.*

PERMISSIVE AND OPTATIVE MOOD.

As in Literary གཏོང་བ། *To send*, No. VII, keeping the construction in the Nominative case and using the appropriate roots.

IMPERATIVE.

སོང་།

Or:—

འགྲོ་བར་དགོས།

Or:—

འགྲོ་བར་གྱུར་ཞིག།

Or:—

འགྲོ་བར་བྱའོ།

} *Go, Begone.*

མ་འགོ།	}	<i>Do not go.</i>
Or :—		
འགོ་བར་མི་དགོས།		
Or :—		
འགོ་བར་མི་གུར་ཞིག།		
Or :—		
འགོ་བར་མི་བུའོ།		

PARTICIPLES.

Present :	འགོ་བ།	<i>Going.</i>	
Perfect :	སོང་བ་ or ཡིན་པ།	}	<i>Gone.</i>
	སོང་ (or ཡིན་) ཚར་བ།		
	སོང་ (or ཡིན་) ཟེན་པ།		
Com. Perfect :	སོང་བ་ (or ཡིན་པ) ཡིན་པ།	}	<i>Having gone.</i>
	སོང་ (or ཡིན་) ཚར་བ་ཡིན་པ།		
Future :	འགོ་བར་འགུར་བ།	}	<i>About to go.</i>
	འགོ་བར་བུ་བ།		
	འགོ་བུ།		
	འགོ་གྱུ།		

ACTIVE OR PERIPHRASTIC OR SUBSTANTIVE.

Same as in Colloquial No. XIII, save for the following :—

འགོ་བར་འགུར་བ་དེ།	}	<i>He who or that which will go, or is to go.</i>
འགོ་བར་བུ་བ་དེ།		
འགོ་གྱུ་ཡིན་པ་དེ།		
འགོ་བུ་མཁན།		
འགོ་མཁན།		

PARTICIPIAL EXPRESSIONS.

Same as in Colloquial No. XIII.

VERBAL NOUNS.

འགྲོ་བ་ (ནི)।	}	<i>The having gone.</i>
སོང་བ་ (ནི)।		
ཕྱིན་པ་ (ནི)।		
འགྲོ་བར་འགྱུར་བ་ (ནི)।	}	<i>The being about to go.</i>
འགྲོ་བར་བྱ་བ་ (ནི)।		
འགྲོ་བྱུ་ཡིན་པ་ (ནི)।		

SUPINES.

འགྲོ་བར།	}	<i>To go.</i>
འགྲོ་ཅུ།		
འགྲོ་ར།		
འགྲོ་བའི་དོན་དུ།	}	<i>For going.</i>
འགྲོ་བའི་དོན་ལ།		
འགྲོ་བའི་ཕྱིར་དུ།		

INFINITIVE MOOD.

Present :	འགྲོ་བ།	<i>To go.</i>
Perfect :	སོང་བ་ or ཕྱིན་པ།	}
	སོང་ (or ཕྱིན) ཚར་བ།	
	སོང་ (or ཕྱིན) ཟློན་པ།	
	སོང་བ་ (or ཕྱིན་པ་) ཡིན་པ།	
		<i>To have gone.</i>

	འགོ་བར་འགྱུར་བ།	}	<i>To be about to go.</i>
	འགོ་བར་བྱ་བ།		
Future:	འགོ་བར་གཟམ་བ།		
	འགོ་རྒྱུ་ཡིན་བ།		
	འགོ་བྱ།		

XV.—Two-rooted LITERARY Verb འགྱུར་བ། *To become, To be changed, To be turned, To grow, etc.*

N.B.—This verb is often used as an Auxiliary verb, and the way in, and extent to which, it is so employed, is best seen in the other Literary Conjugations. It is purely classical.

The construction here is in the NOMINATIVE case.

ROOTS.

Present: འགྱུར།   Perfect: བྱུར།   Future: འགྱུར།

Imperative: བྱུར། but sometimes འོག།

INDICATIVE MOOD.

Present: *I become.*

འགྱུར་རོ། f. a. p.

Periphrastic: *I am becoming.*

འགྱུར་གྱིན་ཡོད་དོ།

འགྱུར་གྱིན་ཡོད་དོ། or འདུག་གོ།

འགྱུར་གྱིན་ཡོད་དོ། or འདུག་གོ། or ཡོད་པ་རེད་དོ།

Past: *I became.*

བྱུར་ or བྱུར་དོ། f. a. p.

Or:—

བྱུར་པ་ཡིན་ནོ།

བྱུར་པ་འདུག་གོ། or occ. chiefly interr. ཡིན་ནོ།

བྱུར་པ་ཡིན་ནོ།

Imperfect : *I was becoming.*

Same as Periphrastic Present, context showing Tense.

Or :—

གྱུར་བ་ཡིན་ནོ། and so on.

Or :—

གྱུར་ཞིང་ཡོད་བ་ཡིན་ནོ། and so on.

Perfect : *I have become.*

Same as Past.

Pluperfect : *I had become.*

Same as Past.

Or, though seldom used :—

གྱུར་ནས་ཡོད་དོ། f. a. p.

Or :—

གྱུར་ཡོད་དོ། f. a. p.

Future : *I shall become.*

འགྱུར་བར་འགྱུར་རོ། f. a. p.

Or :—

འགྱུར་བར་བྱའོ། f. a. p.

SUBJUNCTIVE AND CONDITIONAL MOODS.

Present : *If... I shall become.*

(Present Root) ་་་ན་་་ (simple Future).

Past : *If... I would become.*

(Perfect Root) ་་་ན་་་གྱུར་དོ། f. a. p.

Or :—

(Perfect Root) ་་་ན་་་གྱུར་བ་ཡིན་ནོ། and so on.

Perfect : *If... I would have become.*

(Perfect Root) ་་་ན་་་གྱུར་བ་ཡོད་དོ། and so on.

POTENTIAL MOOD, PROBABILITY, HORTATIVE MOOD.

(As in Literary Verb དགའ་བ། *To be glad*, No. XI.)

PURPOSIVE MOOD.

Present : *So that I may become.*

འགྲུར་བའི་དོན་དུ་ or རྒྱུར་དུ། f. a. p.

Past : *So that I might become.*

གྲུར་པའི་དོན་དུ་ or རྒྱུར་དུ། f. a. p.

PRECATIVE MOOD.

འགྲུར་བར་རྒྱལ། or བཞང་།

Or :—

འགྲུར་དུ་རྒྱལ། or བཞང་།

} *Let me, etc. become.*

PERMISSIVE AND OPTATIVE MOODS.

As in Literary བཏེང་བ། *To send*, No. VII, keeping the construction in the Nominative Case, and using the appropriate Roots.

IMPERATIVE MOOD.

གྲུར་ (ཞིག་) or sometimes འགྲུར་ (ཅིག་)།

Or :—

ལ་འགྲུར་བར་དགོས།

མ་འགྲུར་ or མ་ཡོང་།

Or :—

ལ་འགྲུར་བར་མི་དགོས།

} *Become.*
 } *Do not become.*

PARTICIPLES.

Present : འགྲུར་བ། *Becoming.*

གྲུར་པ།

Perfect : གྲུར་ཚར་བ། *Become.*

གྲུར་ཟིན་པ།

	གྱུར་བ་ཡིན་པ།	}	<i>Having become.</i>
Com. Perfect :	གྱུར་ཚར་བ་ཡིན་པ།		
	གྱུར་ཟིན་པ་ཡིན་པ།	}	<i>About to become.</i>
Future :	འགྱུར་བར་འགྱུར་བ།		
	འགྱུར་བར་བྱ་བ།	}	<i>About to become.</i>
	འགྱུར་བྱ།		
	འགྱུར་གྱུ་ཡིན་པ།		

PERIPHRASTIC EXPRESSIONS.

འགྱུར་བ་ (དེ་ or ནི།)	}	<i>He who or that which becomes.</i>
འགྱུར་མཁན་ (དེ་ or ནི།)།		
གྱུར་བ་ (དེ་ or ནི།)།	}	<i>He who or that which became.</i>
གྱུར་མཁན་ (དེ་ or ནི།)།		
འགྱུར་བར་འགྱུར་བ་ (དེ་ or ནི།)།	}	<i>He who or that which is to, or will, become.</i>
འགྱུར་བར་བྱ་བ་ (དེ་ or ནི།)།		
འགྱུར་གྱུ་ཡིན་པ་ (དེ་ or ནི།)།		
འགྱུར་གྱུ་ (དེ་ or ནི།)།		
འགྱུར་གྱུ་མཁན་ (དེ་ or ནི།)།		
འགྱུར་བྱ།		

OTHER PARTICIPIAL EXPRESSIONS.

Same as in མཐོང་བ་ *To see*, No. XI, using the appropriate Roots.

Both འགྱུར་ and གྱུར་ take དེ་ and ནི།།

SUPINES.

འགྱུར་བར།	}	<i>To become.</i>
འགྱུར་དུ།		

འགྱུར་བའི་དོན་དུ།	}	<i>For becoming.</i>
འགྱུར་བའི་དོན་ལ།		
འགྱུར་བའི་ཕྱིར་དུ།		

VERBAL NOUNS.

འགྱུར་བ་ (ནི)།	}	<i>Becoming. A or the becoming.</i>
གྱུར་བ་ (ནི)།		
འགྱུར་བར་འགྱུར་བ་ (ནི)།	}	<i>The being about to become.</i>
འགྱུར་བར་བྱ་བ་ (ནི)།		
འགྱུར་གྱི་ཡིན་པ་ (ནི)།		

INFINITIVE MOOD.

Present :	འགྱུར་བ།	}	<i>To become.</i>
	གྱུར་པ།		
Perfect :	གྱུར་ཚར་བ།	}	<i>To have become.</i>
	གྱུར་ཟིན་པ།		
	གྱུར་པ་ཡིན་པ།		
	འགྱུར་བར་འགྱུར་བ།	}	<i>To be about to become.</i>
Future :	འགྱུར་བར་བྱ་བ།		
	འགྱུར་བར་བཟམ་པ།		
	འགྱུར་གྱི་ཡིན་པ།		

XVI.—Active, 4-Rooted COLLOQUIAL Verb བྱེད་པ་ *To do, To make,*
 etc.

N.B.—The construction is in the AGENTIVE case, save where
 otherwise indicated.

ROOTS.

Present : བྱེད། Perfect : བྱས། Future : བྱ། Imperative :
 བྱོས་, བྱེད་, བྱིས་, བྱིས།

The construction is throughout similar to that of Colloquia: *གཏོང་བ་* *To send*, No. VI, up to and including the Optative Mood, save for the following :—

IMPERATIVE MOOD.

བྱེས་ཤིག།	}	<i>Do</i>
བྱེས་ཤིག།		
བྱིས་ཤིག།		
བྱེད་ཅིག།		
མ་བྱེད།		<i>Do not do.</i>

N.B.—The form བྱེད་ *Do* is probably really བྱས།

PARTICIPLES.

As in Colloquial *གཏོང་བ་* *To send*, No. VI.

ACTIVE OR PERIPHRASTIC EXPRESSIONS.

As in Colloquial *གཏོང་བ་* *To send*, No. VI.

OTHER PARTICIPIAL EXPRESSIONS.

Present.

བྱེད་དེ།	}	<i>Doing.</i>
བྱ་སྟེ།		
བྱེད་པས།		
		<i>Because, since, when, while.. doing.</i>

And so on, as in Colloquial *གཏོང་བ་* *To send*, No. VI.

Past.

བྱས་དེ།	}	<i>Having done.</i>
བྱས་པས།		
བྱས་པ་ལས།		
		<i>Because, since, when..did, or was done, or had done.</i>

And so on, as in Colloquial *གཏོང་བ་* *To send*, No. VI.

▷ SUPINES, AND VERBAL NOUNS AND INFINITIVE MOOD.

As in Colloquial བཏོང་བ་ *To send*, No. VI.

XVII.—Active, 4-Rooted LITERARY Verb, བྱེད་པ་ *To do, To make*, etc.

ROOTS.

Present :
 Perfect : } As in Active Colloquial Verb, No. XVI.
 Future : }
 Imperative : བྱེས་ (ཤིག) ।

INDICATIVE MOOD.

Present : *I do ; I make.*

བྱེད་འོ། f. a. p.

Intensive : *I do do ; I do make.*

བྱེད་པར་བྱེད་འོ། f. a. p.

Periphrastic : *I am making.*

བྱེད་ཀྱིན་ཡོད་འོ།

བྱེད་ཀྱིན་ཡོད་འོ། or འདུག་གོ།

བྱེད་ཀྱིན་ཡོད་འོ། or འདུག་གོ། or ཡོད་པ་རེད་འོ།

Or, elegantly, but seldom used :—

བྱེད་ཅིང་མཆིས་སོ།

བྱེད་ཅིང་གནའོ།

བྱེད་ཅིང་མཆིས་སོ། or གནའོ། or མཆིས་པ་ཡིན་འོ།

Past : *I made.*

བྱས་སོ། f. a. p.

Or :—

བྱས་པ་ཡིན་འོ།

བྱས་པ་འདུག་གོ། or occ., chiefly interr. ཡིན་འོ།

བྱས་པ་ཡིན་འོ།

Or :—

བྱས་སོང་ངོ། f. a. p.

Imperfect : *I was making.*

Same as Periphrastic Present, context showing Tense.

Or :—

བྱས་པ་ཡིན་ནོ། and so on.

Or :—

བྱེད་ཀྱིན་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ། and so on.

Or :—

བྱས་ཤིང་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ། and so on.

Perfect : *I have made.*

Same as Past.

Pluperfect : *I had made.*

Same as Past.

Or :—

བྱས་ཡོད་དོ། f. a. p.

Or :—

བྱས་ཚར་སོང་ངོ། f. a. p.

Or, though seldom used :—

བྱས་ནས་ཡོད་དོ། f. a. p.

Future : *I shall make.*

བྱེད་པར་བྱའོ། f. a. p.

Or :—

བྱེད་པར་འགྱུར་རོ། f. a. p.

Or :—

བྱེད་ཡོང་ངོ། f. a. p.

Or :—

བྱའོ། f. a. p.

SUBJUNCTIVE AND CONDITIONAL MOODS.

Present : *If... I shall make.*

(Present Root)... ་་་ ན་ ་་ (any simple Future as above).

The rest as in Literary བཏོང་བ། *To send*, No. VII.

The other Moods as in the same Verb No. VII, down to and including the Optative Mood, with appropriate Roots, etc.

IMPERATIVE MOOD.

བྱོས་ (ཤིག)།	}	<i>Make.</i>
བྱེད་པར་དགོས།		
བྱེད་པར་བྱའོ།		
མ་བྱེད།	}	<i>Do not make.</i>
བྱེད་པར་མི་དགོས།		
བྱེད་པར་མི་བྱའོ།		

PARTICIPLES.

Present :	བྱེད་པ།	<i>Making.</i>	
	བྱས་པ།	}	
Perfect :	བྱས་ཚར་བ།		<i>Made.</i>
	བྱས་ཟིན་པ།		
Com. Perfect :	བྱས་པ་ཡིན་པ།	<i>Having made.</i>	
	བྱ་བ།	}	
	བྱེད་ཀྱི་ཡིན་པ།		
	བྱེད་འགྲོ་ཡིན་པ།		
Future :	བྱེད་པར་འགྱུར་བ།		<i>About to make.</i>
	བྱེད་པར་བྱ་བ།		
	བྱེད་པར་བཟམས་པ།		
	བྱ་ཀྱི་ཡིན་པ།		
	བྱ་འགྲོ་ཡིན་པ།		

ACTIVE OR PERIPHRASTIC PARTICIPLES.

བྱེད་མཁམ་།	}	<i>He who or that which makes or does ; the maker or doer.</i>
བྱེད་པ་བོ།		
བྱེད་པ་དེ།		
བྱས་མཁམ་།		<i>He who or that which made or did.</i>
བྱ་མཁམ་།	}	<i>He who or that which will make or do, or is to make or do.</i>
བྱ་བ་དེ།		
བྱེད་པར་འགྱུར་བ་དེ།		
བྱེད་པར་བྱ་བ་དེ།		
བྱ་རྒྱ་ཡིན་པ་དེ།		

Or the following simple construction may be used :—

ཕྱག་སྐྱམ་བྱེད་པའི་དབྱ་མཚན་ལགས་དེ།	<i>The carpenter who makes the box.</i>
ཕྱག་སྐྱམ་བྱས་པའི་དབྱ་མཚན་ལགས་དེ།	<i>The carpenter who made the box.</i>
ཕྱག་སྐྱམ་བྱ་བའི་དབྱ་མཚན་ལགས་དེ།	<i>The carpenter who will make, or is to make, the box.</i>

OTHER PARTICIPIAL EXPRESSIONS.

As in Colloquial བྱེད་པ། *To make*, No. XVI.

SUPINES.

བྱེད་པར།	}	<i>To make.</i>
བྱེད་ཏུ།		
བྱེད་པའི་དོན་ཏུ།	}	<i>For making</i>
བྱེད་པའི་དོན་ལ།		
བྱེད་པའི་ཕྱིར་ཏུ།		

VERBAL NOUNS.

བྱེད་པ་ (ནི)।	}	<i>Making ; a or the making.</i>
བྱས་པ་ (ནི)।		<i>The having made.</i>
བྱེད་པར་འགྱུར་བ་ (ནི)।	}	<i>The being about to make.</i>
བྱེད་པར་བྱ་བ་ (ནི)।		
བྱེད་ཀྱི་ཡིན་པ་ (ནི)।		
བྱ་ཀྱི་ཡིན་པ་ (ནི)।		
བྱ་བ་ (ནི)।		

INFINITIVE MOOD.

Present :	བྱེད་པ།	}	<i>To make.</i>
	བྱས་པ།		
Perfect :	བྱས་ཚར་བ།	}	<i>To have made.</i>
	བྱས་ཟིན་པ།		
	བྱས་པ་ཡིན་པ།		
Future :	བྱེད་པར་འགྱུར་བ།	}	<i>To be about to make.</i>
	བྱེད་པར་བྱ་བ།		
	བྱེད་པར་གཟམས་པ།		
	བྱེད་ཀྱི་ཡིན་པ།		
	བྱ་ཀྱི་ཡིན་པ།		
	བྱ་བ།		
	བྱེད་འགྲོ་ཡིན་པ།		
	བྱ་འགྲོ་ཡིན་པ།		

XVIII.—Passive, 4-Rooted COLLOQUIAL Verb བྱེད་ཀྱི་ཡིན་པ་ or ཡིན་པ། *To be made, To be done, etc.*

Conjugated on the lines of Passive Colloquial Verb བཏོང་གྱུ།
To be sent, No. VIII, with the appropriate Roots, etc.

XIX.—Passive, 4-Rooted LITERARY Verb བྱ་བ། *To be made, To be done*, etc.

Conjugated on the lines of Passive LITERARY Verb བཏོང་བར་བྱ་བ།
To be sent, No. XII, as far as, and including, the Compound Perfect of the Participles, and with the appropriate Roots, etc. Then :—

PARTICIPLES.

	བྱེད་པར་བྱ་བ།	}	<i>About to be made or done.</i>
	བྱེད་པར་འགྱུར་བ།		
Future :	བྱེད་གྱུ་ཡིན་པ་		
	བྱ་གྱུ་ཡིན་པ།		
	བྱ་བ།		

OTHER PARTICIPIAL EXPRESSIONS.

Present.

	བྱེད་ཀྱི།	}	<i>Being made or done.</i>
	བྱ་སྟེ།		
	བྱེད་པས།	}	<i>Because, since, while, when... being made or done.</i>
	བྱ་བས།		

And so on as in LITERARY ACTIVE, No. XVII.

Past.

	བྱས་ཏེ།	<i>Having been made or done.</i>
	བྱས་པས།	}
		<i>Because, since, when... is or was made or done.</i>

And so on as in LITERARY ACTIVE, No. XVII.

SUPINES.

བྱ་བར།	}	<i>To be made or done.</i>
བྱ་བ།		
བྱེད་བར།		
བྱེད་དུ།		
བྱ་བའི་དོན་དུ་ (or དོན་ལ་ or རྩེར་དུ)།	}	<i>For being made or done.</i>
བྱའི་དོན་དུ་ (or དོན་ལ་ or རྩེར་དུ)།		
བྱེད་པའི་དོན་དུ་ (or དོན་ལ་ or རྩེར་དུ)།		

VERBAL NOUN.

བྱ་བ་ (ནི)།	{	<i>Being made or done.</i>	<i>A or the</i>
	}	<i>being made or done.</i>	

INFINITIVE MOOD.

	བྱ་བ།	}	<i>To be made or done.</i>
	བྱ་གྲུ་ཡིན་པ།		
Future :	བྱེད་གྲུ་ཡིན་པ།		
	བྱེད་པར་འགྱུར་བ།		
	བྱེད་པར་བྱ་བ།		
Past :	བྱས་པར་ཡིན་པ།		<i>To have been made or done.</i>

XX.—Passive LITERARY Verb བྱེད་པར་འགྱུར་བ། *To be made or done*, etc.

In conjugating this Verb, བྱེད་པར་ remains constant throughout, while the rest is in LITERARY ཡོད་པ་ *To be*, No. II.

Or, while keeping རྒྱུ་བར་ constant throughout, LITERARY རྒྱུར་བ་
No. XV may be substituted for LITERARY ཡོད་པ།

But then the meaning is,—*To become made or done, To be about to become made or done.*

FINIS.

PL
3613
H3
1912

REARER OF WISDOM
LIBRARY OF THEOS BERNARD

